

বিত নরন স্মভাষ চন্দ্র যাদৱ

গজেন্দ্ৰ ঠাকুৰ

ৱিদ্দেহ-প্ৰথম মৌখিনী পাক্ষিক গ্ৰ-পত্ৰিকা (ৱিদ্দেহ www.videha.co.in) পেঠাৰম্

ৱিদ্দেহ মৌখিনী যাহিৰ আন্দোলন: মানুষ্যমিহ সঙ্ক্ৰতাম্

ঐ পোথীক মর্যাদিকার মূৰ্খিত ঞ্চি। কোপীৰাণ্ট (©) ধাৰকক লিখিত ঞ্ৰম্মতিক প্লিনা পোথীক কোনো ঞ্ৰশক চাযা প্ৰতিএৰঁ ঝিকাটিং মূহিত গনেক্ঠানিক ঞ্খৰা যাণ্ঠিক, কোনো ম ধ্যময়ঁ, ঞ্খৰা জ্ঞানক মূগ্ঠহণা রা পুনৰ্ণয়োগক প্ৰণালী দ্বাৰা কোনো ৰূপমে পুনৰ্ৰূপাদিত ঞ্খৰা মূচাৰিত-প্ৰমাৰিত নৈ কএন জা মকৈত ঞ্চি।

(c) 2000-2022. মর্যাদিকার মূৰ্খিত। ঝিহেমে প্ৰকাশিত মূভাঠা বচনা ঞ্খা ঞ্খাৰ্কাগরক মর্যাদিকার বচনাকার ঞ্খা মূগ্ঠহকৰ্ঠাক নগমে চ্চি। ভানমৰিক গাছ জে মন 2000 মূ যাচুমিঠাজপৰ চন http://www.geocities.com/.../bhalsarik_gachh.html, <http://www.geocities.com/ggajendra> ঞ্খাদি লিকপৰ ঞ্খা ঞ্খনো 5 জনাগ 2004 ক পোম্ঠ

http://gajendrathakur.blogspot.com/2004/07/bhalsarik_gachh.html (কিছু দিন নেন http://videha.com/2004/07/bhalsarik_gachh.html লিকপৰ, স্ৰোত wayback machine of https://web.archive.org/web/*/videha 258 capture(s) from 2004 to 2016-<http://videha.com/> ভানমৰিক গাছ-প্ৰথম মৈথিলী ব্ৰ্ণাগ / মৈথিলী ব্ৰ্ণাগক এগ্ৰীগেঠৰ) কেৰ ৰূপমে গন্ঠৰনেঠপৰ মৈথিলীক প্ৰাচীনতম ঞ্পম্মিতক ৰূপমে ঝিহমান ঞ্চি। ঙ্ৰ মৈথিলী পহিত গ্ঠৰনেঠ পত্ৰিকা ঞ্খিক জকৰ নাম ব্ৰ্ণাদমে 1 জনরবী 2008 মূ "ঝিহে" পড়নৈ।গ্ঠৰনেঠপৰ মৈথিলীক প্ৰথম ঞ্পম্মিতক যাত্ৰা ঝিহে- প্ৰথম মৈথিলী পাক্ষিক ঙ্ৰ পত্ৰিকা ধৰি পৰ্চনৈ ঞ্চি,জে <http://www.videha.co.in/> পৰ ঙ্ৰ প্ৰকাশিত হোগত ঞ্চি। ঞ্খৰ "ভানমৰিক গাছ" জানবৃহ "ঝিহে" ঙ্ৰ-পত্ৰিকাক প্ৰজাক মূগ্ঠ মৈথিলী ভাষাক জানবৃহক এগ্ৰীগেঠৰক ৰূপমে প্ৰযুক্ত ভই বহন ঞ্চি। ঝিহে ঙ্ৰ-পত্ৰিকা ISSN 2229-547X VIDEHA

(c)2000-2022. মর্যাদিকার নেখকাধীন ঞ্খা জতই নেখকক নাম নৈ ঞ্চি ততই মূপাদকাধীন। ঝিহে- প্ৰথম মৈথিলী পাক্ষিক ঙ্ৰ-পত্ৰিকা ISSN 2229-547X VIDEHA ময়াদক: গজেন্ঠ ঠাণ্ঠৰ। Editor: Gajendra Thakur.

বচনাকার ঞ্খপন মৌনিক ঞ্খা ঞ্খপ্ৰকাশিত বচনা (জকৰ মৌনিকতাক মূপূৰ্ণ ঞ্ৰহৰদাযিহ্ঠ নেখক গণক মধ্য চ্চি) editorial.staff.videha@gmail.com কৈ মন ঞ্খটেকমেশ্ঠক ৰূপমে .doc, .docx, .rtf রা .txt ফায়েটেমে পঠা মকৈ চ্চি। এতই প্ৰকাশিত বচনা মভক কাপীৰাণ্ট নেখক/মূগ্ঠহকৰ্ঠা নোকনিক নগমে বহতচি। ময়াদক "ঝিহে" প্ৰথম মৈথিলী পাক্ষিক ঙ্ৰ পত্ৰিকা ঐ ঙ্ৰ-পত্ৰিকামে ঙ্ৰ-প্ৰকাশিত/ প্ৰথম প্ৰকাশিত বচনাক প্ৰিণ্ট-ৱেৰঁ ঞ্খাৰ্কাগরক/ ঞ্খাৰ্কাগরক ঞ্খন্দ্ৰাদক ঞ্খা মূন ঞ্খা ঞ্খন্দ্ৰিত ঞ্খাৰ্কাগরক ঙ্ৰ-প্ৰকাশন/ প্ৰিণ্ট-প্ৰকাশনক ঞ্খধিকার ৰয়েত চ্চি। (The Editor, Videha holds the right for print-web archive/ right to translate those archives and/ or e-publish/ print-publish the original/ translated archive).

ঐ ঙ্ৰ-পত্ৰিকামে কোনো ৰায়নটীক/ পাৰিষ্ঠমিকক প্ৰাৱধান নৈ চৈ। তেঁ ৰায়নটীক/ পাৰিষ্ঠমিকক গচ্ছুক ঝিহেয়ঁ নৈ জড়িহ্ঠ, যে ঞ্খাগ্ৰহ। বচনাক মূগ্ঠ বচনাকার ঞ্খপন মূগ্ঠিগু পৰিচয় ঞ্খা ঞ্খপন স্জেন কএন গেত ফোঠো পৰ্চেতাহ, যে ঞ্খাশা কৰেত চী। বচনাক ঞ্খতমে ঠাগপ ৰহয়, জে ঙ্ৰ বচনা মৌনিক ঞ্চি, ঞ্খা পহিত প্ৰকাশনক হেত্ৰ ঝিহে (পাক্ষিক) ঙ্ৰ পত্ৰিকাকৈ দেন জা বহন ঞ্চি। মন প্ৰাণ্ঠ হোয়ৰাঁক ব্ৰ্ণাদ যথ্যম্ভর শীয (মাত দিনক জীতৰ) একৰ প্ৰকাশনক ঞ্খকক মূচনা দেন জায়ত। ঐ ঙ্ৰ পত্ৰিকাকৈ মায়ক 01 ঞ্খা 15 তিথিকৈ ঙ্ৰ প্ৰকাশিত কএন জাগত ঞ্চি। ISSN: 2229-547X

ISBN No: 978-93-93135-28-5 (Pallavi Prakashan)

© Preeti Thakur

© 2022 "Nita Naval Subhash Chandra Yadav" by Gajendra Thakur (in Maithili) from Videha www.videha.co.in Archive.

ବିତ୍ତ ବରତ ସ୍ୱଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ଯାଦବ

ନିତ ନରନ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ଯାଦବ

ଘଜେନ୍ଦ୍ର ଟାଣ୍ଡବ

পল্লবী প্রকাশন

ৰেঁৰমা/নিৰ্মলী

Nit Naval Subhaash Chandr Yadav

*A book on criticism- critical analysis of the works of
Subhash Chandra Yadav, language Maithili by Gajendra
Thakur*

পল্লবী প্রকাশন

ভুলম্বী ভৱন, জে.এন. নেহৰু মাৰ্গ, ৱাৰ্ড নং. ০৬, নিৰ্মলী
জিলা- সুপৌল, ৰিহাৰ : ৮৪৭৪৫২

ৱেবসাইট : <http://pallavipublication.blogspot.com>

ই-মেইল : pallavi.publication.nirmali@gmail.com

ফোন : ৬২০০৬৩৫৫৬৩; ৯৯৩১৬৫৪৭২

প্ৰিন্ট : মানৱ শ্ৰাষ্ট, নিৰ্মলী (সুপৌল)

ফণ্ট মোৰ্ফ : <https://fonts.google.com/>,
<https://github.com/virtualvinodh/aksharamukha-fonts>

দাম : ৫০/- (ভা.ৰ.)

স্বত্বাধিকাৰ © শ্ৰীমতী প্ৰীতি ঠাকুৰ

প্ৰথম মুদ্ৰণ : ২০২২

ISBN : 978-93-93135-28-5

ঐ পোথীক সঁৰাধিকাৰ সূৰক্ষিত ঞ্ছি। কাপীৰাণ্ট © ধাৰকক নিখিত
ঞ্চুমতিক বিনা পোথীক কোনা ঞ্চঁশক ছায়া প্ৰতি এৰং বিকাৰ্টিগ য়হিত
গনেক্ট্ৰানিক ঞ্খৰা য়াঁত্ৰিক, কোনা মাধ্যম্য ঞ্খৰা জ্ঞানক য়গ্ৰহণ বা
পুনৰ্পয়োগক প্ৰণালী দ্বাৰা কোনা ৰূপে পুনৰুৎপাদিত ঞ্খৰা য়ঁচাৰিত-
প্ৰমাৰিত নহি কএন জা য়কৈত ঞ্ছি।

Do not judge each day by the harvest you reap but by the seeds
that you plant- Robert Louis Stevenson

.....

Videha: Maithili Literature Movement

অনুগ্ৰহ

নিত নৱন স্মভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ (বাণঠাৰ্ম ৰঁনোক-
মৌখিনীক য়মানান্তৰ ধাৰাক নেখন- স্মভাষ চন্দ্ৰ
যাদৱক য়মন্ত য়াহিঙ)

জনিয়া প্ৰিম্‌ষ্টোৱাক অনুদৈৰ্ঘ্য য়ম্বন্ধ ৰঁনো ধৰী, জনিয়া
প্ৰিম্‌ষ্টোৱাক উৰ্দ্ধাধৰ য়ম্বন্ধ ৰঁনো ধৰী/ জেক্স ডেবীডা-
উত্তৰ য়ম্বচনাৱাদ মানে ৰিখণ্ডনাভ্ৰমক য়িষ্কান্ত

আৰঁ আউ স্মভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক য়মন্তা মূন বচনাক
ৰেঁৰা-ৰেঁৰী পাঠ কৰী...ঘৰদেখিয়া

নিত নৱন ৰাজকমল (ৰাজকমল মোনোগ্ৰাফ)

ৰঁনৈত ৰিঙাউত

গুনো (হিন্দী অনুবাদ)

গুনো কেৰ আম্মথ “আখিৰী ৰিপন্ন মন্বন্ধক গাথা”-
নেখক কেদাৰ কানন

ଗ୍ରନୋ (ମୂଳ ମୌଥିନୀ)

ବମତା ଜୋଗୀ

ମଡ଼ବ

ଭୋଟ

ଘରଦେଖିଆ, ବାଜକମନ ଘୋନୋଗ୍ରାଫ (ନିତ ବରନ
ବାଜକମନ), ରଞ୍ଜିତ ଝିଗଢ଼ିତ, ଗ୍ରନୋ, ବମତା ଜୋଗୀ, ମଡ଼ବ
ଆ ଭୋଟକ ପୁନର୍ପାଠ

ଗ୍ରନୋ: କନା ଆ ଭାଷା

নিত নরন স্ভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ

(বাণশ্ৰীম্ বঁলাক- মৌখিক সমানান্তৰ ধাৰাক লেখন- স্ভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক সমস্ত সাহিত্য)

স্ভাষচন্দ্ৰ যাদৱ (১৯৪৮-), জন্ম ০৯ মাৰ্চ ১৯৪৮, মাতৃক
দীৱানগাঁজ, স্ৰপৌনমে। পৈতৃক স্থান: বঁনৰাঁ-মেনাথী, স্ৰপৌন।

মূন মৌখিক লেখন পহিন চৰণ: ঘৰদেখিয়া (১৯৮৩)

মূন মৌখিক লেখন দোমৰ চৰণ: বঁনৈত বঁগড়ৈত (বিন্দেহ গ্ৰ-
পত্ৰিকামে ২০০৮ মঁ ২০০৯ ধৰি, ফেৰ পুস্তকাকাৰ ২০০৯ মে), গুনো
(মিথিলা দৰ্শনমে প্ৰকাশন, ২০১৪, ফেৰ পুস্তকাকাৰ ২০১৯ মে), বমতা
জোগী (২০১৯), মডৰ (২০২১), ৰাজকমল চৌধৰী মোনোগ্ৰাফ (জেনৰবী
১৯৯৭ মে সাহিত্য অকাদেমী দ্বাৰা ৰিজেক্ট, বচনা পত্ৰিকামে দিমন্তৰ
২০০৯- মাৰ্চ ২০০৬ অঁকমে আ পুস্তকাকাৰ ২০২২ মে "নিত নরন
ৰাজকমল" নামমঁ), ভোষ্ট (২০২২)।

"জে সুনৰৈএ থিয়া যে ৰাজ কৰৈএ ঐ মঁয়াৰপৰ"- হোপী অমেৰিকী
কৰীলাক নোকোজি।

আ স্ভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ থিয়া সুনেনাগ ছোড়ি দেনছি।

"স্বপ্নসুন্দৰী এণ্ড দ মৌজিকল বঁৰ্চম আফ মিথিলা" (গীতা ধৰ্মৰাজন,
কথা, ১৯৯৬)

মিথিলাক ঠুনমুনিয়া ৰাজগুমাৰী স্বপ্নসুন্দৰীকেঁ গাৱঁৰঁনা চিড়ে মন্ত
বঁহু পমিল্ল ছনৈ। মদা ও মাছ, বঁকড়ী আ গায় মন্তকেঁ যেহো চিড়ে বঁনা
দৈত ছনী। প্ৰজা মন্ত ৰাজগুমাৰীকেঁ ঔপৰাগ দেনক, ৰাজগুমাৰী ৰামি
গেতী আ চিড়ে বঁনেনাগ বঁহু কই দেননি। ও মহনমঁ ৰাঁহৰো নৈ অৱৈ

ছনী। জাদুৰঁনা দেশ মিথিনাম্ জে ৰাঁচন চিড়ে ছন যেহো নিপত্তা ভৱ
 গেন। জনীজাতি খেতমে থখনো গৱৈত ছনী, মৃদা ৰিন্ণ ৰঙ-ৰিঁৰঙক
 চিড়েক গ্ৰা মিথিনা আৰঁ ও মিথিনা নৈ নগৈত ছন। আ ফেৰ আয়ন
 গাছক পৈকাৰ মভ, ৰিন্ণ চিড়ে গাছক কোন কাজ, গ্ৰা গপ নোক মভকেঁ
 ব্ৰুমা, ঠকি কৱ ও মভ মিথিনাক মভঠা গাছকেঁ কাটি কৱ নৱ গেন।
 জনীজাতি মভ, মভঠা জুগতি ভিড়েননি জে কিছু গাছ ৰাঁচি জায়, মৃদা যে
 ভৱ নৈ মকন। ৰিন্ণ গাছক মভঠা ধাৰ সূখা গেন। ৰিন্ণ গাছক নোক
 মভ হোগত গেন গৰীৰঁ আ পৈকাৰ মভ হোগত গেন ধনীক। জনীজাতি
 মভ গেনীহ ৰাজগুম্ৰাৰী নগ, কনৈত, কহৈত জে ৰাজগুম্ৰাৰী, মদতি কৰ, হম
 মভ গনত ছনোঁ। স্বপ্নসুন্দৰী ৰৈমল ছনী আপন কোঠনীমে, জতৱ
 চাককাত দেৱানপৰ ছন ৰঙ ৰিঁৰঙক চিড়ে মভক চিত্ৰ। ওগ চিড়েক চিত্ৰ
 মভকেঁ দেখেত মিথিনাক ৰাজগুম্ৰাৰী স্বপ্নসুন্দৰী উদায় ভৱ ৰঁজনী- নৈ,
 অৰ্হী মভ ঠীক ছনোঁ। খানী চিড়ে হমৰা মভকেঁ প্ৰমল্ল নৈ ৰাখি মকেঁএ।
 মৃদা জনীজাতি মভ ৰঁজনী- ৰিন্ণ চিড়ে যেহো হম মভ প্ৰমল্ল নৈ ৰহি মকৰঁ,
 ও চিড়ে মভ ঘূৰা কৱ আনি দিশ ৰাজগুম্ৰাৰী। মৃদা ৰাজগুম্ৰাৰী ততেক
 উদায় ছনী জে ও জাদু নৈ কৱ মকনী। তখন জনী-জাতি মভ কহনছি-
 চিত্তা নৈ, হম মভ গাছ ৰোপৰঁ আ গাৱৈৰঁনা চিড়ে মভ ঘূৰি আওত। আ
 এৱেৰ ককৰো ৰেঁগমানী যেহো হমৰা মভ নৈ কৰৱ দেৱো। আ ৰঁতাহ মন
 খৱৱ নাগল মমূৰ্ণ মিথিনা। ককৰো কোনো পনখতি নৈ, আ ও মভ
 গাৰিঁ কৱ নাচি কৱ ৰোপৱ নাগল আ পষ্টৰঁৱ নাগল গাছ। আ গাছ
 জেনা-জেনা ৰঁৱৱ নাগল আ চকৰগৰ হোগত গেন মভ হঁমৱ নগনা, আ
 থোপড়ী পাৰৱ নগনা। মঁগ মিনি কৱ কাজ কেনাম্ দনকা মভকেঁ খুশী
 হোগন। আ এ মঁ গাছো মভ নীকম্ আ জন্দীম্ ৰঁৱৱ নাগল। আ
 স্বপ্নসুন্দৰীক দেশ মিথিনামে ছোষ্ট-পেঘ গাছ মভ মুল্লী দেমৱ নাগল চাক
 কাত। জাদুৰঁনা মঁগীত চাক দিম পমাৰি গেন। নান ৰঙক, জোমক ৰঙক,
 অক্যামী, পীশ্বৰ, গ্নোৱী আ পনিমোখা মন মাত ৰঙক চিড়ে মভক ডেৰা
 ৰঁনত গ্ৰা। ৰাজগুম্ৰাৰী কহননি জনীজাতি মভম্- হমৰ দেশক ৰাঁচিয়ামভ
 পাঠশালা জাখি, গ্ৰা হমৰ মভ দিন মঁ মপনা অছি। জনীজাতি মভ ৰঁজনী-
 হঁ ৰাজগুম্ৰাৰী, জঁ হম মভ পঢ়ল নিখন ৰহিতোঁ তঁ কোনো পৈকাৰ হমৰা
 মভকেঁ ঠকি নৈ মকিতয। মৃদা আয়ন একটা সমল। জনীজাতিমে মঁ

কিছু কহননি- মৃদা তখন ঘৰক কাজ কে কৰত?

তখন মিথিনাক ৰাজকুমাৰী আদেশ দেনি- ৰানক মভ ৰানিকাক কাজ মীখত আ ৰানিকা মভ ৰানকক কাজ। মিনিযে-জনি কই আৰ্গা ৰাঁটেমে মভকে নীক নাগত। আ ম্ল ম্লন্দৰী মভ পট্টোৱানী ৰানিকাকে দেনি একটা মাগকিন। ম্ল ম্লন্দৰী বুমেনখিছ- মঁমাৰ ভৰিমে ও মভ প্ৰম্ল ছথি জে এক-চাময়্য দোমৰ চাম জন্দী পাঁটি জাগ ছথি, কাৰণ তগয় ও মভ মভটা কাজ জন্দী-জন্দী পুৰা কই নৈ ছথি। জনীজাতি মভ পুছনছি- কী হম মভ মাগকিন নৈ চনা মকে ছী? ৰাজকুমাৰী কহনছি- কিএ নৈ? মহিনাকে ও মভ কাজ কৰৱাক চাহী জে ওকৰা নীক নগৈ ছে। কিছু গোটে ৰাজকুমাৰীম পুছনছি- মৃদা ঠাকা কতই মঁ আওত? মৃদা মভ ওকৰা দৰাঁড়ি দেনক। মভটা কাজ ৰাজকুমাৰীয়ে কৰতী? আ নগেনক মভ একটা ৰঁড়কা মেলা। পাগ জমা ভেন, আ ৰঁনন ৰাজকুমাৰী ম্লম্লন্দৰীক পাঠশালা। পাঠশালা কৰিএ জাদু, ওতই ৰঁঠা মভ জা কই ৰঁনি জাগত আছি জেনা হোথি ৰঙ-ৰঁৰঙক চিটে। অহুঁ কিএ নৈ অৱৈ ছী পাঠশালা ৰাজকুমাৰী? ৰাজকুমাৰী এক দিন পাঠশালা এলী, দোমৰ দিন এলী আ মভ দিন আৱঁয় নগলী। আ ফেৰ ও কহননি জে ৰঁঠা মভক মায ৰাঁটু মেহো আৱঁথু পাঠশালা। আ ফেৰ ৰাজকুমাৰী ফেৰমঁ কৰই নগলী জাদু। মৃদ এৱেঁৰ ও খালী ৰেঁকাৰ ঠিজ মভকে ৰঁনৰঁই নগলী চিটে। আ ৰঁদত ৰাম কএক ৰঙক পাঁখিৰঁনা চিটে মভ মেহো ঘূৰি আয়ন আছি মিথিনামে, ৰিঁন্ জাদু কয়নে। মভ অ্পনা নোনমে এক-এক হজাৰ পোখী নেনে, ঠলোম আনিৰঁনা পোখী মভ, নান, গ্নাৱী আ অকায়ী ৰঙক। নান, জোমক ৰঙক, পীঅৰ, গ্নাৱী আ পনিমোখা মন মাত ৰঙক, কাৰণ ৰেতক স্নান নই নেনক আছি হৰিযৰ কচোৰ গাছ মভ। আ চিটে মভ গাৰি ৰহন আছি- ৰিঁন্ জ্ঞান ম্লন্দৰতা আছি মখায়ন ধাৰ মন। আ ওগ ঠুনমুনিয়া ৰাজকুমাৰীক মিথিনা ৰঁনি গেন ৰিশ্বক মভমঁ ৰেঁশী হৰিযৰ আ প্ৰফুনিত দেশ। নোক মভ তঁ গ্ৰহো কহৈত ছথি জে অহী চিটে মভক কাৰণ মিথিনাক হৰাঁমে ৰহৈত আছি জাদু মদিখন। আ জঁ কহিযো হমৰো মভকে ভেটি জায একটা এহেন স্নান, জতয় মহিনা আ পুৰখ মোচি মকথি পেঘ-পেঘ গপ! গ্ৰ জাদুৰঁনা স্নান হমৰা মভক নগে-পামমে তঁ নৈ? গ্ৰ স্নান জতই জাদুৰঁনা ৰৌম মভ আছি, হমৰে মন মাধাৰণ নোকক ভিতৰে তঁ নৈ আছি? জঁ অহাঁকে ভেটয় গ্ৰ স্নান, জতই কতোই, তঁ মূচিত

কৰু হমৰা হমৰ গু-পত্ৰ মঞ্চত editorial.staff.videha@gmail.com
পৰ।

মুভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ খিমা মুনেনাগ ছোড়ি দেলছি।

মুদা ও ১৯৮২ মঁ অচল বহনাহ অমগৰে, আগক তথাকথিত নিম্ন
বৰ্গক কিছু লেখক মন্ত মোহো মৌখিলীক আভাষী বৰ্তনীক মঞ্জ চনি গেনা
আ ছোড়ি দেলছিহ অমগৰ দানকা, ও মন্ত গৌমনাগষ্টীগক শিকাৰ ভই
গেনা। পৈকাৰ মন্ত চাৰুকাত মহমহ কৰই লাগনা। ওগ টুনমুনিয়া
ৰাজকুমারী মন ও দেযেত বহনাহ ...

মুদা ০১.০১.২০০৮ মঁ ৮ মানক তৈয়াৰীক ৱাঁদ ৱিদেহ- মৌখিলী গু-
পত্ৰিকা গাছ ৰোপৰঁ শ্ৰু কনেক, মিথিনামে, পঞ্চ-দৰ-পঞ্চ, আ ঘূৰি কই
আৰ্য লাগন ৰঙ-ৱিঁৰঙক চিড়ৈ মন্ত।

নঠিকেতা ২৯ ৱঁথক মৌনভংগক ৱাঁদ ৱিদেহ পাঞ্চিক গু-পত্ৰিকা মে
নো এণ্ট্ৰী: মা পৰিশ প্ৰকাশিত কৰয় নগনাহ আ ওহী ৱঁথ ২৯ ৱঁথক
ৱাঁদ মুভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ ৱিদেহক পাঠককেঁ খিমা মুনৰ্য নগনাহ পঞ্চ-দৰ-
পঞ্চ। মুভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক ঘৰদেখিয়া আয়ন ১৯৮২ মে আ ২৯ ৱঁথক ৱাঁদ
"ৱঁনেত ৱিঁগড়ৈত" ২০০৮-০১ মে ৱিদেহমে গু-প্ৰকাশিত ভেনাক ৱাঁদ
২০০১ মে প্ৰিষ্টমে মোহো আৰি গেন।

"জে মুনায়ত খিমা মএহ ৰাজ কৰত ঐ মঁয়াৰপৰ" আ মমানান্তৰ
ধাৰা মূনা বহন অছি খিমা। মিথিনাক কএক ৰঙক পাঁথিৱঁনা চিড়ৈ মন্ত
ঘূৰি আয়ন জেনা মন্দীপ কুমাৰ মাফী, উমেশ পায়ৱান, ৱেঁচন ঠাফুৰ,
কপিনেশ্বৰ ৰাভত, উমেশ মণ্ডন, ৰাম ৱিনাম মাফ, ৰাজদেৱ মণ্ডন, নন্দ
ৱিনাম ৰায়, জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডন, দুৰ্গানন্দ মণ্ডন, আচাৰ্য ৰামানন্দ মণ্ডন,
ননন কুমাৰ কামত, নাৰায়ণ যাদৱ, মুনী কামত, শিৱ কুমাৰ প্ৰমাদ,
ধীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ, ৰামদেৱ প্ৰমাদ মণ্ডন "মাৰুদাৰ" এনা ৰঙ ৱিঁৰঙক কথা আ
গীতক মঙ।

ঘূৰি আয়ন অছি মন্ত অণনা নোনমে এক-এক হজাৰ পোখী নেনে,
উলোম আনৈৱঁনা পোখী মন্ত, নান, গুনাবী, জোমক, পনিমোখাক মাত
ৰঙক আ অকাষী ৰঙক। কাৰণ ৰেতক ঘান নই নেনক অছি হৰিয়ৰ
কচোৰ গাছ মন্ত।

আ মৃত্যু চন্দ্র যাদৱ খিলা মনেনাগ ফেৰমঁ শৰু কই দেৱি।

ৰূনৈত ৰিঙাটৈতক ৰাঁদ আয়ল ৰমতা জোগী, গুনো, মডৰ, ভোষ্ট।
মাহিৰু অকাদেমী দ্বাৰ ৰিজেক্ট কএন ৰাজকমল চৌধৰী মোনোগ্ৰাফ
আয়ল “নিত নৱন ৰাজকমল” নামমঁ। আ তেঁ মৃত্যু চন্দ্র যাদৱ জখি
“নিত নৱন মৃত্যু চন্দ্র যাদৱ”।

মৌখিনী ম্ৰোৰী মাগঁম (মৌখিনা কথাশাস্ত্ৰ) আ মৃত্যু চন্দ্র যাদৱ

মিশেল ফোকো (Foucault)ক “অনুশাযন মঁছা” ৰাঁ মনোৱৈজ্ঞানিক
ৰাঁঠন আ হ্ৰাগষ্টহেচক “গৈমনাগষ্টীগ” দুনুক লখা একে ছৈ। মিশেল
ফোকোক “অনুশাযন মঁছা” অছি, যোমাৰঁনাকৈ অনুশাযনমে আনু আ
তগ নেন মভকৈ আপমেমে নড়াও, কিছুকৈ পৰস্কৃত কৰা আ জে
অনুশাযনমে নৈ অৱৈএ তকৰা আন্তে-আন্তে মান্ধৰ দিযৌ। গৈমনাগষ্টীগমে
যোমাৰঁনা কেঁ ৰিশ্বায় দিখাওন জাগত অছি জে অহাঁ জে যথাস্থিতিক
ৰিৰোধ কই ৰহন ছী যে কোনো ৰিৰোধ নৈ, গ্ৰা তঁ মভ কই ৰহন অছি,
অহাঁ তঁ ৰিৰোধক নামপৰ ৰিৰোধ কই ৰহন ছী আ যে অপন কমী
নুকৈৰাঁ নেন। ঐমে মমাজমে ৰতমান আধাৰপ্ৰত কমীক মহাযতা মেহো
নেন জাগত অছি, আ আন্তে-আন্তে ঠাৰগেট ৰঁতাহ ভই জাগত অছি ৰাঁ
পনায়ন কই জাগত অছি।

যে মৃত্যু চন্দ্র যাদৱক ৰাগষ্টৰ্ম-ৰঁনাক মামান্ধ ৰাগষ্টৰ্ম ৰঁনাক নৈ
ছন, গ্ৰা ছন “গৈমনাগষ্টীগ”।

মুদা একৰ প্ৰতিকাৰমে অৱৈত অছি ম্ৰোৰী মাগঁম, কোন কথা
মনেনামঁ নোক আ মমাজপৰ কী অমৰ পড়ত, গ্ৰা ওগ আধাৰপৰ পূৰ্ব-
ৰিশেষণ কৰৈত অছি। যে মমানান্তৰ ধাৰা মান্ধৰকৈ মান্ধৰমঁ কাষ্টৰাঁক
নিৰ্ণয় নেনক। ও মূনধাৰাক মাহিৰুকাৰ মভ জে মানকীকৰণক নামপৰ
ভাষাকৈ মৰোড়ৈ চনা, ও ম্ৰোৰী মাগঁমক মঁগ গৈমনাগষ্টীগক আধাৰপৰ
কাজ কই ৰহন চনা। দানকৰ উদ্দেশ্য ছন ৰতনীক ভিন্নতাকৈ
অশঙ্কতাক নাম দেৱঁ। ৰামদেৱ মা ঘৰদেখিযাকৈ লক্ষিত কই গ্ৰা মভ
নিখনহি জে, জে নিখৰঁ যে ৰাঁজৰঁ অমমিযো মে অমফন ভেন যে
মৌখিনীযোমে হএত।

আ মৃত্যুচন্দ্র যাদৱ অমগৰ পড়ি গেনাহ।

মৃদা জখন বমানন্দ মা 'বমণ' খহী ম্ঠোৰী-মাগঁমক প্ৰয়োগ
ৰিমাঁঠক মও কেনহি, আ তকৰ আনোকমে জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডনক
শিৰশ্ৰীকৰ শ্ৰীনিৰাম দ্বাৰা বৰ্তনী-মঁশোধন কএন কথা (জগনে ও অশ্বকুতা
দূৰ কৰৱা নেত তীন দিন মেহনতি কএন, অহি তৰহক অহমান মেহো
জতেনহি) উমেশ মণ্ডনজী জখন হমৰা পঠেনহি তঁ হমৰ কান ঠাটু ভই
গেন।

কাৰণ ম্ভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক বৰ্তনীক কথা ৰিদেহমে তাৱত গু-
প্ৰকাশিত ভেনাগ শূক ভই গেন চন। হম উমেশ মণ্ডন জী কেঁ ম্ঠোৰী-
মাগঁমক মৰ্ম বুঁমোনিযহি আ ৰিণ্ণ তথাকথিত শূক কএন বৰ্তনীৰঁনা ৰূপ
ৰিদেহমে চপৰঁ শূক ভেন [দেখু দুধ-পানি ফৰাক-ফৰাক (কথা এৰঁ
পাণ্ডুলিপি জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডন)- (ছায়া এৰঁ মম্বাদন- উমেশ মণ্ডন)]।

আ উমেশ মণ্ডন মূঠিত কেনহি জে বৰ্তনী শূকতাক ৰাঁদ জগদীশ
প্ৰমাদ মণ্ডন জী গ্ৰম ৰহই নাগন চনাহ, আ জহিযায়ঁ ও মুননহি জে
বৰ্তনীক শূকতা ৰঁনা ৰচনা ৰিদেহমে ৰিজেক্ট ভই গেন চহি আ দনকৰ
অমণী বৰ্তনীৰঁনা ৰয়ন আৰঁ গু-প্ৰকাশিত হেতহি তহিযায়ঁ দনকামে নৱ
উমোহ আৰিঁ গেন চহি।

ফেৰ উমেশ মণ্ডন জীক গপ ম্ভাষ চন্দ্ৰ যাদৱমঁ ভেনহি, তঁ ম্ভাষ
চন্দ্ৰ যাদৱ জী মূঠিত কেনহিহ জে মুনধাৰা ৰঁনা মভ কিছু নিখি দিয়ৌ,
মুনৱেঁ নৈ কৰত কান-ৰাঁত নৈ দেত। ৰাজমোহন মা ভাগ মাহেৰঁপৰ
মেহো ৰঙ ৰিশ্বাম কেনে ৰহথি। "তঁ তকৰ উপায়?" "উপায় ৰএহ জে অহাঁ
মভ কই ৰহন ছী, মানে লেখক ৰঁঠাট।"

আ ম্ঠোৰী মাগঁম মেহো মএহ কহিএ, জে কথা মুনায়ত মে কৰত
ৰাজ, আ জে জহে কথা মুনোওত মে তহে আগাঁ ৰঁঠত। আ অমগৰ
ঠুহন্নতিযো মুঠ। মৃদা ঐৱেঁৰ দোমৰ চৰণমে ম্ভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ অমগৰ নৈ
ৰহথি।

আ মমানান্তৰ ধাৰা কথা মূনা ৰহন খছি ১৯ মানমঁ আ মুনধাৰা
মুনি ৰহন খছি।

জখন কি মিণেল হোকোক মভঠা ডিম্বাশ্বিনৰী গঁম্ঠীশ্বশন
"অশ্বশামন মঁম্বা" জেনা মাহিণ অকাদেমী, মৌখিলী অকাদেমী, মৌখিলী

ভোজপুৰী অকাদেমী, আ য়াহিঅ অকাদেমী দ্বাৰা মান্যতা প্ৰাপ্ত কথিত
নিষ্টেৰেৰী এমোমিঅেশন মন্ত মূন ধাৰা নগ ছৈ।

মুদা মিশেল হোকোক মন্তঠা ডিমীপিনৰী ওঁম্‌ষ্ট্‌শন আ
মূনধাৰাক গৌমনাওঁষ্ট্‌গক ষ্ট্ৰিক, গাৰ্জিয়ন ঝনঝাক আফৰক ষ্ট্ৰিক
ম্‌ষ্টেৰী মাওঁম দ্বাৰা খতম কই দেন গেন ছৈ।

ম্‌ষ্টেৰী মাওঁম তাৰানন্দ ঝিযোগীক শঙ্কৰনী (১) জেনা থোকক
হিমারৌ ঢৌখিনীমে ওপন্যায় ঝহৰাগত অছি, (২) মেহতবক ভাষা আ (৩)
কুড়া-কড়কষ্টক পহাড় ঠাঠ কৰঝাক মাজিশ আ বমানন্দ মা "বমণ"ক
শঙ্কৰনী (১) "হাষ্ট-ঝঁজাৰক ভাষা" (ডা. প্ৰমোদ গুমাৰক 'কনকিৰঝা' ক
আম্মখমে)কৈ ওঘাৰ কেনক।

ওঁ মন্ত হতোমোহিত কৰঝা নেন ওপযুজ গৌম-নাওঁষ্ট্‌গ কেৰ
ষ্ট্ৰিক অছি জকৰা মমানান্তৰ ধাৰা দ্বাৰা ম্‌ষ্টেৰী মাওঁমক মদতিয়ঁ খতম
কই দেন গেন অছি। তঁ ওঁ ওদাহৰণ ঝিষ্ক কৰেই জে মূন ধাৰামে মন্ত
জাতিক নোক অছি আ মমানান্তৰ ধাৰামে মেহো। ম্‌ষ্টেৰী মাওঁমক
মদতিয়ঁ ঝাঁহুণাৰাদক মঁগ ওএৰ-ঝাঁহুণক নৰ-ঝাঁহুণাৰাদকৈ মেহো ঠিহিত
কএন গেন অছি।

আ মেহ কাৰণ ছৈ জে ঢৌখিনী কথা মূনঝাক আযোজন "মগৰ
ৰাতি দীপ জৰয"কৈ য়াহিঅ অকাদেমী দ্বাৰা গীড়ি নেরাক প্ৰযন্তে ভেন আ
মে ঝিফল ভই গেনাপৰ বমানন্দ মা 'বমণ' য়হিত মূন ধাৰাক আন
নোক অখন মান্যিক মন্তনেন ঝনা কই লৈ ৰাখি মকনা। বমানন্দ মা
'বমণ' তঁ মন্তঠা মীমাক অতিগ্ৰমণ কৰেত একঠা ঝাঁহুণাৰাদী মঁম্বাক
পত্ৰিকামে ঝিনু নাম নেন হমৰা আ ওমেশ মন্তনকৈ অৰাচ কথা মেহো
কহনেছি আ তকৰ ওপহাৰ ম্বৰূপ য়াহিঅ অকাদেমী দিলৌক ওও মঁম্বাকৈ
কথিত নিষ্টেৰেৰী এমোমিঅেশনক ঝপমে মান্যতা দেনক। ওঁ ঘটনা
ম্‌ষ্টেৰী-মাওঁমক পভাৰকৈ দৰ্শিত কৰেত অছি।

মুদা অশোক গত দ্য মাতয়ঁ 'মগৰ ৰাতি দীপ জৰয' কেৰ
আযোজন মমানান্তৰ ধাৰাক নেখক মন্ত দ্বাৰা কএন জেঝায়ঁ আহাদিত
ছখি আ কহৈ ছখি- "একৰ প্ৰাৰম্ভিক ওদেষ্ণ বহৈ গাম-গাম গোষ্ঠী
কৰঝাক, মে আৰৌ জা কই ভই বহন ছৈ।" য়এহ ওপ হমৰ গামমে ভেন

১২ ম মগৰ ৰাতি দীপ জৰয় [কথা ৰৌন্ধ মিস্ক মেহথপা (ৰাঁন মাহিছা কেন্দ্ৰিত) মেহথ]মে শিৱশংকৰ শ্ৰীনিৱাস মেহো ৰাঁজেন চনা- “জখন হম মভ ‘মগৰ ৰাতি দীপ জৰয়’ শ্বৰ কেনে চনোঁ তখন একৰ উদ্দেশ্য চন জে গ্ৰা গামে-গাম দ্বাৰা, মদা গ্ৰা তঁ পঠনা-চেলেই ঘূমই নাগনা।”

আ ওম্হৰ ৰামভৰোম কাপড়ি ‘ভমৰ’ আ পৰমেশ্বৰ কাপড়ি মেহো পায়াপাৰ নেপান মে ঞ্চন চনা। ভাৰতক মৰকাৰী মন্ত্ৰাক মকননমে দানকৰ মন্তক ৰচনা ৰাঁহৰী (নেপানক) হেৰাঁক কাৰণ নে দেন গেলনি মদা ওহী নেপানক দোমৰ লেখক, জে ম্ৰেইম-কো কেৰ মঙ চনা, কেৰ কথা দেন গেলি। □

জলিয়া প্ৰিম্‌ষ্টোৱাক ঞ্চন্দৈৰ্ঘ্য মস্ক ৰঁতা ধৰী, জলিয়া প্ৰিম্‌ষ্টোৱাক ঔৰ্দ্ধাধৰ মস্ক ৰঁতা ধৰী/ জেকম ডেৰীডা- ঔৰ্দ্ধৰ মৰ্চনাৱাদ মানে ৱিখণ্ডনাৰ্দ্ধক মিস্কান্ত

কথাক যাত্ৰা- ৱৈদিক আখ্যান, জাতক কথা, ঐশ্বৰ্য ফেৰ্ণল্‌ম, পঁচতঁত্ৰ আ হিতোপদেশ আ মঁগ-মঁগ চনৈত ৰহন নোকগাথা মন্ত। মন্ত ঠাম্ম ঞ্চিডজাৰ্দ্ধ ৱৰ্গক কথাক মঁগ নোকগাথা ৰহিতে ঞ্চি, আ মে মৌখিনীযো মে ঞ্চি।

ঐ মস্কমে মৃত্যু চন্দ্ৰ যাদৱক নিম্ন ৱিচাৰ ছিহি:

“মৌখিনী মে নোক-কথা পৰ ৰঁড় কম কাজ ভেন ঞ্চি। নোক-কথাক কিদাএ মঁকনন ঔপনৰ্দ্ধ ঞ্চি আ মে মৃতিক আধাৰ পৰ নিপিৰ্দ্ধ কয়ন গেন ঞ্চি, ফীন্ড ৱৰ্কক আধাৰ পৰ নহি। নোক-মাহিৰ্ক কোনো একাগ হো, ওকৰ এক মঁ ঞ্চিৰ্ক ৰূপ ৱিচ্ছমান ৰহিত ঞ্চি, জে ফীন্ড ৱৰ্ক কয়নে মঁ প্ৰান্ত ভই মকৈত ঞ্চি। মৃতি মে ওকৰ মাত্ৰ একষ্টা ৰূপ ৰহিত ঞ্চি, জকৰা মৰ্দ্ধম ৰূপ মানি নেৰ্গ গনত ভই মকৈত ঞ্চি। নোক-কথা ক জতেক মঁকনন ঞ্চনধৰি ভেন ঞ্চি, মে ঞ্চপূৰ্ণ ঞ্চি। মৌখিনী মে নোক-গীত, নোক গাথা আ নোক দেৱতা ক নেন তই কিছু ফীন্ড ৱৰ্ক কয়নো গেন, নোক কথাক নেন ভৰিমৰ্দ্ধ কোনো ফীন্ড ৱৰ্ক ভেন ঞ্চি। আৰ্গ জখন এক পূৰ্ণত মঁ দোষৰ পূৰ্ণত মে নোক মাহিৰ্ক ঞ্চতৰ্ণ দিনোদিন মঁকষ্টগ্ৰস্ত ভেন জা ৰহন ঞ্চি, তেঁ একৰ মঁৰ্দ্ধণ জকৰী ঞ্চি। নোকমাহিৰ্ক মঁৰ্দ্ধণ মাত্ৰ এই নেন জকৰী নহি ঞ্চি জে ও ঞ্চতীতক একষ্টা ৱস্ৰ থিক; ও ঞ্চপন মময়ক ৱিমৰ্শ আ ঞ্চাৰ্দ্ধমৱাচন মেহো হোগত ঞ্চি আ একষ্টা প্ৰতিমান ঔপস্থিত কৰিত ঞ্চি। ওকৰ ৰূপক, প্ৰতীক, ভাৱ আ শিল্পক ঔপযোগ নিখিত মাহিৰ্ক মে হম মন্ত ঞ্চপন-ঞপন ঔগ মঁ কৰিত ৰহিত ছি। তহিনা নিখিত মাহিৰ্ক মেহো নোক-মাহিৰ্ক কেঁ

প্ৰভাৱিত কৰিত বহিত আছিল। নোক-মাহিলা মৰঁধী অধ্যয়ন মূখ্যত: জ্ঞান
 আ কানক নিৰ্ধাৰণ পৰ কেন্দ্ৰিত বহন আছিল। ওকৰ কাৰ্য, অভিপ্ৰায় আ
 অৰ্থ ম' মৰঁধিত প্ৰশ্ন অথনো উপেক্ষিত আছিল। মৌখিকী মে তই নোক-
 মাহিলা মৰঁধী অধ্যয়ন অথন চীক ম' শব্দও নহি ভেন আছিল। জে পোখী
 আছিল, তাহি মে নোক-মাহিলাক পৰিভাষা আ মূঠী উপস্থিত কয়ন গেন
 আছিল। নোক-কথাক উপন্যাস ম'কলন ম'ভ মে ওহন কথাক ম'খ্যা ৰেয়া
 আছিল জে দেশান্তৰণক কাৰণে মৌখিকী মে আয়ন আছিল। মৌখিকীক অ'পন
 নোককথা, জকৰা খাণ্টী মৌখিক কহি ম'কেত ছিএক, মে কম আয়ন
 আছিল। ৰামনোচন চাণ্ডৰ দ্বাৰা ম'কনিত মৌখিকী নোক-কথা, জকৰা হম
 অ'পন এহি অ'ন্ত ম'ক্ষিত অধ্যয়নক আধাৰ ৰ'নোনে ছী, তাহু মে খাণ্টী
 মৌখিকী নোক-কথা কমে আছিল। নোক-কথাক অভিপ্ৰায় আ অৰ্থ ম'ৰঁধী
 অ'পন ৰাত কহৰাক নেন জাহি দূঠা কথাক চয়ন হম কয়নে ছী, মে
 আছিল- 'একটা বঁটিয়া বহয়' আ 'একটা চিনিয়া খেনিএ ৰও ভেয়া'। এহি
 দনু কথাক ৰাতাৰণ ৰিশ্বক মৌখিক আছিল। দনুক ৰিম্মৰ্শ, আমেৰাচন আ
 প্ৰতিমান মৌখিক-মান্যক অ'লুৰূপ আছিল। দনু কথাক ৰিম্মৰ্শ ন্যায় পৰ
 কেন্দ্ৰিত আছিল। পহিন কথাক বঁটিয়া দানিক একটা ফাঁক নেন ৰ'বহী, ৰাজা,
 ৰানী, আগি, পানি আ হাথী কেঁ ন্যায় পয়ৰাক খাতিৰ নেনকাৰিত আছিল,
 কিএক তই খুটী ওকৰ দানি লুকা নেনে চৈক আ দই নহি বহন চৈক।
 কথাক ৰিম্মৰ্শ পদ্মাৰূপক ৰূপ মে এনা ৰাজ ভেন আছিল- হাথী হাথী হাথী!
 মমুদ্র মোখু মমুদ্র। মমুদ্র নে অ'গিন মিম্মৰ্শ, অ'গিন। অ'গিন নে ৰানী
 ডেৰাৰয়, ৰানী। ৰানী নে ৰাজা বঁমাৰখি, ৰাজা। ৰাজা নে ৰ'বহী ডাঙখি,
 ৰ'বহী। ৰ'বহী নে খুটী চীড়য়, খুটী। খুটী নে দানি দিঅয়, দানি। কী খাড,
 কী পীৰু, কী নই পৰদেয় জাড। জাগত আছিল। খুটী তেয়াৰ ভই জাগত
 চৈক। ফেৰ তই খুটীক ডৰেঁ হাথী, হাথীক ডৰেঁ মমুদ্র, মমুদ্রক ডৰেঁ আগি,
 আগিক ডৰেঁ ৰানী, ৰানীক ডৰেঁ ৰাজা, ৰাজাক ডৰেঁ ৰ'বহী ন্যায় কৰক
 নেন তেয়াৰ ভই জাগত চৈক আ খুটী বঁটিয়া কেঁ দানি দই দৈত চৈক।
 গ্ৰা কথা ৰামনোচন অ'পন মায় ম' ম'ননে চলাহ। ও কহেনি জে মায় ৰনা
 বৃত্তান্ত মে বঁটিয়া হাথিএ নগ ম' ঘূৰি জাগত চৈক। নিপৰিষ্ক কৰিত কান
 ও একৰ পুনৰ্মূৰ্জন কয়লেনি। দনক নিপৰিষ্ক কয়ন বৃত্তান্ত মে বঁটিয়া
 হাথিযো ম' আগু খুটী ধৰি জাগত আছিল। বঁটিয়া কেঁ খুটী ধৰি নই গেনাগ

কথাক রাঁজনা মে বিস্তাৰ খনেত চৈক। নেকিন নোক কথাক এহন
 পনেখন কতেক উচিত খিচি? এহি কথাক আমে ৰাচন বুঢ়িয়াক মাধ্যমে
 প্ৰকষ্ট ভেনে খিচি। স্বপন স্থিতিক প্ৰতি বুঢ়িয়া জে প্ৰতিশ্ৰুতি কৰেত খিচি,
 মএহ এহি কথাক আমে ৰাচন থিকা। একটা দানিক বঁত পৰ বুঢ়িয়া
 পৰদেয় জেৱাঁক নেয়াৰ কৰেত খিচি। ৰাজা-ৰানীক য়েৰ ভৰি দানি দেৱাঁক
 প্ৰস্তাৱ কেঁ তিৰস্কৃত কৰেত খিচি। মমুদ মঁ হীৰা মোতীক দান নহি নেত
 খিচি। দানি পৰ স্বপন অধিকাৰ নেত নট্টেত ৰহেত খিচি। তাৱপৰ্য গ্ৰ জে
 মপনা দেখৱাঁক চাহী। ভীখ আ দয়াক পাত্ৰ নহি হেৱাঁক চাহী। দান নেৱঁ
 নীক নহি। স্নানিমানী হেৱাঁক চাহী আ স্বপন হক নেত নট্টৱাঁক চাহী।
 কথা গ্ৰ প্ৰতিমান উপস্থিত কৰেত খিচি জে ন্যায় মংঘৰে কয়না মঁ ভেট্টেত
 চৈক। ‘একটা চিনমা খেনিএ ৰও ভগয়া’ ন্যায়ক ৱিৱেকশীলতা পৰ
 ৱিমৰ্শ কৰেত খিচি। মনিয়া (চিট্টে) কেঁ একটা চীন খেৱাঁক স্বপৰাধ মে
 প্ৰাণদন্ত ভেট্টে ৱনা চৈক। গ্ৰ ৱিমৰ্শ পঢ়ামেক ৰূপমে চনেত চৈক, জাহি
 মে ওকৰ দাৰ্শণ স্বৰম্মা মেহো চিত্ৰিত ভেনে চৈক।

ৰঁৱদৱনা ভাগ!

পৰৱঁত পহাড় পৰ খোতা ৰে খোঁতা

ভুখে মৰে চৈ ৰঁৱতা

একটা চিনমা খেনিএ ৰও ভগয়া

তগ নএ পকড়নে জাগএ।

ফেৰ ঘোড়ৱনা খৱেঁ চৈ, হাথীৱনা খৱেঁ চৈ, খুদ্দী-ৱনা খৱেঁ চৈ।
 মনিয়া মভ মঁ মিনতী কৰেত খিচি। ওহো মভ খেতৱনা কেঁ পোনেহেঁত
 চৈক; চোড়ৱাঁক ৱঁদনা মে ৱঁডদ, ঘোড়া, হাথী দেৱঁই নেত তেয়াৰ চৈক,
 নেকিন খেতৱনা ঠম মঁ মম নহি হোগত খিচি। জখন সৃখে-প্যায় জান
 জায় নেগে চৈক, তখন খুদ্দীক ৱঁদনা মে মনিয়া কেঁ চোড়ি দেত খিচি।
 মনিয়া কৰুণা আ মানৱীয়তাক আৱাহন কৰেত খিচি। মনুষ্যত মে কহন
 গেত চৈক জে চূপচাপ ককৰো ফুল তোড়ি নেৱঁ চোৰি নহি হোগত চৈক;
 তহিনা ককৰো একটা চীন খা নেৱঁ কোনো স্বপৰাধ নহি ভেন। গএহ
 কথাক আমেৰাচন থিকা। কথা গ্ৰ প্ৰতিমান উপস্থিত কৰেত খিচি জে
 মভক জীৱক মোত ৰঁৱাৱঁৰ হোগত চৈক। অমহায় আ নিৰ্বনো কেঁ

জীৱাক অধিকাৰ কৈক। এই যঁমাৰ মে ওকৰো নেন একটা স্নেহ (জগহ) হেঁৱাক চাহী।”

কথামে অমহনতাক মন্ত্ৰাৱনা উপন্যাস-মহাকাব্য-আখ্যান ম'ৱেঁশী হোগত অছি, কাৰণ উপন্যাস অছি “যোপ ওপেৰা” জে মহিনাক-মহিনা আ ম্যানক-ম্যান ধৰি চলেত অছি আ মভ এপীমোডক অস্তমে একটা ৱিন্দুপৰ আৱিঁ খতম হোগত অছি। মানে মন্ত্ৰবি এপীমোডক উপন্যাসমে উহুত্ৰবি এপীমোড ধৰি ত' আশা ৱিনিতে অছি জে কথা একটা মোড় নেত আ অস্ত ধৰি জে কথাক দিশা নহিয়ে ৱঁদনত ত' পুৰনকা মভটা এপীমোড হিষ্ট আ মাত্ৰ অস্তিম এপীমোড স্থাপ। মুদা কথা একৰ অশ্বমতি নে দৈত অছি। গ্ৰ এক এপীমোড ৱঁনা বচনা ছী আ নীক ত' খুৱেঁ নীক আ নে ত' খৰাপে-খৰাপ।

কথা-গাথা ম' ৱঁঠি আগু জাগ ত' আধুনিক কথা-গল্পক গতিহাস্য উল্লেমম শতাব্দীক অস্তমে ভেন। একৰা নঘুকথা, কথা আ গল্পক ৰূপ মানন গেন। ওনা ঐ তীনুক ৱীচক ভেদ মেহো অনাৱশ্বক ৰূপম' ব্যাখ্যায়িত কএন গেন। বৱীন্দুনাথ চাণুৰম' শৰু ভেন গ্ৰ যাত্ৰা ভাৰতক এক কোনম' দোমৰ কোন ধৰি সুধাৰবাদ ৰূপী আন্দোলনক পৰিণামস্বৰূপ আগ' ৱঁঠন। অমমিয়াক ৱেঁজৱঁৰু-আ, উড়িয়াক ফকীৰ মোহন মেনাপতি, তেলুগুক অগ্গাৱাৰ, ৱেঁগনাক কেদাৰনাথ ৱেঁনজী গ্ৰ মভ গোটে কখনো নাৰীক পতি মমৰ্থনমে ত' কখনো মমাজক মূদখোৰক ৱিক্ৰম অৱেঁত গেনাহ। নেপানী ভাষামে “দেৱী কো ৱেঁনি” মূৰ্যকান্ত জুৱানী দ্বাৰা দমহৰাক পশুৱেঁনি প্ৰথাক ৱিক্ৰম নিখন গেন। কোনো কথা প্ৰেমক ৱেঁধনক মধ্য জাতি-ধনক মীমাক ৱিক্ৰম ত' কোনো দনিত মমাজক স্থিতি আ ধাৰ্মিক অঁধৱিশ্বাস্যক বিষয়মে নিখন গেন। আ গ্ৰ মভ কৰেঁত মৱঁদা কথাক অস্ত মুখদ হোগত ছন মেহো নে।

ৱাদ: মাহিগ: উত্তৰ আধুনিক, অস্তিত্ববাদী, মানৱতাবাদী, গ্ৰ মভ ৱিচাৰধাৰা দৰ্শনশাস্ত্ৰক ৱিচাৰধাৰা থিক। পহিনে দৰ্শনমে ৱিজ্ঞান, গতিহাস্য, মমাজ-ৰাজনীতি, অৰ্থশাস্ত্ৰ, কলা-ৱিজ্ঞান আ ভাষা মম্মিনিত ৰহেঁত ছন। মুদা জেনা-জেনা ৱিজ্ঞান আ কলাক শাখা মভ ৱিশিষ্টতা প্ৰাপ্ত কৰেঁত গেন, ৱিশেষ কই ৱিজ্ঞান, ত' দৰ্শনমে গণিত আ ৱিজ্ঞান মেথেমেষ্টকন নাজিক ধৰি মীমিত ৰহি গেন। দাৰ্শনিক আগমন আ নিগমনক অধ্যয়ন

প্ৰণালী, বিশেষণাত্মক প্ৰণালী দিয়া ৰঁঠন। মাৰ্ক্স জে দুনীয়া ভৱিক
গৰীৱক নেত একটা দেৱীয় হস্তক্ষেপক সম্মান জনোহ, দ্বন্দ্বাত্মক প্ৰণালীক
অপন ব্যাখ্যাক আধাৰ ৰঁনওনেহি। আগ-কালহিক “উন্নয়ন” ৰা দ্বন্দ্ব
জগমে পক্ষ-বিপক্ষ, দনু সম্মিলিত আছি, দৰ্শনক (মাধৱাচাৰ্যক মৰ্দৰ্শন
মঁগ্ৰহ-দৃষ্ট্য) খণ্ডন-মণ্ডন প্ৰণালীমে পহিনহিয়েমঁ ৰিচ্যমান চন।

যে গতিহ্যক অন্তক ঘোষণা কয়নিহাৰ ফ্ৰান্সিচ ফুকিয়ামা -জে
কম্যুনিষ্ট শাসনক সমাপ্তিপৰ গ্ৰ ঘোষণা কয়নে জনোহ- ৰাঁদমে ঐমঁ
পলটি গেনোহ। কম্যুনিষ্ট শাসনক সমাপ্তি আ ৰাঁনিচক দেৱাঁচক খমৰাঁক
ৰাঁদ ফ্ৰান্সিচ ফুকিয়ামা ঘোষিত কএনেহি জে ৰিচাৰধাৰাক আপমী মগড়া
(দ্বন্দ্ব) মঁ মৃজিত গতিহ্যক গ্ৰ সমাপ্তি আছি আ আৰঁ মানৱক হিতক
ৰিচাৰধাৰা মাত্ৰ আগাঁ ৰঁঠত। মূদা কিছু দিন ৰাঁদ ও ঐ মতমঁ আপম ভই
গেনোহ আ কহনেহি জে সমাজক ভীতৰ আ ৰাষ্ট্ৰীয়তাক মধ্য অখনো
ৰাঁত ৰাম ভিন্ন ৰিচাৰধাৰা ৰাঁচনে আছি। তহিনা উত্তৰ আধুনিকতাদী
ৰিচাৰক জৈকম ডেৰীডা ভাষাকৈ ৰিখণ্ডিত কই গ্ৰ মিস্ৰ কেনহি জে
ৰিখণ্ডিত ভাগ চেৰ ৰাম ৰিভিন্ন আধাৰপৰ আশ্ৰিত আছি আ ৰিনা ওকৰা
বুঁমনে ভাষাক অৰ্থ হম নৈ নগা মকৈত চী।

উত্তৰ-আধুনিকতাদি যেনো অখন প্ৰাৰম্ভিক উদ্যোহক ৰাঁদ ঠমকি
গেনে আছি। অস্তিত্ববাদ, মানৱতাদি, প্ৰগতিবাদ, ৰোমেন্টিসিজম,
সমাজশাস্ত্ৰীয় বিশ্লেষণ গ্ৰ মভ মঁশেষণাত্মক সমীক্ষা প্ৰণালীমে সম্মিলিত
ভই অখন অস্তিত্ব ৰঁচনে আছি।

মাগকো-এনেলিমিচ ৰৈজ্ঞানিকতাপৰ আধাৰিত ৰহৰাঁক কাৰণ
দ্বন্দ্বাত্মক প্ৰণালী জকাঁ অখন অস্তিত্ব ৰঁচনে ৰহত।

আধুনিক কথা আছি কী? গ্ৰ কহনে হেৰাঁক চাহী? একৰ কিছু
উদ্দেশ্য আছি আকি হেৰাঁক চাহী? আ তকৰ নিৰ্ধাৰণ কোনা কএনে জায় ?

কোনো কথাক আধাৰ মনোৱিজ্ঞান যেনো হোগত আছি। কথাক
উদ্দেশ্য সমাজক আৱশ্যকতাক অনুযায় আ কথা যাত্ৰামে পৰিৱৰ্তন
সমাজমে ভেনে আ হোগত পৰিৱৰ্তনক অনুৰূপে হেৰাঁক চাহী। মূদা মঁগমে
ওগ সমাজক মঁস্কৃতিমঁ গ্ৰ কথা স্নয়মেৰ নিযন্ত্ৰিত হোগত আছি। আ ঐমে
ওগ সমাজক ঐতিহাসিক অস্তিত্ব যোমাঁ অৱৈত আছি।

জে হম বৈদিক আখ্যানক গপ কৰী তঁ ও ৰাষ্ট্ৰক ম'গ প্ৰেমকৈ
যোমা' অ'নৈত অ'ছি। আ যমাজক ম'গ মিনি ক'২ ৰহনাগ মিথৰৈত অ'ছি।
জাতক কথা নোক-ভাষাক প্ৰমাৰক ম'গ ৰৌক্ষ-ধৰ্ম প্ৰমাৰক গছা যোহো
ৰযেইত অ'ছি।

মুম্বিম জগতক কথা জেনা ৰামীক “ময়মনৰী” ফাৰমী মাহিকক
ৰিশিষ্ট গ্ৰন্থ অ'ছি জে জ্ঞানক মহন্ত আ ৰাজ্যক উন্নতিক শিক্ষা দৈত
অ'ছি।

আজুক কথা ঐ মভ ৰম্বকৈ যমেঠৈত অ'ছি আ একটা প্ৰবৃক্ষ আ
মানৰীয় যমাজক নিৰ্মাণক দিম আগাঁ ৰৈঠৈত অ'ছি। আ জে যে নৈ অ'ছি
তঁ গ্ৰ ওকৰ উদ্দেশ্যে মিম্বিনিত হেৰাক চাহী। আ তখনে কথাক ৰিশেষণ
আ যমানোচনা পাঠকীয় ৰিৰশতা ৰ'নি মকতা।

মনোৰিশেষণ আ দ্বন্দ্বাভেমক পক্ষতি জেকা' ফুকিয়ামা আ ডেৰীডাক
ৰিশেষণ যোহো ম'শেষিত ভ'২ মমীক্ষাক নেন স্থায়ী প্ৰতিমান ৰ'নন ৰহত।

ককৰা নেন কথা নিখী? ৰা কহী? কথাক ৰাদ: জিনকা ৰিম্বমে
নিখৰ' য়ে তঁ পঢ়তাহ নৈ। কথা পঠি নোক প্ৰবৃক্ষ ভ'২ জায়ত ? গীতাক
মগ্নত খা ক'২ মুঠ ৰ'জনিহাৰক ম'খ্যা কম নৈ। তে' কী এহন কযোষ্টীপৰ
ৰচিত কথাক মহন্ত কম ভ'২ জায়ত ?

মভ প্ৰবৃক্ষ নৈ হেতাহ তঁ স্নম্ব মনোৰ'জন তঁ প্ৰাপ্ত ক'২ মকতাহ। আ
জে একোটা ৰ্যাজি কথা পঠি ওগ দিশামে যোচত তঁ কথাক মাৰ্থকতা
মিক্ষ হএত। আ জকৰা নেন ৰচিত অ'ছি গ্ৰ কথা জে ও নৈ, তঁ ওকৰ ওগ
পৰিস্থিতিমে হস্তক্ষেপ কৰোঁমে মক্ষম ৰ্যাজি তঁ পঢ়তাহ। আ জা গ্ৰ ৰহত
তাধৰি ঐ তৰহক কথা ৰচিত কএন জাগত ৰহত।

আ জে যমাজ ৰ'দনত তঁ যামাজিক মূল্য মনাতন ৰহত?
প্ৰগতিশীল কথামে অ'শ্বভৰক পুনৰ্নিৰ্মাণ কৰৰ', পৰিৱৰ্তনশীল যমাজক
নেন, জগম' প্ৰাকৃতিক আ যামাজিক যথার্থক ৰীচ যমায়োজন দ-অ'এ।
আকি ঐ পৰিৱৰ্তনশীল মম্বযকৈ স্থায়িত্ব দেৱা নেন পৰম্বৰাক স্থায়ী আ মূন
তল্পপৰ আধাৰিত কথাক আৱশ্যকতা অ'ছি? ৰ্যাজি-হিত আ যমাজ-
হিতমে ঢ্ৰেধ অ'ছি আ দনু পৰম্বৰ ৰিৰোধী অ'ছি। ঐমে ম'যোজন আৱশ্যক।
ৰিশ্ব দৃষ্টি আৱশ্যক। কথা মাত্ৰ ৰিচাৰক উল-পত্তি নৈ অ'ছি জে ৰোশনাগম'

কাগচপৰ জেনা-তেনা উতাৰি দেনিএ। গ্ৰাম্যমাজিক-ঐতিহাসিক দশ্যম নিৰ্দিষ্ট হোৱাত আছে।

তঁ কথা আদৰ্শবাদী নথ্য, প্ৰকৃতিবাদী নথ্য বা যথার্থবাদী নথ্য। আৰু গ্ৰাম্যমানৱবাদী, সামাজিকতাবাদী বা ঋণভৰকৈ মহত্ব দেময়ৰ্ণনা জানেন্দ্ৰিয়-যথার্থবাদী নথ্য? আৰু নৈ তঁ কথা প্ৰয়োজনমূলক নথ্য। এমে উপযোগিতাবাদ, প্ৰয়োগবাদ, ব্যৱহাৰবাদ, কাৰণবাদ, অর্থপ্ৰিয়বাদ আৰু ফলবাদ মত মিলিত আছে। গ্ৰাম্যমত আধুনিক দৃষ্টিকোণ আছে। অৰ্থনৈকৈ অস্তিত্বজ্ঞ কেনাও মানৱীয় স্বভাৱ আছে। মৃদা ও সামাজিক নিখমমে মীমিত ভই জাগত আছে। পৰিস্থিতিয় প্ৰভাৱিত ভই জাগত আছে।

তঁ কথা ঋণভৰকৈ পুনৰ্ৰচিত কই গঢ়ন জায়ত। আৰু ব্যক্তিগত চেতনা তখন সামাজিক আৰু সামূহিক চেতনা বৈনি পাওত। শোষককৈ অৰ্থনৈ প্ৰকৃতিৰ অংশ নগৰয় পঢ়তহি। তঁ শোষিতকৈ একৰ বিৰোধ মখৰ ৰূপমে কৰয় পঢ়তহি।

স্বতন্ত্ৰতা- সামাজিক পৰিৱৰ্তন। কথা তখন মাপ্ৰমিত হওত, মৰাদক মাধ্যম বৈনত। কথা সামাজিক নৈন শস্ত তখনে বৈনি মকত, শক্তি তখনে বৈনি মকত।

জে কথাকাৰ উপদেশ দেতাহ তঁ জ্ঞানক হস্তাভৰণ কৰতাহ, জকৰ আৱশ্যকতা আৰু নৈ জৈ। জখন কথাকাৰ মন্তাদ শব্দ কৰতাহ তখনে মজিক ৰাতাৱৰণ বৈনত আৰু মন্তাদমে ভাগ নৈনহাৰ পাঠক জড়তায় ত্ৰাণ পওতাহ।

কথা প্ৰমৰ্ষ নথ্য আৰু মন্তাহ নথ্য তখনে গ্ৰাম্য উদ্দেশ্য প্ৰাপ্ত কৰত। বৃষ্টিপৰক নৈ ব্যৱহাৰপৰক বৈনত। বৈদিক মাহিহক আখ্যানক উদাৰতা মৰাদকৈ জন্ম দেত ছন জে পৌৰাণিক মাহিহক ৰুঠিৱাদিতা খতম কয় দেনক।

আৰু মৰাদক পুনৰ্ৰাপনা নৈন কথাকাৰমে বিশ্বায় হেৰাক চাই-তৰ্ক-পৰক বিশ্বায় আৰু ঋণভৰপৰক বিশ্বায়, জে মন্তাষচন্দ্ৰ যাদৱমে ছহি। প্ৰত্ৰুৱাদক বিশেষণাত্মক দৰ্শন ৰখক নৈ, ভাষিক কথন আৰু অৱধাৰণাক বিশেষণ কৰেত আছে যে মন্তাষজীক কথামে মৰত্ৰ দেখৰামে আওত।

ৰিশেষণাভূমক অথবা তাৰ্কিক প্ৰাক্ষৰাদ আৰু অস্তিত্ববাদক জন্ম ৰিজ্ঞানক প্ৰতি প্ৰতিপ্ৰিয়াক ৰূপে ভেন। ঐয়ঁ ৰিজ্ঞানক দ্বি-অৰ্থী ৰিচাৰকে স্পষ্ট কএন গেন।

প্ৰঘটনাশাস্ত্ৰে চেতনাক প্ৰদত্তক প্ৰদত্ত ৰূপে অধ্যয়ন হোওত অছি। অল্পভূতি ৰিশিষ্ট মানমিক প্ৰিয়াক তথ্যক নিৰীক্ষণ অছি। ৰসকে নিৰপেক্ষ আৰু ৰিশিষ্ট ৰূপে দেখৱাক গ্ৰ মাধ্যম অছি। অস্তিত্ববাদে মনুষ্য-অহি মাত্ৰ মনুষ্য অছি। ও জে কিছু নিৰ্মাণ কৰেত অছি ওয়ঁ পৃথক ও কিছু নে অছি, স্বতন্ত্ৰ হেঁ নেন অতিশস্ত অছি (মাত্ৰ)। হেগেনক ডায়েনেক্টিক দ্বাৰা ৰিশেষণ আৰু মংশেষণক অঁতহীন অঁতমঁৰঁধ দ্বাৰা প্ৰপ্ৰিয়াক গ্ৰণে নিৰ্ণয় আৰু অস্তিত্ব নিৰ্ণয় কৰৱাপৰ জোৰ দেনহি। মূনতত্ত্ব জতেক গহীৰ হএত ওতেক স্বৰূপমঁ দূৰ ৰহত আৰু ৰাস্তৰিকতামঁ নগ।

ক্লান্টম যিস্কান্ত আৰু অন্বয়ৰষ্টেন্ঠী প্ৰিন্সিপল য়েহো আধুনিক চিন্তনকে প্ৰভাৱিত কেনে অছি। দেখাগ পড়এৱঁনা ৰাস্তৰিকতা মঁ দূৰ ভীতৰক আৰু ৱাহৰক প্ৰপ্ৰিয়া মন্ত শক্তি-ভূজাক জোষ্ট তত্ত্বক আদান-প্ৰদানমঁ মম্বৰ হোওত অছি। অনিশ্চিততাক যিস্কান্ত দ্বাৰা স্থিতি আৰু ম্বৰ প, অল্দ্‌জামঁ নিশ্চিত কৰয় পড়ৈত অছি।

তীনমঁ ৱেঁশী ডাগমেন্‌য়নক ৰিশ্বক পৰিকল্পনা আৰু ম্ঠীফন হাকিন্‌য়ক “অ ব্লিফ হিম্‌প্ৰী আফ ঠাগম” য়োমে-য়োমী ভগৱানক অস্তিত্বকে খতম কই ৰহন অছি কাৰণ ঐয়ঁ ভগৱানক মূলুক অৱধাৰণা য়েহো য়োমঁ আয়ন অছি, য়ে এখন ৰিশ্বক নিয়ন্তাক অস্তিত্ব খতৰামে পড়ন অছি। ভগৱানক মূলু আৰু গতিহ্যক য়মাস্তিক পৰিপ্ৰেক্ষামে মৌখিনী কথা কহিয়া ধৰি থিয়া কহৈত ৰহত ? নঘু, অতি-নঘু কথা (ৱীহনি কথা), কথা, গল্প আদিক ৰিশেষণামে নাগন ৰহত?

জেনা ৱচুখন ৰিঅনিতী ৰাস্তৰিকতা কেঁ প্ৰাতিম ৰূপেঁ য়োমঁ আনি চেতনাকেঁ ওকৰা মঁগ একাকাৰ কৰেত অছি তহিনা ৱিনা তীনমঁ ৱেঁশী ৱীমক পৰিকল্পনাক হম প্ৰকাশক গতিমঁ জে যিস্কৃযাষ্টী মন্ততায়ঁ চনী তঁ তগযো ৱঁহাণ্ডক পাৰ আগ ধৰি নে পঁটি মকৰঁ। গ্ৰ মূৰ্য অৱৰঁ-খবৰঁ আন মূৰ্যম্‌য় একঠা মধ্যম কোষ্টিক তৰেগণ- মেডিওকৰ ম্ঠাৰ- অছি। ওগ মেডিওকৰ ম্ঠাৰক একঠা গ্ৰহ পৃথ্বী আৰু ওকৰ একঠা নগ্ৰ-গামমে

বহুনিহাৰ হম মন্ত অৱন মাথপৰ হাথ ৰাখি চিহ্নিত ছী জে হমৰ মমচ্চাম
পেঘ ককৰ মমচ্চা? হমৰ কথাক মমক্ষ গ্ৰা মন্ত ৰেজানিক আ দাৰ্শনিক
তথ্য চুনৌতীক ৰূপমে আয়ন অছি।

হোনিম্ঠিক আৰু মম্ভূৰ্ণতাক মমন্ময় কৰথ পড়ত ! গ্ৰা দৰ্শন
দাৰ্শনিক মঁ ৰাস্তৰিক তখনে ৰঁনত।

পোম্ভম্ভূৰ্ণকৰন মেথোভোনোজী ভাষাক অৰ্থ, শৰ্দ্ধ, তকৰ অৰ্থ,
ৰ্যাকৰণক নিঅম মঁ নে ৰবন্ অৰ্থ নিৰ্মাণ প্ৰগ্ৰিমা মঁ নগৰেঁত অছি। মন্ত
তৰহক ৰাজি, মমূহ নেন গ্ৰা ৰিভিন্ন অৰ্থ ধাৰণ কৰেঁত অছি। ভাষা আ
ৰিশ্বমে কোনো অস্তিম মম্ভূৰ্ণ নে হোণত অছি। শৰ্দ্ধ আ ওকৰ পাঠ কেৰ
অস্তিম অৰ্থ ৰা অৱন ৰিশিষ্ট অৰ্থ নে হোণত অছি।

ঐ মম্ভূৰ্ণমে ম্ভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক নিম্ন ৰিচাৰ চছি:

“কোনো নেথক মঁ গ্ৰা অপেক্ষা কেনাগ জে ও অৱন ৰচনাক
ম্ভূৰ্ণকৰণ আ ৰ্যাখ্যা কৰএ একঠা অশ্চিহ্নত অপেক্ষা হোণত। গ্ৰা কাজ
নেথকক নহি থিকৈক। ৰচনা চাহে কতৰোঁ দুৰৌধ্য আ ৰিৱাদান্নদ হো,
নেথক ওহি নেন জিম্মেদাৰ তই হোণত অছি, ম্ভদা ওকৰ ভাষ্যকাৰ
হেঁৱাক নেন ৰাধ্য নহি। নেথক ককৰা-ককৰা অৱন ৰচনা ৰুঁমে
ফিৰত আ কিএক? কী গ্ৰা মম্ভৰ জৈক? নেথক জঁ চাহএ তই অৱন
জীৱনকানমে ৰচনাক মঁদৰ্ভমে কিছু মম্ভদ ম্ভাপিত কই মকৈত অছি,
ম্ভদা ম্ভোপৰাণত? পাঠক অৱন ৰৌধ আ ৰিৱেকক অশ্ৰমাৰ ৰচনাক পাঠ
কৰেঁত অছি। হৰেক যুগক মেহো অৱন ভিন্ন ৰৌধ হোণত জৈক। তঁ গ্ৰা
পথ ভিন্নতা আ পৰিৱৰ্ত্তনশীলতা হৰেক মমৰ্থ ৰচনাক আনিৱাৰ্য গ্ৰণ
হোণত অছি। মময কে মঁগ-মঁগ ৰচনাক মঁৱদনামেক অস্তিপ্ৰায় ৰঁদনেঁত
ৰহেঁত জৈক। তঁ গ্ৰা যুগ ৰঁদনতা পৰ ৰচনাক ৰ্যাখ্যা মেহো ৰঁদনি জাগত
জৈক। ঐহি তৰহেঁ কোনো একঠা ৰচনা কে একে ঠা আ মম্মান পাঠ নহি
হোণত অছি; মূল্যৱান ৰচনাক পাঠ অৰ্ণত হোণত অছি। পাঠ পৰ
নেথকক নিৰ্যন্ত্ৰণ নহি হোণত জৈক। তঁ ঐ পাঠ ভিন্নতাক নেন ওকৰা
মফাগ আ ম্ভূৰ্ণকৰণ দেৱাক কোনো ৰেঁগৰতা নহি হেঁৱাক চাহী। হমৰ
অৱন অশ্ৰম্ভৰ তই গ্ৰা অছি জে জাখৰি কোনো ঘণ্টনা কনামেক ৰিজনমঁ
দীপ্ত নহি হোণত তাখৰি ও ৰচনামে ৰূপাণতৰিত নহি ভই মকত। ওহি

আৰম্ভিক বিজ্ঞানকৈ পাঠক ভিন্ন-ভিন্ন ৰূপে পকড়িত আছিল আৰু অন্তৰ্গ-অন্তৰ্গ
 ব্যাখ্যা কৰিছিল আছিল। হুম্বা নগৈত আছিল জে কোনো বচনাক বিজ্ঞান আৰু
 দৰ্শনকৈ পাঠক ভনে নহি বুমি পৰিত হো, ওকৰ মৰ্মকৈ জৰাৰ পকড়ি
 নৈত আছিল; ওকৰ মৰ্দেনাৎমেক তল্লকৈ মৰ্দয়গম কই নৈত আছিল।
 নোককথা ম' উদাহৰণ নী তই ৰাত ৰেঁশী স্পষ্ট হোৱত। একটা চিনমা
 খেতিওঁ বও ভগয়া তগ নে পকড়নে জাগে'- এই উজ্জিমে ন্যায় আৰু
 মমানতাকৈ জে ৰিমৰ্শ আৰু দৰ্শন লৈক, তকৰা পাঠক ভনে নহি বুমি
 পৰিত হো, মূদা স্বতন্ত্ৰতাক নেত জে ফুন্দীক আৰ্তনাদ লৈক তকৰ অলুভৰ
 পাঠক অৱশ্য কই নৈত আছিল। তহিনা হুম্বা কথা 'নদী' আৰু 'কনিয়া
 পুতৰা'মে জীৱনদায়িনী শক্তিক ৰূপে প্ৰেমকৈ জে বিজ্ঞান (দৰ্শন) লৈক
 তকৰা বুমিওঁ ওতক আয়ান জঁ নহিযো হোৱ, তেযো নেহক অলুভতি তই
 পাঠক কৰিতে আছিল। মাহিহুমে অমলী চীজ গ্ৰাহে মৰ্দেনা যা মৰ্ম হোৱত
 লৈক। কোনো ৰিচাৰ (যা দৰ্শন) মৰ্দেনেক মাধ্যম্য পাঠক ধৰি
 প'চৰাক চাৰী; কোনো নীৰম ৰিমৰ্শ যা নাৰাৰাজীক ৰূপে নহি। হুম্বা
 বুমিনে ধৰ্ম আৰু মন্তিক ভিত্তি প্ৰমে থিক। প্ৰেম্য ৰ'টি কই এই ম'মাৰমে
 কোনো দোমৰ ভাৱ নহি আছিল। হুম্বা কথা মভ কোনো ৰিচাৰধাৰামেক যা
 আচাৰশাস্ত্ৰীয় আগ্ৰহ নই কই নহি চনৈত আছিল। ও অৰ্পন মময়কৈ
 আচাৰ-ৰিচাৰকৈ ৰাজ্য তই কৰিত আছিল, মূদা ওহি ম' ৰ'ক্ষ নহি আছিল। হুম্বা
 ধাৰণা আছিল জে কনাপ্ৰতি কোনো প্ৰগতি নহি অনৈত আছিল। ও মনুষ্যক
 ভাৱামেক অভিবৃতি আৰু দৃষ্টিকৈ ৰ'দত মূখ্য টংগ্য ৰ'দনৈত আছিল আৰু
 দীৰ্ঘকালিক মামাজিক পৰিৱৰ্তনক ঘটক হোৱত আছিল। একৰ অতিৰিক্ত
 আৰু কিছু নহি। জে আনোচক এহিম' গতৰ কোনো অপেক্ষা আৰু আগ্ৰহ
 (জেনা ঐতিহাসিক চেতনাৱাদী হ'চ) নই কই মাহিহু নগ জাগে, যে
 অৰ্পনাকৈ চকত আৰু দোমৰোকৈ ধোখা দেত।"

আধুনিক আৰু উত্তৰ আধুনিক তৰ্ক, ৰাস্তৱিকতা, মন্যাদ আৰু
 ৰিচাৰক আদান-প্ৰদানম' আধুনিকতাক জন্ম ভেন। মূদা ফেৰ নৱ-
 ৰামপ'থী আন্দোলন ফ্ৰাংমে আয়ন আৰু মৰ্দনাশৱাদ আৰু অৰাজকতাৱাদ
 আন্দোলন মন ৰিচাৰধাৰা মেহো আয়ন। গ্ৰ মভ আধুনিক ৰিচাৰ-প্ৰক্ৰিয়া
 প্ৰণালী ওকৰ আশ্বা-অৱধাৰণ্য ৰ'হাৰ ভেন অৱিশ্বাস্যপৰ আধাৰিত চন।

পাঠমে শূকাযন অৰ্থক ঘান-কান মঁদৰ্ভক পৰিপ্ৰেখ্যমে ব্যাখ্যা শূৰা ভেন আ ভাষাকৈ খেনক মাধ্যম বঁনাওন গেন- লঁগ্ৰএজ গেম। আ ঐ মভ মত্ৰাক আ বৈধতা আ ওকৰ স্তৰীকৰণক আনোচনাক ৰপমে আযন পোম্‌ষ্টমাতৰ্নিজ্‌ম।

কঁপ্‌ষ্টৰ আ মূচনা গ্ৰাণ্ডি জগমে কোনো তঁগ্ৰাংশক নিৰ্মাতা ওকৰ নিৰ্মাণে কই ওকৰা বিন্নৰ্যাপী অত্তজানপৰ ৰাখি দৈত ছথি আ ও তঁগ্ৰাংশ অ্পন নিৰ্মাতায় ম্তত্ত্ৰ অ্পন কাজ কৰৈত বহৈত অছি, কিছু ওহনো কাৰ্য জে একৰ নিৰ্মাতা ওকৰা নেন নিৰ্মিত নৈ কয়নে ছথি। আ কিছু হস্তক্ষেপ-তঁগ্ৰাংশ জেনা ৰায়ৰয়, একৰা মাৰ্গয় হঠাৰৈত অছি, বিন্নয়ক বঁনৰৈত অছি তঁ ঐ ৰায়ৰয়ক এণী ৰায়ৰয় যোহো একটা তঁগ্ৰাংশ অছি, জে ওকৰা ঠীক কৰৈত অছি আ জে ওকৰো মঁ ঠীক নৈ হোণত অছি তখন কন্ম্‌ষ্টৰক বৈকপ নই ওকৰা ফাৰ্মেট কএ দেন জাগত অছি- স্পীন স্পেট !

পূজীৰাদক জনম ভেন ঔছোগিক গ্ৰাণ্ডিয়ঁ আ আৰঁ পোম্‌ষ্ট গন্ডম্‌ষ্টিয়ন মমাজমে ঔলপাদনক বঁদনো মূচনা আ মঁচাৰক মহন্ত বঁঠি গেন অছি, মঁগণকক স্ৰমিকা মমাজমে বঁঠি গেন অছি। মোৰাঁগন, গ্ৰেণ্ডিষ্ট-কাৰ্ড আ মভ এহন ৰয় ঠিগ্ৰ আধাৰিত অছি। ২০০৫ক কোম্বীক বঁঠিমে গৌৰীনাথজী গামমে ফাঁয়ন চনোহ, ভোজন নেন মাৰি পড়ৈত ৰহয় মৃদা গ্ৰেণ্ডিষ্ট কাৰ্ডমঁ এ.ম্বী.ষ্টিকষ্ট বুক ভই গেনছি। মিথিনাক মমাজমে মূচনা আ মঁগণকক স্ৰমিকাক আৰ কোন দোয়ৰ উদাহৰণ চাহী? গ্লোমে যোহো অহাঁ মোৰাঁগন চাৰ্জ কৰৰাঁক বঁজনেয়ক চঠা দেখৈত ছী।

ডী কন্ম্‌ষ্টক্‌শন আ বী কন্ম্‌ষ্টক্‌শন বিচাৰ ৰচনা প্ৰগ্নিয়াক পুনৰ্গঠন কেঁ দেখৰৈত অছি জে ঔত্তৰ ঔছোগিক কানমে চেতনাক নিৰ্মাণ নৰ ৰপমে ভই ৰহন অছি। গতিহাম তঁ নৈ মৃদা পৰম্বৰাগত গতিহামক অস্ত ভই গেন অছি। ৰাজ্য, বৰ্গ, ৰাষ্ট্ৰ, দন, মমাজ, পৰিৱাৰ, নৈতিকতা, বিৱাহ মভ ফেৰমঁ পৰিভাষিত কএন জা ৰহন অছি। মাৰতে ৰাম পৰিৱৰ্তনক পৰিণামমঁ, বিখণ্ডিত ভই মন্দৰ্ভহীন ভই গেন অছি কতেক মঁম্বা।

মৌখিনীমে নীক কথা নৈ, নীক নাষ্টক নৈ? মৌখিনীমে ব্যাকৰণ নৈ? পনিমোহ আ পনিগৰ ঐ তৰহক বিশেষণ কতই অছি মৌখিনী

ব্যাকৰণ মে, ৱএহ অনন, পাৱক মভ খিচি ! ম্ভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক কথা
যাত্ৰাক মন্দৰ্ভমে গ্ৰ গপ কহৰঁ আৱশ্যক চন।

জগ মময় মৌখিলীক মময়া ঘৰ-ঘৰমঁ মৌখিলীক নিংকায়ন খিচি,
জখন হিন্দীমে এক হাথ খজমেনাক ৱাঁদ নাম নে ভেনা চত্ৰ নোক
মৌখিলীক কথা-কৱিতা নিখি আ মমাদক-আনোচক ভই, খপন
মহন্বাকাংক্ষাক ভাৰমঁ মৌখিলী কথা-কৱিতাক ৱাতাৱৰণকেঁ ভৰিয়া বহন
চিখি, মাৰ্কমৱাদ, ফেমিনিজম আ ধৰ্মনিৰপেক্ষতা যোমিয়া-যোমিয়া কই
কথা-কৱিতামে ভবন জা বহন খিচি, তখন স্তৰক নিৰ্ধাৰণ মএহ কই
বহন খিচি, স্তৰহীনতাক ৱেঁচ ৱাদ ৱঁনন খিচি।

জে গৰীৰঁ আ নিম্ন জাতীয়ক শোষণ আ ওকৰা হতোমোহিত
কৰৱাঁমে নাগন চিখি যে মাৰ্কমৱাদক শৰণমে, জে মহিনাকেঁ খপমানিত
কেনহি যে ফেমিনিজমক শৰণমে আ জে মাম্প্ৰদায়িক চিখি ও
ধৰ্মনিৰপেক্ষতাক শৰণমে জাগত চিখি।

ওনা মাম্প্ৰদায়িক নোক ফেমিনিষ্ট, মহিনা ৱিৰোধী মাৰ্কিম্‌ষ্ট আ
ঐ তৰহক কতেক গঠৰঁখন আ মৰ্চমে জাগত দেখন গেন চিখি। ক্যো
ৰাজকমলক ৱেঁড়াগমে নাগন খিচি, তঁ ক্যো যাত্ৰীক আ ধৰ্মকেতুক, আ
দানকা নোকনিক তঁ কী পক্ষ ৰাখত তকৰ আৰিমে খপনাকেঁ আগাঁ ৰাখি
বহন খিচি। যাত্ৰীক পাৰোকেঁ আ ৰাজকমল আ ধৰ্মকেতুক কথাকেঁ
আগোয়া স্নীকাৰ নে কএন গেন খিচি- ঐ তৰহক অনৰ্গন পনাপ !

ক্যো তথাকথিত ৱিৱাদান্বদ কথাক মমাদন কই স্ময় ৱিৱাদ
চলপন কএ খপনাকেঁ আগাঁ ৰাখি বহন চিখি। মাত্ৰ মৌখিল ৱাঁহুণ আ
কৰ্ণ কাযক্ষক লেখনক ৱীচ মীমিত প্ৰতিযোগিতা জগ কৱি-কথাকাৰকেঁ
ৱিচনিত কই বহন চিখি আ হিন্দী ছোড়ি মৌখিলীমে এৱাঁক ৱাঁদ জগ গতিমঁ
ও গ্ৰ মভ কৰতৰঁ কই বহন চিখি, তিনকা মৌখিলীক মূখ্য মমম্যাপৰ
ধ্যান কহিয়া জেতহি যে নে জানি ? নোক গ্ৰাহো বুঁমেত চিখি জে হিন্দীক
ৱাঁদ জে মৌখিলীমে লিখৰঁ , তঁ স্নীকৃতি ৱৰিত গতিএঁ ভেঁত ? জে মৌখিলীক
বচনাকাৰেঁকেঁ ঐ তৰহক ভম চিখি আ আৱেমিৰিষ্যাক খভাৱ চিখি, খপন
মাতৃভাষাক মাপ্ৰেণীয়তাপৰ অৱিষ্য (!), তখন ঐ ভাষাক ভৱিষ্য
হিনকা নোকনিক কাহপৰ দই কোন চহ্ন হম মভ মজোগি বহন ছী ?

মৌখিনীয়ে বীৰ্য্য ঠা নিখনহাৰ চনোহ আ পাঁচটা পঢ়নিহাৰ, যে কোন
বিবাদ উঠন হওত? ৰাজকমন/ যাত্ৰীক মৌখিনীক নেখন মোম্ব আছি, যে
দানকৰ মন্তক গোট-গোট ৰচনা পঢ়ি কই হম কহি মকৈত ছী। তগ
ছিতি মে- গ্ৰা বিবাদ ৰহয় ঐ কৰিতামে আ ঐ কথামে- ঐ তৰহক গপ
আনি আ ওকৰ পক্ষমে ঞ্পন তৰ্ক দই ঞ্পন নেখনী চমকাযৰ?

আ তকৰ বাদ যাত্ৰীক বাদ পহিন উপন্যাসকাৰ ফননা আ
ৰাজকমনক বাদ পহিন কৰি চিননা-আৰঁ তঁ কথাকাৰ আ কৰিক জোড়ী
মোহো মোমাঁ ঞৰৈত আছি, এক দোমৰাক ভজিমে আ ঞপমী বাদকৈ ঞগাঁ
বঁড়এৰী নেন।

মৌখিনীক মখ্য মম্বা আছি জে গ্ৰা ভাষা ঐ মীমিত প্ৰতিযোগী
(দুৰ্ঘ্য!) মন্তক ঞপমী মহাকাংক্ষাক মাৰিক বীচ মৰি ৰহন আছি। কৰি-
কথাকাৰ মৌখিনীকৈ ঞ্পন কৈৰিখৰ বঁনা নেনছি, মেমীনাৰক বম্ব বঁনা
দেনছি। তখন কতই পাঠক আ কোন বিবাদ !

জে মম্বা হম দেখি ৰহন ছী জে বঁঠাকৈ মৌখিনীক ৰাতাৰৰণ
ভেঙু আ মন্ত জাতিক নোক ঐ ভাষায় প্ৰেম কৰিথ তগ নেন কথা আ
কৰিতা কতই ঞগাঁ আছি ? কএকটা বিজ্ঞান কথা, বান-কিশোৰ কথা-
কৰিতা কৈৰিখৰজীৰী কৰি-কথাকাৰ নিখি ৰহন ছিথ।

ময়-দু ময় কাপী পোথী ছপৰী কই , তকৰ মম্বীক্ষা কৰৰী কই,
ময়-দু ময় কাপী ছপয়ৰীনা পত্ৰিকামে ছপৰী কয়, তকৰ ফোণ্টেম্বেষ্ট কাপী
ফোন্ডৰ বঁনা কই ঘৰমে ৰাখি পুৰস্কাৰ নেন আ মিনেৰ্যমে কিতাৰঁ
নগেৰী নেন কখন গেন তিকড়মক ৰাতাৰৰণমে হমৰ ঞ্যম গৈৰ মৌখিন
ব্ৰাহ্মণ-কৰ্ণ কাযম্ব পাঠক আ লেখকপৰ জা ম্বিৰ ভই গেন আছি।

জে ঞ্পন ঘৰ-পৰিবাৰ নে মম্বাৰি মকনা যে ডেবী-ডাকী ভাষাথী
পুৰস্কাৰ নই বৈমত ছিথ, মিথিলা ৰাজ্য বঁনেৰীমে নাগন ছিথ , পতা নে
ৰাজ্য কোনা মম্বাৰি মকতাহ।

মৰাঠী, উৰ্দু, তমিল, কন্নড়ম মৌখিনী ঞশ্ববাদ পুৰস্কাৰ নিৰ্ভজতায়
নৈত ছিথ , ব্ৰহ্মম কেৰ ঞর্থ পুৰুৰঁছি যে নে ঞৰৈত ছিথ, ঞনিফ-বৈ-যে
কেৰ জ্ঞান নে, মৰাঠীমে কোনা বঁঠায় গপ কৰৰীক মামর্থ নে ছিথ। আ
মৌখিনীমে দানকৰ মাথ ফুটৰীম ঐ দ্বাৰে বীচ জাগত ছিথ কাৰণ ঞ্পনে

ছপোঁৱা কই যমীক্ষা কৰোঁত ছথি, যে পাঠক তঁ ছছি নে। পাঠক নে
বহয়মে দানকা নোকনিকোঁ ফাএদা ছছি। আ ঐ পুৰস্কাৰ যন্তমে চুৰী আ
এডৱাৰ্জৰী ৰোঁঠ অঁপনাৰোঁ আগাঁ কৰোঁৱা জখন স্নয় আগাঁ অঁৱোঁত ছথি
তখন ঐ যীমিত প্ৰতিযোগী নোকনিক আঁমেৰিস্থায় কতেক দুৱৈত ছছি ,
যএহ যোমাঁ অঁৱোঁত অঁছি।

জিনকৰ যন্তান যাহিৰমে নে অঁয়নাহ দানকৰ চৰচা ফেৰ কেনা
হএত, দানকৰ পক্ষ কে আগাঁ ৰাখত ? ঐথিলী যাহিৰক ঐ যন্তকোঁ দেখাৰ
কৰোঁৱা অঁৱশ্যকতা অঁছি। অঁথি মূনি কই যোহা একৰ যমাদান নোক
মুদা তাকিয়ে ৰহন ছথি।

কথা-কৰিতা-নাটক-নিৰ্দ্ধ মঁগ্ৰহ যন্তক যমাদকক চেনা চপাঠী
ঐথিলীক যৱঁকালীন যঁকলনমে স্তান পাৰিঁ জাগত ছথি। পত্ৰিকা যন্তক
যোহা ৰএহ স্তিতি অঁছি। ৰ্যজিগত মহন্তাকাঁফামে কষ্টাডম কৰোঁত ৰিন
পাঠকক গ্ৰ পত্ৰিকা যন্ত স্নয় মৰি ৰহন অঁছি আ ঐথিলীকোঁ মাৰি ৰহন
অঁছি। ড্ৰাওঁগ ৰামমে ৰিনা ফীলডৱঁকক নিখন নোককথা জগ ভাষামে
নিখন জাগত দাঅয়, ওতয় ঐ তৰহক হায়াস্নদ কষ্টাডম স্নাতাৰিক অঁছি।
আৰঁ তঁ অঁন্তজানপৰ যোহা ঐথিলীক কিছু জানবৃত্তপৰ জাতিগত কষ্টাডম
আ অঁপশৰ্দ্ধক প্ৰযোগ দেখোঁৱামে আএন অঁছি।

মাৰ্কিম্‌ষ্ট আ ফেমিনিম্‌ষ্ট ৰঁনি তকৰো ৰ্যাপাৰ শূৰু কৰোঁ আ
অঁপন স্তৰক স্তূনতাক ঐ তৰহেঁ পুঠি কৰোঁ, যীমিত প্ৰতিযোগিতা মধ্য
অঁন্ত প্ৰতিভায়ুজ যাহিৰকাৰক গ্ৰ হথিয়াৰ ৰঁনি গেন অঁছি। জে মাৰ্কিক
আদৰ কৰত যে গ্ৰ কিএক কহত জে হম মাৰ্কিৱাদী আনোচক আকি
নেখক ছী ? হঁ জে মাৰ্কিক ধঁধা কৰত তকৰ ৰিময়মে কী কহী। আ
তকৰ কাৰণ যোহা স্নষ্ট। ৰাষ্ট্ৰীয় মাৰ্কেফণ গ্ৰ দেখোঁৱোঁত অঁছি জে মঁস্কৃত,
হিন্দী, ঐথিলী আ আন যাহিৰ কানেজমে ৰএহ পঠোঁত ছথি জিনকা দোমৰ
ৰিময়মে নামাকন নে ভেঠোঁত ছছি, পত্ৰকাৰিতামে যোহা যএহ যন্ত অঁৱোঁত
ছথি। প্ৰতিভা ৰিপন্ন এহনে যাহিৰযোঁৱোঁ যাহিৰক চশ্কা নাগন ছছি আ
হিনকে হাথমে ঐথিলী ভাষাক ভৱিষ্য স্নৰক্ষিত ৰহত? মুদা ঐ
ৰাস্তাৰিকতাক মঁগ আগাঁক ৰোঁঠ হমৰা যন্তক প্ৰতীক্ষামে অঁছি। স্তা
ঐথিলী যোঁৱী কথাকাৰ আ পাঠক জে ধৰা-গৰদামে জএৱাঁ নেন তৈয়াৰ

হোথি, ৰঁঠা আৰু স্ত্ৰী জনতাক মাহিৰু ৰচথি আৰু আপন ভুজা মৌথিলীকৈ জীৱিত ৰখাৰোঁ মাত্ৰমে নগাৰীথি ও শ্ৰেণী তৈয়াৰ হেৰেঁ ঠা কৰত।

মৌথিলীক নামপৰ কোনো কম্প্ৰোমাগজ নে। সূভাষচন্দ্ৰ যাদৱজীক গ্ৰা য়গ্ৰহ ধাৰাৱহিক ৰূপমে “ৱিদেহ” গ্ৰা-পত্ৰিকামে (<http://www.videha.co.in>) অন্তৰ্জানপৰ গ্ৰা-প্ৰকাশিত ভ২ হজাৰক-হজাৰ পাঠকক স্নেহ পওনক, আননাগন কামেন্ঠ ঐ কথা মন্তকৈ ভেঠনৈক জগমে ৰেঁশী পাঠক জৈৰ মৌথিন ব্ৰাহ্মণ আৰু কৰ্ণ কাযস্ন ৰহথি, যে হম দনকৰ মন্তক উপনাম দেখি অন্দ্ৰাজ নগাওন। এত২ গ্ৰাহো গপ যোমাঁ আযন জে শিক্ষাক অন্ভাৱক কাৰণ যোহো, ভাষাক উভাৰণ আৰাচন মে অন্তৰ অন্তে-এ। তকৰ গ্ৰা মতনৰেঁ নে জে ৱনচনমাক ভাষা এখনো যাদৱ জী ৱঁজৈত ছথি, আৱেঁ জে ও ভাষা কথাক যাদৱ পাত্ৰ নেন প্ৰযোগ কৰৱেঁ তঁ শাণ্ডন্তনাম্ কেৰ মঁস্কৃত নাঠকক ৱীচ জনমামান্ধক নেন প্ৰযুক্ত প্ৰাপ্তত জেকাঁ নাগত, আ ওগ ৱৰ্গক নোককৈ অন্ধমানজনক যোহো নগতহি। ভাষা চনায়মান হোগত অন্ধি আৰু নেনখন পৰস্বৰা ওকৰ মধ্য স্থিৰতা অন্ধিত অন্ধি। যে সূভাষজীক ভাষামে যোহো গ্ৰা অন্তৰ স্নগ্ধ দেখৱোমে অন্তে অন্ধি, দনকৰ কথাক ভাষা আৰু নিৰঁক্ষাদিক ভাষা মধ্য।

জুনিয়া প্ৰিন্স্টোৱা আপন প্ৰস্তুতি “ৱৰ্চ, ডাযনাগ এণ্ড নোৱন”মে গণ্ঠৰ-ষ্টেক্‌ম্‌-অনিষ্টী মানে অন্তৰ-পাঠ্যতাক মঁকল্পনা দেনহি, মানে কোনো পাঠ একঠা দেৱাৰমে ৱঁস্ন নে ৰহি মকৈএ। যে ও পাঠকৈ মঁকনন কহৈ ছথি।

আৱেঁ গুনোমে দেখু, ৰঁজীতা ৰঁজনম্ ছহ ৱোঠক এক হজাৰ ঠকা নৰেশৱা দিযেতে। মৃদা ও নিপত্তা ভ২ জাগ ছৈ। ফুনৱা মোদীকৈ জিতেতে। এম.পী. কেৰ এনেক্ষন ছিএ।

যে সূভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ ষ্টেক্‌ম্‌ কনষ্টেক্‌ম্‌ তাকি নেনে চনা ২০১৯ মে। যে দনকা ভীতৰ ঘূৰিয়াগত হেতহি আৰু যে ৱিস্তৃত ৰূপমে ৱঁহাৰ ভেন “ভোষ্ট”মে এম.এন.এ. কেৰ ভেন এনেক্ষনক মঁগ ২০২২ মে।

যে অন্তৰ-পাঠ স্থাপিত কৰৈত অন্ধি অন্তৰ-ৱিষয়ক ৱিষয়-ৱস্ম। গ্ৰা মন্তা পাঠ আৰু ৱিষয় এক দোযৰায় ৰগড়া নৈত ৰহৈএ আৰু এক দোযৰাক প্ৰভাৱকৈ খতম কৰৈত ৰহৈএ, কখনো কোনো পাঠ আৰু তঁ কখনো

দোষৰ। আৰু এই পাঠকেঁও অহাঁ মমাজ আৰু মন্তৃতিক আধাৰমঁ অনগ নৈ কই
মকেঁ ছিঞ। যে মমাজ-মন্তৃতিক পাঠ আৰু মাহিতিক পাঠ মিল্লৰ ভই
জাগত অছি।

পাঠ অন্তায় আৰু উলপাদনক বিষয় অছি। যে পহিনেমঁ মমাজ-
মন্তৃতিক পাঠ আৰু মাহিতিক পাঠ দু তৰহক ম্লৰ নিকালৈত অছি।

বিচাৰধাৰাক মংঘৰ আৰু তনাৰকেঁ পাঠ মমাহিত কৰৈত অছি।

জুনিয়া প্ৰিম্‌ষ্টোৱাক অন্বদৈৰ্য ময়ঙ্ক ৰঁনা ধৰীমে যোমে নেথক আৰু
পাঠকক ৰীচ ৱাৰ্তা হোণ ছৈ। মানে নিফাফক ৱৌম্ব আৰু নিফাফপৰ নিখন
পতা কেৰ ৰীচ যোমে ৱাৰ্তা হোণ ছৈ। মদা জুনিয়া প্ৰিম্‌ষ্টোৱাক উল্লধৰ
ময়ঙ্ক ৰঁনা ধৰীমে "পাঠ" মূলধাৰাক মাহিত মংগে যোহো আৰু একটা ছোষ্ট
কানোৱধিমে ভেন গটনাক ৰীচ ৱাৰ্তা কৰৈত অছি। মানে পাঠ আৰু ওকৰ
মন্দৰ্ভক ৰীচ ৱাৰ্তা হোণ ছৈ, এক নেথকক পাঠ দোমৰক নেথকক পাঠ
মংগ ৱাৰ্তা কৰৈএ।

এ দনু ধৰী জখন এক দোমৰাকেঁ কাষ্টেএ তখন শঙ্ক ৱাঁ পাঠ
উলপল্ল হোণএ জগমে কমমঁ কম একটা আৰু পাঠ পঢ়ন জা মকেঁএ।

জুনিয়া প্ৰিম্‌ষ্টোৱা ৱৌলী-ৱৌলীকেঁ যথারত ৱাথৰাঁক আৰু কিছু পাঠ,
জে মনুঙ্কমঁ অনগ অছি, কেৰ ৰূপমে নেথকক অধিকাৰ আৰু কৰ্তব্যক
ৰণ্ণন কৰৈত ছথি।

জুনিয়া প্ৰিম্‌ষ্টোৱাক প্ৰষ্টি "ৱৰ্ঠ, ডায়নাগ এণ্ড নোৱল"মিথাগন
ৱাঁথতিনক মংকল্লনাকেঁ অগাঁ ৱঁঠৱৈত অছি। মংগি জুনিয়া প্ৰিম্‌ষ্টোৱা
ভাষাক মংকেত আৰু প্ৰতীকক ৰূপমে যোহো ৱিশেষণ কৰৈত ছথি। জখন
ৱঁঠা মংকেতক ৰূপমে, নেথমঁ গপ কৰৈত অছি তঁ ওগমে মংৰচনা নৈ হোণ
ছৈ, অৰ্থ নৈ হোণ ছৈ। মদা জখন ও পেঘ হোণএ তঁ ওকৰা অংপনা আৰু
অনমে অন্তৰ ৰুঁমাগ ছৈ, ও ৱাঁজই নগৈএ আৰু অঙনামঁ ৱঁহৰাগএ। আৰু
তকৰা ৱাঁদ ও অংপনাকেঁ মাথমঁ দূৰ কৰৈএ। মদা ও নাফ্‌ণিক মঁ একদমে
দূৰ নৈ হোণএ ৱৰন্ নাফ্‌ণিক আৰু প্ৰতীকাহ্মেকক ৱাঁচমে মুলৈত ৱহৈত
অছি। নাফ্‌ণিক স্ত্ৰী গ্ৰণ, মংগীতময়, কৱিতা আৰু নেথ মঁ যুক্ত; আৰু
প্ৰতীকাহ্মেক পুৰুষ গ্ৰণ, ৱিধি আৰু মংৰচনামঁ যুক্ত ৱহৈত অছি। যে চনেচিঠ
অদিমে মহিনাক শৰীৰক আৰু ওকৰ কিৰদাৰক জে অৱমূল্যন পুৰুষ দ্বাৰা

কএন জাগত অছি যে মায়ক শৰীৰ দ্বাৰা ওকৰ অস্তিত্বক খতবাক ডৰ অছি। মৃদা ৰেঁৱী চাগনেডে অপন মায়মঁ নগ বহৈত অছি যে ও নাক্ষণিক স্ত্ৰী গুণ, যুগীতময়, কৱিতা আ নয় য়ঁ ৰেঁশী যুজ বহৈত অছি, যে ও মায়কেঁ অস্বীকাৰ তঁ কৰৈত অছি মৃদা ওকৰেয়ঁ অপনাকেঁ পৰিভাষিত কৰৈত অছি।

জেকম ডেৰীডা যোনি কেন্দ্ৰিত ৰিখণ্ডনামেক যিফান্তমঁ নাৰীবাদী ৰিচাৰধাৰামে জে হস্তক্ষেপ কৰৈ চিথি তকৰ কোৰ্ণেন য়মর্থন কৰৈত চিথি আ গায়ত্ৰী চপ্ৰৱৰ্তী স্ত্ৰীৰাক স্নাগত। কিছু দাৰ্শনিক ৰিচাৰধাৰা জগ প্ৰকাৰমঁ যোনীকেঁ অপ্ৰলক্ষ ৰাপেঁ মহত্ব দগএ ততই ডেৰীডা দ্বাৰা যোনি-কেন্দ্ৰিত দৃষ্টিকোণক যীমাক প্ৰতি ধ্যানাকৰ্ষণ একটা মাৰ্থক হস্তক্ষেপ অছি আ তগমঁ প্ৰতীকক ঘটকক ফেৰমঁ একটা প্ৰতিশ্ৰাৱক অন্তৰ্গত পৰিভাষা দেৱঁ যম্বৰ ভেন অছি।

ডেৰীডা আপ্যমে হোৱেঁনা য়ম্বাদক গুণনখণ্ডক অ্যম্বাৱাতাকেঁ দেখেঁ চিথি, ওকৰা যবন নে কএন জা য়কেঁএ। যে স্ত্ৰীকেঁ অন্তৰ্মান আ জ্ঞানক ৰম্বক ৰূপমে নে দেখন জেৱাঁক চাহী। পুৰুষত্বক ম্যাপেক্ষ নাৰীবাদকেঁ নে দেখৱাঁক চাহী ৰবন নাৰীবাদ নেন একটা অনগে মোহাৱৰঁৰা ৰঁনেৱাঁক খগতা অছি।

যে পাৰ্চ, ডেৰীডা কহৈ চিথি, মোঠামোঠী একটা ৰাজনৈতিক কাৰ্য অছি জে শজি-য়ম্বক্ষ ৱাঁ তকৰা নেন হোৱত ৱাৰ্তাক ৰূপমে পৰিভাষিত কএন জা য়কেঁএ। মৃদা ডেৰীডাপৰ আৰোপ অছি জে ও নাৰীক অৱাঁজকেঁ পুৰুষ দ্বাৰা অধিগৃহীত কৰৱাঁৱয় চাহৈত চিথি, নাৰীক এতেক যন্ত্ৰমঁ জে ৰঁকাৰ ফুণ্টন চিহ্নি, জে ও অপনা নেন ৱাঁজি ৰহন চিথি, যে অধিকাৰ ওকৰামঁ চীনই চাহৈত চিথি। ডেৰীডাকেঁ মহিনাক দিন-প্ৰতিদিনক হোৱত য়ম্যা আ শজিহীনতামঁ কোনো মতনৰেঁ নে চিহ্নি। ডেৰীডা ৰিখণ্ডনামেক পক্ষতিকেঁ নীক আ ধনামেক ৰূপমে নগ চিথি আ নাৰীবাদকেঁ অস্তিত্বক তত্ত্বমীমঁম্যাক/ তৰ্কক ট্ৰেখক ৰূপমে ৰাখেত চিথি, জেনা পুৰুষ স্ত্ৰী।

ডেৰীডা পাশ্চাত্য দৰ্শনক কেন্দ্ৰ আধাৰিত যঁৰচনাক মোহকেঁ উঘাৰ কৰৈত চিথি। য়মিযোক ভাষাৰিজ্ঞানমঁ প্ৰেৰিত যঁৰচনাৱাদ য়াস্থিতিক অস্তিত্বক ৰৈজানিক বিশেষণক প্ৰয়াম কৰৈত অছি। নেৱী মট্টাম্যক যঁৰচনামেক মানৱ ৰিজ্ঞান যএহ নোকগাথা নেন কৰৈত অছি। তহিনা

মাহিগুমে গদ্য আ পদ্য নেন মঁৰচনাভূমক বিশ্লেষণক প্ৰায় কএন জাগত
 ৰহন আছিল। মৃদা ডেৰীডা একৰা উঘাৰ কৰিত ছথি, মঁৰচনাৱাদ আপন
 বিশ্লেষণ নেন একটা ঠোম আধাৰ তাকৈত আছিল, ব্যৱস্থাক ৰাঁহৰ একটা
 কেন্দ্ৰ জগম ও একৰ বৈজ্ঞানিক বিশ্লেষণ কই মকয়, মৃদা যে মাত্ৰ
 দাৰ্শনিকক আভাষা মাত্ৰ আছিল। মানে কোনো নোকগাথাক কোনো স্থায়ী
 ৰাঁ নিৰ্ধাৰিত মঁৰচনা কেনা ভই মকৈএ। যে নোককথা ৰাঁ নোক গাথাক
 মঁৰচনাক অধ্যয়ন কৰৱা নেন অহাঁকৈ ও ৰিচাৰ ৰাঁ ও কেন্দ্ৰ, জকৰ
 আধাৰপৰ অহাঁ একৰ বিশ্লেষণ কৰই চাইত ছী, নিৰ্ধাৰিত কৰই পড়ত।
 ডেৰীডা কহি ছথি জে কোনো মঁৰচনা নেন ওকৰ মঁকল্পনা-ৰিচাৰ
 আৱশ্যক আছিল, ফেৰ ঠুকড়ী-ঠুকড়ী জোড়ি কই অহাঁ ওকৰা ৰঁনাযৰ। মৃদা
 ৰিঁশু অন্ত মোচনে মঁৰচনা মন্তৰে নৈ আছিল। আ যে মাহিগুমে মোহো আছিল।
 য়াৰত অহাঁ কোনো ৰচনা নেন একটা স্বয়ংমিষ্ক অৰ্থ নৈ তাকি নৈত ছী
 ওকৰ মঁৰচনা অহাঁ নৈ তাকি মকৈ ছী, কাৰণ অৰ্থ মানে অন্ত ওকৰ
 মঁৰচনাকৈ নিৰ্ধাৰিত কৰিত আছিল। যে মঁৰচনাৱাদীকৈ অৰ্থ পহিনহিহোম
 পতা ৰহি ছৈ আ তখনে ও ওকৰ ৰিভিল্ল অংগ আ তকৰ আপ্যমী মন্তৰকৈ
 বিশ্লেষিত কই মকৈএ। আ যএহ বিশ্লেষণম পহিনে জাত স্বয়ংমিষ্ক অৰ্থ আছিল
 ডেৰীডাক কেন্দ্ৰ। আ ডেৰীডা কহি ছথি জে যএহ নিৰ্ধাৰিত কৰিত আছিল জে
 পাঠক মঁৰচনা কেনা ৰঁনত, কোন অংগকৈ নেন জায়ত আ কোন অংগকৈ
 ছোড়ন জায়ত। যে জখন হম মাহিগুক মঁৰচনাক বিশ্লেষণ কৰিত ছী তঁ
 ওকৰ অৰ্থ আ ওকৰ প্ৰভাৱক গপ কৰিত ছী তঁ হম ওগ মঁৰচনাম ওগ
 তত্বৰ মন্তকৈ চিহ্নৰাক, ফৰাক কৰৱাক প্ৰায় কৰিত ছী জে ওগ প্ৰভাৱ
 নেন উত্তৰদায়ী আছিল, যে ওগ মন্তাৰিত পৈঠৰকৈ হম ছোড়ি দৈত ছী জে ও
 প্ৰভাৱ নৈ স্থানত। যে গ্ৰ কেন্দ্ৰ আৱশ্যিক মন্ত আছিল মঁৰচনাকৈ বুঁমৰাক
 হেত। মৃদা গ্ৰ বিশ্লেষণকৈ মীমিত মোহো কৰিত আছিল। কাৰণ কেন্দ্ৰ
 আপনাকৈ স্থিৰ ৰখৱাক নেন স্থবীকৰণক নিৰ্মাণ কৰিত আছিল, আ ওকৰা
 পৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিত আছিল। আ গ্ৰ অৰ্থক পূৰ্ণ জ্ঞান পাঠকক পূৰ্ণ গতিহ্যম
 আ মমকালীন আনোচনা মিষ্কাত আ ৰিচাৰধাৰাপৰ নিৰ্ভৰ মোহো কৰিত
 আছিল, গ্ৰহো মন্ত তঁ মঁস্কৃতিক অংগ আছিল তখন কেনা একৰা মন্তকৈ
 মঁৰচনাম দূৰ ৰাখন জাগএ জে একৰা মন্তকৈ মীমিত কৰিএ মৃদা আপনে
 একৰা মন্তম মীমিত নৈ হোগএ? যে আপন বিশ্লেষণক আধাৰ কোনো

স্বাধী কেন্দ্ৰকৈঁ ৰঁনাযৰঁ একটা নৃত্বা দেৱঁ মন অছি আ গ্ৰা প্ৰতিপ্ৰিয়াৰাদী ৰাঁ যথাস্থিৰাদী স্থিতি অছি। আ ঐ মঁ মানক আ গএৰ-ভূতনাৰ্হেমেক স্বতন্ত্ৰ অৰ্থ নিকানৰাঁক মাত্ৰ গজ্জা মিস্ফ হোগএ। যে গ্ৰা ভম জে হম মঁৰচনা তাকি ৰহন ছী ভমে অছি, ৰাস্তৰমে অহাঁ পাৰ্চ্য মামগ্ৰীমঁ মঁৰচনাক নিৰ্মাণ কই ৰহন ছী।

যে ডেৰীডাক ঠক্ৰ মঁৰচনাৰাদমে যেহো কেন্দ্ৰক ৰিনা প্ৰাৰম্ভ নে ভই মকৈত অছি মৃদা ও ঐ মিস্ফ নে ভেন স্বয়ঁমিস্ফক ৰিখণ্ডনাৰ্হেমেক ৰিশেষণক আধাৰপৰ ওগ কেন্দ্ৰকৈঁ দোমৰ কেন্দ্ৰ দ্বাৰা স্তানাপন্ন কৰৈত অছি মৃদা গ্ৰা নৰ কেন্দ্ৰ যেহো স্বাধী নে ৰহত।

তহিনা স্মিযো (Saussure) অণন প্ৰতীক মিস্ফান্তমে প্ৰতীকক ৰিশেষণ কৰৈত ছথি জে কোনো শৰ্দ্ধ জেনা ৰিনাডি- ৰিনাডি ৰিনাডি অছি কাৰণ ও কিছু আন নে অছি। যে শৰ্দ্ধ অছি প্ৰতীক চিহ্ন আ জকৰা ও দৰ্শাৰৈত অছি যে অছি ৰৌম্/ প্ৰতীক। মৃদা ডেৰীডা কহৈ ছথি জে অহু নেত পহিনে একটা মঁকল্পনা আনই পড়ৈত অছি। আ জঁ অহাঁ প্ৰতীক চিহ্নকৈঁ নিৰপেক্ষ ৰঁনা দেৱঁ জে ওকৰ কোনো প্ৰতীকমঁ মস্ফ নৈ হৈ, জে স্বয়ঁমে একটা স্বতন্ত্ৰ মঁকল্পনা অছি আ কোনো প্ৰতীক/ ৰৌম্মঁ ওকৰ কোনো প্ৰক্ৰম্ মস্ফ নৈ হৈ, মৃদা তখন গ্ৰা মঁকল্পনা মভ প্ৰতীক চিহ্নকৈঁ পাৰ কই জায়ত আ কিছুও মূঠিতে নে কৰত। আ জঁ হম প্ৰতীক আ প্ৰতীক চিহ্নকৈঁ একে মানী তঁ প্ৰতীক চিহ্নক জড়িয়েপৰ চোষ্ট পৰ্চ্চত।

যে স্মিযোক মিস্ফান্ত তৰ্কাধাৰিতক ৰিপক্ষমে অছি জখন ও কহৈত অছি জে প্ৰতীক চিহ্নমে অহাঁ প্ৰতীকক কোনো নক্ষণ নে দেখু। মৃদা জখন ও কহৈত ছথি জে প্ৰতীক চিহ্ন প্ৰতীককৈঁ নক্ষিত কৰৰাঁ নেত মাত্ৰ প্ৰযুক্ত হোগত অছি আ তেঁ ওকৰ অধীন অছি ও তৰ্ক আধাৰিত মিস্ফান্তক পক্ষমে বুঁমাগত ছথি। যে ডেৰীডা কহৈত ছথি জে প্ৰতীক আ প্ৰতীক চিহ্নক গ্ৰা স্ৰষ্ট ভেদ মান্ৰ নে অছি, আ প্ৰতীককৈঁ প্ৰতীক চিহ্নক ভূপৰ দেন ৰৰীযতা যেহো ঠনষ্টৰাঁক খগতা অছি।

প্ৰতীক চিহ্নমে অৰ্থ পহিনহিয়েমঁ ৰিচ্চমান নে ৰহৈ হৈ। আ পূৰ্ণ অৰ্থ কোনো একটা প্ৰতীক চিহ্নমে নে ভেষ্টত। যে পাৰ্ঠকৈঁ অহাঁকৈঁ যোৰ-মষ্টা কৰই পড়ত, আ গ্ৰা অন্ভ খোজ দিম অহাঁকৈঁ ধকেনত। যে গ্ৰা প্ৰতীক চিহ্ন দোমৰ প্ৰতীক চিহ্নমঁ অণন অন্তৰক আধাৰপৰ প্ৰতীক নিৰ্ধাৰণ কৰৈত

অৰ্ছি, জতেক বঁশী অস্তৰ ততেক নগ অহাঁ প্ৰতীকয়ঁ হোগ চী। মৃদা গ্ৰ কহিযো নে হএত জে অহাঁ যন্তা অস্তৰ তাকি যকয়ঁ। মৃদা প্ৰতীক ঠিহমে বঁৰস্বাৰতা হেবঁক চাহী, তখনো জখন এক প্ৰতীক ঠিহ ভিন্ন প্ৰতীকক নিৰ্ধাৰণ কৰেত অৰ্ছি। আ এ নেত ওগ প্ৰতীক ঠিহক নিখিত গতিহাম জানয়ঁ অৱশ্যক। যে প্ৰতীক ঠিহ বিভিন্ন অৰ্থ আ কখনো কান তনট্টা অৰ্থ যোগে দেত।

ডেবীতা নিখে চ্ৰুথি জে প্লেচোয়ঁ স্যুয়িযো (Saussure) আ নেৰী ম্ৰষ্টাম ধৰি যন্ত নিখনাহায়ঁ উপৰ বঁজনাহকে বঁথে চ্ৰুথি, কাৰণ নিখয়ঁ একটা মাধ্যম অৰ্ছি, অযন ঠীজ তঁ বঁশী অৰ্ছি। স্যুয়িযো নিখিত ৰূপমে তত্ৰাৰণ ব্ৰণ্টিপৰ ধ্যান দিযাৱেত চ্ৰুথি। মৃদা ডেবীতা কহে চ্ৰুথি জে ও যন্ত বিশেষতা জে বঁশীমে চ্ৰে যে নেখনমে যোগে চ্ৰে। অগাঁ ও কহে চ্ৰুথি, প্ৰতীকক বিন্ধুন্তি বঁশীমে বিচাৰক প্ৰগ্ৰহ বহবঁক ভয় তে-পন্ন কৰেএ। মৃদা জঁ বঁজনে বঁশীকে হম বেকাৰ্চ কই কয় সুনী তঁ ওহো নিখন অক্ষৰ যন প্ৰতীকক শৃংখনে অৰ্ছি, জগমে বিভিন্ন প্ৰতীকে ওকৰ এক-দোযৰাক অস্তৰ যঁ ঠিহনে জা যকৈএ। আ নেখন যোগে মামান্ধ নেখন আ চিত্ৰম বঁম্মা কই কএন নেখন, এ দৃ তবহে ভই যকৈএ। ‘অপন অৱস্থিতিক তত্ত্বৰমীমামা’ একৰ যন্তক পাছাঁ অৰ্ছি।

পাশ্চাত্য দৰ্শনক ‘অপন অৱস্থিতিক তত্ত্বৰমীমামা’মে জে মূখ্য অৰ্ছি যে অৰ্ছি যদঃ অস্তৰ- মৃদা বিখণ্ডনবাদ কহেত অৰ্ছি জে এহেন কোনো অস্তৰ পৰা-ভাষা স্তৰপৰ নে হোগত অৰ্ছি, কাৰণ গ্ৰ অস্তৰ ভাষাক মাধ্যমেয়ঁ ঠিহনে জাগত অৰ্ছি। ফেৰ গ্ৰ জে দৈৱীয় চেতনায়ঁ হম পৰম যন্তকে বঁম্মেত চী মৃদা বিখণ্ডনবাদ কহেত অৰ্ছি জে গ্ৰ মাত্ৰ যজকক যুজন অৰ্ছি। ফেৰ গ্ৰহো জে কোনো বঁশ্বক পাছাঁ যন্ত লুকাযনে অৰ্ছি, মৃদা বিখণ্ডনবাদ কহেত অৰ্ছি জে তেহন কোনো স্তত্ৰ অস্তিত্ব নে হোগ চ্ৰে, যন্তা নিৰ্মাণ আ পুনৰ্নিৰ্মাণ ব্যৱস্থা দ্বাৰা হোগ চ্ৰে। যে স্যুয়িযোক স্ততঃ তপস্থিতি কিছু নে অৰ্ছি কাৰণ যন্তা ব্যৱস্থাক অস্তৰ্গত নিৰ্মিত অৰ্ছি।

ডেবীতা কহেত চ্ৰুথি জে তৰ্ক এ যন্তা দাৰ্শনিক চিন্তনক আধাৰ অৰ্ছি, যে কোনো অস্তিম যন্ত আ বিশ্বমোক পৰিকল্পনা দেন জাগত অৰ্ছি জে যৰ্জানী অৰ্ছি। মৃদা ডেবীতা কহে চ্ৰুথি জে ও যিস্ক নে ভেন কেন্দ্ৰকে কখনো গাড, কখনো বিচাৰ আ কখনো বিশ্বমো কহন গেন আ ও

অপনাম্য নীচাঁ বিভিন্ন স্তৰক নিৰ্মাণ কেলক। যে ধৰ্ম গাডকেঁ পৰম মন্ত
মাননক আ মনুষ্য আ আন বচনাকেঁ ও অপূৰ্ণ, বিৰোধী আ গ্ৰ মন্তৰ
কেন্দ্ৰ বঁনল জে অপনা হিমারেঁ বিচাৰ-ব্যৱস্থা বঁনোঁক দাৱা কেলক। মূদা
একৰা মন্তকেঁ ব্যৱস্থাম্যঁ উপৰ হোঁক চাহী। যে গাডক মন্তত্ৰ ৰূপম্যঁ ধৰ্মক
বোঁহৰ উপস্থিতি হোঁক চাহী। উত্তৰ মন্তৰচনাৱাদী বিখণ্ডনবাদ এহেন কোনো
পৰামন্ত্ৰক উপস্থিতিকেঁ আভ্যামী মানোঁত অছি উত্তৰ মন্তৰচনাৱাদী ভাষাক
মিফাঁতক পৰিণাম মানোঁত অছি। যে ঐ প্ৰতীক চিহ্ন মন্তক আপম্যী খেলমে
কিছু অৰ্থ কোনো বিচাৰধাৰাক হস্তক্ষেপম্যঁ উত্তৰ জ্ঞান প্ৰাপ্ত কৰোঁত অছি আ
ওকৰ দোষৰ অৰ্থ তকৰ পাছোঁ জেৱাঁ নেল ধকেন দেন জাগত অছি।
মন্তত্ৰতা, গণতন্ত্ৰ, ন্যায় আদি মন বিচাৰধাৰা হমৰা মন্তক জিনগীক ভাগ
ছী মূদা নাগোঁ জে ও গ মন্তম্যঁ হমৰা মন্তক জিনগীক বঁনত ৰাম অৰ্থ
নিকনল মূদা অৱেষণক উপৰাত্ত ও মন্ত দোষৰ বিচাৰম্যঁ বোঁহৰ ভেন
বুঁমায়ত। কোনো মন্তৰচনা এহেন নৈ অছি জগমে দোষৰ বিচাৰক
অৱশেষ নৈ ভেটয়।

দেখী গুনোক পাঠ কেনা শৰু হোগত অছি, গ্ৰ শৰু হোগত অছি
তিনো মকৰাঁতি ম্যঁ, আঠন নীপি বহন অছি গুনোক ছোষ্টকী ৰেঁঠী বিনিয়াঁ।
গুনো উপন্যাসক আৰম্ভ বিনিয়াঁ ম্যঁ কিএ ভেন, গুনোক ৰেঁঠাম্যঁ কিএ নৈ
ভেন। কাৰণ জুনিয়া প্ৰিম্‌টোৱাক অশ্বমাৰে ৰেঁঠা অপনাকেঁ মাযম্যঁ দূৰ
কৰোঁত অছি, মূদা ৰেঁঠীমে ও নয়, ও গ্ৰ বহিতে ছৈ যে ও দূৰ হোগতো
মাযম্যঁ, মন্ত্ৰতিম্যঁ নগ বহিতে অছি। কোনো আন প্ৰকাৰম্যঁ ঐ উপন্যাসক
এতেক নীক আৰম্ভ নৈ তই মকোঁত ছন। গীত গাৰি বহন অছি বিনিয়াঁ,
ফেৰ পানিক ফাহা জকাঁ ওয়, পছিয়া হৱা আ মাযক চিন্তিত হএৱঁ। "গে
চদৰি ওঠি নৈ নো।"

বোঁদোমে ৰেঁঠী আ ৰেঁঠীমে অস্তৰ ছেহে- ছোড়া অমকৰে কখুন ঘৰ
তই কখনু গাছী দৌঠোঁত বহগ ছগ। ছোড়া আঠ ৰঁজে ধৰি মতনে বহৈ
ছে।

আ ফেৰ অৱোঁএ জুনিয়া প্ৰিম্‌টোৱাক পুৰখ, ওকৰ বঁঠী।"নৈ চিহ্ন
ছিহী তই গীহ নো।"

কী গ্ৰ হেঁঠী অহাঁ লুপ্তিয়ন্য জোনমে নৈ দেখে ছিহী, মগৰে গ্ৰ হেঁঠী

ভেঁটত। মানৱ সমাজতে, খাম কই পুৰুষ পাত্ৰতে।

অপন কথা-কৰিতাপৰ অপনে সমীক্ষা কই আহেমমুখতাক গ্ৰ
স্থিতি সমীক্ষাক দুৰ্জনতায় আয়ন অছি। ঐ একমাত্ৰ আ পহিনে শঙ্কম হমৰা
বিতৃষ্ণা অছি আ তকৰ নিদান হম মৌথিলীকেঁ দেন মো-পোজনিংক
বিৰুদ্ধ “বিদেহ” গ্ৰ-পত্ৰিকাক মৌথিলী মাহিত আন্দোলনে দেযেত ছী। রঁতা
আ মহিনাক মংগ জাহি তবহেঁ গৌৰ মৌথিলে ব্ৰাহ্মণ-কৰ্ণ কাষল পাঠক আ
লেখক জঠনাহ যে অঙ্কুত ছনে। হমৰ ঐ গপপৰ দেন জোৰকেঁ কিছু গোটে
(মৌথিলী) মাহিতকেঁ খণ্ডিত কৰোঁক প্ৰযাম কহতাহ মৃদা হমৰ প্ৰাথমিকতা
মৌথিলী অছি, মৌথিলী মাহিত আন্দোলন অছি, গ্ৰ ভাষা জে মৰি জায়ত
তখন ওকৰ ডাওঁগ কমমে বৈয়ন দুৰ্ঘৰ্ষ সম্বাদক-কৰি-কথাকাৰ-মিথিনা
ৰাজ্য আন্দোলকৰ্তা আ সমানোচকক কী হেতহি। মৃত্যুচন্দ্ৰ যাদৱজীক
কথাক পুনঃ পাঠ আ ভাষাক পুনঃ পাঠ ঐ ৰূপমে হমৰা আৰ আকৰ্ষিত
কৰেত অছি। আ এতই গ্ৰহো মন্দৰ্ভমে সম্মিলিত অছি জে মৃত্যুচন্দ্ৰ
যাদৱজীক ফিক্শন কথাক পুনঃ পাঠ আ ভাষাক পুনঃ পাঠ নই
নগাতাৰ আৰি বহন অছি। আ গ্ৰ ঘটনা মৌথিলীকেঁ মৰন কৰত যে
আশা অছি। □

আৰু আউ স্নভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক মন্তৰী মূল বচনাক ৰেঁবা-ৰেঁবী পাঠ কৰী... ঘৰদেখিয়া

ঘৰদেখিয়াৰ ৩৬ টা নব্বুকথা আছে। এই দ্যম নব্বুৰপৰ ‘কাঠক
ৰঁনন নোক’ আছে যে নোমা-দ্যমাক ৰিহাৰ ৰিহানত পৰীক্ষা সমিতিক
পাঠ্যক্ৰমৰে গল্প গল্প কথা মন্তৰীৰে ছন আ তেঁ গু কথা মন্তৰী ৰেঁবী
নোকপ্ৰিয় ৰহন আছে, মন্তৰী ৰেঁবী নোক একৰা পঢ়নে ছথি, ‘ঘৰদেখিয়া’
কথায় মোহা ৰেঁবী।

প্ৰকাশকীয় মদনেশ্বৰ মিশ্ৰ, অধ্যক্ষ মৌখিনী অকাদমীক আছে। ও
নিযে ছথি যে ও জাহি ৰৰ্গক নোকক মথ-দুথ, আশা-আকাংক্ষা,
উদ্যমীনতা, আগ্ৰেণশ এৰ মামাজিক, আৰ্থিক পৃষ্ঠভূমিক চিত্ৰণ কয়ননি
আছে যে এখন তক উপেক্ষিতে জেকাঁ ছন আ গ্ৰহা যে হিনক কথা
ৰাঁত মাৰ্মিক, শৈলী মহজ এৰ স্লষ্ট তথা ভাষা মৰন তথা মন্তৰী হেতু
ৰৌধগম্য ৰহিত আছে।

১

অভাৱ (১৯৭১)

লেখকক ৰচনা নিখৰাক, কৰিতাকৈ কএক তৰহৰ নিখৰাক
প্ৰযায়। স্নভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ ওনা তঁ কৰিতা নে নিযে ছথি মদ্য মন্ ১৯৭১
মে নিখন প্ৰস্তুত কথামে ছোট-ছোট তীনটা কৰিতা নিখি গেন ছথি যে
মাহিণ অকাদেমী পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত মূল আ অনুদিত কৰিতা মন্তৰীক কৰিতা
মন্তৰী কোনো তৰহে নূন নে আছে:-

পহিন কৰিতা

হমৰ ৰাঁহি আ পাঠপৰ

নগাওন গেন ৰিলো

ৰিঁজনী জকাঁ ছিষ্টক' নাগল ছল।
আ হম কঁপেত বহল'।
আ রচাৰক দিশায়ে
এহি কোনম' ওহি কোন ধৰি
ভগৌত বহল'।
জাহি কোঠনীয়ে গেল'।
ওকৰ দেৱান ধধক' নাগল ছলৈক
কোঠনীম' নিকনিত
মোয়ম ৰ'দনি গেলৈক
আ হম মৰুত্ৰিম' নদী আ
পহাড়ক অস্তহীন দূৰী
নপেত বহল'।

দ্যোৰ কৰিতা

শঙ্ক ম'গ নহি দেনক কহিযো
গচ্ছিত মন্দৰ্ভম' স্বনগ
ৰ'নৈত অৰ্থক দুৰ্গম পহাড়
অযফল বহল'। হম
কত'। প'ঠৰায়ে
এক ঠা যাতনাময় ম'মাৰয়ে
জীৱনক আৰম্ভ

তেমৰ কৰিতা

হমৰ প'ঠ ওত' অছি
জাহি মোড়পৰম'
শঙ্কক অৰ্থ
পৰিৱৰ্তিত আকাৰয়ে আৰ' নগৌত ছৈক

মুদা কৰিতা এয়াঁ খাগাঁ নৈ ৰৈঠলৈক।.. তখন ও মোচনে বহয় জে
কাৰ্য-বচনাক নেন তীব্ৰ দঃখাৰ্দ্দমক আৱেগ আৱশ্যক কৈক। ৰাংগ্যাৰ্দ্দমক
কৰিতা নিখৰাঁক প্ৰথাম কেনক মুদা মতহী আক্ৰোশ মাত্ৰ নিখলৈক।

আগ-কান্ধিক কথিত ৰাংগ্যাকাৰপৰ মোহো গ্ৰ নাগু হোণত আছি।

২

অমংগতি (১৯৭৮)

ফুকী আৱাজ দেনকৈক... ওকৰা হাথমে তৰাউপৰী দুটা কপ ৰাখন
বহৈক।

‘আৰ য় গোৰ্গাং টু দৈষ্ট মাগড?’

নৰীনকৈ তাম্ৰ ঔঠলৈক- কহলৈক ‘নো’, মুদা ওকৰা মোনমে
হোণত বহলৈক জে ফুকী ওকৰ ৰংগয় দেখি কে কপ নই জা কই ৰাখয়
নেন কহয় চাই চন।

৩

আঁচৰ (১৯৩৯)

আগ ফেৰ নৈ ঔৰেঁৰ ভেলৈক- উৰন মতৰিয়া। আয়িন মায়া জঁ
ৰৈহয় গ্যমান, ঘৰ-ঘৰ কানয় গায়-কিয়ান। ওকৰ মাঁয় মোহো কহৈ কৈ-
ৰাঁজত নে লুকত আ ৰেঁমন-ৰেঁমন টুকটুক তকৈত বহত। মভ ওকৰ
মুখত আঁচৰকৈ নখা কৰৈ কৈ। নে ধীয়া নে পুতা, কী কৰতৈক। ৰৌদ
কড়গৰ ভই গেন চলৈক। ওকৰা ঝুময়লৈক জেনা ভুনয়ী .. ফেৰ পানি
ঠাৰই পড়তৈক।

৪

উত্তৰ মেঘ (১৯৭২)

৩ গোটে মৌজী, শীলুঁ, কামু, দেহুঁ আ ৰিজেন্দ্র। একৰে মভক মাংগে কথা
আগাঁ ৰৈঠৈত আছি।

তিন ঠা মৌজী, তীনু মুমহৰনী, ওগমেয়াঁ একটা ঝুঁঠিয়া। ৰমিনিহাৰি
ঝুঁঠিয়াক ৰেঁঠী। ৰংগত ৰায় নোছাৰক চেষ্টা চেহৰাপৰ। আৰ্ণীক অন্ডাৰ আ
ধ্যান নৈ দেনাক কাৰণ দনু স্তন স্তনি বহন চলৈক, শীলুঁ, কামু আ
ৰিজেন্দ্র ওগ দিয় তকৈত চন। ঘৰক মগড়া, পতি মোহো ৰহৈ জকৰা দিয়
ঝুঁঠিয়া মাংকত কৰৈ কৈ।

পাঁচু খাগাঁ মেনা দিয় ঝুঁটি গেল।

ফেৰ খাগু একটা বঁঠ নোক ভেটলৈ, .. একটা মামুঠৰনীক জামুয়ী কই ঘূৰন চলা।

খাগাঁ একটা কৰিকী অধৰয়মু ঝোঁগী।.. ঝোঁগী চপ্পাৰনা পিযৰকা মাড়ী আ নান বঁনাওজ পহিবনে চলা।.. একটা পুৰুষ ম'গে একটা কোঠলীয়ে চন গেলেক।

ষ্টেনম' একটা পৰিৱাৰ উতৰলৈক, তীন-চাৰিটা একত্ৰিয়া ছোঁড়ী মভ.. একোটা নীক নৈ চেক!- কামু কহনকৈক।

অহাঁক আয়-পায় কী মভ ভই বহন অছি কে কী ৰোজগাৰ কই বহন অছি, ৰেঁশী নোককৈ গু নৈ বঁমল বহি চৈ।

১

এক ঠা দঃখান্ত কথা (১৯৭৭)

মুগিয়াক পতি অন্ততই গেল বহি, ও দিঅৰ ম'গে মামুন্ধ বঁনৰেঁএ, শানি হোগ চক্ৰ। কিছু দিনক বঁদ ফেৰম' মভ কিছু শূক ভই গেল। পাপ আকি কোনো পাপ নৈ, দুৰিধা।

২

একটা প্ৰয়োগ ওহিনা (১৯৭০)

ও দু ঘণ্টাম' হোষ্টলমে বৈমল কোনো নিৰ্ণয় নেৰাম' অয়ম'থ দু বৈৰ চাহ পীৰি চুকন অছি। শিক্ষা, ৰাজনীতি, পুষ্টি, বৈকাৰী আ বঁদত ৰাম মাময়িক প্ৰয়'গক চৰ্চাক ঘৰ কানম' নিৰন্তৰ ঠকৰাগত চৈ.. জেৰীয়ে বীমঠা পাগ হোয়ৰ.. মিত্ৰ আৰ্থ খানা দেনে বহৈক। মাসুৰ জায়ত আ পাগ মাঙত.. জাড মাম ছোড়ি কোনো মৌমমে ও দিনমে মাসুৰ নৈ জাগত চলা। ওকৰ মাসুৰ পূৰা একে কোঠলীয়ে বহিত চেক। যে জাডমে দিনোমে চতপৰ বৈমল বহি মকৈত অছি। মাসু হিতোপদেশক মোঠৰী লই কই বৈমি গেলেক।

৩

এক ঠা মামুন্ধক অন্ত (১৯৭৩)

যেন শূক.. পদীপ, ৰাগিনী দত্তা আ ৰিপুন- জে হাৰতে যে কৰাঁৰ

খুঁতে, কৰাঁৱমে আঠ ঠাকা.. যে ‘হুম’ চুল্লৈ বহনখি, পাগ নে ছনখি।
প্ৰদীপ আ ‘হুম’ এক দিম্ব ৰিপুন আ দত্তা দোম্বৰ দিম্ব। ৰিপুন দত্তাক বঁৱায়-
শ্ৰেণ্ত ছন, ওকৰ ৰ্যৱহাৰ মৃদা বঁৱায়-শ্ৰেণ্তক হিম্বাৱেঁ ‘হুম’কেঁ ৰিঠিত আ
অনভোআৰ নগনখি।

৫

এক দীনক ঘৰ (১৯৭৩)

ষ্টেনক আয়, ষ্টেন কখন খুঁজতে, আ জখন খুঁজলৈ তঁ আউষ্টৰ
মিগ্ননপৰ ৰুকি গেলৈ।

ছোপী নাগন আ কখনো কাল বঁড়ী নাগনক ষ্টেন-গাড়ীমে ঐ তৰহক
ঘণ্টনা হোণত বহৈত ছলৈ/অছি। ৰঁমমে তঁ কমমঁ কম পতা চলৈত বহৈত
ছে জে কোন কাৰণমঁ ও ঠাটু অছি, মৃদা ষ্টেনমে নে। তকৰে মনোৱিশেষণ
কএন গেল অছি।

৬

কল্পিত মৃত্যু (১৯৭০)

পতি-পত্নী মস্বাদ, মস্বৰক হাকপৰ পত্নীক জায়ৰঁ। মস্বৰ দ্বাৰা
ঠাকা দই তঁ দেৱঁ মৃদা ঘূৰেৱাঁক অৱধি নিৰ্ধাৰিত কেনাপৰ পতিক খিল
হএৱঁ। আ পত্নীক কহেৱঁ জে জঁএ ও তঁএ মস্বৰ আ জই পত্নী মৰি জাখি
তঁ ফেৰ মস্বৰক মঁগ পতিক কোন মস্বৰ ৰাঁঠত!... কী অহাঁ হমৰ ৰঁহীনমঁ
কই নেৱেঁ ৰিঁয়াহ?

১০

কাঠক ৰঁনন লোক (১৯৭৩)

ঐ কথা মঁগ্ৰহক মৰঁশ্ৰেষ্ঠ কথা। ৰামীক ৰঁনাক জায়ৰঁ, ঘৰখম্বীক
পচায় ঠাকা নেন। ওকৰ ৰেঁঠা ৰঁদৰিয়া ছে কাঠক ৰঁনন, মাৰি খেলোপৰ
একো ঠোপ নোৰ নে খয়ে ছে, আঁখি ধমন, ছাতীক মন্তা হাড় জাগন,
কম্মে ৰাঁজে, খেনেৱো নে কৰি, তেনা ভই কই তাকৈ জেনা কিছু মোন
পাড়েত হো। মৃদা জখন ৰামী ৰাতিকই এলৈ তঁ ও কাঠক ৰঁনন ৰঁদৰিয়া
পূছে ছে- ‘অঁয় হৌ ৰাঁৱঁ, কখন এনহক?’

- ৰাঁও হৌ, ডুঠি গেলহক। আৱঁই আৱঁই আগি নগ আৱঁহ। হম তঁ

অথনিহঁ এনিহঁ হঁঠা।

-হাঁহঁ কিএক হঁ এনহঁক?

ওকৰ এ প্ৰশ্নপৰ হঁনোহঁলী আ হামীকঁ নগলৈক হঁনা হঁভঠা
দুখ-হঁতাপ হঁঠা গেন হঁ। ও দনু দিন ভৰিহঁ পহিন হঁৰ হঁজ ভহঁ কহঁ
হঁহঁলৈক।

১১

কোনো পতাপৰ (১৯৭৪)

পৰদেহীকঁ চাৰিঠা হঁঠাক হাঁযক আ ওকৰ পহঁকীক হাঁদেহঁ আ
ভনহঁক চিহঁ।

১২

গজখোৰ আ হঁজহঁৰ (১৯৬৮)

হঁঠনীক হাঁহঁহঁহঁ হঁভ ওকৰ দহঁহঁকঁ অহাঁহাঁ কহঁ হঁ আ ওকৰো
হঁভ ওন হঁন হঁন হঁনহঁত হঁ, হঁঠনীকঁ কহঁ হঁ গজখোৰ আ ওকৰ
হাঁহঁকঁ হঁজহঁৰ।

১৩

ঘৰদেখিয়া (১৯৭৪)

ঠাগঠন কথা। জগদীশ প্ৰহাঁদ হঁগুন হঁহঁ ঘৰদেখিয়া হঁখনহঁ
হঁদেহঁ হঁ-প্ৰকাশিত হঁন আ গামক জিনগী (২০০৯) কথা হঁগহঁ
হঁকনিত হঁন।

হঁহঁনা, হঁতৰহঁ হাঁন নগলৈ, দখনহাঁ হঁদা হঁ নগৈ হঁ, হঁহঁ-
কান হঁখায়ন হঁ। ওকৰে দখৈনে নহঁকহঁনা হঁভ অখন হঁ, কহঁ হঁঠা
হঁভ কাজ হঁগ হঁ। নহঁকী পহঁহঁ পহঁনৈ। নহঁকা ভৰেহঁ হঁ হঁৰকপৰ
খনহাঁ হঁ। নহঁকী পহঁহঁ পহঁ হঁনৈ। নহঁকা হাঁনে কনকহঁহাঁ গাম
অখন হঁনৈ এখন হঁৰতে হঁহাঁদ পঠাকহঁ হঁঠোনাগ হঁঠাক ঘৰ ভহঁ
হঁনৈ। নগনহাঁ দহঁ দিন পহঁনে অহাঁ হঁনৈ, জিনকা দখহঁ ক হঁনৈ,
দখি নৈনৈ।

১৪

চেহাপৰ জন্মিত গৃহ্য (১৯৭২)

প্ৰাট্টগোনিম্‌ষ্ট (মূত্ৰধাৰ) আৰু ওঁ ৰাঁলিকা। ‘..ৰাতি কেঁৱাডু খুননে
ৰাখৰাঁ’ মূত্ৰধাৰ কহি ছথি, মৃদা কহি কই ৰিমৰি জাগ ছথি।

‘কেঁৱাডু খুনন চনৈক, গৃকুৰ তুকি জগতেক তখন?’

‘খুননে চনৈক!’ প্ৰাট্টগোনিম্‌ষ্ট (মূত্ৰধাৰ)কৈ জেনা ৰিশ্বায়ে নৈ ভই
বহন চনহি।

১৯

চৌৰীষ্ট্যা (১৯৬৯)

প্ৰাট্টগোনিম্‌ষ্ট (মূত্ৰধাৰ) হোষ্টনমে ৰৈমত, স্ৰুখ্যঁ মাথ ধই নেনে
ছহি। গাম জাগ ছথি, কাকাক অন্তৰ খিন্না- তীন মায়েমঁ খালী ৰোটিয়ে
খাগত ঞ্চি। ভাতক ঞ্খাঁখি নৈ দেখনক ঞ্চি। প্ৰাট্টগোনিম্‌ষ্ট (মূত্ৰধাৰ)কৈ
তামম উঠে ছহি- এতেক জনমাকই তেৰী কই দেনে ছথি আৰু আৱোঁ
মঁয়ম নৈ কৰই ঞ্খৰেঁত চনি। কাকাকৈ হোণ ছহি জে প্ৰাট্টগোনিম্‌ষ্ট
(মূত্ৰধাৰ)কৈ খুঁৰ ৰূপেয়া ছহি, ও পাগ মঁগৈ ছথিছ আৰু পুৰনকা পাগ মাদে
কহি ছথিছ জে পটুআ ৰঁঠাগ কয়নে ছথি, ৰেঁঠিকই দানকে দই দেখিছ তা
দম ঠাকা মঁগৈ ছথিছ। মৃদা প্ৰাট্টগোনিম্‌ষ্ট (মূত্ৰধাৰ) তঁ পাগক ঞ্খভাৱমে
দু-দু মাঁম স্ৰুখন ৰহি জাগত ছথি। ৰিন্‌ খয়নে ৰিন্দা ভই জাগত ছথি,
কোনো মঁগী মঁ পাগ মঁগৈত ছথি, পহিনে ও দেনহিযো ছহি, চৰিযো ঞ্খানা
দেৱাঁ নেন কহৈত ছথি মৃদা ও একো পাগ নৈ দৈত ছহি। দোমৰ মঁগী
যদুনন্দন, এক ঠাকা দু ৰঁথ ধৰি নৈ দই যকন চনথিছ, ও কাতে দই
চনি গেনহি। তেয়ৰ কালীচৰণ মৃদা ওহা নৈ কহি ছহি, ফেৰ হোষ্টন,
ৰঁদত পহিন্‌কা পাগ ৰিমৰি গেন হেতহি, মৃদা ওভই দোমৰ চৌড়া ৰৈমত
ঞি।.. কতেক ঞ্খাৰামদেহ চৌৰীষ্ট্যা ঞ্চি!

১৬

জ্যাম্ম গৃকুৰ আৰু চাৰ (১৯৭৩)

চৌৰী, থানাকৈ খৰিৰি আৰু ভ্ৰষ্টাচাৰ, জ্যাম্মী গৃকুৰক নামপৰ
দৰোগা পাগ মঁগৈ ছে, .. গৃকুৰ চাৰকৈ ধই নেতে। মিপাহী ৯ ময়
মঁগনকৈ আৰু তীন ময়পৰ তয় তফমিতা ভেলে। মৃদা গৃকুৰ?

১৭

মানি (১৯৭৩)

ধনকষ্টনী, আগ নহায়ন নৈ ভেলৈ বামাকৈ তঁয় জৰোন নাগয়
নগলৈক। গাজা.. দমধশোণীয়ে নৰমাহা.. চাৰিয়ে চিনমমে নহৈ কহৈ উঠি
গেলো।- বিন্দুশ্রা কহৈ ছৈ। দমধশোণীক বিন্দুশ্রা, মৌগী-ছৌড়ীমভ দিন আ
ভিনমমকো কহৈ কোণনা বিন্দুশ্রা ছৈ। মৰদমভ দিনমে গাজা বৈঠমে
বহতহৈ আ ছৌড়ী মভ বাতিকহৈ। ছিনৰো ভায় দৰোগা পান্টি গেলৈ, ...
পচায় ঠাকা চষ্ট মিন নহৈ নেলকৈ.. জট্টা বাঁনা গাজায়ে নিয়াঁ বঁড় জল্দী
চঠৈত ছৈক।

অমেৰিকোয়ে অফ্রীকন-অমেৰিকনয়ে ডুগক বোঁপাৰ হোণ ছৈ, কী
কিছু সমানতা দেখা পড়ন?

১৮

টিপ (১৯৭৪)

হোষ্টনয়ে টিপ দোপাৰ মোজৰ আ নৈ দোপাৰ?

১৯

ডৰ (১৯৩৯)

ডৰক মনোবিজ্ঞানক বিশেষণ।

২০

তীর্থ (১৯৩৯)

বঁটবঁটালীক অগ্নিকাক খিমা। কোনো ডাকুঠৰ ওকৰা বঁটাহি নৈ
কহতৈক... মৃদা ও বঁটাহি অগ্নি। জহিয়ে ওকৰ দ্বাৰাগমন ভেলৈক তহিয়ে
সূত নাগহৈ নগলৈক। ‘দেখিত ছিহী গুম্মাকোঁ। ওকৰ পৰতৰ কহিয়ে
হেঁহী তোৰামভ?’ যে গুম্মা বঁটবঁটালী ভহৈ গেলি। চাৰিটা বঁট, মৃদা
মোণৰী-ঘৰমে মভ বঁট মডুআক বোঠী আ মাগ ভেঠৈত বহলৈক। দিঅৰ
পাগ নৈ দএনকৈ তেয়ো মামকৈ তীর্থ কৰেতে, ওকৰা দেখা দেতৈ।
প্ৰোটেগোনিয়ট (মূত্ৰধাৰ)মঁ কিছু ঠাকা মাঁগৈ ছহি, প্ৰোটেগোনিয়ট
(মূত্ৰধাৰ)ক হাথ ছছ ছহি, পাগ নৈ ভেঠৈ ছৈ। মৃদা ও বঁটনাথজী জেৰেঁ ঠা

কৰতেক। এক-দু মেৰ চূড়াক দামে কী হোৱতেক, নেওৰা দিখৰকৈ দেখা
দেওে। .. মূদা হৰহৰ-খটখট কই কয় জেনাগ ঠীক নৈ হোওতে তেঁ ও নৈ
গেলি।

২১

ধ্বংস ঘটনা (১৯৭০)

কথাক পহিনে দোমৰ তেমৰ স্থিতি, ফেৰ কথা মাঁযোজকক দৃষ্টা
মমাদ। আ কথাক অন্তিম স্থিতি।

পহিনে স্থিতিমে ভাৱকৈ চুৱৈত বাঁ নৈ চুৱৈত পুৰবাঁ-পছৰা, ৰাতৰৰণ
শৈনহা মকান, গুনমোহৰক গাছ, ঘাম, দূভি।

দোমৰ স্থিতিমে মাঁম, ৰংগঢ়াক খোঁতা আ মকঢ়াক জান। পুৰান
ৰিন মতনৰক কাগচ। ভৰি দিন ফাগল উঘনাক ৰাঁদ কোঠনীয়াঁ এক
আদমী ৰঁজাৰ গেল চুথি।

তেমৰ স্থিতিমে একটা মহিলা জে কথা শৰু হোওয়াঁ পহিনে কোঠনী
ছোড়ি দেনে চুথি, ও জঁ আৰিঁ জেতীহ তঁ কী-কী হওত যে মভ।

অন্তিম স্থিতিক পহিনে দৃষ্টা মমাদ- পহিনে ফাগনেৰিয়া গ্ৰন্থ প্ৰকাশ-
মানে পিৰোঁচ আ দোমৰ গৰ্ভমাঁ ৰঁহাৰ হোওত মৃত ৰঁচা।

আ কথাক অন্তিম স্থিতিমে মড়কক নেন ‘ৰেশা মড়ক’ কহন গেল
ছে, একৰ নতমৰ্দন হোও চৈ তেঁ শাগত। পএৰ মুল আ ভাৰী মূদা মাঁহুনা
নেন ৰাক্য মভক ঠুকড়ী ৰনি-ৰনি আয়ৰ। মূদা প্ৰোষ্টেগোনিম্ণ (মূত্ৰধাৰ)
কৈ চাহিয়ছি ভীড়, গজোত। মূদা অদহা ৰহা আৰিঁ ভাগৰ ৰেঁকাৰ।

ফেৰ মাখান ধাৰক ৰিঁশ, তকৰ ভিত্তাপৰ চাড়া। চাৰু দিম গুহেমে,
নে গাম, নে নোক, নে প্ৰকাশ, গ্ৰা মভ মভ দিশায়ে থোড়ে-থোড়ে দূৰপৰ
ছে, মূদা এখন যে মভ ৰাৰ্থ, অখন ধ্বং আ শূন্য মূহু মন।

কী অহাঁকৈ ‘ৱেষ্টেং ফাৰ গোডো’(মেম্বুল ৱেঁকেষ্ট) মোন নৈ পড়েও?

২২

ধ্বংস (১৯৭০)

ৰম খুজৰাক মময় নৈ ৰুমন আছি। ৰম আগ ভৰি দিন এথী চাম
বহতেক? কঁডকষ্টৰকৈ মভ ঠকি নৈ চৈ, প্ৰোষ্টেগোনিম্ণ (মূত্ৰধাৰ) মেহা।

ৰঙ কম ঠিকট বুক হোগ ছে।

মুদা ফেৰ ও কঁডকটৰ প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট (মূত্ৰধাৰ)কঁ নে ভেটে ছহি,
কি পতা নোকৰী ছোড়ি দেনে হোগ।

২৩

পৰিচয় (১৯৭১)

নেতাজী অৱন ঘৰ চনৰাঁক আগ্ৰহ কেনখিছ, প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট
(মূত্ৰধাৰ) কঁ বুক্‌মেনছি জে ও নানকা মোজৰ দেনখিছ মুদা য়ংগী য়ংগে জখন
ও হাৰি থাকি ৰিদা ভেনা তঁ য়ংগী নাষ্টক কম্বনীক য়াম ৰনা শো দেখৰাঁক
জিদ কয়নছি আ ওতই নেতাজী...

২৪

পেট (১৯৭১)

কলীই ২মা, ও ভীড়মে হেৰা জাগত অছি।তীন ঘণ্টা পহিনে
বিনযকঁ হাক, মুদা ও ধ্যান নে দেনে চন। লুথ .. হোষ্টনমে আৰ্টৰ দই
দিও, মুদা পানি মাত্ৰ ৰাঁজি পাৰেঁ ছী। দিনক অপেক্ষা মোহলো শান্ত ছে।
দেৱানয়ঁ মষ্টন নন কিয়ো খুজনে ছোড়ি দেনে ছে, হলো মহন নে হোগত
অছি, মুদা গ্ৰহো বুক্‌মেন অছি জে ভোৰমে ৰেঁয়ী হলো হেতে।

২৯

ফঁয়ৰী (১৯৬৯)

ভেনৰাঁৱালী কাকী, ময় ৰঁখয়ঁ ৰেঁয়ী ডমেৰ, আঁখি কমজোৰ (প্ৰায:
মোতিয়াৰিন্দ), খালী চাহে ঠা দেখেত চনীহ। কাতিক মায়ক ৰিঁধ অহু
কথামে অছি। অগহনমে ধনকষ্টনী হোগ ছে, ওগয়ঁ এক মায় পূৰ্ণ মানে
অগহনক ৰাঁদক ১১ম মায়, ৰঙ কঠিন, পেয়াক ঠাঁঠ। প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট
(মূত্ৰধাৰ) নগ জাগ ছথি, তমাফন নেন চূনা নেন কাকী যোৰ কই বহন
ছথি, ভোৰেয়ঁ কিনোত কই বহন ছথি। দু-তীন দিনয়ঁ খালী চূনে-চূন
ভুকে ছথি, চূন বহতেক তখন নে কিয়ো দেতেক। প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট
(মূত্ৰধাৰ) কনেক চূন আনি দেনখিছ, যেনী চূনাগযো দেনখিছ। মানিক
(ৰেঁঠা)ক খোজ কৰেত ছথি,সুপোন জাগৰনা বহে, মুদা এঙে ছে, মাথ
ফুটেত বহেত ছহি। পতোকঁ হোগ ছহি জে শিকাগত কই বহন অছি,
মহন নে কই যকনি। মুদা বুক্‌ঠিয়াক কান যোহো কমজোৰ ছে, মনি নে
যকনি। অখন মৰি জেতে তঁ ভোজো-ভাত কোনা হেতে, ৰাঁগয় ঠা মঁমপি

ঢে- প্ৰাটেগোনিম্‌ষ্ট (মূত্ৰধাৰ) কহৈ চুথিছ। কাৰী তিন-চাৰি দিন গৰদনিমে ফৰ্মৰী নগৌনে বহনথি, মাফৰ যোহো এক দিন খেলথি তগযো নৈ মূগলথি, ফৰ্মৰী কয়নে নৈ গেলৈক তঁ কেনা মৰিতথি।

২৬

ফুকনা (১৯৭০)

প্ৰাটেগোনিম্‌ষ্ট (মূত্ৰধাৰ) মামাগামমে চুথি, মদা দানকা ওতই দৃ বঙক ব্যৱহাৰ বুঁমনা জাগ চুছি। স্কলমঁ আৰিঁ ৰেঁবহষ্ট কৰৱাঁক ৰঁদনা দোখাৰি খৰঙৈত বহনাহ। ভৌজীকৈ গাৰি পঢ়নছি তঁ ও হিনকা বুঁমেনথিছ জে ও চোষ্টকী ভৌজী নৈ চুথি এক্কে চাষ্টমে মঁহ নান কই দেখিছ। নানী ৰঁচৰিথিছ মদা দানকৰ কান-আঁথি দনু খৰাপ চনছি। মাগকিনক মিষ্ট্ৰিয়াগ শ্বক কেনছি আ ৱাঁলপিন ঠড়ি গেলৈ। ৱাঁলপিন ভেঠনছি তকৰ ৰঁদনামে তিন দৰ্জন ফুকনা কিননছি। ৰৱিন্দৰকৈ কিছু ফুকনা ভেঠলৈ, জেৱীমে হুৰ চনছি, ও নৈ গছনকছি তঁ ওকৰা পিঠনছি। ৱাঁহুঁ মোন পঢ়নছি। নানীকৈ পুছনথিছ- ৱাঁহুঁ কহিয়া ঔথিন?

২৭

ৱাঁম (১৯৬৮)

যাওন মাম, থান কীচ, দখাৰি ঞুঙনা মগৰো, চানী মোহৰিত। দখনীক পহিন যাওন আ তখনো ওকৰা মাসুৰেমে চোড়ি দেনিঐ? - দখনী মাযকৈ ৰামপুৰৱানী পুছনকৈ। ডেড় ৱাঁঘা জমীন ৱাঁঠন চৈ, যোহো দৰ-দিযাদ হড়পই চাই চৈ। পতিক ঞুৱমান, দখনীক ৱাঁঘাহক মঁমশি- ঞুৱৰ মৰৰ কে মোপড়ী, মীতা মাগক থোপড়ী ৰাথি লৈহ- ৰাথি লৈহ। চাৰ হটাওন গেল, দখনী মায মূগল পঢ়ন। মঁযোগমঁ দখনী পড়াকই আযনি, ওহী দিন ম্যাঁমমে। ৰামপুৰৱানী ঞান মাউগ লগ তকৰ পচাৰ কেননি- ঞান ঞানে হোগ চৈ- কহনকৈ- চাম দী ৱাঁম নৈ দী। দখনী ৱাঁদা ভই গেলি। মোয়ী ওহিচাম দখনীক ৱঁঙ ঞাদৰ ভাৱ হোগ চলে, মোমা-মোয়ীক স্মাৰ্থ ভাৱকৈ ও নৈ ৱাঁম মকল। মদা ঠড়ন্তী ঠড়ই নগলৈ তঁ মোয়ী পুছনকৈ জে মাসুৰমঁ কিযো কিএ নৈ ঞুৱৈ চৈ।

-ও মভ হুমৰা ৱাঁম বুঁমৈ চুথি।

মোমা-মোয়ী ওকৰ জমীন নিখৱাঁ নেনকৈ, নোক পুছতে তঁ কহি দেতে জে ৱাঁঘাহমে খঠ ভই গেলৈ, ৱাঁঘাহক খঠ তঁ বুঁঠৱৈ ৱৰকৈ নগতে

উপৰম পাঁচময় ৰূপেহো দেউ।

২৮

ৱেঁৰ-ৱেঁৰ (১৯৭৯)

হৰিৱংশ আৰু ৰঘুৱংশ ফ্ৰম্‌ষ্ট ৰায়মে আধা দূৰীয়া ৱেঁশীক ঠিকঠা কঠা
নেনে ৰহা। আৰু দম ঠা পীশন আৰু পাৰ কৰৱাক চলে। মূদা হৰিৱংশকে
পী.পী. পকড়ি নেতকে। ওকৰা জহন ভই গেলৈ, মূদা এক দিন ৰঘুৱংশ
আৰু কই ওকৰ জমাণা ভৰি দেনকে।

২৯

মহিমা (১৯৭৯)

মীষ্টা কৰৈ কান পুনিয় পকড়ি কই মখদেৱকে নই গেলৈ জেন।
এক মায়মে চুঠলৈ, মীমামে পকড়ায়ন ৰহৈ।

ও থোড়ৈ দিন নকলী ৰহৈ আৰু মৰকাৰী ৱাছ কাঠৱাক কাৰণ্য
পহিনহিহো আৰু দিন জেনমে চলে।

ভোষ্টমে কতেক গোটে ম' ঠাকা ঠকনে ৰহৈ।

নড়াগ-মগড়া খুঁৱৈ হোজ, নে ককৰো ত' নৰকাষ্টেৱালীকে ধুমধমা
দৈ। জেনম নে কিছু ত' চাৰি ময় কেৰ কপড়া নই কই ঘূৰন হেতৈ।

৩০

ৰামনিহোৰ (১৯৭৯)

ম্যাক হেল্লৰ ৰামনিহোৰ ফৈজাৱাদ জিলামে কোনো স্ত্ৰীকে প্ৰতিমায়
দূ ময় ঠাকা পঠৱৈত চন। প্ৰাষ্টেগোনিয়ষ্ট (মূত্ৰধাৰ)ম' হোল্ডান মাংগি দম
দিনক চুটীপৰ গাম গেল, দম দিন ভই গেলৈ, মাঁম ধৰি ও আৰু মকেএ,
হোল্ডান নে এতেক চিন্তিত নে হেঁৱাক চাহী।

৩১

নিফ্‌ষ্ট (১৯৮০)

মিয়েজ কপূৰম' নিফ্‌ষ্ট নেৱে মনোজকে ভাৰী পড়ি গেলৈ, কাৰণ
দিৱাকৰকে ও জনৈ চলী, ওকৰা ম'গে মনোজ কিএ গাড়ীমে চঠি গেল।

৩২

ম'কেত (১৯৭৪)

ৰাম নম্বৰ নাগনমে চহ ঠা মীষ্ট জে।- ওকৰা ৩৪২ দহিক তঁ ৱেঁ
ৰিঁজা নিহেঁ। ওনা ক্যো মূতি বহতৌক।

২২

মহৰমা দপহৰ ৰাতি (১৯৭২)

মুভাষ, মহাপ্ৰকাশ আ মুকান্ত। মুকান্ত ভীড়মঁ ভাগ্য চাহেত আছি,
মুভাষ নিৰ্ণয়হীন আছি। মহাপ্ৰকাশকেঁ ওতেক মোচয় নে পড়ৈত জে।
মুভাষ কোনো জোড়ীক পীঠপৰ জড়ৈত মিগৰেঠক ঠুকড়ী ফেকয় চাহেত
আছি। তীনুকেঁ ৰাতিমে ঘুমৰাঁক নেন পনিম পকাড়ি নেত আছি।

২৪

মিকৰেঠ (১৯৬৯)

মিকৰেঠক তনেঁ, নোকৰমঁ মংগৈত আছি মূদা ও তঁ মানিকক
অধকষ্টী নিকানি কই পিৰেঁত আছি। আ একটা পৰিচিত, কিছু চতুৰতাগ
আ বিনম্ ফিল্‌স্টৰ ভেটি গেলৈ।

২৬

মৰংগ (১৯৭২)

প্ৰাটেগোনিম্‌ (মূত্ৰধাৰ) আ কিশোৰী ভায় পদঁচনা শীনা আ ওকৰ
গঁজীনিয়ৰ পতি নগ। কী গঁজীনিয়ৰ শঁকান্‌ ভেন শীনা আ কিশোৰী
ভায়ক প্ৰতি? শীনা কিএ নেহৰমে বহয় নগলী। ৱেঁনী ডেত ৱৰখক, একটা
অৰোঁধ ৱঁঠাক দূধ আ ৱিঁছুষ্ট জীনিকেঁ ও কোন প্ৰতিশোধ নেৱঁই চাহেত
আছি, যে চিষ্টীমে প্ৰাটেগোনিম্‌ (মূত্ৰধাৰ) পঢ়নে বহখি। মূদা ওতই
গঁজীনিয়ৰ ৱেঁৰী মংগে খেলা বহন আছি।

গঁজীনিয়ৰ লেঁয় ৱৰ্কমে কাজ কৰৈত আছি। কিশোৰী ভায় মিকম্‌টী
ৱাঠক ৱল্‌ৰ্‌ প্ৰাটেগোনিম্‌ (মূত্ৰধাৰ) কেঁ পকড়ৰেঁত ৱিদা হোগ ছখি মূদা
আগাঁ গেনাপৰ প্ৰাটেগোনিম্‌ (মূত্ৰধাৰ)কেঁ পতা চলেত ছহি জে ও ফুজ
জে, যে প্ৰাটেগোনিম্‌ (মূত্ৰধাৰ)কেঁ ওকৰা ৱঁদনি অৱাঁ নে কহে ছখিহ।

ঘৰদেখিয়াক কথা মভক থীম দেখু, ৱঁদৰিয়াক ৰেখা চিত্ৰ দেখু
(কাঠক ৱঁনন, মাৰি খেলোপৰ একো চোপ নোৰ নে খয়ে জে, আঁখি
ধমন, জাতীক মভটা হাড় জাগন, কমে ৱাঁজে, খেলোৱোঁ নে কৰে, তেনা

ভই কই তাকৈ জেনা কিছু মোন পাড়িত হো।), বিৱাহেত্তৰ মস্কক কথা,
প্ৰাণ্টেগোনিম্ঠক গৰীৱী, খেখনিয়াঁ। কএক ঠা কথা মে স্তাষ ঞ্ৰেঁ ছথি
ঞা একঠা কথামে স্তাষ, মহাপ্ৰকাশ ঞ্ৰা স্তাকান্ত তীন্ [মহৰমা দ্বপহৰ
ৰাতি (১৯৭২)]। □

নিত নৱন ৰাজকমল (ৰাজকমল মোনোগ্ৰাফ)

[ৰাজকমল চৌধুৰী মোনোগ্ৰাফ (জন্মৱৰ্ষী ১৯৯৭ মে মাহিছা
ঔকাদেমী দ্বাৰা ৰিজেক্ট, ৰচনা পত্ৰিকাৱে দিয়াম্বৰ ২০০৯- মাৰ্চ ২০০৬
ঔকাদেমী আ ২০২২ মে "নিত নৱন ৰাজকমল" নামময় প্ৰকাশিত)]

ৰাজকমল জী (ৱিনিৰ্ৱৰ্ধ) ক প্ৰকৰণ কান মে পতন তঁ চন, মে
কতোক ৰথ ভই গেলে ঔৱৰ্। মৃদা মে এহন কৃকপ চৈক মে ঔৱৰ্ণক
মমাদমে স্লষ্ট ভেনয। তেঁ একৰ ধন্যবাদ ঔৱৰ্ণ কেঁ দেত চী গজেন্দ্ৰ জী।
ওনা ৰাস্তাৰিকতা তঁ গ্ৰ জে মমূৰ্ণ পঠৰ্ণাম পহিনে মোন 'ৱিৰজ' ভই গেলে
/ নে পটি ভেন ঔৱৰ্ণ! নীক কেনৌহেঁ নেট পৰ দই কই। মমকানীন আ
ঔৱৰ্ণত পীঠী মেহো ৰুঁমও গ্ৰ কাৰী-কথা! হমবা মন নোকক ৱিডম্বনা দেখু
জে পূৰা প্ৰকৰণ ঔপন ঔনুজ-মিত্ৰ-ঔগ্ৰজ ম' জুডন ঔচি। মে এহন
ঔতিহাসিক দৃশ্যনা ভই গেলে ঔচি! ঔত্তৰদাথী ৱাজিগত হম কত' ম'
নে। মৃদা মাহিচিক পীঠীক নেতিকতা ম' "ঔপৰাধ ৱৌধ" মেহৰা নেত
ঔভিষন্ত চী। ঔপায?- মমেহ, গ'গেশ ঔজেন ১১ মিতম্বৰ ২০১২ (ৱিদেহ
১১৭)

ৰাজকমল মোনোগ্ৰাফ মাহিছা ঔকাদেমীক ঔথিলী ৱিভাগ দ্বাৰা
মোহন ভাৰদ্বাজক কিৰদানী আ ৰাজমোহন মা কেৰ মেহযোগম ঔস্মীকৃত
ভেন চন মন্ জনৱৰ্ষী ১৯৯৭ গ্ৰ মে আ তগ কৃক নেত ৰাজমোহন
মাৰ্কে মাহিছা ঔকাদেমী দ্বাৰা ১৯৯৬ গ্ৰ. ক ঔথিলীক মূন পৰস্কাৰম'
পৰস্কৃত কএন গেলে মন্ ১৯৯৭ মে। ম'গহি ওহী কৃকক মমাদন নেত
মোহন ভাৰদ্বাজ মাহিছা ঔকাদেমীক ঔথিলী পৰামৰ্শদাৎ মমিতিক মদম'
ৰৈনাওন গেলে চনাহ।

নিত নৱন ৰাজকমল (ৰাজকমলক জীৱন) মমপিত ঔচি-

ধৰ্মপ্ৰাণ যঁতোষ কুমাৰ কুন্দন মূৰ্ত্ততা গিৰিৰ বৃক্ষ বাধে বাধে।

নিত নৱন ৰাজকমল - দত্তকথাক নায়ক

ৰাজকমল চৌধুৰী (মণীন্দ্র নাৰায়ণ চৌধুৰী প্ৰমিষ্ণ ফুলে ৱাঁহুঁ)
১৯২৯-১৯৩৭, মহিষী, মহৰমা। ৰচনা- আদি কথা, আন্দোনে, পাথৰ ফুলে
(উপন্যাস), স্বৰ্গাৰ্ধা (কৱিতা মঁগ্ৰহ), নেতকা পাগ (কথা মঁগ্ৰহ), কথা পৰাগ
(কথা মঁগ্ৰহ মল্লাদন)।

শুক্ল, ৱঁগালী মঁগ্ৰামিন আ ৰামনীলাক চিত্ৰ ৰাজকমলক
আমেৰজাৰ্যপৰ আধাৰিত আছি। ১৯৩৪ক শুক্লক ঘৃতি, ধৰতী
কড়কড়ায়েন আ দানকৰ মায ৱাঁহুঁ অপন জানক চিন্তায়ে নাগি গেলা
হিনকা জোড়ি দেলখিহ।

ফেৰ ওগ শুক্লক থোড়ৰেঁ দিন ৱাঁদ আযনি একটা ৱঁগালী
মঁগ্ৰামিন, কোনো তীৰ্থয়ে দানকৰ মাঁ মঁ ওগ মঁগ্ৰামিনক ভেঁষ্ট চলনি।
দানকা ও অপনা মঁগে চলে নে কহলখিহ আ ওহো জায চাইতে চলা।

একটা ৰামনীলাক চিত্ৰ দেখলছি কৃষ্ণ আ কএকটা গোপী।

ৰাজকমল ঐ মন্ত গপকেঁ হৰা দেলছি। মন্ত অপন ৰাজিহ নেলে/
বিচাৰধাৰা নেলে কোনো ৱঁহল্লা তকেঁত আছি। ৰাজকমল গ্ৰ মাকেট্টিগ
মট্টাঠেজী মেহো চলা।

নিত নৱন ৰাজকমল - জীৱন

কোনো খাম নে, ৱএহ পহিলে পল্লীয়ে ৱঁঠা নে, যে দোযৰ ৱিৱাহ
(ৰামপুৰ হৱেলী ৰাজকমলক মায) মাযক মূত্থু আ পিতাক দোযৰ ফেৰ
তেমৰ ৱিঁয়াহ হিনকৰ উল্লেৰক যুৱতীয়াঁ। ৰাজকমল অপন পিতা মধ্যমূদন
চৌধুৰীকেঁ নান কল্লা কহে চলা। তেমৰ ৱিৱাহক একটা পুত্ৰী মদানমা
জীৱিত ৰহলখিহ, দানকাযঁ ৰাজকমলকেঁ লেহ চলছি। পিতা আছা,
উপদেশ আ মাৰিপীঠক মাধ্যম্যঁ ৱাঁছলগ মঁল্লাৰয়ে দীক্ষিত কেলখিহ।
ৰাজকমল কেঁ টেট্টিক পায় কৰৱাঁয়ঁ পূৰে গীতা আ দৰ্গামগুশতীক মন্তাঠা
শোক কঁঠম্ভ ভেঁ গেলেছি। পিতাক ট্ৰাঁমফৰক মঁগ এভেঁ মঁ ওভেঁ ঘূমেত
ৰহলখি, নৱাদাযঁ পটনা এলা ৱী.এন.কানেজয়ে নামাঁকন, পিতা ৪৪২ ঠা
নিষেধ মঁগ্ৰ দেলখিহ জে কী-কী নে কৰিহেঁ।

প্ৰেম ময়ঙ্ক- পহিন প্ৰেম ময়ঙ্ক পঠনামে শোভনা মা মংগে। এক ৰেঁব
আগ. কামমে ফেন, ফেৰ ৰী. কামমে এক ৰেঁব ফেন। ১৯৮১ মে চানপুৰা
(দৰঙা)ক শশিকান্তা মঁ ৱিৱাহ। ৰী. কাম কেৰ ৱাঁদ পঢ়াগ মমাস্ত।

ৱিৱাহক ৱাঁদ কিছু দিন পঠনামে কোনো অখৰাঁৰমে পুফৰীডৰ, ফেৰ
মঠিৱানয়মে নোখৰ ডিৱীজন ৰাৰ্কা। দৰঙা, পঠনা, দিলৌ, ময়ূৰী, ফেৰ
কনকভা। ওতহিয়েমঁ ময়ূৰীক য়াৱিগ্ৰী শৰ্মা মঁ পত্ৰাচাৰ, ১৯৮৩মে দানকা
মঁগ ৱিৱাহ, ফেৰ মঁতোষ নামক স্ত্ৰী (প্ৰাযঃ য়াৱিগ্ৰীক ভতীজী) মঁ প্ৰেম,
গৰ্ভাৱস্থামে য়াৱিগ্ৰীকেঁ ছোড়ি ২ জুনাগ ১৯৮৭কেঁ ময়ূৰীমঁ পনায়ন। ফেৰ
পঠনা, দৰঙা আ ৱৱাদা তীন- চাৰি মায় ধৰি আ তখন কনকভা, হিন্দী
লেখক ছেদীনাৰ এণ্ডক নামে য়াত্ৰীক চিষ্টী নহে কহে। ৱাঁদুঁ য়াহেৰঁ
চৌধৰীক মিথিলা দৰ্শনমঁ জড়ি গেনা। ফেৰ ভাৰতীয় জ্ঞানপীঠ (কনকভা),
পলৌ মংগে ছনখিহ। ফেৰ নোকৰী ছোড়ি ৰাগৰংগ ৱঁহাৰ কেনেছি মৃদা ও ৱঁন্দ
ভহে গেন। ছও ৱঁখক কনকভা প্ৰায়মে ৱঁদত য়াহিছ নিখননি। শৰীৰ
দুৰঁন, পেঠ পৰ জে নম্ব ছনখি মে কনকভে মে শূৰ ভেনখি।

ফেৰ দিলৌ।

কীৰ্তি নাৰায়ণ মিশ্ৰ, জীৱকান্ত আ হঁমৰাজ মঁগ পত্ৰ ৱ্যৱহাৰ
হোগছি।

ফেৰ অক্টোবৰ ৩২ মে ও পঠনামে স্মিৰ ভহে গেনাহ।

১৯৮৬, শশি, দিৱ্যা, মৃজা, নীলু ৱৱাদামঁ ভেঁষ্ট কৰেনে এনখিহ।

ৱঁনাৰমক অনকা মংগে পত্ৰাচাৰ, অস্তিম প্ৰেম প্ৰমংগ। ৱৱম্বৰ ১৯৮৬
ক পহিন মস্তাহমে ওকৰামঁ ভেঁষ্ট কৰয় ৱঁনাৰম গেনাহ।

য়াম্মৱাদী আনোচক নামৱৰ মিহ এক ঠা পোয়ষ্টকাৰ্টো দেৱঁ ঠঠিত
নে বঁমননি, নঙা কহানিয়াঁমে মক্ষকৰ গংগাধৰক ৰজৱা ছপন জে
ৰাজকমলক ৱীমাৰীক গনাজ চনি ৰহন অছি, ও অভাৱ আ ঠপেঞ্চাক
ৱঁহানা কএ নোকমঁ পাগ এঁঠয় চাহেত ছখি। ও চিষ্টী লিখি কহে নহৰক
মম্বাদক প্ৰকাশ জৈন আ মনমোহিনীকেঁ য়েহো ভড়কৌননি। ৰাজকমল
ডায়ৰীমে নিখননি- মক্ষকৰ এণ্ড নহৰ পীপল্যু হৈভ জোগণ্ড হৈণ্ডম গন
ডঠী প্ৰোপেগেণ্ডা অগেঁমষ্ট মী।

এক দিন ডা চতুৰ্বেদী দানকা কহনকানি জে অহাঁক শিঞ্জ মে যুৰেথন কেঁয়ৰ ভই মকৈত অছি আ জঁ মে ভেন, তখন শিঞ্জ কাঠয় পড়ি মকৈত অছি। ৰাজকমল ডায়ৰীমে লিখলনি- গফ আগ হৈভ ট্ট কষ্ট মাগ পেনিম, আগ বিন কমিষ্ট মূমাগড।

মভমঁ লেঁশী মেৰা চন্দ্রমৌনি উপাধ্যায় দনু ব্যক্তি কেনথিছ, আর্থিক ৰূপেঁ মেহো, ৰাজকমলক মূতুক বঁদাত দিন বাদ চন্দ্রমৌনি উপাধ্যায় দনু ব্যক্তি আমেহতা কই নেলনি। ৰাজকমলক দেহগাথা হিনকে দনু গোঠেঁকেঁ মমৰ্পিত অছি। হঁমৰাজ আ আনোক ধন্য দেয়েনে অরীথিছ অল্পতান। ৰাজকমলক চাৰ❖❖ ভাঁয় পঠনায়ে বহথিছ, তীন ভাঁয়কেঁ নোকৰী মেহো বহহি মদা এক পাগক দৰাঁগযো অনরাঁক কঞ্চ ও মভ নেঁ কেনছি।

জুন ১৯৬৭মে মূতু।

নিত নরন ৰাজকমল - মেথিলী মাহিছ

ৰাজকমল এক ময় কৰিতা, তীনটা উপন্যাস, ২৭টা কথা, তীন টা একাঁকী আ চাৰি টা আনোচনামেক নিৰঁক্ষ লিখলনি। স্বৰ্গধামে ৰাজকমলক নৱম্বৰ ১৯৬৭ মঁ অপ্রৈন ১৯৬৮ ধৰিক কনকড়া প্ৰায়মে লিখন গেন কৰিতা মঁকনিত অছি। ও যাত্ৰীকেঁ অৱাঠীন হোগতো আঞ্চনিক নেঁ মানৈত ছথি। ৰাজকমল উপন্যাস লিখলনি আন্দোন, পাথৰ ফুল আ আদিকথা। নিতী ৰেক ৰংগীন পৰদা দানকা এমাগন জোনাক উপন্যাস লজ্জাক মূৰণ কৰা দেনকছি। ৰমানাথ মা পৰম্বাৱাদী চিন্তনক কাৰণেঁ ৰাজকমলক মাহিছক সম্মূৰ্ণ শিল্পকেঁ প্ৰাতিম ঘোষিত কই দেনছি। □

ৰৈনৈত ৰিঙাটোত

মুভাষচন্দ্ৰ যাদৱজীক “ৰৈনৈত ৰিঙাটোত” কথা-মংগ্ৰহক মভ কথামে মঁ অধিকাংশমে গ্ৰ ভেটত জে কথা থিম্মায়ে ৰৈশী একটা থীম নই আগাঁ ৰৈটন অছি আ অখন কাজ খতম কৰিতে অস্ত প্ৰাপ্ত কএনে অছি। দোমৰ ৰিশেষতা অছি একৰ ভাষা। ৰৈনৈচনমাক ভাষা ওগ ঔপন্যাসিক মখ্য পাত্ৰক আত্মকথাত্মক ভাষা অছি মৃদা এতএ গ্ৰ ভাষা কথাকাৰক অখন চহি আ তগ অৰ্থে গ্ৰ একটা ৰিশিষ্ট স্বৰূপ নৈত অছি। এক দিম্য কথাক ঔপদেশাত্মক থিম্মা-পিহানী স্বৰূপ গ্ৰহণ কৰৱাঁক পৰিপাঠীক ৰিক্ষম্ভ মুভাষজীক কথাকৈ একটা মীমিত পৰিমিতিমে থীম নই কই চনৱাঁক, ভাষাক শিল্প জে খাঁটী দেশী অছি পৰ ধ্যান দেৱাঁক মম্মিনিত কাৰণ্য পাঠকক এক ৰগকৈ ঐ মংগ্ৰহক কথা মভমে অমীম আনন্দ ভেটতহি তঁ মংগে-মংগ থিম্মা-পিহানীয়ে ৱাঁহৰ নৈ আৰিঁ মকন পাঠক ৰগকৈ গ্ৰ কথা মংগ্ৰহ নিৰাশ নৈ কৰত ৰবন দানকৰ মভক ঞঠিক পৰিধকাৰণ কৰত।

কিছু ভাষাযী মানকীকৰণ প্ৰয়ংগ- জেনা ঐচ্ছ, অছি, অ গ চ। জগ কানমে মানকীকৰণ ভই ৰহন চন ওগ মময় ঐপৰ ধ্যান দেৱাঁক আৱশ্যকতা ৰহয়। জেনা “জাগত ৰহী” কৈ “জাতি ৰহী” নিখী আ ফেৰ জাতি (জা গ ত) নৈন প্ৰানন্যিএশনক নিখম ৰৈনাৱী তেহনে মন ঐচ্ছ মংগে অছি। মৃদা আৰিঁ দেৱী ভই গেন অছি যে নেখকো কনিয়াঁ-পুতৰা মে একৰ প্ৰয়োগ কই দিশা দেখৱৈত চহি মৃদা দোমৰ কথা মভমে ঘূৰি জাগত চহি। মৃদা ঐমঁ গ্ৰ আৱশ্যকতা তঁ মিস্ফ হোগতে অছি জে একটা মানক ৰূপ ঞিৰ কএন জায় আ “জৈ” নিখৱাঁক অছি তঁ য়েহো ঠীক আ “জৈক” নিখৱাঁক অছি তঁ “অন্তক ‘ক’ ম্যগনেন্ট অছি” যে প্ৰানন্যিএশনক নিখম ৰৈনয়। মৃদা যে জন্দ্ৰী ৰৈনয় আ মৰ্ৱগ্ৰাছ দাখ্য তকৰ ৰেঁগৰতা হমৰা বুঁমাগত অছি, আজক নোককৈ “য” নিখল জাএ ৰা “এ” ঐপৰ ভৰি জিনগী নড়ৱাঁক মময় নৈ জৈ, জে ঞনি মিস্ফাঁত কহৈত

অছি যে মানু, য় রাঁজন থিক আ এ স্মৰ, যে একক রঁদনা দোমৰক
 মৰ্যভৌম প্ৰয়োগ অসম্ভৱ। আ যেনে দ্বিত্ব তঁ প্ৰানমিএশনক নিত্ৰম
 রঁনাও। “নহি” নেন “নত্ৰি” নিত্ৰ তঁ বুঁমৰাও অৰেঁত অছি মৃদা নগঁ
 (অন্তিকা), নগঁ (এন.ৱী.ঐ.) আ নগঁ (মাকোতানন্দ - কানৰাতিশ্চ দাৰুণা)
 মে যঁ মাকোতানন্দজী রঁনা প্ৰয়োগ ধ্বনি-বিজ্ঞান মিস্কাঁতয়ঁ রৌশী মামীঠীন
 মিস্কা হোওত অছি আ যে মিস্কায নে দ্বিত্ব তঁ ধ্বনি প্ৰয়োগশানা মভক
 মদতি নিত্ৰ।

“রঁনেত রিঁগড়ৈত” পোখীক গ্ৰ একটা বিশেষতা অছি জে মৃত্যম্ভন্দ
 যাদরজী অ্ৰপন মিশিষ্ট নেখন-শৌলীক প্ৰয়োগ কএনে অছি জে ধ্বন্যভূমক
 অছি আ মানকীকৰণ মস্বাদকেঁ অ্ৰগাঁ নহি জেৰাওে মস্ফম অছি।

স্বতন্ত্ৰতাক রাঁদক পীঠীক কথাকাৰ অছি মৃত্যম্ভজী। কথাক
 মাধ্যম্যঁ জীৱনকেঁ ৰূপ দৈত অছি। শিল্প আ কথ্য দুন্যঁ কথাকেঁ অত্ৰংগত
 কহি কথাকেঁ মাৰ্থক রঁনৰেঁত অছি। অস্তিত্বক নেন ম্যামান্য নোকক মংঘৰ্য
 তঁ ঐ স্থিতিমে হিনকৰ কথা মভমে ভেটৰঁ স্বাভাৱিকে। কএক দশক পূৰঁ
 নিখন হিনক কথা “কাঠক রঁনন নোক” ক রঁদৰিয়া মাওতে মংযোগ
 হঁমৈত ৰহয়। এদ কথা মংগ্ৰহক মভ পাত্ৰ এহনে মন বিশেষতা নেনে
 অছি। হাস্তীষ্টনেমে কনৈত-কনৈত মৃত্যক রাঁদ ওঠি কহি কোনো পাত্ৰ
 ফেৰমঁ কানয নগৈত অছি তঁ কোনো পাত্ৰ প্ৰেমমে পড়ন অছি। কিনকোমে
 বিজনেম্য মেন্ম অছি তঁ হৰিৰংশ মন পাত্ৰ মেহো অছি জে ওপকাৰক রঁদনা
 মিম্ভম্ভ ফাণ্টক কাৰণ অ্ৰপকাৰ কহি জাগত অছি। অ্ৰাৰ “রঁনেত
 রিঁগড়ৈত” কথা মংগ্ৰহক কথা মভপৰ গহঁকী নজৰি দৌগাৰী।

কনিয়াঁ-পুতৰা- ঐ কথামে ৰস্কামে একটা ৰঁচিয়া নেখকক পএৰ
 ছানি ফেৰ চেঁচানপৰ মাথ ৰাখি নিশ্চিন্ত অছি, জেনা মাএক চেঁচানপৰ
 মাথ ৰখনে দ্বিত্ব। নেৰোঁ মন কোনো কড়গৰ ঠিজ নেখকমঁ ষ্টকৰেনছি।
 গ্ৰ নড়কীক ছাতী ছিএ। নড়কী নিৰ্ৱিকাৰ ৰহয় জেনা ৰাঁপ-দাদা ৰা ভায়
 ৰঁহিন মাই মষ্টন হো। নেখক মোঠৈত অছি, গ্ৰ মীতা রঁনত কী ট্ৰোপদী।
 ৰাৱন আ দৰ্জোশ্বনক অ্ৰাৰ্শকা নেখককেঁ ঘেৰ নৈত অছি।

কনিয়াঁ-পুতৰা পঢ়ুৱাঁক রাঁদ ৰএহ মড়কক চৌৰিষ্ট্যা অছি আ ৰএহ
 ৰেচ-নাগষ্টপৰ গাড়ী চনৰেঁত-ৰোকৈত কান ৰাঁনক-ৰাঁনিকা মভ দেখৰাওে

অৱেঁত ছথি। মৃদা আৰু দৃষ্টিৰ পৰিৱৰ্তন ভই জাগত অছি। কাৰক শীয়া পোছি পাগ মূগনিহাৰ ৱাঁনক-ৱাঁনিকাকোঁ পাগ-দেৰে ৱা ৱাঁন দেৰে, মৃদা ৱাঁন মোচনে আগু ৱাঁন জাএৱঁনা দৃষ্টিৰ পৰিৱৰ্তন। কনিয়া-পুতৰা পঢ়ৱাঁক ৱাঁদ কী ৱাঁনকৰ দৃষ্টিৰ কোনো পৰিৱৰ্তন নৈ হোৱতছি? ৱাঁনক তঁ পেঘ ভই চোৰি কৰত ৱা কোনো ডুগ কাঠেনক মভমু নিচুনকা মীঠী ৱাঁনত মৃদা ৱাঁনিকা ? ও মীতা ৱাঁনত আকি দৌপদী আকি আশ্বপালী। জে মামাজিক মঁষা, হুমন ৰাগহু আৰগেনাগজেশন কোনো প্ৰেমীক ৱাঁজনীক খামহপৰ চঠি প্ৰাণ দেৱাঁক ধমকীপৰ নীঠা জাল পমাৰি কই ঠী.ৱী.কৈমৰাপৰ অখন আ অখন মঁষাক নাম পচাৰিত কৰৈত ছথি ও ঐ কথাকোঁ পঢ়নাক ৱাঁদ ওগ পুৰাতন দৃষ্টিমুঁ কাজ কই মকতাহ? ও মৰকাৰ জে কোনো হান্সীষ্টনক নাম ৱাঁদনি কই জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণক নামপৰ কৰৈত অছি ৱা হাৰ্টিগ পাৰ্কক নাম ৱীৰ গুঁঅৰ মিহক নামপৰ কই অখন কৰ্তব্যক গতিশী মানি নৈত অছি ও মময়াক জড়ি ধৰি পৰাঁচি নৱ পাৰ্ক আ নৱ হান্সীষ্টন ৱাঁনা কই জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণ আ ৱীৰ গুঁঅৰ মিহক নামপৰ কৰত আকি দোমৰক কএন কাজমে “মেত ৱাঁগ মী” কেৰ ম্ঠাম নগাওত? গ্ৰা মঁষা মভ আগ ধৰি মেহনতিমুঁ ৱাঁঠৈত অৱাঁক আ মৰন উপায় তকৱাঁক প্ৰবৃষ্টিপৰ ৰোক নৈ নগাওত?

অস্বৰ্ষিত- ষ্টেনমুঁ ঔতৰনাক ৱাঁদ ঘৰক ২০ মিনটক ৰম্বাক ৰাতি জতেক অস্বৰ্ষিত ভই গেত অছি তকৰ মচিৱ ৱাঁন গ্ৰা কথা কৰৈত অছি। পহিনে তঁ এহন নৈ ৰহৈক- গ্ৰা অছি নোকক মানমিক অৱস্থা। মৃদা ঐ তৰহক মময়াদি দিম ককৰো ধ্যান কহাঁ ছৈ। পেঘ-পেঘ মময়াদি, ঔদাৰীকৰণ আন কতেক ৰিম্যপৰ মীডিআক ধ্যান ছৈ। চৌক-চৌৰাহক ঐ তৰহক মময়াদপৰ নৱ দৃষ্টি অৱেঁত অছি, ঐমে ম্ঠেশনমুঁ ঘৰক ৱীঠক দুৰী ৰাতিক অহাৰমে পহাঢ় মন ভই জাগত অছি। প্ৰদেশক তকোনীন কানুন-ৱাৱস্থাৰ গ্ৰা এক তৰহক ষ্টিল্পনী অছি।

একাৰী- ঐ কথামে গুমেয়ৰ হান্সীষ্টনমে ছথি। হান্সীষ্টনক মচিৱ ৱাঁনৰণ ভেনে অছি। ওতয় একঠা শ্ৰী পতিক মৃহুক ৱাঁদ কনৈত-কনৈত প্ৰাঃ স্মৃতি গেতি আ ফেৰ নিল্ল ষ্টুটনাপৰ কানয় নাগনি। এনা হোজত অছি। কথাকাৰ মানৱ জীৱনক একঠা মজতা দিম গাৰা দৈত আ

হালীষ্টনক রাঁত-ৰাৱৰ্ছাপৰ ষ্টিপ্পণী তেনা ভ২ ক২ নৈ বৰণ জীৱন্ততা দেখা ক২ কৰিত ছথি।

ও নড়কী- ঐ কথায়ে হাষ্টনক নড়কা-নড়কীক জীৱনক ৰীচ নৰীন নামক যুৱক একটা নড়কীক হাথয়ে ঐঁঠ খালী কপ, জে ওগ নড়কীক আ ওকৰ প্ৰমীক ঞ্ছি, দেখেত ঞ্ছি। নড়কী নৰীনকেঁ পুঠেত ঙ্ছে জে ও কেম্হৰ জা বহন ঞ্ছি। নৰীনকেঁ হোগত ঙ্ছে জে ও ওকৰা ঞ্খনায়াঁ দৰঁ বুমি কপ ফেঁকৰাঁক নেন পুঠনক। নৰীন ওকৰা মনা ক২ দৈত ঞ্ছি। বিচাৰ মভ ওকৰ মোনয়ে ঘূৰমেত বহৈত ঙ্ছে। ঙ্ৰ কথা একটা ছোষ্ট ঘষ্টনাপৰ আধাৰিত ঞ্ছি...জে ও হমৰা দৰঁ বুমি চাহক কপ ফেঁকৰাঁক নেন কহনক? আ ও দৃঢ়তায়াঁ নৈ কহি ঞ্খাৰ্গাঁ ৰিঁঠি জাগত ঞ্ছি। একাকী জেকাঁ ঙ্ৰ কথা মেহো মনোৱৈজানিক বিশেষণপৰ আধাৰিত ঞ্ছি।

একটা প্ৰেম কথা- পহিনে জকৰা ঘৰয়ে ফোন বহৈত ছন তকৰা ঘৰয়ে দোমৰাক ফোন ঞ্খৱৈত বহৈত ছন, জে একৰা তঁ ওকৰা ৰঁজা দিঞ। নেখকক ঘৰয়ে ফোন ছনছি আ ও একটা প্ৰেমীক প্ৰেমিকাক ফোন ঞ্খনাপৰ, ওকৰ প্ৰেমীকেঁ ৰঁজৱৈত বহৈত ছথি। প্ৰেমী মোৰাঁগন কীনি নৈত ঞ্ছি যে ফোন ঞ্খায়ঁ ৰঁন্দ ভ২ জাগত ঞ্ছি। মৃদা প্ৰেমী দ্বাৰা নঞ্খৰ ৰঁদনি নেলাপৰ প্ৰেমিকাক ফোন ফেৰয়াঁ নেখকক ঘৰপৰ ঞ্খৱৈত ঞ্ছি। প্ৰেমিকা, প্ৰেমীক মমিয়ৌত ৰঁহিনক মাথী ৰিত্ত ছথি আ নেখক ওকৰ মহাযতাক নেন চিত্তিত ভ২ জাগত ছথি। ঐ কথায়ে প্ৰেমী-প্ৰেমিকা, মোৰাঁগন আ ফোন ঙ্ৰ মভ নৱ যুগক মংগ নৱ কথায়ে মেহো স্নাভাৱিক ৰাপেঁ ঞ্খৱৈত ঞ্ছি।

ষ্টাগষ্টন কথা ঞ্ছি ৰঁনৈত-ৰিঁগড়েত। তীন ষ্টা নামিত পাত্ৰ। মানা, ওকৰ পতি মাত্ৰো আ পোতী মুনিয়াঁ। গাম-ঘৰক জে মায়-পুতোদক গপ ঙ্ছে, মেহন্তা ৰহি গেন জে কহিয়ো নহেনাক ৰাঁদ খাগ নেন পুঠিতএ, এহন মন। মৃদা মেহ ৰেঁষ্টা-পুতোদ জখন ৰাঁহৰ চনি জাগত ছথি তঁ ৱএহ মাস কাৰ কৌঞাক ষ্টাহিপৰ চিত্তিত হোমএ নগৈত ছথি। মাগগ্ৰেশনক ৰাঁদক গামক যথার্থকেঁ চিত্তিত কৰিত ঞ্ছি ঙ্ৰ কথা। মাত্ৰোক মংগ কৌঞা মেহো এক দিন ৰিনা জায়ত আ মুনিয়াঁ কৌঞা আ দাদা দনূকেঁ তকৈত বহত।

প্ৰৱাসীক কথা, ৰেষ্টা-পুতোদাক আ পোতীক কথা, মাস-পুতোদাক মগড়া
আ প্ৰেম!

অপন-অপন দঃখ কথামে পত্নী, অপন অৱহেননাক স্থিতিমে,
ধীয়া-পুতাকেঁ মৰাপেঁত চুথি। ৰাতিমে ধীয়া-পুতাক খেনাগ, যা নেৱাঁ উত্তৰ
ভনম্যাঘৰক তানা ৰন্দ ৰহৰাঁক স্থিতিমে পত্নীক সূখন ৰহৰাঁ আ
পৰিণামম্বৰূপ পতিক হোঁফক ম্বৰম্ গুপিত হএৱঁ স্নাভাৱিক। মভক অপন
মঁমাৰ চৈ। নোক বুঁমেএ জে ওকৰে মঁমাৰক ম্বখ আ দঃখ মাত্ৰ মাম্বুৰ্ণ চৈ
মুদা মে নে অছি। মভক অপন ম্বখ-দঃখ চৈ, অপন আশা আ আকাংক্ষা
চৈ। কথাকাৰ ওহন মগকেঁ উদ্ঘাষ্টিত কৰৈত চুথি, জে দানকৰ অশুভৰক
অঁতৰ্গত অৱৈত চুছি। আত্মোন্মত্তি পৰিৱেশ ম্বতঁৱ কোনা ভই মকত আ
মে মভাষ চন্দ্র যাদৱজীক মভ কথামে মোমাঁ অৱৈত অছি।

আতঁক কথামে কথাকাৰকেঁ পুৰান মঁগী হৰিৱংশমঁ কাৰ্য্যনয়মে ভেঁঠ
হোণত চুছি। নেখকক দাখিন-খাৰিজ ৰঁনা কাজ ঐ নই কই নে ভেনছি
জে হৰিৱংশক স্নানান্তৰণক পশ্চাৎ নে ক্যো দানকাৰ্য্য ঘূম নেতক আ তগ
দ্বাৰে কাজো নে কেনক। হৰিৱংশক ৰঁগেৱাঁনী ঘূমক অনেৰ পাগক কাৰণ
চন মে দোমৰ কিএক অপন পাগ চোড়ত ? নেখক আতঁকিত চুথি।
কাৰ্য্যনয়ক পৰিৱেশ, ভগ্ণাচাৰ আ এক গোষ্টক স্নানান্তৰণমঁ ৰঁদলৈত
মামাজিক মম্বৰ্ণ গ্ৰা মভ এতই ৰাজ ভেন অছি। আগ কান্হি হম অকি
অহাঁ ৰঁলোকমে ৰা মঠিৱানয়মে কোনো কাজ নেত জাগত চী, তঁ ইহ নে
ম্বনই পড়ৈত অছি, জে পাগ জে মাঁগত মে দই দেৱৈক আ তখন কোনো
দিষ্টত দাখ্য তঁ কহৰাঁ ! আ পাগক ৰঁদনা ককৰো নাম ৰা পেৰী নই
গেলোঁ তঁ কৰ্মচাৰী নে পাগয়ে নেত আ নহিয়ে অহাঁক কাজ হএত।

একটা অস্ত কথামে মম্বৰক মৃণুপৰ নেখকক মাতৃ কেশ কঠেনে
চুথি আ নেখক নে, ঐপৰ কএক তৰহক গপ হোণত অছি। মাতৃ কেশ
কটা কই নিশ্চিত চুথি। গ্ৰা জে মাঁস্কৃতিক মিষ্টোনিজ্জম আয়ন অছি, জে
পকড়া গেন মে চোৰ আ খৰাপ কাজ কেনিহাৰ, জে নে পকড়াগেন মে
আদৰ্শৱাদী। পুৰা-পুৰী তঁ নে, মুদা অহু কথামে এহনে আস্থা জন্ম লৈত
অছি আ টুটৈ জাগত অছি। হৰিয়াণামে ৰাঁপো মৰনাপৰ নোক কেশ নে
কঠৰৈত অছি, তঁ কী ওকৰ দঃখমে কোনো কমী ৰহৈত চৈ তেঁ ?

পঁজাৱঁক মহিলা এক ৱঁৰখক ৱাঁদ নে মিনূৰ নগৱঁত ছথি আ নে চুড়ী পহিৰেত ছথি মূদা পহিন ৱঁৰখ কাছ ধৰি চুড়ী ভৰন বহেত ছথি, তঁ কী ৱঁয়াহক পহিন ৱঁৰখক ৱাঁদ দানকৰ পতি-প্ৰেমমে কোনো ঘণ্টী আৱঁ জাগত ছথি ?

কৱাঁছু কথা মে চম্বীৱঁলাক নেথক নগ আয়ৱঁ, জাঁঘপৰ হাথ ৰাখৱঁ। অন্ভিজাৱ মন্স্ৰাৰক নোক নগ ৱেঁমন ৰহৱাঁক কাৰণ্যমঁ নেথক দ্বাৰা ওকৰ হাথ হঠায়ৱঁ। চম্বীৱঁলা দ্বাৰা গ্ৰ গপ ৱাঁজৱঁ জে চুখ্ৰন দেহকোঁ চুলামে কোন মঁকোচ। জেনা চম্বীৱঁলা নেথককোঁ বুঁমাগয ৰহছি জে দানকা যুৱতী বুঁমি ৰহন চনছি। নেথককোঁ নগেত ছথি জে ও স্ত্ৰী ছথি আ চম্বীৱঁলা ওকৰ পুৰান যাৰ। ঠাম-গুঁঠাম আ মাময-গুম্যমযক মহীন মামম চম্বীৱঁলাকোঁ নে চগ, নে তঁ নেথক ওতেক গৰমীযোমে চম্বী কৰা নিতয। চম্বীৱঁলাক দীনতাপৰ অফমোচ ভেলছি মূদা ওকৰ শী-গ-গ কোঁ মোন পাউত ৱিতৃষ্ণা মেহো। ফ্ৰায়চক মনোৱিশেষণক ৱঁহু আনোচনা ভেল জে ও যেকমকোঁ কেন্দ্ৰমে ৰাথি গপ কৰেত ছথি। মূদা অন্সুৱমঁ গ্ৰ গপ মোমাঁ অৱেত অছি জে যেকমমঁ জতেক দুৰী ৱঁনাযৱঁ, জতেক একৰা ৱাৰ্তালাপ-কথা-মাহিৱমঁ দুৰ ৰাখৱঁ, ওকৰ আশ্ৰম্মণ ততেক তীৱ হএত।

কাৰৱাঁৰ মে নেথকক ভেঁশ্ট মিম্শ্টৰ ৱম্বা, মিছা আ দু ঠা আৰ গোষ্টেয়ঁ হোত অছি। ৱাঁৰ মে মিছা দোস্তী আ ৱিঁজনেমকোঁ ফৰাক কহেত দু ঠা থিম্বা মনৱেঁত অছি। মন্ড ঠীজক মোন অছি, ঐপৰ একঠা দোস্তক ৱাগফ নেল ঠী.ৱী. কিনৱাঁক ৱাঁদ ষ্টিজক ডিমান্চ অৱাঁক গপ ৱীঠেমে খতম ভেঁ জাগত অছি। দোয়ৰ থিম্বামে একঠা স্ত্ৰী পতিক জান ৱঁচৱঁয় নেল ডাক্শ্টৰক ফীম দেৱাঁক নেল পূৱ প্ৰেমী নগ জাগত অছি। পূৱ প্ৰেমী পাগ দেৱাঁক ৱঁদলামে ওকৰা মঁগে ৰাতি ৱিতৱঁয় নেল কহেত ছে। মিছা ঐ কথামে ককৰো গনতী নে মানেত ছথি, ডাক্শ্টৰ ৱিঁনা পাগ নেল কিএ গলাজ কৰত, পূৱ প্ৰেমী মঁগনীমে পাগ কিএ দেত আ ও স্ত্ৰী জে পূৱ প্ৰেমী মঁগ ৰাতি নে ৱিঁতাওত, তঁ ওকৰ পতি মৰি জেতে।

আৱঁ ৱাঁৰমঁ নেথক নিকনেত ছথি তঁ দৰৱাঁনক মনাম মাৰলাপৰ অহুমে পেম্যাক ষ্টনক মনাগ পড়হে নগেত ছথি। প্ৰাঠীন মূন্য, দোস্তী-যাৰী আ আদৰ্শক টুটৱাঁক স্থিতি একঠা একাকীপনক অন্সুৱ কৰৱেঁত অছি।

কৃষ্ণতী মে মোহো ফ্ৰায়ড মোমাঁ অৱৈত ছথি, কথাক প্ৰাৰম্ভ
 তুঁগীপৰক স্মথায়ন কড়গৰ ভেল দাগমঁ শ্বৰু হোঙত অছি। মৃদা তুৰঙে
 স্নগ্ধ হোঙত অছি, জে ও যে দাগ নৈ অছি, ৰবন ঘাৱক দাগ অছি। ফেৰ
 হাষ্টক কৃষ্ণতীমে গামক মময়্যাক নিপঠাৰা, হেন্থে মেন্ঠৰক ৰন্দ ৰহৰঁ,
 ওতয় গুঁঠাক চাৰিক চৰচা অৱৈত অছি। ছোষ্ট ভাগ কোনো গনাজক
 প্ৰম্মমে এনোপেখীমঁ হিষ্ট কই হোম্মোপেখীপৰ ৰিশ্বায় কৰয় নগৈত ছথি, এ
 গপক চৰচা আয়ন অছি। নোক মন্তক ঘাৱক মমাচাৰ পুছৰাঁ নই এনাগ
 আ নেথক দ্বাৰা মন্তকেঁ ৰিস্তৃত ৰিৱৰণ কহি মনওনাগ মৃদা উমৰিমে কম
 ৰয়মক কএক গোষ্টেঁকৈ ঠাৰি দেনাগ, গ্ৰা মন্ত প্ৰম্ম একটা ৰাতাৱৰণক
 নিৰ্মাণ কৰৈত অছি।

কৈনৰী আগলৈগুক নাৰেন কথামে স্মভাষ আ উপিয়া কথাক চৰিত
 ছথি। এতই একটা ৰিঁষ অছি- জেনা নিৰ্ণয় কোমীক ধ্যমনা জকাঁ।
 মমিযৌত ভাগক চিষ্টী, কঠাৰি দেনে নাহপৰ জয়ৰাঁক, গেক্সা পানিক
 ধাৰমে আয়ৰঁ, নাহক ছীষ্টপৰ উতাৰৰঁ, ছীষ্টক ৰাঁদো ৰাঁদত দুৰ ধৰি জাঁঘ
 ভৰি পানিক ৰহৰঁ। ধীপন ৰাঁদুপৰ মাগকিনকেঁ চেনৈত দেখি কিযো কহৈত
 ছছি- “মাগকিন মসুৰাৰিমে দেনক-এ? কনে ৰুঁড়দ জকাঁ ষিষ্টকাৰ
 দিয়োক”। দীদী-পীয়া ঐচাম ঐ গপক চৰচা মননছি, জে কোষ্টক খাতিৰ
 দানকৰ ৰেঁঠক ৰিৱাহ দু দিন ৰুকি গেল চনছি আ গ্ৰাহো জে ৰেঁমী পঢ়নে
 নোক ৰঁতাহ ভই জাগত অছি। স্মভাষ চাহিযো কই দু ময় ঠাকা নৈ মাঁগি
 পৰৈত ছথি, দীদীক ৰ্যৱহাৰ অস্নগ্ধ ছছি, স্মভাষ আশ্বস্ত নৈ ছথি আ ঘূৰি
 জাগত ছথি।

তৃষ্ণা কথামে নেথকেঁ অখিনন ভেটৈত ছছি। শ্ৰীলতায়ঁ ও অখন
 ভেঁষ্টক ৰিৱৰণ কহি মনৰৈত অছি। পাঁচম দিন ঘূৰনাক ৰাঁদ ষ্টেনমে ও নৈ
 ভেটনৌহ। আৰঁ অখিনন কী কৰত, ৰিশাখাপঙনম আ ৰিজযৱাঢ়াক ৰীচক
 ৰম্মমে চক্ৰ কাষ্টত আকি মূতিক মঁগ দিন কাষ্টত।

ছোষ্ট-ছোষ্ট ভাৱনাডেমক ঘষ্টনাক ৰিশেষণ অছি কথা “কৈনৰী
 আগলৈগুক নাৰেন” আ “তৃষ্ণা”।

দানা কথামে মোহন গন্ঠৰৱু নেন গেল অছি, ওতয় ম্ৰদয়
 চপৰায়ী মূঠিত কৰৈত অছি জে ৰাঁহৰীকেঁ নৈ লৈত ছে, পী.এচ.ডী. ৰহিতয়

তঁ কোনো ৰাঁত ৰহিত্য। মোহনকেঁ মন্ড ঠীজ ৰীমাৰ আ উদ্যম নগৈত ৰহ্য। ফুন্দী আ মৌনা পাৰৰোঠীক টুকুড়ীপৰ ঠী-ঠী কৰৈত মপঠৈত ৰহ্য। প্ৰতিযোগী পৰীক্ষাক মাফাঙ্কাৰমে ৰাঁহৰী আ নোকন কেৰ জে মঁকল্পনা আয়ন আছি তকৰ ময়েদনাঙ্কেমক ৰণ্ণন ভেন আছি।

দৃষ্টি কথামে পঢ়াগ খতম ভেনাক ৰাঁদ নোকৰীক খোজ, গামমে নোকমন্ডক তীক্ষ্ণ কণ্ঠাঙ্ক। ফেৰ দক্ষিণ ভাৰতীয় পত্ৰকাৰক প্ৰেৰণামঁ কনিয়াঁক ৰিবোধক ৰাঁৰজুদ গামমে লেখকক খেতীমে লাগৰঁ। গ্ৰ মন্ড গপ একটা মামান্ধ কথ্য ৰহনাক ৰাঁদো ঠাম-ঠাম মামাজিক মন্ড উদ্ঘাঠিত কৰৈত আছি। এতয় গামক নোকক গুণীচালী আছি, জে কাজক আভাৰমে খালী মময় ৰেঁশী ৰহনাক কাৰণ আৰৈত আছি। মঁগমে আগ-কান্ধিক স্ত্ৰীক শহৰী জীৱন জীৱাঁক আকাঁক্ষা মেহো প্ৰদৰ্শিত কৰৈত আছি।

নদী কথামে কথ্য কথাক মঁগে চনৈত আছি আ খতম ভই জাগত আছি। গগনদেৱক ঘৰপৰ ৰিঁহাৰী আয়ন ছে। শহৰমে ওকৰা এক মান ৰহৰাঁক ছে। গগনদেৱকেঁ ওকৰা মঁগ মকান খোজৰাঁক গ্ৰমমে একটা নড়কীমঁ ভেঁষ্ট হোণত ছে। ওকৰা ছোড়ি আগাঁ ৰঁঠন তঁ গ্ৰ বঁমনাক ৰাঁদো জে আৰঁ ওকৰামঁ ফেৰ ভেঁষ্ট নৈ হেতগ ও উলোম আ প্ৰেমক অন্ত্ৰতিমঁ ভৰি গেন।

পৰনয় ৰাঁঠিক কথা থিক, কোমীক কথা কহন গেন আছি এতয়। ৰৌকী বঁনছেকক গন্তজাৰীমে আছি। মৃদা ধাৰমে পানি ৰাঁঠি ৰহন ছে। কোশীক ৰাঁঠি ৰঁঠন আৰিঁ ৰহন ছে আ এম্হৰ মায়ক ৰদ-দন্তমঁ হান-ৰেঁহান ছে। মান-জান স্ত্ৰমঁ ঠিকৰৈত ৰহে। ৰামচৰনক ঘৰমে আন্তপানি ৰেঁশী ছে যে ও মন্ডকেঁ নাহক গন্তজাম নেন কহৈত ছে। ৰৌকুক ঘৰমঁ কণ্ঠনিয়াঁ দূৰ ৰহে। মৃতু আ ৰিনাশ ৰৌকুকেঁ কঠোৰ ৰঁনা দেনকে, মোহ তোড়ি দেনকে। মৃদা ৰঁৰখা ৰুকি গেলো। ৰৌকু ঠীজ মন্ডকেঁ চিহ্নৰাঁক আ মুৰণ কৰৰাঁক প্ৰযজ্ণ কৰই নাগন।

ৰাঁত কথামে মেহো কথাকাৰ আপন কথানককেঁ ৰাঁষ্ট চনিত তাকি নৈত চ্ৰথি আ শিল্পমঁ ওকৰা আগাঁ ৰঁঠৰৈত চ্ৰথি। নেৰোঁ দোকানপৰ নেৰোঁৱনা আ একটা নোকক ৰীচমে ৰঁহম মুলৈত লেখক ৰীচমে কুদি পঠৈত চ্ৰথি। নেৰোঁৱনামঁ এক গোটে আপন চ্ৰভা মাঁগি ৰহন আছি জে ও

নীচাঁ বখনে বহু। দুখক গপ, নেখকক ঞ্চুমাৰ, ৰৌশী দিন খৰি নোককোঁ
মোন ৰহেত ছে।

বঁভা কথামে পুৰুষ-স্ত্ৰীক ৰীচক ৰঁদনোঁত ময়্ৰক্ষক তীৱ গতিয়ঁ ৰণন
ভেন ঞ্চি। পুৰুষ যাৱত স্ত্ৰীয়ঁ দূৰ ৰহেত ঞ্চি তঁ মভ ওকৰা মেনকা ঞ্চা
ৰম্ভা দেখাগ পড়ৈত ছে। মূদা জে ময়্ৰাদক প্ৰাৰম্ভ হোৱত ঞ্চি তঁ ৰাঁদমে
নেখক কোঁ নগৈত ছিহি জে ও ৰৌশীয়ে ছী। ৰম্ভামে এক স্ত্ৰী ঞ্চৰৌত ঞ্চি।
নেখক মোঠৈত ছিহি জে গ্ৰা কে ছী, ৰম্ভা, মেনকা ঞ্চাকি...। ওকৰা ময়্গ
ৰৌশী ছে, ওতেক ময়্ৰৰ নে, কাৰণ একৰ ৰব ময়্ৰৰ নে হোৱৈতেক। ও
গপশপমে কখনো নেখককোঁ ময়্ৰৰ জকাঁ, কখনো ঞ্চপনাকোঁ দানকৰ ৰৌশী
ভূন্য কহেত ঞ্চি। পহিনে নেখককোঁ খৰাপ নগনহি। মূদা ৰাঁদমে
নেখককোঁ নীক নগনহি। মূদা ঞ্চন্তমে ওকৰ পএৰ ছুৰঁএ নেন মুকৰঁ মূদা
ৰিন ছনে মোম ভই জাএৰঁ নে ৰুঁমিমে ঞ্চএনহি।

হমৰ গাম কথামে নেখকক গামক ৰম্ভা, কণ্ঠনিয়াঁ মঁ মেনাহী
গামক নোকক ছিড়ি-ঞাএৰঁ ঞ্চা ৰাঁহক ৰীচমে ঞ্চাৰিয়া কাঠৈত নোকক
ৰণন ঞ্চি। কোমিকছাক নোক- জানৰৰক মমান, জানৰৰক হানতমে।
কণ্ঠনিয়াঁমে নেখকক ঘৰ কণ্ঠ গেনহি মে ও নথুনিয়াঁ ঐঠাম ঠিকৈত ছিহি।
মছৰাঁহি ঞ্চা চিড়ৈ ৰঁমাৰঁই নেন নথুনী জোগাৰ কৰৈত ঞ্চি। জমীনক
মগড়া ছিহি, এক হিম্মেদাৰক জমীন ধাৰমে তুমল ছে মে ও নেখকক
গম্মরনা খেত হড়পই চাহেত ঞ্চি। শন ঞ্চা স্ত্ৰীক (!) পাছ নোক ৰৌহান
ঞি।

স্ত্ৰীক পাছ ৰিন কাৰণ নেখক পড়ি গেন ছিহি জেনা ৰিঞ্চু শৰ্মা
পঁচতঁত্ৰমে কথা কহেত-কহেত শূদ্ৰ ঞ্চা মহিনাক পাছাঁ পড়ি জাগত ছিহি।

যাৱত মভ কমতক ঘূৰ নগ কপক ঞ্চভাৰমে ৰৌৰা-ৰৌৰী চাহ
পিৰৌত ছিহি, ফমিন কণ্ঠ কই মিয়ঁননক এতই চলি জাগ-এ। মৌঞা,
কাম, পঠেৰক জঁগন জখন ৰহু, চিড়ৈ ৰঁহু ঞ্চাৰঁএ, ঞ্চাৰঁ কম ঞ্চৰৌত
ঞি। খড়িয়া, হৰিন, মাছ, কাছ, ডোকা মভ খতম ভই ৰহন ছে-
জীৱনক ম্যখন দুৰ্ভভ ভই গেন ঞ্চি। ম্যমমে জমীনক পঁঠেতী হোৱত
ঞি। মন্তোক ৰঁকড়ী মৰি গেলৈক, পুতোদ একৰ কাৰণ ম্যমক মৰাপৰঁ
কহেত ঞ্চি। ম্যম একৰ কাৰণ ৰাঁনি গছনোপৰ পাঠী মভকোঁ ৰৌচৰঁ

কহিত ছথি। মঙোক ৰেঁঠীক জোঁৱনক উভাৰকৈ নেথক পুৰুষ মল্লকক
ম্যাংগী কহিত ছথি আ মকাৰণ ফেৰমঁ মহিনাক পাছাঁ পড়ি জাগত ছথি,
কাৰণ গ্ৰা ধাৰণা নোকমে ছৈ। মঙোক ৰেঁঠী অখন মাসুৰ নৈ ৰৈয়েত ছৈ।
মুকন ৰামক ঐঠাম খাগত কান নেথককৈ মাকোচ ভেনছি, জকৰাম
উৰঁবৰাঁক নেন ও ৰঁজনোহ- আগ তোৰা জাতি ৰঁনা নেনিঅহ। কোমী মন্ত
ভেদভাৰকৈ পাঠি দেনক, তোম, চমাৰ, ম্ৰমহৰ, দুমাধ, তেলী, যাদৱ মন্ত
একে কনমঁ পানি ভৰৈত অছি। একে পঠিয়াপৰ ৰৈয়েত অছি। □

গুনো (হিন্দী ঞনুৱাদ)

গুনো হিন্দী ঞনুৱাদ (ঞঁতিকা প্ৰকাশন) ক পাঠপৰ ঞ্ধাৰিতা

পহিনে গুনোক হিন্দী ঞনুৱাদপৰ ঞ্ঠিপণী। (যৌক্ষাঁতিক ৱিৱেচন নেত দেখু হমৰ পোথী- ঞৌথিলী যমীক্ষাশাস্ত্ৰক ঞৌথিলী নেত ঞকঠা ঞনুৱাদ যিক্ষান্ত ঞ্ৰা ঞনুদিত যাহিকক যমীক্ষাশাস্ত্ৰ, ৱিদেহ পেঠাৰ <http://www.videha.co.in/pothi.htm> ঞে ঞপনক্ষঁ।)

জেনা কোনা হিষ্ট ফিন্‌ম জেনা কল্পড়ক “কনতাৰা” জঁ ঞ্হাঁ পী.ৱী.ঞৰ. ঞে দেখ নেনে ঞী তঁ কী পাঁচো ঞিনষ্ট তকৰা ঞ্হাঁ ও.ঞী.ঞী. ঞেষ্টফাৰ্মপৰ দেখি যকৌ ঞী?

জেনা হৰিঞোহন মা কেৰ “কন্‌াদান”ক হিন্দী ঞনুৱাদ (ৱিভা ৰানী দ্ৰাৰা) দেখি কই দনকৰ পুত্ৰ ৰাজঞোহন মা দখী ভই মাথ পকড়ি নেনে ঞনা, যৌন্ড গেম্‌মক ঞনুৰাগ কঞপ দ্ৰাৰা ঘণ্টিয়া ৱেঁৰঁ যীৰীজ ৰপান্তৰণ দেখি কই নেথক ৱিগ্ৰম ঞন্দ্ৰা দখী ভেন ঞনা, যএহ ঞনুভূতি গুনোক হিন্দী ঞনুৱাদ দেখি কই হমৰা ভেন।

মূন ধাৰাক নোক ৱিঁনু ঞনুৱাদ যিক্ষান্ত পড়নে ঞনুৱাদ কৰেএ, মূন ধাৰাক ব্ৰাঁহ্মণৱাদী ঞ্ৰা নৱ-ব্ৰাঁহ্মণৱাদী নেথক যভক জখন ঞৌনিক নেথনেঞে ঞঙ্ক-ভণ্ডাৰক যখাৰ ৰহে ঞে তঁ ঞনুৱাদক কথে কোন। ঞনুৱাদক ৰমণ গুমাৰ যিঁহ নেগ নে ঞৌথিলীক ঞঙ্ক-ভণ্ডাৰ ঞহি ঞ্ৰা নে হিন্দীক। ঞখৰাঁৰী ভাষাঞে ও গুনোক ঞনুৱাদক পহিনে পাঁতীঞে “তিতা যকৰাঁতি”ক ঞনুৱাদ “মকৰ যঁগ্ৰণ্ঠি” কৰেত ঞথি! কী মকৰ যঁগ্ৰণ্ঠি ঞৌথিলীক মূন ধাৰাক ব্ৰাঁহ্মণৱাদী ঞ্ৰা নৱ-ব্ৰাঁহ্মণৱাদী নেথক যভ নে প্ৰযুক্ত কৰেত ঞথি, ঞ্ৰা গুনোক পহিন পাঁতিঞে “তিতা-যকৰাঁতি”কৌ যভায ঞন্দ্ৰ যাদৰ “মকৰ যঁগ্ৰণ্ঠি” নে নিথি যকৌ ঞনা?

যে জঁ অহাঁকৈঁ সূভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক গুনো কেঁ হিন্দী আ মৌখিলী দনুমে পঠৰাঁক গচ্ছা দ্বাখ্য আ গৌমনাগাষ্টীগ মিষ্কাঁতক প্ৰয়োগ দেখৰাঁক দ্বাখ্য তঁ পহিনে হিন্দী অন্বৰাদ পঠ আ ফেৰ মুন মৌখিলী পঠ। কাৰণ মুন মৌখিলী জঁ অহাঁ পহিনে পঠি নে নোঁ তঁ অহাঁকৈঁ মিনেমাকৈঁ পী.ৱী.আৰ.মে দেখৰাঁক অন্বৰূতি হএত, আ জঁ পহিনে অহাঁ মুন মৌখিলী পঠি নেৱঁ তঁ হিন্দী অন্বৰাদ একো পছা নে পঠি মকৰঁ, আ তখন গৌমনাগাষ্টীগ কেৰ প্ৰয়োগ কেনা দেখি মকৰঁ? হমৰ গচ্ছা অছি জে অহাঁ গ্ৰা প্ৰয়োগ দেখী।

অহী মন্ডৰ্ভমে ২০২১ মে গএৰ-মৰণকৈঁ পহিনে ৱেঁৰ দেন মৌখিলীক মাহিণ অকাদেমী পুৰস্কাৰক চঠা কৰৱঁ আৰম্ভক অছি। জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডনক উপন্যাস “পংগ” ওতই মঁ শ্বৰ হোগএ জতই যাত্ৰীক ৱনচনমা খতম হোগত অছি, আ মুন ধাৰাক নোক ছড়পঠায় নগনা জে জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডন যাত্ৰীজী মঁ আগু কেনা ৱঁঠি গেনা আ ও মন্ত যাত্ৰীজী মঁ আগাঁ ৱঁঠৱঁ তঁ দূৰ পাছুএ কিএ জা ৰহন চাখি? ২০১৫ মে গ্ৰা উপন্যাস ৱিদেহমে ১ খণ্ড মে গ্ৰা-প্ৰকাশিত ভেন আ মঁকনিত ভেন ৱিদেহ মদেহ:২১ মে (পৃ. ৩৭৭-৭৭৯), ফেৰ ও পুস্তকাকাৰ আয়ন ওহী ৱেঁখ, আ আৱঁ ও ৱিদেহ পেঠাৰ মে মেহো উপনক্স অছি। ঐ পোখীক হিন্দী অন্বৰাদ ৰামেশ্বৰ প্ৰমাদ মণ্ডন দ্বাৰা কয়ন গেন (পনেৱী প্ৰকাশন) আ হমৰ অন্বৰোধ অছি জে গ্ৰা হিন্দী অন্বৰাদ অহাঁ মুন মৌখিলী পঠনাক ৱাদ পঠ, অহাঁ পূৰা পোখী পঠি মকৰঁ। পংগক মুন আ হিন্দী দনু ৱিদেহ পেঠাৰ মে উপনক্স অছি।

ফেৰ ঘূৰ গুনোক হিন্দী অন্বৰাদ পৰ, যে অন্বৰাদ কেনা ভেন আ কেনা মৌখিলীক গনমাগডৰ ৱূ হিন্দী-অন্বৰাদ ৱৰ্জনমে আউষ্টমাগডৰ ৱূ ৱনি গেন নৱ-ব্ৰাহ্মণৱাদক অন্বদিত-ম্ৰোৰী-মাগমক প্ৰয়োগ মঁ, যে নীঠা ঠেবুঁলমে দেন অছি। ৱঁদত ঠাম হিন্দী শঙ্ককোষক অকানক কাৰণ শঙ্ক নেন শঙ্ক নে ৱৰন ৱিৱৰণ দেন গেন অছি, মেহো ৱঁদত ঠাম অশ্বক্ষ আ ৱঁদত ঠাম অন্বদিত ভেৱেঁ নে কএন, আকি অৰ্থক অনর্থ কৰেত শাঙ্কিক/অৰ্থান্বৰাদ ভেন।

মুন মৌখিলী “গুনো”	অন্বদিত হিন্দী “গুনো”
তিনা-মকৰাঁতি	মকৰ মংগাতি
একো মমপেন মে মঁহ তোড়ি	এক হী মল্লেন মে মঁহ তোড়

ওকৰা ঠাঁয়নকৈ	উয়কা ঘী রঁনায়া
ঘৰনিযো*	পল্লী ভী
টুকদম-টুকদম	কিয়ী তৰহ
কৰঁগ	কৰঁগা মচলী
দৰিয়া	দাৰঁ
দেখৰঁহক ছোড়িএ!	দেখেগী হু,
দেনিয়হ	আপকো দিএ
আমাঠী	আম কী ঠহনিয়াঁ
কৰণী	ৰাঁয় কী ছড়িয়াঁ
কচু-আয়ন	স্তম্ভিত
দাৰঁ-দাৰঁ কৰেত বহৈ জৈ	দাৰঁৰ রঁনাএ বখতে হৈঁ
ৰাঁত উনঠা দগ জৈ**	ৰাঁত কো পনষ্ট দেতী হৈ
পনিজাৰঁ	পঁজাৰঁ
মুঁহ রাঁৰিঁ কই	হতাশ
মড়নাহ খুট্টা	ঘুন নগে খুঁটে
উপৰেনক	টুটকৰ নাগ্ৰা
গজ্জন	গজ্জত
ওগৰগ-এ	দেখভান কৰতা হৈ
ৰমৰাহড়ি	খৰহৰ
চিঁচু-আ***	চিঁচু-আ
কোয় নঠেনক	কোগ্ৰা উয়ে হথেলী পৰ বগড়তা হৈ
ভাকন	জনগুস্তী
পৰচাবে জৈ	তানা দেতী হৈ

ভোটিয়া	মুজনী
ভোমহৈৰ নেটে	কাষ্ট খাওঁগে
হপফনিয়াঁ	উঁকহুঁ
চাম, মমাৰ আ চৌকী***	চাম, মমাৰ ওঁৰ চৌকী
ঠোন কৰগ-এ	টুকড়ে-টুকড়ে কৰতী হৈ
পাঁগয় নাগনে	কাঠনে নগা
খৰায়	উঁঠন মূখকৰ মস্ত
গোয়াঁগ ডুমানী	মূৰ্য ডুৱনে
পছড়ৈত-পছড়ৈত	কিম্বী তৰহ
মিদহা	ভোজন কী মামগ্ৰী
গুনো ঠকাটি দেনকৈ	গুনো নে কহা
জুমা কএ	নিশানা মাধকৰ
হপমি-হপমি	হাঁফ -হাঁফ
ভামি গেল	হিন গএ
পাটি	ছপ্পৰ কো ঠেকনেৱানা আধাৰ
হষ্টহষ্ট	পত্থৰ
গিৰহত দহিত ৰহি	গৃহস্থ ঠদাৰ থা
জীন-মোৰ্চি	জীনকৰ
হড়োথ	হড়োথ ৰাঁয়
খড় ঠজাছি দেনকৈ	ফুঁম ঠড় গজা
কালীৰঁদীক যোৱা	কালীৰঁদী কী পূজা
গুশক কনেপ***	গুশ কা কনেপ
পাষ্ট	ঔতৰ্ধান
আৰা	ৰুঁগীচা

গাছী	খাম কে রঁগীচে
গৌড়	কাঠকৰ
জোড়ী কএ যমাংগে নে হোগ জৈ	ডমকী তরীয়ত ঠীক নহীঁ হৈ
শাষ্ট	ঘাম ফুঁম যে রঁনী দীৱাৰ
দোমৰ ৰিঁচেনক	দুমৰী ৰঁনানে নগা হৈ
খানন	খস্তৰ
জৈৰাঠো	জড়ৈ
দূ গো স্পাৰী নোত মে খায়ন জৈ	নিমন্ত্ৰণ কী স্পাৰী মিলী হৈ
ৰাঁজয় নাগন	খনগ কৰকে বখনে নগা
টিৰমি কএ	গুমে মঁ
কননমুঁহ	ৰুখাঁমা
রীষ্ট নগাএত	ৰাঁয় ৰোপেগা
মিমোহি নেনকৈ	তোড় নে গয়া
খৰিকঁচন***	খৰিকঁচন
নাষ্ট মে মুনিযো বহৈ	মুনিয়া ভী থী
খড়ৈ-খড়	চুপকে যে
নৌ ৰঁজে ৰাতি মে	দম ৰঁজে ৰাত মঁ
ওনৈত	চুনতা
মখগ	খফমোয় জতা বহা
উগেনক	ডমে তৈয়াৰ কিয়া
ষ্টপয	খানে
জোগতে	ৰখৱালী কৌন কৰেগা
যাত-খাঠ ঠা নভকা খুষ্টা কাষ্ট	খুঁণে কাষ্ট ৰখে

খিখিৰ	নেৱনা
পজোঁচনে	নেকৰ
হাক দাএ	বুঁনাকৰ
জু-খায়ন***	জু-খায়া দ্ব-খা
গনি কএ ভাত ভাএ জেতৌ****	গনকৰ ভাত হো জাএগা
ভুম্মা***	ভুম্মা
খৱাচ কথা	বুঁৰী ৱাঁত
শ্ৰমকম	শ্ৰকম*****
শ্ৰকম	শ্ৰকম*****
চঁচৰী***	চঁচৰী
ডুক	মুখাঘি
হিল্লু	হিল্লু
কৰগ ছে কেনা	ৱৌনতা ক্যা হৈ
খবৰাঁ-খবৰাঁগন***	খবৰাঁ-খবৰাঁগন
মোড়া	বঁষ্টুখা
ঠানি কএ	নেকৰ
খথৰা***	খথৰা

*মুভাষ চন্দ্র যাদৱ পত্নী নেন ঘৰনী আ জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডন
ভনমিয়া কেৰ প্ৰয়োগ কৰি ছথি, দনু দৃ-ষিতিমে দৃ তৰহক প্ৰয়োগ ছৈ।
অনুৱাদক কী দনু নেন “পত্নী” শব্দক প্ৰয়োগ কৰতা?

**ৱাঁতকেঁ পনটি দেনাগ ভেলে ঘুমা দেনাগ, এতই ছৈ ছুটিতে
ওনটা জৱাঁৱ দেনাগ।

***অনুদিত নৈ ভেন

****শাৰ্দ্ধিক অনুৱাদ

*****ঐত্থানুৱাদ

হিন্দী ৱৰ্জনমে ঐধ্যায় পৰিৱৰ্তন মেহো পতা নে চলেত ঐছি, মূন ঐথিলীমে নৱ পৃষ্ঠমঁ ৱিৱৰণ শূৱা কই, ঐ জতই জগহ খালী হৈ ওতই হোষ্টো পাড়ি কই ঐধ্যায় পৰিৱৰ্তন স্লষ্ট কএন এন হৈ।

ডেনমাৰ্কক শঙ্ককোষ ৱঁড ৱিভূত হৈ, প্ৰায়ঃ ২৩ ৱোল্যুমে মঁ ৱেঁশীমে হৈ, ঐপ্ৰায়ী প্ৰায়ঃ ওকৰ নাগৰিকতা নেন নগ জায়ৱঁনা ডেনিম ভাষাক পৰীক্ষামে ঐনুত্তীৰ্ণ ভই জাগ ছথি। একষ্টা মহিনা জে ডেনিমমঁ ৱিৱাহ কেনে বহথি দনকৰ ৱঁঠা ডেনমাৰ্কক নাগৰিক ভই এন মূদা ও কহনেছি জে ভাষা পেপৰ ৱঁড কচিন হোগ হৈ, ডেনিম মেহো ওগমে ঐনুত্তীৰ্ণ ভই জাগ ছথি। জনমঁখ্যা ৱা ফেগ্ৰফনক ছোষ্ট বহৱঁ ডেনিম ৱোকানুঁনেৰী নেন হানিকাৰক নে ভেলে।

হিন্দী জগ হিমারেঁ ঐপন ভূগোন ৱঁডেনক ঐছি ওগ হিমারেঁ ওকৰ শঙ্কৱলী নে ৱঁডন হৈ। ঐমেৰিকামে ৩৩০ শঙ্কক ঐগ্ৰেজীক "হাগ প্ৰেক্ষেন্য়ী" ঐ ৩৩০০ "ৱেঁমিক ৱৰ্ট নিম্ণ্ট" হাগ স্কনক ছাত্ৰ নেন হৈ জে গ্ৰমশঃ কানেজ ঐ গ্ৰেজএষ্ট স্কন (ওতএ পোম্ণ্ট গ্ৰেজএষ্টকোঁ গ্ৰেজএষ্ট স্কন কহন জাগ হৈ) ধৰি পঁঠনাপৰ দৃগনা (গএৰ ভাষা ফেকনষ্টীক ছাত্ৰ নেন) ভই জাগ হৈ। মাহিহক ৱিছাৰ্থী/ মাহিহকাৰ নেন ঐ মঁ দম গ্ৰণা ঐপেফিত হোগত ঐছি। হিন্দীমে ঐপৱাদ, জকৰা হিন্দীক পুৱোধা নোকনি ঐপহামমে ঐঁচনিক ঐপন্য়াম/ নেখন কহৈত ছথি ঐ এক তৰহেঁ নকাৰেত ছথি, কোঁ ছোড়ি হিন্দীক কৰি ঐ ঐপন্য়ামকাৰ ঐঠমা ৱৰ্গক ২০০০ শঙ্কক শঙ্কৱলীমঁ মাহিহ (পছ, ঐপন্য়াম) ৰঠে ছথি ঐ ঐেথিলীক কিছু মাহিহকাৰ ঐ ৱেঁমিক ২০০০ শঙ্কক ৱৰ্ট নিম্ণ্ট ধৰি মীমিত বহএ চাই ছথি, জখন কি জাপানী ঐল্ফাৱেঁষ্টক হেহ ৩০০ ধৰি পঁাঠি জাগ হৈ।

জগ ভাষামে ৱামনোচন শৰণ ১৪-১৯ হজাৰ পাঁতীক শ্ৰীৰামচৰিত মানমক ঐনুৱাদ মন্ ১৯৩৫ (ৱি. ২০২৯) মে পূৰ্ণভাৱ ৰফিত ঐেথিলী ৰপমে কেনছি ওত মন্ ২০২১ (ৱি. ২০১৫) মে গ্ৰনোক ঐ তৰহক হিন্দী ঐনুৱাদ মোনকোঁ ৱিখিল কৰেত ঐছি।□

গুনো কেব আমুথ “আখিৰী ৰিপল্ল মনুঙ্ক গাথা”- তেখক কেদাৰ কানন

মুন মৌখিনী গুনোক প্ৰাৰম্ভ্য পূৰ্ণ একটা আমুথ আছিল “আখিৰী ৰিপল্ল মনুঙ্ক গাথা”। গ্ৰা আছিল মুন ধাৰাক কল্লাবোহট আৰু ঐ ৱেঁৰ ওগ কল্লাবোহটক ভাৰ ছিহি কেদাৰ কাননক কাহপৰ, আৰু গ্ৰা নিখন গেল আছিল তিনো-মুণ্গন্তি দিন!

মুদা মভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ তঁ আখিৰী ৰিপল্ল মনুঙ্ক গাথা নিখৱেঁ নে কেনে ছিহি। গ্ৰা আমুথ মভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক তেখনীকেঁ ওগপাৰ চাট কৰৱাক গুড়িমত প্ৰযায় আছিল। ও তঁ নিখনে ছিহি গুনো মণ্ডনক জীৱনী, ও গুনো মণ্ডন জে কহৈত ছিহি-

“হুমৰা চিহি ছিহি? নে চিহি ছিহি তই চিহি নে। হুম ছিহি গুনো মণ্ডন। অহী চৌক পৰ ঘৰ ছি। হুমৰা মণ্গে চৌচপনী কেনহী তই বুমি নে। হুম ছিহি গুনো মণ্ডন।”

আ কেদাৰ কানন কই ৰহল ছিহি চৌচপনী গুনো মণ্ডনক মঙ।

“ৰুঁড়কা-ৰুঁড়কা চৌপ-চানন কহনিহাৰ ভাষা কেঁ দুষিত কৰৱ মাৰ্ণেত ছিহি।”- কেদাৰ কানন নিখে ছিহি।

মুদা ওগ চৌপ-চানন কহনিহাৰক নাম তেৱাক মাহম কেদাৰ কাননমে নে ছিহি।

কেদাৰ কানন মভাটা নাত মাহিৰ অকাডেমী আৰু মৌখিনী অকাডেমীক চৌপ-চানন কহনিহাৰ্য নৈত ছিহি। আৰু আৱঁ জখন ও

চৌপ-চানন কথনিহাৰ মৰনামল্ল ছথি, কিছু ৰাস্তাৰিক ৰূপমে মৰিয়ো গেল
ছথি, তঁ ও অ্পনাৰ্কে ওকৰায় অলগ দেখাৰয় চাহৈত ছথি।

আ চৌপ-চানন কথনিহাৰক ৱাঁল ৱঁতা মভ জঁ কেদাৰ কাননৰ্কে,
ৱীণা চাণ্ৰৰ্কে, অশোক অৱিচনৰ্কে আ আন নাথক-নাথ ঠাকাক
অন্ৱাদ/ মন্মাদনক অম্মাগনম্শ্ৰ আ মাহিঅ অকাদেমীক ৱাঁল/ অন্ৱাদ
পুৰস্কাৰ নেনিহাৰ ৰ্কে কৃতয় কহি ৰহন ছথি তঁ ও দানকা নোকনিক
আপমী মামিনা ছথি। মূদা চৌপ-চানন কথনিহাৰক ৱাঁল ৱঁতাক পুৰথাক
পুপায় দানকা মভৰ্কে গ্ৰ মভ ভেটনছি যে তঁ মভ ছেহে।

মঁগছি জঁ অহাঁ চৌপ-চানন নে কই ৰহন ছী, ৱাঁ ধোতী-কুৰ্তা নে
ৰবন্ পেণ্ঠ-শপ্ট পহিৰে ছী ৱাঁ নৱ-ব্ৰাহ্মণৱাদী ছী তঁ অহাঁৰ্কে মভ ছন-
প্ৰপশ্চক অধিকাৰ স্ততঃ ভেটি জাগত অছি, যে কেদাৰ কাননক আম্মথ মঁ
জনতৰ্ ভেট্টৈত অছি।

গুনো ২০১৬ মে প্ৰকাশিত ভেল কেদাৰ কানন জী ৰেৰ আম্মথক
মঁগ।

২০১৬ক মাহিঅ অকাদেমী অন্ৱাদ পুৰস্কাৰ কেদাৰ কানন জী ৰ্কে
হিন্দী কৱিতা মঁগ্ৰহ "অকান মঁ যাবয়" (নেথক- কেদাৰ নাথ মঁহ)ক
মৌথিলী অন্ৱাদপৰ দেল গেল। অৱঁ অহাঁ পহিনে হমবা ৱঁতাও জে কে
এহন নোক অছি জে হিন্দীক কৱিতা মঁগ্ৰহ নে পঠি মৰ্কেএ আ যে ওকৰা
মৌথিলী অন্ৱাদক খগতা ছে? আ ঐ মে কেদাৰ কাননৰ্কে অন্ৱাদ
অম্মাগনম্শ্ৰ আ পুৰস্কাৰ, উৱঁল ফএদা ভেলছি মএহ নে। কাৰণ ৰমতা
জোগী (২০১১) মে কেদাৰ কানন নিপত্তা ছথি, মডৰ (২০২১) মে কোনো
আম্মথ নে অছি।

মূদা ভোষ্ট (২০২২) মে কেদাৰ কানন ৱৈক-কৱৰমে ১ পাঁতি
লিখনে ছথি- মূদা একোঠা গ্ৰন্থিকাৰী পাঁতি ওগমে নে অছি, কিএ?

অৱঁ "গুনো" ঔপন্যাসক মঙ মাহিঅ অকাদেমী কী কেনক।

২০১৬-২০২০ মে প্ৰকাশিত ৰচনাৰ্কে মাহিঅ অকাদেমী পুৰস্কাৰ
২০২২ মে দেল জয়তে। মানে গুনো ৰেময় ৱাঁৰহ।

মানে এখনোক গ্ৰান্তিকাৰী আশ্বখ নিখনিহাৰকৈঁ মাহিঙ আকাদেমী
অশ্বুৱাদ পুৰস্কাৰ আ এখনো ৰেম্যঁ ৰাঁহৰ।

তঁ এখনোক আশ্বখ ৰুঁলৈকোনিং ছন? ৰুঁমি তঁ মএহ পড়েএ।

এনোক আশ্বখমে আৰ ৰাঁত ৰাম কল্লাৰোহট্ট আছি।

‘দেদিন ৰঁয়না মৱঁ জন মিষ্টা’, মূন ধাৰাক মন্তকৈঁ এ ৰষ্টন জৈ, যে
কেদাৰ কাননকৈঁ যোহো ৰষ্টন জছি। মূদা অৱহষ্ট তঁ মাহিঙিক ভাষা ছন।

মূদা জ্যোতিৰীশ্বৰ-পূৰ্ব ৰিছাপতি মঁস্কৃত আ অৱহষ্টক ৰিছাপতি ঠকুৰঃ
মঁ ভিন্ন জছি। মন্তৰতঃ ৰিম্ফী গামক ৰাঁৰঁৰ কাম্‌টক শ্ৰী মহেশ ঠাণ্ডৰক
পুত্ৰ। মমানান্তৰ পৰম্বৰাক ৰিঁদাপত নাচমে ৰিছাপতি পদাৱলীক
(জ্যোতিৰীশ্বৰ পূৰ্বমঁ) নৃল-অভিনয় হোঙত আছি। জ্যোতিৰীশ্বৰ পূৰ্ব
ৰিছাপতিক ৰিৱৰণ- কশ্মীৰক অভিনৱ গুপ্ত দ্বাৰা (দশম শতাব্দীক অন্ত
আ এগাৰহম শতাব্দীক প্ৰাৰম্ভ) নিখন গ্ৰন্থ আছি "গ্ৰাম্বৰ প্ৰত্যাভিজ্ঞা-
ৰিভাৰ্শী" জগমে ও ৰিছাপতিক উল্লেখ কৰৈ জছি। শ্ৰীধৰ দায়ক
মদুজিকৰ্ণামৃত- (ৰচনা ১১ ফেব্ৰুৱাৰী ১২০৬, দেখু মধ্যকালীন মিথিনা,
ৰিজয় গুমাৰ ঠাণ্ডৰ)- শ্ৰীধৰ দায় ৰিছাপতিক পাঁচ ঠা পদ এতই উস্কৃত
কেনে জছি জৈ ৰিছাপতিক পদাৱলীক ভাষা জী। "জাৱ ন মানতো কৰ
পৰগায় তাৱে ন তাহি মক্ষকৰ ৰিনোয়া।" আ "মন্দনা মৃণন কতয়
মকৰন্দ"। জ্যোতিৰীশ্বৰ (১২৭৯-১৩৯০) ষষ্ঠঃ কনোন- ॥অথ ৰিছাৱন্ত
বৰ্ণনা॥ অষ্টমঃ কনোনঃ- ॥অথ ৰাজ্য বৰ্ণনা॥ যে ৰিঁদাপত কেব
উল্লেখ কৰৈত জছি। যে ৰিছাপতি ততোক প্ৰমিষ্ক ভই গেন ৰহথি জৈ

জ্যোতিৰীশ্বৰ তকৰ উল্লেখ নাচক ৰূপমে কেনহি। (ৱিদ্ভাপতিক চিত্ৰ:
ৱিদেহ চিত্ৰকনা মাম্মানয়ং পুৰস্কৃত পনকনান মণ্ডন দ্বাৰা)।

কেদাৰ কানন তকৰ ৱাঁদ গুনো উপন্যায়ক মাৰ্শাশ নিযে ছথি।
নগৈএ ও ঠীকয়ঁ উপন্যায় পঢ়নহি নৈ ৱাঁ অৰ্থ বুঝি নৈ মকনা। ও নিযে
ছথি- "অনৱৰকেঁ বুঁমন চৈক জে বুঁঠিয়া (মুখৱাঁক মায) নগ পাগ চৈক।
ওকৰ কোনো প্ৰযায় নিৰথক নৈ হেতৈক। .. ঐঁঠ নেত" আৰ কী কী।

মুদা উপন্যায়মে যে চৈহে নৈ, অনৱৰে নৈ আনো পাত্ৰ এহেন নৈ
কৰৈএ জে কেদাৰ কানন বুঁমাৱঁ চাই ছথি। পনাগৱঁনা পাগ দৈএ জখন
মভকেঁ হোণ চৈ জে ও নৈ দেত। পঁখাৱঁনা পঁখা ৱঁদনি কই দই দৈএ
জখন গুনোকেঁ মেহো আৰ্শকা ৰহয জে ও নৈ ৱঁদনত। অনৱৰ তঁ কতেক
ৱেঁৰ মদতি কেনকেঁ, ৱাঁদমে মতকেঁ কেনকেঁ জে গিফ্ৰ মভ পাগ নেন
মড়ৰা ৰহন চৈ। হঁ কতাক ৱেঁৰ পাগ নৈ ভেটোপৰ/ ভেট্টেমে দেৰী
ভেটোপৰ এক ৱেঁৰ ও অনঠেনে জৰাৰ ৰহৈ।

গুনো কেৰ ভাষায়ঁ কেদাৰ কানন অচস্থিত ছথি, মূল ধাৰা কেৰ
লোককেঁ হেঁৱাকো চাই। মুদা যে কানকৰ মেথিলী মাছিৰ্য্য ১৯ মানয়ঁ দুৰ
হএৱঁ মাত্ৰ দৰ্শিত কৰৈত অছি।

কেদাৰ কাননকেঁ আনো ৱঁগত ঠীজপৰ আশ্চৰ্য্য হোণ ছথি,
উপন্যায়ক একটা সগড়া ক ৱাঁদক স্থিতিপৰ ও নিযে ছথি জে "তথাকথিত
ভদ্ৰ মমাজমে এতৱেঁ ঠা ঘটনা কী মঁ কী কই দৈত অছি মুদা মাম্মান্য
লোকক ঘৰমে এহন ঘটনা ৰহৰহাঁ..."।

কেদাৰ কাননক ঐ তৰহক অচস্থিত হোৱাক স্মাও কৰৱঁ হায্য
উলপন্ন কৰৈত অছি, মূলধাৰাক ঐঁঠীক ৰূপমে হম একৰা দেযেত চী।
নগৈত অছি জে ও কোনো দোমৰ গ্ৰহমঁ আযন ছথি আ স্পৌনক একটা
ৱঁড়কা মহনমে ৰহৈ ছথি, দীন-দুনিয়াঁ মঁ দুৰ।

১ পল্লাক গ্ৰা আম্মথ গুনোক পাঠমে ৱ্যৱধান উলপন্ন কৰৈত
অছি। যে অহাঁয়ঁ আগ্ৰহ জে পৃ. মঁ ১৭ মঁ যোমে গুনো পঢ়নাগ শ্ৰু কৰা।
এক নিয়ামমে উপন্যায় পঢ়ি জাড। ফেব ঘূৰি কই গ্ৰা আম্মথ ৱাঁ
কল্লাৰোহট হায্য আলেখক ৰূপমে পঢ়। গুনোক হিন্দী অনুবাদমে কেদাৰ
কাননক আম্মথ “আখিৰী ৱিপন্ন মনুস্কক গাথা” কেৰ অনুবাদ উপন্যায়ক

ଅନ୍ତରେ ଦେଲ ଶେଲ ଅଛି ଆ ତର ନେଲ ଶୌରୀନାଥ ସନ୍ଧ୍ୟାରାଦକ ପାତ୍ର ଛାଡ଼ି। □

গুনো (মুন মৌখিনী)

গুনো হৈ গিৰহত আ মালিকক চঠ মাত্ৰ ভেন অছি, জিনকৰ কনম-গাছী ছহি, মৃদা ৰঁম চঠে অছি, আ এক ৰেঁৰ ৰঁভনা কহি কই মল্লোখন অছি, মানে ও ব্ৰাহ্মণ থিকা।

মাত্ৰ গুনোক মৰনাক ৰাঁদ ডাক্টৰ মালিক অৱৈ ছহি, জে কানৈত কহৈত ছহি জে আৰঁ দনকা মালিক কে কহতহি, মানি নিশ্ব ও কাযস্ব ছহি, মৃদা ঐ উপন্যাসমে দনকৰ জাতিক ৱিৱৰণ নৈ অছি। যে একটা গিৰহত/ মালিক দু-চাৰি ৰেঁৰ আ ডাক্টৰ মাহেৰঁ এক ৰেঁৰ।

আ মন্তম পাগৰঁনা ছহি পনাগ মিনক মালিক- দশৰথ মন্তন।

গ্ৰ উপন্যাস মোটা-মোপী ১৪ খণ্ডমে ৱিভজ অছি, আ ক্লেইকক ম'গ গুনো মন্তনক জীৱনক ৱিৱৰণ ওকৰ নগক ৱাতাৱৰণক ৱিৱৰণক ম'গ দৈত অছি। উপন্যাসক উদ্দেশ্য কান-ছানক ৱিস্তাৰপূৰ্ণ ৱিৱৰণ দেৱাঁক নৈ অছি, আ যে মমাজ ৰাঁ অৰ্থৱ্যৱস্বাক অস্তিমিহিত মমম্যাক ৱিশেষণ গ্ৰ নৈ কৰৈত অছি। গুনো মন্তনক চাৰু কাত গ্ৰ ঘূমৈত অছি। গুনো মন্তনক আঁথি, গুনো মন্তনক আভাষী ৰাঁ ৱাস্তৱিক উপস্থিতি জতই জতই ও জাগত অছি ততই ততই গ্ৰ উপন্যাস ৱিচৰৈত অছি। কনে কান নেন এমহৰ-ওমহৰ গেৱোঁ কএন তঁ ফেৰ আপ্য। মূতুক ৰাঁদো জখন নোক অলুক্সা ৰাশিমে অখন হিম্বাক নেন জোগাৰ কই ৰহন ছহি, নেথক ৰিনিয়াঁ নগ ঘূৰি অৱৈত ছহি আ গুনোক হাক ৰিনিয়াঁকৈ মনাগ পড়ৈ ছৈ, ও ৰাঁৱাক একটা আৰ হাকক আয়মে কান পথনে অছি। "অকানৈত ৰহগ-এ।" আ উপন্যাস খড়ম হোঙত অছি- "ৰাঁ তএ চনি গেনগ। ৰিনিয়াঁ কানগ-এ।"

গ্ৰ পোখী মামান্য উপন্যাসম' ভিন্ন শব্দ আ ৱাক্যক পাঠ্যতা (ষ্টেম্‌ট্ৰেনিষ্ট) ক ৰূপমে ৱিশেষণ ম'ঙৈত অছি। জনিয়া ঙ্গিম্‌ষ্টোৱাক অলুদৈৰ্য মন্তক ৰনো ধৰী জে নেথক আ পাঠককৈ জোড়ৈত অছি আ

উৰ্ধ্ব❖❖ৱাধৰ ধৰী জে ঐ পাঠকেঁ দোমৰ পাঠ ম'গ জোড়িত ঞ্ছি।

গুনো ঞ্ধ্যায়মে ৰিভজ নৈ ঞ্ছি, গ্ৰা একটা ধাৰ মন ৰ'হৈত জাগত ঞ্ছি, মৃদা ঠাগপোগ্ৰাফীক প্ৰয়োগম' প্ৰিষ্ট ৰয়নমে ঞ্ধ্যায় ৰা খণ্ড পাঠকক স্মৰিধা নেন মন্তৰ কএন গেন ঞ্ছি। ওনা কএ ৱেঁৰ খণ্ডক ভীতৰ পেৰাগ্ৰাফ-স্লেম দ২ ক২ খণ্ডক ভীতৰ উপখণ্ড যোহো ৰ'নাওন গেন ঞ্ছি।

আৱঁ একৱেঁৰ গুনো কেৰ পুনপাঠ কৰী।

গুনোক পহিন খণ্ড

পাঠ শূৰ হোগত ঞ্ছি তিনা মকৰাঁতি ম', মকৰ ম'গ্ৰাণ্ডিম' নৈ! (ঞ্শ্ববাদকক নেন গ্ৰা গপ ঞ্ছি।)

আঙন নীপি ৰহন ঞ্ছি ৰিনিয়াঁ (গুনোক ছোষ্টকী ৱেঁঠী), গীত গাৰিঁ ৰহন ঞ্ছি। কী ঞ্ছাঁকেঁ কল্লাৰোহষ্ট ৱাঁ কোনো হীন ভাৱনা গুনোক পৰিৱাৰমে দেখা ৰহন ঞ্ছি। মিনোমেঠোগ্ৰাফিক ঞ্শ্বভৰ নিঞ্খ, যোচু-গ্ৰণু, গীত গৱেঁত নীপৱঁ, ফেৰ পানিক ফাহা জকাঁ ওম, পছিয়া হৱা, ৱেঁহ জাড়, ৰিনিয়াঁ পহিৰনে ঞ্ছি খানী মনৱাৰ ঞ্খা ফৰাক ঞ্খা মায়ক হাক- "গ্ৰা ছোড়ী হমৰা জীঞ্খ নৈ দেত। গে চন্দৰি ওঠি নে নো।" ঞ্খা কৰ ঐ দৃশ্যক ম'চন। মৃদা নীপে কানমে চন্দৰি নেঠা জেতে, মৌন নেঠেকাক ৱাঁদ হেতে (ঞ্শ্ববাদকক নেন গ্ৰা গপ ঞ্ছি।)

ঞ্খা আৱঁ যোচু জে গ্ৰা গুনো মণ্ডন নৈ তথাকথিত ভদ্ৰ মমাজক গুনো কাননক ঘৰ ঞ্ছি।

তথাকথিত ভদ্ৰ মমাজমে যোহো ঞ্খিনা ভোৰ হোগ জে, ঞ্খিনা তিনা মকৰাঁতি ৱাঁজন জাগ জে, ঞ্খিনা নীপন জাগ জে, ঞ্খা ঞ্খিনা মায় চিঠিঞ্খাগ জে "গ্ৰা ছোড়ী হমৰা জীঞ্খ নৈ দেত। গে চন্দৰি ওঠি নে নো।"

গুনোক পৰিৱাৰক ভোৰকা ঞ্খান মভ ৱাঁত যোহো ঞ্ছাঁকেঁ এত২ ভেষ্ট জায়ত।

গুনোক দোমৰ খণ্ড

“হমৰা চিহ্নে ছিহী? নে চিহ্নে ছিহী ত২ ঠীহ নো। হম ছিঐ গুনো মণ্ডন। ঞ্খী ঠৌক পৰ ঘৰ জে। হমৰা ম'গে চেঠপনী কেনহী ত২ ব্লুমি

নে। হম ছিঐ এখনো মণ্ডনা।“

শৈশৱক এক পাৰাগ্ৰাফমে, এখনোক ৰাঁপ মুনীনান, এখনোক দৃষ্টা
ছোষ্ট ৰঁহীন, ওকৰ মাযক মৰৰঁ, ৰাঁপক ৰেনৱেক নোকৰী ছোড়ৰঁ,
মহৰম্যাক ৰেনৱেক ৰঁড়ারাঁৱঁ ৰঁনৰজী মাহেৰঁক মোন নৈ বহৈ জে মুনীনান
নোকৰী ছোড়য়, ওকৰা ৰঁড়কা-ৰঁড়কা জিন্দা কৰঁগ কে দেতে? মুনীনানক
জেঠকী ৰেঁঠক মাংগ তীন মঁতানক ৰাঁদ পোছায় গেলৈ, মুনীনান মন্তকেঁ
অপনে নগ নাএ আননক। নাতি চৰফৰ-চনোক বহৈ (মহেন্দৰ).. ৰাঁমডীহ
লিখা নেনকৈ। এখনো ভাগি কই কোমী চৌক, মিপৌন আৰিঁ গেল। ৰিঁহাৰ
মৰকাৰক জমীনপৰ ৰঁমি গেল।

ৰেনৱে মে বহৈত মুনীনান নোহা-নক্কড়ক ৰঁদাত মামান ৰঁনৱেনে
বহয়। ছোষ্ট-পৈঘ খুৰপী, কোদাৰি, খঁতী, দৰিঁয়া, গুড়হৰি, ভানা, ৰঁবছী। গ্ৰ
মৰঁ অখনিযো এখনোক ঘৰ মে ছৈ। গএহ ওকৰ ৰঁপৌতী ছিঐ। ৰাঁপ-
পৰখাক ছোড়ন ঔৰ গুগছ নৈ ছৈ।

ফেৰ ৰিনিয়াঁক চঁচনতা। ওকৰা স্কুনমে পাঁচ ময় ঠাকা ভেঠন বহগ,
পোশাক ৰাশি। দীদীজী কহনে বহগ- ‘জুভা কীন নিহে।’ মদা এখনোক
দ্যমৰ ৰেঁগৰতামে যে খচি ভই গেলৈ, ৰিনিয়াঁ কহৈ ছৈ.. মন্তাটা চাষ্ট
গেলহ।

এনোক তেমৰ খণ্ড

ছোষ্টুআ (এনোক ছোষ্টকা ৰেঁঠা) আ ৰিনিয়াঁক কাজক প্ৰতি
দৃষ্টিকোণক দ্ৰস্ৰ।

এনোক চাৰিম খণ্ড

এক মাম পহিনে এখনোক ৰঁড়কা ৰেঁঠা অৰজ্জনমা পনিজাৰঁ (পঁজাৰঁ
নৈ- অগ্নাদকক নেল ষিগ্গণী) চলি গেলৈ। কঁদাহাৱালী (অৰজ্জনমাক ৰৌহ)
আ মজীত (অৰজ্জনমাক ৰেঁঠা)।

ৰিনিয়াঁক পেঠমে চালী ছৈ কাৰণ ও পচপচ থুকৈ ছৈ।

নয়া মান দিন মাছ ৰঁনন বহয়, কাৰণ নয়া মান আৰঁ উম্বেৰক
দিন ৰঁনি গেল ছৈ মন্তক নেল। ওগ দিন ৰিনিয়াঁ মাছ ৰৌকৰি দেনে বহয়।
ওনা ৰিনিয়াঁক আগ্ৰহ বহৈ ছোঁম খেৰাঁক।

গুনোক ৰঁগনে মে অনৱৰ এগো কৰ্চঘৰা মে ৰেঁচগ-এ। ঙ্ৰ মগয়া
দেি ছে। এগো মগয়া দগ কে দ্য ঠকা লেি ছে।

গুনোক মসুৰাৰি ছে ৰেঁনা আ ওকৰ পল্লীক নাম ছে ৰেঁনাৱালী।

পহিনে গুনোকৈ গাজা পীত্ৰত-পীত্ৰত দম্মা ঙখড়ি গেলে। মানে চাৰ
কাত গাজাক নশাক ৰ্যাপাৰ হোগত হেতে। যে ৰেঁনাৰ্ম ওকৰ মৰহেজি
অপন ননদি মানে গুনোক পল্লীকেঁ দেখ্য অযনে ছে আ কহে ছে- "গ
গজপী-আ হমৰ ৰেঁহীন কএ মাৰি দেনক।"

কঁদাহাৱালী জৰনা ঙপৰেনক (জোগাৰ কেনক, তাকি কই নে
অনক- অন্বাদকক নেত ষ্টিপ্পী)।

ভগিনাক ৰিয়াহক নোত পুৰাঁক প্ৰম, মাত্ৰী, মায়া, ৰিনাভজ আ দ
ময় একাৱন ঠাকা দিশ্ব পড়তে। ও যোনক জাগএ, ছোট্ৰা আ বিনিৰ্মা
মগ ছে। গুনোক ৰুঁকী ৰেঁঠী ৰনিৰ্মা যোহো মাসুৰমঁ যোমে ওতই অযনে
ছে, ৰেঁহীন ৰিনিৰ্মাকৈঁ অপন মাসুৰ নই জায চাহে ছে। মদা ও মনা কই
দেনকে, নোক কহতে জে ৰাঁপ ৰোগাহ ভই গেলে, দিন ষ্টিগ গেলে তেঁ পেট
পোমে নে অযনে ছে। ও ৰেঁভ কানন, গুনো কেঁ ছগুতা হোগ ছে, ছোড়ী গ
মৰ ৰাঁত কেনা ৰুঁমি গেলে। ৰনিৰ্মা দৰে ছে মদা মনা কৰিতে তঁ কোনো
গজ্জন ৰাঁকী ৰহিত্য (কোনো কৰ্ম ৰাঁকী ৰহিত্য, গজ্জত তঁ ছোট শঙ্ক ছে-
অন্বাদকক নেত ষ্টিপ্পী), "মাৰিয়ো খগতোঁ..।"

ৰিনিৰ্মা নেত যোনক কোনো তীৰথমঁ কম নে কাৰণ ও অয়েনধৰি
ৰেনগাঢ়িযো নে দেখনে-এ, মানে চড়ন তঁ নহিযে অছি, দেখৰো নে কেনে
অছি, মানে মাত্ৰ মনে অছি। যে দৃষ্টা গণ্ডিয়া ছে।

গুনোক পাঁচম খণ্ড

ঘূৰ-ধঁআ। "অনৱৰ কোনো জৱাৰ নে দেি ছে। ঙ্ৰ পহিনে কএক
ৰেঁৰ মদদ কেনে ছে, ঠাকা দেনে ৰহে, দৱাগ দেনে ৰহে, মগয়া দেনে ৰহে।
... গুনো ঘূৰেঁ কে নাম নে লেি ছে।"

গুনোক ছত্ৰম খণ্ড

ৰাজিনদৰ ঙীতৰ আ ওকৰ মমদাহী গনৰা গানহী। গনৰা গানহীক
জেঠকা ডোমা কিৰানা কে দোকান কৰে ছে। দোমৰ ৰেঁঠা কে পানক
দোকান ছে, মৰে তৰহক চাৰ্জৰ ৰাখনে-এ আ একটা মোৰাঁগন চাৰ্জ কৰগ

কে পাঁচ ঠকা লৈ ছৈ। পুনৰৰা্য মে ৰাঁহত কএ ৰিঁজনী লৈ ছৈ। তেমেৰ
ৰেঁঠা মোৰাংগন বিচাৰ্জ কৰগ-এ, ফিলিম আ গান্ধা ডাউনলোড কৰগ-এ।
ফোণ্টো এম্বেষ্টে কৰগ-এ। ফোণ্টো খাঁচগ-এ। চাৰিম ৰেঁঠা ৰঁৰজেশ দৱাগ
কে দোকান কৰগ-এ। ওকৰ কহৰঁ ছৈ- 'কোনো ডাক্টৰ আ হমৰা মে
ফৰক এতৰেঁ ছৈ জে ডাক্টৰ কএ ডিগৰী ছৈ আ হমৰা ডিগৰী লৈ ছৈ।

গ্লোক মাতম খণ্ড

কঁদাহাৱালীকেঁ মনহদক চাঁপমে মখানক কম্বৌনীক নৱ-ৰোজগাৰ
ভেটনগ-এ।

স্বখৰাঁ শ্বপন মায কএ ঘৰ মাএ নিকানি দেনক। ও ছৈ গনৰা
গানহীক পিতিয়া মাস।

স্বখৰাঁ মায কএ ঘৰ নাএ শ্বাননক।

গ্লোক আঠম খণ্ড

মুংগক ৰীয়া ৰাঁডগ হেটে, হৰৱনা চাম, মমাৰ আ চৌকী দগ কে
শ্বঢ়াগ ময মাঁগৈ ছৈ।

কল ঠীক কৰেৱাঁক ছৈ।

"এমপী কে এনেকশন ছিএ। কাংৰেম ৰঁজীতা ৰঁজন কএ ঠাঢ়
কেনে-এ।" নৰেশৱাঁ ৰঁজীতা ৰঁজনম্ গ্লো কেঁ এক হজাৰ ঠকা দিএটে,
গ্লোক ঘৰমে চহঠা ভোষ্ট ছৈ। মৃদা নৰেশৱাঁ নিপত্তা ভই গেলৈ। মৃদা
ফুনৰাঁ মোদীকেঁ জিতেটে, মৃদা গ্লো লৈ জাএত মীষ্টিংমে "তোৰা
(ফুনৰাঁকেঁ) মোষ্টকা গঙী ভেটন হেতৌ। হু কৰ গে (মীষ্টিং)।"

ফেৰ ঘৰক মগড়া, কঁদাহাৱালী ময়ৰফানী ৰঁনেনক আ গৰদনি মে
ফঁমা নেনক। কঁদাহাৱালী ৰোঁগনৱনা গ্ৰাম ডৰামমে ৰঁৱ কই তানা লগা
লৈহৰ চনি গেল।

গ্লোক নশ্বম খণ্ড

গ্লোক দুঠা ঘৰ ভামি গেলৈ।

ৰাঁৱাঁ কহনকে, ঘৰপৰ মৰছাৰ্ডৰ ছীষ্ট দেনে চহ। জঁতৰ দেনকে,
মৃদা ও কোনো কাজক লৈ।

কালীৰঁন্দীক মেৱা, ভগৌত, ফুনহামি। শ্বাৰঁ গুশক কেনেপো লৈ

নগতে।

গ্লোক দ্যম খণ্ড

ছোট্টা কাজ কৰিএ পিনাগ মানিক দশৰথ মণ্ডন ওগঠাম। কন
ঠীক কৰৱৈনে ১২০০ ঠাকা এডৰাং মাংগৈ, ১০০০ ভেট্টে ছে। মদা কন
ঠীক কৰেৱাঁক ৰঁদনা ও মাগকিন কীনি লৈএ কাৰণ খৰজ্জুমা খপন
পাগুঁ কীনন মাগকিন ৰেঁচি নেনে বহৈ। ওকৰা দেখেৱাঁক ছে।

খনৱৰ বিনিয়াঁক ৰোঁখাৰ ভতাৰৱাঁক নেন গোলা দেনকগ।

গ্লোক দ্যম খণ্ড

গ্লো কেঁ দৃষ্টা স্পাৰী দৃষ্টা নোত মে খায়ন ছে- একটা নানো
পণ্ডিত কে পোতী কে ৰিঁয়াহ, দ্যমৰ মাৰি কে জৈধী কে ৰিঁয়াহ।

গ্লোক এগাৰহম খণ্ড

গ্লো মানিকয় ঠাঠ মাংগত, ও নে দেতে তই একো গো খাম কি
বৃষ্ঠী ভোগ নে দ্ধখ্য দেত।

ৰাঁয় ভেত ময় মএ কম মে নে ভেট্টে ছে, গ্লো চোৰা কএ ৰেঁচত
তেঁ একে ময় মে দিখ্য পড়তে। পাচ ঠা ৰাঁয়ক পাগ ভেট্টে, পান ময় মে
বিনিয়াঁ পাঠী কিননক। ঘড়িএ ঘণ্টা মে পাঠী বিনিয়াঁ কএ ঠীহ গেলে।

গিৰহত ঠোঁঠ নে দেনকে, খপনা পচায় ঠকা নগা কএ কিননক।

চোৰৱাঁ যোঁয়ে গাছক বৃষ্ঠী মিয়োহি নেনকে। একটা ঠকুৰৱাঁ
যেনিয়ন চোৰ ছে।

বিনিয়াঁ, মুনিয়াঁ খা ৰঁবছেৰৱানী বৃষ্ঠী চোৰৱৈএ।

‘পকড়নকহ নে?’- বিনিয়াঁ পছনকে।

‘ভু ৰঁভনা হমৰা পকড়ত? ..’ (ৰঁবছেৰৱানী)

গ্লোক ৰঁড়কী ৰেঁঠী ৰুনিয়াঁ ৰীনামে ৰিঁয়াহন ছে। খনৱৰক
মোৰাংগনপৰ ফোন এলে ওকৰ। গ্লো ওতই জাগএ, ছোট্টা যোহো মও
জাগ ছে। বিনিয়াঁৰনা বৃষ্ঠী মনেয় ৰনি জাগ ছে।

মুংগক পহিন তোড় বিনিয়াঁ মতনৰেনমাকেঁ দেনক, ও ৰীয় ঠাকা
দেনকে।

ৰুনিয়াঁ কে দীযৰ নেৰু এলে, ও চুপচাপ বিনিয়াঁ কে দেখেত বহগ-

এ আ মুল্লী ছোড়গ-এ।

দশৰথ মশুনক মাতৃক নড়কা নেপানমে ছে, বিনিয়াঁ নেন কথা
খৰেঁ ছে। মৃদা গ্লো চাৰি মায়ক ষ্টেম ম'গেএ, খৰজনমা নানায়ক ছে মৃদা
তৈয়ো ওকৰায় পুছতে।

গ্লোক রাঁৰহম খশ

খনরবক মোৰাওনপৰ হোন এলৈ খৰজনমাক, ও বৰাঁড়ি দে ছে।

গ্লোকোঁ খোঁখী হোগ ছে, দু ময় ঠাকামে দু কষ্টা থোকড়া ওনগ কে
ৰাঁত ভেলৈ। কতেক গৰদা ফেহুড়ামে গেল হেতগ। খোঁত রাঁড়ি দেনকৈ,
দম ঠাকাক পঁথা টুটি গেলৈ মৃদা নংগড়া দোয়ৰ রঁদনি দেনকৈ।

গ্লোক তেবহম খশ

এক রেঁৰ বিনিয়াঁ গছপক্কু খাম নাএ কএ গেল বহৈ তই মানিক
পচাম গো ঠাকা দেনে বহৈ। মনিকানি খাগ নএ দেনে বহৈ।

ৰেঁনারালীক রেঁখাৰ উতৰিতে নে ছে। কোন ছোড়া, কোন মোগী
কাএ ঠা খাম নাএ গেলগ।

গ্লো ভৰি বাতি ছষ্টপষ্ট কৰৈত বহন। দম ফুনগ আ খোঁখী হোগ।

"বুঠিয়া কএ রেঁখাৰ নাগল ছে। ওকৰা (গ্লোকোঁ) খপনা ঠঠনে
নে হোগ ছগা.. ছোড়ী খমকৰে কখন ঘৰ তই কখন গাছী দৌড়ৈত
বহগ ছগ। ছোড়া খাচ রঁজে ধৰি স্ততনে বহৈ ছে।"

গ্লোক খন্তিম খশ

গ্লো মাত-খাচ ঠা নভকা খুষ্টা কাটি কএ বাখনে-এ। .. খাৰঁ
তই মকে নে নাগগ ছে জে গুছো কৰত।

বিনিয়াঁক পাঠী খাগ-পীখগ নে ছে। নে জানি কী ভাএ গেলৈ।

খান রেঁৰ গ্লো বাতিও কএ গাছী ওগৰৈত বহয়া খগ রেঁৰ নে
ওগৰি ভেলৈ। খাৰঁ ওতে পৈকখ নে ছে..

...কঁদাহারালী পাঁচ গেলগ।- 'পপা, কল রনা মিয়তৰী কএ রঁজা
খানখিন। ঠীক কাএ দেতৌ।'

গ্লো রাঁজন- 'কনিয়াঁ, ওগ মে এক হজাৰ নাগতে। হমৰা হাথ পৰ

একো গো ঠকা নে ছে।’

‘ৰঁজা কএ আনখিন নে। জে নাগতে যে দেৱোঁ।’

অৰজন পনিজাৱঁ মএ ঘূৰি আয়ন।

ভগিনা মহিন্দৰ জে ৰেঁগমানী মই গুনোক ঘৰাডী গুনোক ৰাঁপ
মই নিখৰা নেনে বহে যে ঠকহৰৰা ভগিনা মুননকৈ জে মমা ৰেঁমাৰ ছে
ত ভেঁষ্ট কৰয় এনো। গুনো ওকৰা অৱাচ কথা কহি দেনকৈ।

মহিন্দৰ মতনৰাএন ভগৱানক পূজা কৰেনক। বিনিয়াঁ ওতই
গেন, ভৌজী ৰাতিমে ৰোকি নেনকৈ। বিনিয়াঁকৈ পতা চনলৈ জে গুনোক
মন ৰাঁদত খৰাপ ছে। ও ভোৰে আৰিঁ গেন।

ঐ ঔপন্যাসিক মহা-শ্ৰৱ... কনা দেখু..

মায ৰত্নকা পূজা দিখা পুছনকৈ। ঔতৌকা হান মনৰেঁগ মে বিনিয়াঁ
কএ মন নে নাগনো। মাএ কএ কহনক- ‘মায, পেয়া দহী নে। ৰেঁৱা কএ
গোনী নাৰিঁ দগ ছিঞ।’

...

বিনিয়াঁ কনহা পকড়ি কএ ডোনেনকৈ- ‘ৰেঁৱা!’

ফুগছ নে। কতৌ ফুগছ নে।

‘মায, দৌড় গো। দেখহী নে ৰেঁৱা কএ কী ভেনে গো! ৰেঁৱা হো! হো
ৰেঁৱা! ৰেঁৱা হো ৰেঁৱা!’

...

‘হুমা ঠড়ি গেলো।’

ফেৰ পাগক অন্ডাৱমে নকড়ী নে আ নকড়ীক অন্ডাৱমে গুনোকৈ
গাড়ি দেন জেতে।

‘... শ্ৰমকম হোগ ছে হো!’ পৰমেয়ৰ ৰাঁজনে।

...

শ্ৰকম ফেৰ এনো।

ভুক দগতিএ তা দৃ গোটে মোষ্টৰমাগকিন মএ এনো, কহেয়া আ
জগদীয়া।

ফেৰ মৃত গুনো অন্ডাতান জাগএ, ওকৰ পোম্‌শ্‌মাষ্টম হোগ ছে,

শুক্লময় গুনো মৰলৈ যে পহিৰহিয়েঁ শ্ৰব্ৰতানমে হলো বহৈ, যে কাগচ ৰঁনি
গেলো।

ফেৰ দোৱাৰা গুনোকৈঁ শ্ৰমম্যান শ্বানন গেলো। ঠুক দেনকৈ
ছোটেঁআ, দনু কোদবৰাহ মাটি মএ গুনোকৈঁ তোপি দেনকৈ।

কিছু খৰহু আ জনীজাতি জে মমতমান বহৈ যে আগি দৈত আ
দফনো হোৱাত দেখি ৰাঁজৈ চৈ- গ্ৰ হিন্ৰ হগ কি মমতমান.. হিন্ৰও কে
কোনো ধৰম হগ!... ধৰম নে কে কী হোতগ? পেয়া হোৱ হগ ত
ৰাঁনোৱঁতা গুজৰ কৰিহগ।...

নেতা/ মংগী মভক শুক্লমক ৰাঁদ শ্ৰুকম্মা ৰাশি দেৱাঁক
প্ৰতিযোগিতা। কোনো প্ৰাকৃতিক আপদা এনাপৰ কেনা মগন নোককৈঁ
শ্ৰুকম্মা ৰাশি দেৱাঁনেত আপমমে প্ৰতিযোগিতা হোৱ চৈ আ যে নৃজ মে
বহৰাঁক নেত, যে নেথক এতই দেখৰঁই চাই চিথি।

ৰাড কমিশনৰ পনৰহ যৌ ঠাকা..

এমপী .. পাঁচ হজাৰ ঠাকা..

মংগী... দম হজাৰ..

মৰকাৰী আদমী.. চাৰি লাখক চেক..

আ ফেৰ ওগ পাগ নেত ৰগড়া..

জগদীয কেঁ ওগমে যঁ এক লাখ চাই। মদা নেথক ঘূৰৈ চিথি
ৰিনিয়াঁ নগ।

“ৰিনিয়াঁ উদায় শ্বা। ৰেঁৱা মন পড়ে চৈ.. দাগ গে! কতে মাফ
শ্ৰাঁজ বহৈ!.. ওকৰা ভেলৈ জে হাক দগ- ৰেঁৱা! হৌ ৰেঁৱা!..” □

ৰমতা জোৰ্গী

যাত্ৰা ৱিৱৰণী, ডায়ৰী ৰূপে। লেখক নিখি়ে চুখি-[০৯.০২.২০১৯]
"মৌখিকীয়ে অখনধৰি জে যাত্ৰা মাহিৰ নিখত গেল অছি, তাহিমে অধিকাংশ
নীৰম আ ৰেঁজান অছি। অনাৱশ্যক ৱিৱৰণ আ মহল্লহীন মূচনাক ভণ্ডাৰ
অছি। ওহিমে গতিবৃত্তাৎমকতা ৰেঁমী আ আখ্যানপৰকতা কম চৈক।
ডায়ৰী শৈলীমে নিখত ঐ বৃত্তান্তমে গতিহ্যম আ পুৰাতত্ত্বক সাঁৰীক আ
ৰোঁৱেৰাৰ অন্বেষণ লৈ অছি। ৱিভিন্ন দেশক জীৱন-শৈলী আ মাস্কৃতিকৈ
আলোকিত কৰইৱনা ৰোচক মানৱীয় প্ৰমাণ অছি।"

লেখক আয়ুশ্ৰেনিয়ায় প্ৰভাৱী চুখি- 'আয়ুশ্ৰেনিয়া ৱিকামিত, মমুক্ষ,
মুৰু, শূক্ষ আৱোঁহাৰা আ উন্নত জীৱন মৰ ৰঁতা দেশ অছি।.. গৰীৱী,
অশিক্ষা আ মামাজিক ভেদভাৱ লৈ ৰহনাক কাৰণে ওতৌকা জীৱনমে
ৰাঁহত শান্তি চৈক।'

হমৰা মোন পড়েএ জে একটা হমৰ মঁগী কোনো পৰীক্ষা দগনে
দৰঙগা গেল আ যুনিৱৰ্মিষ্টী এৰিয়া ঘূমি কই চনি আয়ল, কহনক জে
দৰঙগাম নীক শহৰ তঁ পুৰা ৱিঁহাৰমে কোনো লৈ চৈ। ওনা তঁ লেখক
কহি চুখি জে দানকৰ ঐ যাত্ৰাবৃত্তান্তমে গতিহ্যম আ পুৰাতত্ত্বক সাঁৰীক আ
ৰোঁৱেৰাৰ অন্বেষণ নহি অছি, মদা উপৰকা অশুদ্ধক আলোকমে হম
ঐপৰ ধ্যান দিআৱই চাহৰঁ জে জখন মন্ ১৭৮৮ মে ব্ৰিষ্টেন আমেৰিকাক
কালোনীম হাথ ধো লেনক তঁ অপৰাধী মভকৈ পঠেৱা লেন ৱজীনিয়া
আৱঁ ওকৰা লগ লৈ ৰহনৌ। মে কৈপ্ঠন ফিলিপ তীন জহাজমে পশু, ৱীআ,
ভেড়া, হৰ আ ও টা ছোট জহাজ আ ১৪০০ মহিলা পুৰুষ জগমে মঁ অদহা
অপৰাধী ৰহথি, লই কই ২৩ জনৱৰী ১৭৮৮ কৈ ৱৰ্তমান মিডনীক

তত্পৰ পৰ্ণচনা, আ আফ্ৰেণিয়াৰ চাৰু কাত মমুদ্র তত্পৰ মূন
আদিৰাঘীকেঁ তীতৰ পৰতী দিম্ব আন্তে-আন্তে ধকেন দেন গেন। মূন
নিৰাঘীক রাষ্টৰহান (জনম্ৰাত) পৰ কষ্টা কই নেন গেন, আ আগোযো
জখন ২৩ জনৰবীকেঁ ওতই আফ্ৰেণিয়া দিৰম মনাওন জাগে, মূন
আদিৰাঘী ওগ দিন শোক দিৰম মনৰেঁত চুথি, আৰঁ ও বিজৰেশ্বন
(ঋধামুঠিত বোঁন) মে বহেঁত চুথি। মূদা জেম্ম ফুক জখন নৃজীনেষ্ট গেনা
তঁ ওভুকা মূন নিৰাঘী মাওৰী মভক মংগ নীক বারহাৰ কেনাছি।

আৰঁ আৰু বমতা জোগী পৰ-

[২০.০৯.২০১৮] ঞপন পুত্ৰ ফুম্মাৰ যোম্ম মংগে বঁজনেম্ম ঞাযমে ও
মেনৰোঁৰ্ন বঁদা ভেনাহ।

পেঘ বঁঠা মঁতোষ ফুম্মাৰকেঁ পৰ্ণচনাপৰ ফোষ্টো পৰ্ঠৰেঁত চুথি। বঁঠা
ফুম্মাৰ যোম্ম মী.এ. চুথিছ আ পুতোদ মধুনিকা (মধ) মাফ্ৰেযেৰ
গঁজীনিযৰ, বঁঠা জাতিয়েমে বঁযাহ কেনে চুছি যে দেখেৰোঁ নেন নেথক নিম্ম
ৰাক্যক প্ৰযোগ কৰেঁত চুথি- "ভাষ্টা-ঞদৌৰীক তীম্ন বঁনন চ্ৰেক। ঞদৌৰী
মধুনিকাক মম্মী জযমানা যাদৰ..."।

যেঁকুঞবী নেকক কিছু ভাৰতীয়ক দোকানক চঠা ঞছি আ
পতঁজনি ১৬-পাদক য়েহো। চাৰি মাযমঁ যোম্ম বঁয়ৰ পীড়িত মাযক
মূলোপৰান্ত য়েৰা কেনাছি আ আৰঁ পিতাকেঁ মংগ ঞননে চুথি। যোম্ম কহেঁ
চুথিছ জে মঁতোলাকেঁ আফ্ৰেণিয়ামে ঞাৰেন্জ নে মঁভেবিন কহেঁত চ্ৰেক।
পুৰাগঁষ্ট ফুক মেনৰোঁৰ্নক পচুৰঁৰিয়া ভাগ চিঞক। এতয গঁডিযন আ
ঞফ্ৰীকন বঁমী বহেঁত ঞছি, গ্ৰাগম্ম য়েহো হোগত চ্ৰেক (তেঁ হোগত চ্ৰেক-
য়ে নেথক নে লিখনে চুথি।)

ঞস্তিকা গোযনকা (মী.এ.) আ ঞানন্দ গোযনকা (মাফ্ৰেযেৰ
গঁজীনিযৰ)ক চঠা ঞছি। হিন্দী ফিল্ম 'মুগ্ৰাধাগা'আফ্ৰেণিয়ামে নাগন চ্ৰে।
ভোম্মা হষ্টমে মৰঁ সুন্দৰ ভাৰতীয় যুৱতী ৰেষ্ট্ৰেম চ্ৰে। একষ্টাক মম্মী নম্মা
চুচুনে... নেথক য়োঠেত চুথি- ও কিএক মম্মাযনি?... জে হো, মুখাযন
জীৱনমে এহন তৰন ঞািমেক ঞলুভুতি কিছু ফ্ৰণক নেন মুখ দই
জাগত চ্ৰেক।

ভাৰতম্ স্মৃদ যমাচাৰ এতনি, যুনিৱৰ্ষিণী পেন্শনক ৰঁকায়া বাৰ্ষিক ভুগতান নেত তলপৰ ভেন। দূৰ-দূৰ জাগৰঁনা ষ্টেনকেঁ এতই ৰিনাগন ষ্টেন কহন জাগত জৈক, তাত্মে দৰ্ঘষ্টনা নে ঘষ্টে জৈক। যিষ্টমে ষ্টাম চনৈত জৈক, কনকভে ষ্টামে ষ্টাম নে জৈ, মৃদা এত্ৰুকা ষ্টাম নীক জৈ।

কেদাৰ কাননক ভাতিজ ৰাফান ৰুয়েম্ গপ ভেননি। ও আ দানকৰ পত্নী অশ্বিনী, দনু গঁজীনিয়ৰ চ্ৰুথি আ মেনৰঁনমে নোকৰী কৰৈত চ্ৰুথি, ৰেঁঠী অয়স্কা। কিশনপুৰক অহমদ নোমানীম্ য়েহো গপ ভেননি।

দু ষ্টা হৰ্ষী আ মহিনাক চিঠিয়ায়ৰঁ সুনলছি। নিগ্ৰা আ হৰ্ষী অ্ৰপমানজনক শৰ্দ্ধ ছিঐ জেনা মধুৰঁনীক যিম্বাক গিদৰমা্ড়া, ওকৰা ৰঁজাৰা কহিযৌ, জেনা পাকিস্তানমে পশতুনকেঁ অ্ৰপমানিত কৰৈনেত পঠান কহৈ জৈ, মৃদা ভাৰত মে নোক পঠান ষ্টাগষ্টন য়েহো ৰায়েএ। অ্ৰাগাঁ জা কই নেখক মৃদা হৰ্ষী শৰ্দ্ধক কহনাম্ অ্ৰপনাকেঁ দূৰ কৰৈ চ্ৰুথি।

যসুৰ পুতোদক (যাসু-পুতোদ নে) কেৰ ময়্ৰু ফৰিচায়ন অ্ৰছি। "কতেক গাৰ্জন ধিয়াপূতা নগ গেত তই ওহি দেশক মৃদা পহিনহি কীনি নেতক। অ্ৰুঁ জঁ ওহিনা কৰিতাঁ তই হুমৰা ৰঁছ খৰাৰঁ নগৈত। মধু থোড়ে অ্ৰাভষ্ট স্নেকেন চ্ৰুথি।"

মেনৰঁনক ৰাকৰেঁডক দুৰ্গাপূজা। -ঐঠাম হিঁমাক কোনো স্চান নে জৈক। চাৰি যান পহিনে কেদাৰ কানন, যুষ্টিতা, ষ্টুয়ী আ ৰমণ কুমার যিঁহ যঁগে তাৰানন্দ ৰিয়োগী নগ মহিষী মহাঅ্ৰষ্টমী মে গেত ৰহিথি, মাঁ তাৰাক দৰ্শন, ৰাঁনি প্ৰদান, ফেৰ কাৰখান , নোক দুধ চড়ৰৈত অ্ৰছি। ৰিয়োগী কহৈত চ্ৰুথি- তাৰাথানমে ৰজ ৰঁহৈত জৈক আ কাৰখানমে দুধ ৰঁহৈত জৈক!

কাৰ ডাগৰৰ ৰেঁমী মহিনে।

"অ্ৰাফিমক শৰাৰঁ পাৰ্ঠী, মধু হেঁগওৰৰমে চনীহ।"

যোম্ম অ্ৰাম্‌ষ্টেনিয়ামে ৰঁময় চাহৈত চ্ৰুথি তীন যান ভেন চ্ৰুথি, চাৰি যান পূৰা হেতছি তঁ নাগৰিকতা নেত অ্ৰপাগ কৰতাহ।

এক্লেষ্টা চদৰিমে এক দোয়ৰম্ যষ্টন দু ষ্টা স্ত্ৰী মড়কপৰ চনন জাগত চ্ৰুথি। ৰঁদত ময়্ৰু জে নেয়ৰিঁয়ন হো।"

শশি কপূৰে এখন বিদেশক অনুভৱ কৰে চলাহ জে দানকৰ
দোস্ত যন্ত এক দোস্তৰায় চুৰি কই হুঁমী মজাক কৰেত চলা ত ওভুফা
নোককোঁ হোণ চলে জে ও যন্ত গে চুথি। যে নেথক ঠীকে ভজিয়েনে
হেতাহ।

যোম্ম ওতই ৰয়ই চাইত চুথি মূদা মধুকোঁ উৰ হোণত চুথি।

নেথকক প্ৰোফেচৰ মহেন্দ্ৰ মা য় গপ ভেননি, জুন-জনাগক পেঁশন
আয়ত চুথি। ও চাই চুথি আ কেদাৰ, কামতা, বিনয় কুমাৰ মা, ৰৈছনাথ
মা চাই চুথি জে ও ওতই খুৰি যাহিণ নিথিথি। মডৰ উপন্যাসক পহিন
খুঁশ খুঁতিকায়ে মাৰ্চ ২০১৩ মে আয়ত, ফেব নে আয়ত। ২৪.১০.২০১৮
কোঁ একটা নৱ উপন্যাস নিখৰি প্ৰাৰম্ভ কেনে চুথি। নাম ফুৰায়ত নে চুথি।
যতিদানন্দ মতুকোঁ 'মডৰ' কে খুঁশ ৰঙত নীক নাগত চলেনি। মোয়েজ
পঠোনে চলেথিহ।

নেথকক পুনৰায় (মুপোন) ৰনা থেতক ধান কটি জেতহি, ৰুঁঠাগ
দেনে চুথিহ। ভৰোঁক চুথি, জঁ ৰুঁঠেদাৰ ফেব কিছু ৰুঁঠাগ কই দেনকহি তঁ
ফেব কএ মায় নঠকি জেতহি। দু গোঠেয় গপ ভই ৰহত চুথি, পাণ ঠানি
কই ঠকি নেতহি তকৰো ঠিতা চুথি।

মধু তীন গিতায় হাণ্ড ৰাণন (দেয়ী শৰাৰ)ক আৰ্চৰ দৈত চুথিহ,
স্বাদা তাড়ী জকাঁ চেক।

যোম্ম একটা জাপানী ৰাজন স্ময়ী (ৰয়িয়া ভাত আ মূৰ্গাক ৰনন)
আৰ্চৰ কৰেত চুথি।

যমুদ্রী মাঁচ ৰাৰামুঁড়ী, মূদা পোখৰি, চাঁপ আ ধাৰক মাচ যন স্বাদ
নে। ৰমণ কুমাৰ য়িহকোঁ 'ফেবয় হৰিয়ৰ' কাৰ্য মগ্ৰহপৰ কোনো পুৰস্কাৰ
ভেটনে চুথি (পুৰস্কাৰক নাম নে নিখত জে), ও গুনো কেব হিন্দী অনুবাদ
কই ৰহত চুথি (২৮.১০.২০১৮)।

২৯.১০.২০১৮- চাৰি পেজ নিখতহি এতৰোঁ ৰোজ নিখি নেতাহ তঁ
এক মায়মে উপন্যাস তৈয়াৰ (জাপানী উপন্যাসকাৰ হাৰুকী মুৰাকামী
প্ৰতিদিন ৱিল নাগা কেনে ১০ জাপানী পল্লা নিখৈত চুথি- মোঠামোঠী
১৬০০ শব্দ)।

নগৰ পৰিষদকৈ ঐঠাম বিনঠম কৰোঁতে চৈ। অফ্ৰীকী
অভিৱাদন- মণ্টীপৰ মণ্টী ঠকৰেনক। মাগকী কাৰ্চমঁ অহাঁ মেট্ৰো, ৰঁম আ
ট্ৰামমে মফ্ৰৰ কই মকৈত চী। একটা মণ্টেশনক অজীৰঁ নাম-
এযৰণ্গফ্ৰষ্ট।

ডিৰ্ৱাঁমে একটা মাঁগৌৱালী চতুন, যোম্মকৈ ভেননি জে ও ডুগ্ৰে
কেৰ খাতিৰ মঁগৌত হোয়ত। ফেৰ নীঠাঁমে ওকৰা দেখননি, মিগৰেষ্ট মঁহমে
দৰেঁনে অৱেঁত, চাতীকৈ মননক জেনা নাগষ্টৰ তাকি ৰহন হো.. ভৰিমক
কামুক গাশাৰা..।

নেথককৈ হেছোৱোৱিঁনক স্বৰ মামান্ণ ৰাখক নেন মামমে এক
ৱেঁৰ এনফো গঁজেক্শন নেৱঁই পড়ৈত চনি।

আগ নোত অছি। ৱিকাম, প্ৰিয়কা, অভিষেক, নিধি আ অশ্বিনী..।
ৱিকাম আ অশ্বিনীক নোকৰীপৰ খতৰা চৈক। ঠাঠায়াঁ নিধিক মায়ক
ফোন আয়ন চৈক।

নৌআক দোকান... একটা মহিলা দোকানক হিমারঁ-কিতাৱঁমে
নাগন অছি। তকনক.. বুঁমেলে জে হম পহিনহিমঁ দেখি ৰহন চিঞ। ... ও
হমৰা দিম তকনক। হম ওকৰা দিম তকনিঞ। হমৰা ডৰ ভেন। ওকৰা
কী ভেনে?

অফ্ৰীকনকৈ জঁ হৰঁশী যা ৱঁলৈক কহৱেঁ তই ও নাৰাজ ভই
জায়ত। মৱঁ অফ্ৰীকন কাৰী আ নঁৱাঁ হোগত অছি। ৱাঁত কমে এহন
হোগত অছি জকৰ গঢ়নি নীক হোগত অছি। গ্ৰ মঁযোগে চিঞ জে ৰেস্তাঁমে
মহচ্ছদ অফ্ৰীকী যুৱতী স্পন্দৰ চনি।

যোম্মক মিৱ জয়ৱঁত যিঁহ, ৱিঁযাহ গ্ৰ্যোগ এঁজেলীনায়াঁ। ধৰ্ম
পৰিৱৰ্তন কেৰ কোনো চক্কৰ নে, যজ্ঞো হেঁতে আ চঠমে প্ৰাৰ্থনা যোহো।

যোম্ম আ মফ্ৰ স্নোৰকেলিঁগ..ফুৱাঁ... দনুমে ভাগ লৈ চখি। ৰীফক
দৰ্শন, ৱোঁষ্টক পেনীমে শীয়া নাগন চৈ।

জেম ষ্টিয়া আ ৱেঁকী ৱাঁনডাক.. এক দোমৰমঁ গনা মিলৈত চী।
আৰম্ভ জেম ষ্টিয়া কৰৈত অছি। ৱেঁকী কে আলিঁগনমে একটা চুইকীয়
তৰংগ চৈক।

ହ୍ରାସ୍ୟେ ବେହାଁରେ ଘଡ଼ିଆନ କେ ମାଠୟ ଧା ଯକୈତ ଜୀ। କଂଗାବ୍ କେ
ଧାନ କୀନି ଯକୈତ ଜୀ। ଆୟ୍‌ଷ୍ଟେନିଆନ୍ତ୍ର ଆଦିରାୟୀକୈ ପ୍ରାଚୀନ ଡିଜେବିହୁ ରାଘ
ରଞ୍ଜରୈତ ସ୍ବନି ଯକୈତ ଜୀ।

ଏତୂ ଅପନ୍ୟାଁ ପେଷ୍ଟୋନ ଭବ୍ୟ ପଢ଼ିତ ଛେକ।

ଆଗ ପହିନ ଦିନ ପାର୍କ (ସ୍ବଗ୍ବରକ ମାଠୟ) ଧା ବହନ ଜୀ।

ପୈଗ୍ବିନ ପୈବେଡ...

ଭୋବେ କେଦାବ କେ ଲୈଘେଜ ଦେଧନାଁ। ଡି ଏମ ଯାହେଁ ଗମ୍ବ କବୂ
ଚାହୈତ ଛେ।... ନାନକା ଧାଲୀ ଜିଜ୍ଞାସା ବହନି ଜେ ଲେନରୈନ୍‌ଲେ କୋନା ଜୀ।
ହମାଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭେନାଁ।

ଦେଧନିଏଁ ଦୂଷ୍ଟା ନଡ଼କୀ ଏକ ଦୋସବକୈ କାମିକୂ ପକଡ଼ିନେ ଛୁମ୍ବା-ଚାଫି
ନୂ ବହନ ଅଛି। ବୁଂମାଗ-ଏ ନେସ୍ବିୟନ ଅଛି। ଆୟ୍‌ଷ୍ଟେନିଆଲେ ସମଲୈଗିକତା
ରୈଧ ଛେ। ଗେ ଗେ ସାଂଗେ ଆ ନେସ୍ବିୟନ ନେସ୍ବିୟନ ସାଂଗେ ରିରାହା କୂ ଯକୈତ
ଅଛି।

ଅଂଗ୍ବର ଆଧାନ ଛାଧି। ଓ ମଧ୍ବ ସାଂଗେ ପଢ଼ି ଛନାହ।

ଦୂଷ୍ଟା ଜନାନୀ ଡିରୂରାଲେ ଚଡ଼ୁନି। ମଧ୍ବ ରୈତେନାଧି ଗ୍ରା ସଭ ବେଭନୟ ଅଛି।
ନିଶାଁ ରନା ସ୍ବଗ୍ବା ନୂ କୂ ମସ୍ତୀ କବୈତ ବହୈତ ଅଛି।

ଦୂ ରୀତ କେ ଗୋନମଷ୍ଟୋନ କରୂବା କୋଆନା ଏଗୋ ଚାଢ଼ିପର ଗରୂଦୀ
ମାବନେ ରୈସନ ଅଛି... ଆନୟୀ ଜୀର।

କଂଗାବ୍.. ଯହମିନୁ

ଏମୁ ଚିଢ଼େ.. ଡଞ୍ଜର ପେନିକନ..ନାଧର ରୈଡ଼.. ତସ୍ବାନିଆ ଡେରିନ୍‌ସ୍
(ବୁଞ୍ଜପ୍ରାଧ)।

ଆୟ୍‌ଷ୍ଟେନିଆୟାଁ ଗୁଆନାନସ୍ବୁର ହେବ ହୋଠି ଲିହ ଯିଫି। ଏକ କବୋଡ଼
ଜନ୍ୟାଧ୍ୟା ରୈନା ଶହବଲେ ୧୦ ନାଧ ଦୃପହିଆ।

ଦକ୍ଷିଣ ରିଧତନାୟା, ଲୈକୋଂଗ ନଦୀ। ପହିନ ରୈବ ଧାନକ କଠିନୀ ମଶିନୟାଁ
ଦେଧନିଏଁ। ରିଧତନାୟାଲେ ସାଂପୋ, ଗୁଂଗୁଡ଼ୋ ଧାଗତ ଛେକ। ଗୁଞ୍ଜା କେ ମାଠୟ
ପଂସାନ୍ବ ରୈଡ଼ରୈତ ଛେ ଯେ ଓତୂ ରିଶ୍ବାୟ ଛେ।

ରିଧତନାୟାଲେ ମହାପ୍ରକାଶ ରଞ୍ଜ ଲୋନ ପଢ଼ି ବହନ ଅଛି..

মিঠী টুৰ, চীনী পগোচা, জকৰা ৰাঁন ৰঁচা নৈ হোৱা ছে যে চিঙে
কীনি কই উড়া দৈত ছে। মঞ্চ একঠা চিঙে কীনি কই উড়া দৈত ছাথি।

হোচী মিছ মিঠীয়া হনোৱা, উত্তৰী ৰিয়তনাম। ওতুফা নদী ৰেড
বীৰব।

মঞ্চ কে মখী ৰুচি আ পতি গৌৰৱ ওতই ভেটনছি।

যাত্ৰা বৃত্তান্তৰনা নোষ্টৰুক হেৰা জাগ ছছি ফেৰ ভেট জাগ ছছি।

ৰুচি ব্ৰাহ্মণ ছাথি আ.গ.এ.এম. আফিমৰক ৰেঁঠী, গৌৰৱ ৰাজপুত।
প্ৰেম ৱিৱাহ কেনে ছাথি। ৰুচিক পিতা ঐ ৱিৱাহক ঘোৰ ৱিৰোধ কেননি।

কঠপতনী, কখনো যোঁমি তই কখনো ৰোঁচ ৰনৈত আছি।

ৰুচি মংগে ৱিদাগ কে আনিংগন হোৱত আছি।

কল্লোডিয়া খংকোৰ ৰাত হিন্দু আ ৰৌক্ষ ধৰ্মক মম্মিশ্ৰণ আছি।
ভাগ যোগেন্দ্ৰ পাঠক ৱিযোগী খংকোৰ ৰাতক ৰঁগত মুখম আ ৰিসৃত
অৱেশণ কখনে ছাথি।

পৰঁ মট্ৰীষ্ট কে চৌৰাহা.. পেঁতীম মানক আদমী.. ৰাণ্ট গৰ্ভ মৰ? থপঁ
ডানৰ ফাৰ ৰন আৱৰ। মিকমটী ডানৰ ফাৰ ৰন নাগাষ্ট.. নো আগ ডোণ্ট
ৰাণ্ট।গ্নেনিশ মহিনা.. উনোয়, দোয়, ত্ৰোয়... (এক দু তীন)

পুচ্চনিঐ- দোঁদে ভিভা উল্লেদ (আহাঁ কতয় ৰহৈত ছী?)

কহনক- এমপান্সা (গ্নেন)।

..ৰাতিমে তৰন ৰেঁগ চিখেত ছী।

ৰেঁকাক, স্মৰণল্ৰিমি এযৰপোষ্ট.. ৰীচমে মম্মদ মংখন কে ৱিঁশ্ব ঠাঠ
কৰেত মূৰ্তি.. হিন্দীওমে চেতাননী নিখন ছে.. কোণ্ডা ষ্টিগ নহী। ৰেঁকাকক
নগ্না ৰাত অৰুণ মন্দিৰ।

পঠায়া.. গুণকায় জৰ্জৰ বৃক্ষ.. বৃক্ষক এহেন মূৰ্তি নৈ দেখনে
ছনিঐক। ৰাতিমে এক ৰঁজে মগ্গণ পগঁচৰ। মম্মাষ্ট ৰিমীৰ কৰতাহ।
[০৪.০১.২০১৯]

পৰিশিষ্ট- অঁডমান ডায়ৰী

মিতম্বৰ ২০১২- মামিন ৰাঁনক মঁজয় মপল্লীক পোষ্ট ৰঁনেয়ৰ জা

বহন ছুটি, ৰঁজেনি। হুম মহৰম্যাম্ ও মৃগ্যাম্, পোষ্টৰ্ণেয়ৰ এযৰপোষ্টপৰ ভেঁট হোৱত।

ষ্টেমী নহ কহ ঞ্জাদৰেঁ চাটু ঞ্জি, ও চেম্বেমে ঘৰ ৰঁনা বহন ঞ্জি, ওকৰা হোগ ছে ঞ্জম্ভান কহিযো মম্ভদমে চুৰিঁ জেতে। ওকৰ ৰাঁঠক ডাগৰৰ ৰাদমে ঞ্জৰেঁ ছে উদয। পোষ্টৰ্ণেয়ৰমে ৰাঁঠা নাম্মা একটা মোহলে ছে। ঞ্জম্ভানমে মভম্ভ ৰেঁশী ৰঁগালী ঞ্জি ফেৰ তমিন।

নাৰ্থ ৰেঁ, ৰিম্ভকহী নোষ্ট পৰ জে ফোণো ছপেত ছেক মে ঞ্জহী ঠাপুক পহাটু ঞ্জা জঁগন কে। এতহ ম্ভোৰকেনিং, ফুৰা ডাগ~~৭৭~~িং, ম্লীড ৰোঁষ্ট মভ ছে। কোৰন ৰীফ ছে। ম্যাম্ৰোঁষ্ট (পেনীমে ম্যাম্) ৰেঁমল-ৰেঁমল ম্যাগৰক জীৱন দেখি মকে ছী।

জালী ৰঁৰায়মে ম্যাম্ভিক প্ৰতিৰঁক্ষিত ছে।

ৰেঁৰষ্টগ জাৰৱা ঞ্জদিৰাম্মী। মিত্ৰ নলেন (বিনয গুম্মাৰ মা, ঞ্জাগ.এ.এম্.) ৰঁদাত জোৰ দেনে বহথি, জাৰৱাকোঁ জৰুৰ দেখিহেঁ।

হৈৱনাক ঞ্জাগনোঁড। □

মডৰ

মাহিগপ্ৰেমী মম্বাষ্ট আ নেহা নেত মপৰ্পিত গ্ৰ পোখী পুৰুষ-স্ত্ৰী মম্বক্ষ আ পুৰুষ প্ৰতিনায়ক মদনক মঁদেহ কেনা ওকৰা হুৱাৰা বঁনা দে জে, তগপৰ আধাৰিত খ্ৰিচি। ফেৰ অপরান্থী বৈকগ্ৰাডণ্ডক মম্বক্ষী ওকৰা শৰণ দে জে, যে মদনক দৰুপযোগ কএন জেতে ওগ মম্বাৰনা আ মদনক মানমিক উদ্ভেননক মঁগে উপন্যায় খতম হোৱত খ্ৰিচি।

মদনক পছনী ৰাধা মিনাগ-ফড়াগ কই কয় ঘৰ চনো বহনি খ্ৰিচি। ওকৰ বঁড়কী বৈঠী শনিচৰী শনি দিন জনমত বহে। মূদা ওকৰ কন্তো পতা নে, গম্হৰিযাৰানীক বঁনাডজ মিয়া গেন জে, যে দই খৰিতে তঁ বীম ঠাকা ভেটিতিএ আ চাডৰ-অনু বৈমাহি কই নই খনেত। আপনে জায়ত তঁ মদন জঁ দেখি নেতকৈ তঁ ওদবঁদ কই দেতে, ও ৰাধাকৈ কন্তো জায় নে দে জে। ওকৰ মাথামে মঁদেহক কীড়া ঘূৰঘূৰাগত বহে জে।

মূদা পহিনে এনা নে বহে, মদন তকতান কৰেত বহে জে ৰাধাক তেন-মাবুঁন মচলৈ কি জে। ওকৰ বাঁপ কামেমৰ খাজাদ আপন জমানাক গম্ণৰ পায়। বাঁপ-পিত্তী জৰে বহে, পচাম-মাঠি বঁগহাক জোতদাৰ। মূদা মূদা কামেমৰক পিত্তীক মূলুক বঁদ ভিন-ভিনাডজ আ কামেমৰক হিমামে পাঁচ বীঘা জমীন পড়লৈ, দু-বৈঠা, দু বৈঠী আ আপনে দু পৰানী। মামাজিক কাজ ৰোগীক গলাজমে কামেমৰকৈ বঁড মোন লাগে। দনু বৈঠা জেনা-তেনা বী.এ. কেনেক। মদন বঁম্বগ ভাগি গেন, ওতই ৰাধা মোন পড়ে। ওতই বঁম্ব খটনী যে ঘূৰি আয়ন, ৰাধা নেহৰ চনি গেন বহে। ও মাম্বৰ গেন, ৰাধা মিনেমা দেখই গেন বহে, ওকৰ জেঠকা মাতৃ মঁগে আ খৰ্কেম মঁদেহ শূৰ ভেলৈ।

ৰাধাকৈ বঁদাগৰী কৰা কই কামেমৰ খাননক। শনিচৰী ভেলৈ, কৰমু ভেলৈ। মূদা মদনক মঁদেহ কম নে ভেলৈ, পহৰা আ মাৰি-পীঠ শূৰ।

মদন আ কিশোৰ দনু ভায় ভিন্ন ভায় গেন। কনমমে খাড়াপৰ একটা শীমোক গাছ মূখি গেলৈ, ওকৰ দাম-চাপ কেনেক মূদা কিশোৰ

ঋতুগা নগা দেনক, গহিকী ভড়কি গেলৈ। ফেৰ ঝিকেলৈ।

মদন আ কমলামে মাৰি রঁমলৈ, মদন ওকৰ কান কাটি পড়া গেল। কমলা কেয় কায দেনকৈ, কামেয়ৰ ২-২ ময় ঠাকা দয় পুনিয়কৈ শান্ত কেলক। পীয়া মদনকৈ ঠেলা জোগাৰ কায দেনকৈ, পিপৰায় মিপৌন আ মিপৌনয় পিপৰা চনৰ ২ নাগল। কামেয়ৰ বাধাকৈ রিদাগৰী কৰা ক ২ আনি দেনক মদা মায় ওকৰা নেয়ি দেনকৈ- “ওকৰা য়েঁত, নে তঁ নাক কঠা দেতৌ।” ফেৰ মাৰি-পীঠ আ বাধা নেহৰ তিনঠোনিয়া চলি জাগএ। বাধা কে পএৰ ভাৰী বহৈ।

মৌষ্টিক পায় কেনা পৰ বাধা গঁঠৰ মে নাম নিখেনে বহয়। তকৰ পৰীক্ষা কে ফাৰম ভৰাগ চৈ। ওকৰ মখী মাস্বৰ মএ খহী খাতিৰ খায়ন চৈ। কৌনেজ বাঘোপৰ মে চৈ। বাধা ফাৰম ভৰগ-এ..

একঠা এহনো মময় বহগ জে ... মদন ওকৰা নিৰন্ত কাএ দগ। .. খগ মএ রীটি কএ ঔৰ কোনো আনন্দ জীৱন মে নগঁ চৈ। তেঁকিন আৰঁ নগঁ। আৰঁ তকলীফ হোগ চৈ। বাধা কএ হোগত বহৈ কতফ ভাগি-পড়া জায। ককৰো মংগে উড়ৰি জায। আশোক.. ওকৰ আঁখি মে আঁপনা নেত মিনেহ দেখ গ-এ।... বাধা কএ শনিচৰী মোন পড়ে চৈ। কৰমু মোন পড়ে চৈ। কোৰ কে দধপীরা রঁঠা কয় কী হেতৈ?

বাধা কএ কৈক ঠা নড়কা মোন পড়েত চৈ জে ওকৰা চাহৈত বহগ।... রঁৰ তোড়গ, জিনেৰী তোড়গ, আম দগ জাম্বন দগ।.. নে কহিয়ো দেহ মে মঠগ।... কৰজগন রনা আঁপন রঁহনোগযো...। মিঠরৌনিয়া চৈ। এক রঁৰ জাড় মে নেপান মএ রঁড় মন্তৰ কনঠোপী আননে বহগ।

গঁঠৰ কে বিজনু ঝিকনলৈ। বাধা কএ গঁঠৰো মে ফম্‌ষ্ট ডিৱিজন ভেলৈ (মানে ঝোষ্টিকোমে ফম্‌ষ্ট ডিৱিজন ভেল বহৈ)। বাধা কে মস্বৰাৰি পথৰেমে মহাৰীৰ কে ঘৰ মএ থোড়ে হটি কএ চৈ। পথৰা কে দূ ঠা নড়কী গঁঠৰ কে পৰীক্ষা দেনে বহগ। মগৰ ককৰো ফম্‌ষ্ট ডিৱিজন নে ভেলগ। মহাৰীৰ কে ফম্‌ষ্ট ডিৱিজন ভেলৈ, পথৰা পঁচায়ত কে প্ৰাগমৰী গমকুনমে ম্যম্‌ষ্টৰী নে দৰখায় দেত। মুখিয়া কহনকৈ হাকিমকে কনে পেয়া-তেয়া দিশ্ব পড়তে, জঁ ৪-৬ হজাৰ নগতে তঁ পনবহ যৌ মানদেয় ভেঠে, ২-৪ মহীনামে ঠকা ভূপৰ ভাএ জেতৌ। ও তিনঠোনিয়া আঁপন রঁহীন কে রিদাগ কৰরয় আয়ন-এ। মহাৰীৰ ওকৰা কহনকগ জঁ দৰখায় দেত তএ বাধা

কএ পথৰা গমকৃত মে ম্যাম্‌ষ্টৰী ভেঠ জেতগ। যম্‌ৰো যম্মাদ পঠেনে
বহগ। বাধা কএ ঞ্‌পনো মোন বহগ।

গঁঠৰ কে পৰীক্ষা খতম হোঙতে বাধা কএ এগো রঁঠী ভেন বহগ।

বাধা নৌকৰী ধাএ নেনক। ঞ্‌ৱাঁ মদন গাৰি-মাৰি ঝঁমৰি গেন
বহয়। মহাৰীৰ কএ ওহী গমকৃত মে নৌকৰী ভেঠ গেলৈ। ৰেখা মেহো
ওতহি ঞ্‌ৱাঁ গেলৈ, ডু বাধাক রঁহিনা বহয়, ওকৰো যম্‌ৰাৰি পথৰে বহগ।

ম্মদা মানদেয়ক খোজ পুচ্চাৰীক রঁহলৈ মদন বাধাক পহৰেদাৰী
কৰয়। ..এগো ৰঘুনাথ মহনী বহগ। ডু য়াঁ কএ কহনে ঘূৰগ- গোতনীক
কোনো ঝঁমৰাঁয় নে!.. ৰঘুনাথ নিচ্চচ্চ রঁতাহ বহগ। মদন রঁতাহ নে চৈ।
...নৌকৰী চোড়াঁ দেনকৈ। বাধা ঘৰ রঁঠ গেন। মদন মম্মহৰ গেন মদতি
নেন ম্মদা পান যয ঠাকা ভেঠলৈ। ম্যাম্‌ষ্টৰক মানদেয় রঁঠি কই চাৰি
হজাৰ ভই গেলৈ। বাধা রঁঠী পচ্চতায় নাগন। ফেৰমঁ নৌকৰী ভই জাগ,
মহাৰীৰ কহনকৈ হেডম্যাম্‌ষ্টৰ ঞ্‌ৱা ম্মথিয়া যই ভেঁঠ কৰগ নেন,
হেডম্যাম্‌ষ্টৰ কহনকৈ ম্মথিয়া যই ভেঁঠ কৰগ নেন। কাম্মেয়ৰ ম্মথিয়া নগ
গেন, ম্মদা ম্মথিয়া য্যফ নকাৰি গেলৈ কাৰণ রঁত দিন ভাএ গেলৈ।

মদন মহাৰীৰ যই বাধাক ভেঁঠপৰ শঁকানু হোঙ চৈ। কাম্মেয়ৰ
চৰঠিত লৈত ৰহৈ চৈ। কী ঘটনগ, কোন দখ তকনীফ চৈ। যম্‌ৰ যঁগে ও
কিএ খুম্‌ৰ-ফুম্‌ৰ কৰৈএ, মদন পুচ্চৈ চৈ। বাধাকৈ দখ হোঙ চৈ।

মদন রঁহীন নগ গেন। রঁহনোগ ৰাজগুম্মাৰ গঁঠৰ কৌনেজ মে
পঠৰঁগ চৈ। দৰম্মাহা নে ভেঠৈ চৈ। নেকিন ঠীমন খুৰঁ চলৈ চৈ। রঁহনোগ
পুচ্চনকৈ- কনিয়াঁ কএ নৌকৰী কিএ চোড়ায় দেনিএ?... ঞ্‌হাঁ রঁলৌ যঁদেহ
কৰগ চিঞ।

মদন ঠেন দেনক। ঘৰ পঁঠেন.. বাধা.. ম্মঠিয়া তেন চাৰি কএ দেহ
মে ঞ্‌ৱাগি নগায় নেনে বহগ। কাম্মেয়ৰ জে বাধা কে যেরা কেনকগ.. দনু
মে জক্‌ৰ কোনো নঠপঠ চৈ।

মদন রঁহীন নগ জাগত বহয় তএ বাধা ভনভনাগত বহয়- যম্‌ৰো-
ভেঁম্‌ৰ কএ নে চোড়নক।.. ঞ্‌ৱাগি নগা নেরঁ...

.. কাম্মেয়ৰ চোঁড়া কএ নাএ জাগ চৈ। .. বাধা নেন ঠানিক কীনে
চৈ। ওকৰ রাঁপ ওগ দনু নএ এতেক চিন্তা.. মদন যোঠেত বহগ-এ। ওকৰ
যঁদেহ পক্কা ভেন জাগ চৈ।

ৰাধা কহগ ছে- পিপৰাহী ৰানী দীদী মএ চাউৰ না❖❖ নে আৱৌ।
দীদী পাঁচ কিনো চাউৰ দেনকৈ.. মদন কএ ৰীম উঠলৈ। ঞ্পন
চাউৰ ৰাখ..

খালী গ্ৰা জৌগী কেনক। বঁড়ৰাঁ ভতাৰ নগ মূতগ খাতিৰ ৱৈনায
দেনক।.. ৱাপক হাথমে দৰিয়া দেখি শনিচৰী কএ ডৰ ভেলৈ- মায কএ নৈ
মাৰহক হৌ পল্লা।.. ৰাধাক গৰদনি কষ্ট গেলৈ।

মদন নিকনি গেল। ৰামপুৰমে মদন কে মামক মস্বৰাৰি ছে। মমা
কে মমিনা মাৰ তএ ঞ্পৰাধী মভক মৰদাৰ ছিঞ। ঙ্ৰ মমাক জেঠকা
মাৰ নগ গেল জেঠকা কে কনিয়াঁ ডৰি গেলৈ। মমিনা ওভুহি ৰহগ।
ৱাঁজলৈ- একৰা হম ৰাখৱৌ। পড়ন-পড়ন কখনু ঞ্ৰাঁখি নাগি গেলগ। ৰাধা
ফেৰ আয়ল ছে। উজ্জৰ নুঞাঁ পহিৰনে। গনা মে খুঁষ্ট নপেষ্টনে।

নিম্ন ষ্ট্ৰিষ্ট গেলগ। ৰাধা কতৌ নগঁ ছে। নেকিন ওকৰা বঁমাগ ছগ
ৰাধা মামনে চাটু ছে। □

ভোষ্ট

ভোষ্টমে লেখক- প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট (যুগ্মধাৰ) কেঁ ভাতিজ (ও প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্টক ভাতিজ ছথিহ তকৰ খুলায়া বঁদমে হোওএ) যদুৰংশ, জে বঁদত পহিনে এমেনে এক বেঁৰ ভেন বহয় (একৰো চঠা বঁদমে জে) কেঁ নোক ৰিধায়কজী কহৈ জে, কেৰ ফোন খৰেঁত ছহি। প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট যুভাষ জী ক নীক নোকমে গিনতী ছহি যে ও হিনকায়ঁ মহায়তা মাঁগৈত ছহি। কৰিহো পৰ্ণাটে ছথি। ৰাজদ নেতা ৰাজিনদৰ কহৈ ছহি জে য়ৰহক ঐঠাম এক-এক কপ চাহ পীৰি নেতা তহীমে বেঁড়া পাৰ।

এমেনে চুনাৰমে ৰাজদ, জদয়ু আ কাংগৰেয় পাঠী কে গঠৰঁধন জে। যদুৰংশ গুমাৰ যাদৰ পিপৰা ৰিধান যভায়ঁ তম্মেদৱাৰ ছিঐ, গ্ৰ ৰাজদ কে হিমামে পড়ন জে। কৰিহো পহিনে সুপোনমে পড়ৈত বহগ। অগ বেঁৰ কাগাষ্ট কএ পিপৰা ৰিধান যভামে দাএ দেনকগাএ, ৰিজেদৰ যাদৰ এতই যই জিতৈত বহগ, তেঁ এতৌকা বেঁয়ী ভোষ্টৰ জদয়ু কে জে। ৰাজিনদৰ যাদৰ এতই যই মুখিয়া কে এনেক্ষন নড়ন বহয়া। জীত নে যঐঐন, মুদা যোগ্য আদমী জে, গএৰ যৰকাৰী কোঁনেজমে নাম জে, মায়মে দু-চাৰি দিন কোঁনেজ জাগএ আ হাজৰী বঁনা কই চেন আৰঁগএ। জহিয়া কহিয়ো অন্মদান আৰেঁ জে তএ থোড়ে আমদনী ভাএ জাগ জে। লাষ্ট বঁনা কই যভ ঘুমেএ। প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট যোহো যঙমে ঘুমে ছথি। হৰদী কে পৰোগ্ৰাম বঁনত তই প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট কামতা (জদয়ু) মংগে নিকনি জেতা, মুদা নে দীনা পাঠক (জদয়ু)কেঁ কিছু পতা জে নে একটা আন কাংগৰেয়ীয়ে কেঁ। প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট কামতাকেঁ কহৈ ছথি জে ঐ তৰহেঁ যোচনায়ঁ ৰাজদ, জদয়ু আ কাংগৰেয়ক গঠৰঁধন কমজোৰ ভই জেতৌ। কামতা হৰদী জাগনে তৈয়াৰ ভই জাগএ। ফেৰ হৰদায়ঁ কৰিহো। এনেক্ষনক পৰচাৰক প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্টক গ্ৰ পহিন অন্মভৰ ছহি। যদুৰংশ কহৈ ছহি জে পেয়া নগ অয়া। প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্টকেঁ গ্ৰ চিহ্নিত কৰে ছহি। ৰিঁশু পাওক চুনাৰ কেনা

নড়ত? প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট কতেক চন্দা দই মকতিহ ৯-১০ হজাৰ, ওগমঁ তঁ
 নীক জে পৰচাৰমে ওভেক খৰ্চ কই দেখি, চাহ-পানমে বী কোনো কম
 খৰ্চ হোৱা ছৈ! মোটে ছথি জে কৰিহোক খৰ্চাক ভাৰ উঠা নেথি, মূদা ফেৰ
 হোৱা ছথি জে নৈ জানি কহে খৰ্চ হেতগ। প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট আ কামতা
 ম্পোতমে পঠৈত বহথি আ যদুৰংশ বহীৰ্গজমে, তকৰ একঠা খিমা
 প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট মুনৰৈ ছথি, কামতাক মাগকিনমঁ প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট আ যদুৰংশ
 একচাৰা গেলথি ওভুই মাগকিন চাৰি ভই গেলৈ, কামতা যদুৰংশকৈ
 মোন পাঠৈত ঞ্ছি, যদুৰংশ আৰঁ ওকৰে ক্ষেত্ৰক এমেনে রঁনটে, এক দোমৰ
 কে রৈগৰতা পড়তে। মূদা পাঠী নাএ কএ দূৰী ছৈ, শীৰ্ষ নেতা মভ
 মমমোতা কই নেতকৈ মূদা এতেক দিনক কষ্টতা ভৰন্তে ভাফ জকাঁ
 কেনা উড়ি জেতে? রিন্দুনান দাম মখোনিয়া ঞ্খ। খিমা মুনৰৈ ছৈ, চাহ
 দোকানরঁনাক নাম রীতিযো ছৈ, ঘূম জে নেতকৈ, যে মমপেন ভাএ গেলৈ।
 তহিয়া মএ চাহ রৈচগ ছৈ। মভ ভভাৰো হঁমলৈ, রীতিযো মিডিনো পাম
 নগ-এ। রীতিযোমঁ প্ৰাষ্টেগোনিম্‌ষ্ট পূছে ছথি, ও ককৰা ভোষ্ট দেত, মূদা ও
 ঠেঠ জৰাঁৰঁ দগ ছথি- ককৰা দেৰৈ আ ককৰা নৈ দেৰৈ, যে তোৰা কহি
 কএ! রীজেপী কে কঁডীডেষ্ট বিশ্বমোহন ছিএ, এক রৈৰ এমপী ভএন বহগ,
 দোমৰ রৈৰা হাৰি গেলৈ, এত্ৰক এমেনে ওকৰ কনিয়াঁ মূজাতা ছিএ।
 বিশ্বমোহন কীযষ্ট ছিএ। এক রৈৰ দিনেয়ৰ কামত জীতন বহৈ, ওহো
 কীযষ্টে বহগ। ওনা মোশনিম্‌ষ্ট পাঠী কে নেতা বিনায়ক যাদরক জমাগ
 দীনরঁক্ষু যাদর যেহো এক রৈৰ জীতন ছৈ। পিপৰামে কীযষ্ট কে জনমঁখ্যা
 রৈশী ছৈ। দোমৰ নম্বৰপৰ ধান্বক আ তেয়ৰ নম্বৰপৰ জাদর ছৈ। ধান্বক
 জাতিকে ঞ্খপন কোনো কঁডীডেষ্ট নৈ ছৈ, যে ওকৰ ভোষ্ট রৈষ্টটে, চৌধৰী
 ভেলৈ রনিয়াঁ আ রীজেপী ভেলৈ রনিয়াঁ পাঠী, ভু রীজেপী ছোড়ি কতয
 জেতে? হঁ পাগ পৰ কিযো টুগন জাগ তঁ.. মমাজরাদী পাঠী কে কঁডীডেষ্ট
 মগনাৰাযণ গুণ্ডা, ভু তেলী ছিএ, তেলী কে রৈমী ভোষ্ট ওকৰে জেতে।
 রামপঁখী কে উমেদরার নাগেয়ৰ যাদরক কোনো চৰচা নৈ ছৈ। মুনমান
 রীজেপী মএ ভড়কৈ ছৈ, ভু মরঁ ছেহা গঠরঁধন কে ভোষ্টৰ ছিএ। তহিনা
 রাঁভন গঠরঁধন মএ ভড়কৈ ছৈ। মূখদেৰ রীজেপী মে ছৈ, ওনা ওকৰ
 উমেদরার মএ জনতা নৰাজ ছৈ। শিৱজীক চাহক দোকান ছৈ, নৈ নীক
 চাহ রঁনৰৈ ছৈ, নিশাঁমে বহৈ ছৈ, পৰধানমঁতৰী তক কে গাৰি দৈ ছৈ,

প্ৰাট্টেগোনিয়টকৈ কহি ছহি খৰচা কৰি নে- তোৰে কোন কমী ছহ! ওকৰ
 ৱেঁঠী নছমী জীন্ম আ ঠাপ পিছগ ছে। নিঠী চাহ ৱনৰংগ আ ৱেঁহকী
 মমহাৰগমে ওস্তাজ ভাএ গেল ছে। প্ৰাট্টেগোনিয়টকৈ শিৱজী নছমীম
 পঢ়াগক ঠেয়ট কৰৱেঁত অছি, প্ৰাট্টেগোনিয়ট পূছে ছথিছ পুংপ মানে কী?
 ভঙৰ- ফুল। শিৱজী, ৱেঁঠী পঢ়েমে তেজ ছো! প্ৰাট্টেগোনিয়ট কঁতীভেট মংগে
 অখন ময়ঙ্ক মভকেঁ ৱতা দেনহি ছথি, তা ৱাত পমৰগ ছে, দম দিম্বকা
 ৱাঁদ ফেৰ এতা। ঘৰনী কহি ছথিছ- ঘূচঘূচ জায় কএ কী হেতে। অহাঁ কে
 কহনে নোগ ভোষ্ট দাএ দেতে? দাগ মকগএ। মৌ-পচায় ভোষ্ট কে ফৰক
 পড়তে। তএ ফৈদা হেতে যদৱংশ কএ। অহাঁ কএ যদৱংশ কী দেত?.. অখন
 কাম কৰতে তএ দূ গো পেয়ো হেতে। পৰচাৰ কেন◆◆ মএ পেট ভৰতে?
 মৱঁ গুগছ পেয়ে নে নে ছিঞ। নে ছিঞ তএ জাভ। ওনহী ৱেঁঠেন বহৱাঁ..
 অগ হম নে কাম দেৱেঁ তএ কাগল্হে ঠু হমৰা কাম দেতে? জে মন
 হোগ-এ মএহ কৰ- ঘৰনী আজিজ ভেন কহগএ।

যদৱংশ নামাকন দাখিন কেনক। প্ৰভাম প্ৰভাৰী ছিঞ। চুনাব
 নগিচা গেলে, প্ৰাট্টেগোনিয়ট কৰিহো পাঁটে ছথি। কামতা মংগীজী কে
 পৰচাৰ কৰয় গেল অথ, ও ওকৰ পাঠী জদয় কে ভমেদৱাৰ ছিঞ, ক্ষেত্ৰ
 ৱঁদেল গেলে, নেকিন পাঠী তএ নে ৱঁদনলে। ৱিন্দু মাম্‌টৰী কৰগএ।
 পৰাগৱিষ্ট। .. পচায় ঠকে মেহীনা। .. কোয দগ ছগ, কোয নগ দগ ছগ।
 .. জেহ ভেটেন, মেহ নাএ নেনক। চাভৰে দেৱেঁ, দুখে দেৱেঁ, জৰনে দেৱেঁ..।
 এক ৱেঁৰ ঠু পঁচায়ত মমিতি কে মদম ভেন। মথিয়া কএ কহি কএ
 পৱনিক কে কোনো-কোনো কাম.. গনৰা আৱায় তএ ককৰো ৱিঁৰধা
 পিনমিন। কাম ভএ গেতা পৰ.. কোয দম, কোয ৱীম।.. নেকিন অগিনো
 চুনাব জাতীয় গোনৱন্দী কে ওজহ মএ হাগৰ গেল।

মল্লু.. মানজান কে পেকাৰী কৰগ-এ। খাতী খৰচা-পাগন কে
 গঁতজাম কেনে জাহক.. মল্লু হমৰা মন্থা তএ নে ৱুঁগম বহন অথ। মল্লু
 ভায়, পহিনে চুনাব কতে ঠিকন আ শান্ত হোগত বহগা.. অৱঁ স্বাৰ্থ কে
 ঠচা পঠক ছে।

অগ মভক ঠাৰগেট মমহৰী আ ডোমৰাৰী বহে। কৰিহোমে মমহৰ
 কে দৃষ্টা ঘনগৰ ঠোন ছে।.. মণ্টনে ডোমৰাহিহো ছে।.. মৱঁ ভোষ্টৰ কে

দুখৰ পৰ জাউ।.. হমৰো ভেতু দেনক। হমৰো পুছনক। কৰিহো কে দনু
 ঠোন আ রঁগহীও কে মুমহৰী ধাঁগনিএ।.. যাঁম পেড় গে।.. চঁদেমৰী চাহ-
 পান কে পেয়া তএ হমৰা মএ নেৰেঁ কেনক; মুমহৰী কে এগো নেতা
 খাতিৰ যৌ ঠকা ওঁৰ নেনক।.. নীতীশ গুম্বাৰ ভোষ্টৰ কে নাম জে অণীত
 কেনে ছে যে, যাত নিশ্চয় বঁতা ঘোষণা-পত্ৰ, বৈনেষ্ট পেপৰ কে নমুনা আ
 কনেঁডৰ নাএ কএ নিকলৈ ছী।.. ভাগজী গঙী কে গঙী আননে ছহ।.. হম
 অণন আঠা গীত কাএ বহন ছী।.. মহিলা কএ ঠীক মএ বুঁমারঁহক।
 কহিহক নীতীশ আ নাতু মিন গে।.. দনু এক ভাএ গে।.. অণ বৈৰ
 এতয় তীৰ কে নিশান নৈ বহতে। নানষ্টেম বহতে।.. অণ বৈৰ নানষ্টেমো
 মে দেৰঁহক তএ নীতীশে জিততে। পুছনক- নীতীশ মুখমঁতৰী বঁনতে নে?
 মহিলা খাতিৰ বঁগত গুগছ কেনকগএ। জনীজাতি নীতীশ কে কষ্টৰ
 মমৰ্থক ছে।

মফীনা আয়ত হগ!- জমীন মুনৰঁগএ। মফীনা কেহন-কেহন কে
 আঁড় গনায় দগ ছে। ফেৰ মফীনাক একটা খিছা।.. মুখিয়োমে ঠাঢ় ভেন।
 নোক চিহনকৈ। চঁদেমৰী মফীনা কে ভজ বহয়, যাঁগে ঘুমগমে চঁদেমৰী
 কএ খুৰঁ মন নাগগ। ওকৰা ভোষ্ট কে দেতে! চঁদেমৰী মোচগএ.. কহিয়া
 কাম পৰ ভোষ্ট দেতে? মফীনা বৈয়া পঢ়ন লিখন নৈ ছে, ফোকানিয়াঁ পায়
 ছে,..।

বিশ্বমোহন কে ঘৰ কষ্টেয়ে ছে। ওতয় পান ময় ঠকা ভেটৈ ছে।
 মঁজয় আ জয়প্রকাশ দনু বীজেপী কে মমৰ্থক ছিএ। অখৰাঁৰমে বোজ
 মমাচাৰ.. গঙী কে নোষ্ট আ শৰাৰঁ কে বোঁতল পকড়ন জাগ ছে। গগনা-
 দাৰু আ মাঁয় চলে ছে। বীজেপী জিতনে ছে।

মিপোন.. বান্ধন গাঁধী কে ভাষণ বহগ। পূৰা গাঁধী মৌদান ভৰন
 বহগ.. কহনকগ মোদী চোৰ ছগ.. দঁগা কৰবৈঁ ছে, হিন্দু-মুসলমান কএ
 নড়বৈঁ ছে।.. গঠৰঁধনে জিততে। মমাজৰাদী পাঠী.. মণনাৰাষণ মাহ..
 কামতা খোঁমাগএ.. ভোষ্টকষ্টুআ.. বিশ্বমোহনো কে মাড়নক কামতা..
 জদয়ু.. ফেৰ বাজদ.. কহियो বীজেপী কহियो বঁগতা ছাপ.. নীতীশ মহিলা
 নএ বঁহু কাজ কেনকৈ, যৌ মে তেঁতীম ঠা মীষ্ট, মাগকিল দেনকৈ।

পাঠক ঠোন কে ছে.. পৰচা ঘুৰায় দেনক। নানষ্টেন নৈ, কমল।

হুম- নানষ্টেমা ঙু- কমল।কমল।

মোদী কী কহনকগ। নানু কএ রঁদনাম কৰগ রনা রাঁতা।
ঔপহৰণ, রঁনাকোৰ ঔ হতা.. মাঁম পড়ৈত নোগ ঘৰ মে রঁম.. নোক মোদী
ঔ নানু কে নকন কৰগ ছৈ।

.. রীজেপী জিততে তএ বিজৰভেয়ন খতম কাএ দেতে।.. মামীক্ষা
হেঁক চাঠী মে গপ মোহন ভাগরত রাঁজনগএ।.. মতনরঁ একে.. মঁডন কে
রিবোধ মে কমঁডন..।

এমেয়ী হাৰুণ বশীদ- রাঁডন কে জনমঁখ্যা কতে? দুগএ-ঔচাগ
পৰ্য্যেঁ ন? ঔ নোকৰী মে.. মগৰে তএ রএহ ছৈ।

চঁদেয়ী.. মফীনা রঁয়ী গোৰ ভাএ গেন ছৈ.. মরঁ পাঠী পেয়া লৈ ছৈ,
তরঁ ষ্টিকট দৈ ছৈ। ওকৰা নেট ভাএ গেনে। তাঔৰ ষ্টিকট রঁক গেন
বহগ।.. চঁদেয়ী.. মফীনা কে ঔং-ঔং নিহাৰয় নাগল।.. রীজেপী
ময়নমান কএ ভগরঁ চাহয় ছৈ। ময়নমান ডবন ছৈ- মফীনা
কহনকগ।.. জেনা হিষ্টনৰ যাদুদী কএ কতন কেনকৈ, তহিনা মোদিযো
মিয়াঁ কএ কাগট দেতে।.. ঔগ দেয় মে গিষ্ক ডড়তে।

রীজেপী ঔনধন খৰচা কাএ বহনগএ।..জমীন.. মোদী তএ এক
নম্বৰ কে মুঠা ছৈ! বামধন রাঁত নোকগ ছৈ।

ঔগ পৰভায় ঔয়ন বহগ। হুঁথ-খৰচা কে মাত হজাৰ ষ্টকা দাএ
গেনগ। দুঠা হুঁথ ছৈ।

বাম মন্দিৰ তএ রীজেপীএ রঁনেতে।.. চুনকৈ মে মন্দিৰে রঁনরঁ
নএ?.. হুম মোদিএ কএ ভোষ্ট দেৰে।.. পকিয়া ঔধভজ..

মুৰ্যনাৰাণ কৌমনিয়ট.. নীতীশ গনগ্ৰাণৰ ছিএ.. এগো মঁহ
ভাজপা.. দোমৰ বাজদ।

কমল দায় রীজেপী মমর্থক ছিএ। ..ছগন গঁচ কে ছাতী.. পাকিস্তান
কতো ভাৰত মে চঁচনগএ!... চীন কে নগহী ভাএ জেতে.. বামদেৰ কে
গপ পৰ মরঁ হঁমগএ।

ভোষ্ট খাতিৰ মোদী পাকিস্তান পৰ হমনো কাএ মকগএ। .. রীজেপী
নড়াগ কিএ কৰতগ? হিন্দুএ খাতিৰ নে কৰতে?.. ময়নমান কে

পাকিস্তান ভেঙেন জাএ। নান পাঠক বিম্ফোষ্ট কেনকৈ।.. ৰাষ্ট্ৰবাদী নান তএ আওৰিঁএ গেন।! আৰঁ মনুৱাদিএ ঠা কে কমী ছৈ। দীনা পাঠক.. মোদী পৰ ভ্ৰষ্টাচাৰ কে আৰোপ নৈ নাগেন.. মোদী তএ মহাভ্ৰষ্টাচাৰী ছৈ। স্মৰ্থীৰ চাহ দহক- কামতা কে গ্ৰা উদাৰতা মাহৌন কএ একদম ৰঁদৈন দেনকৈ।

পৰচাৰ খতম ভাএ গেলগা।.. শান্ত.. ময়ঁ ঠাজ ভুত্ৰুৰ জকাঁ তৰেতৰ মনগৈ ছৈ।

নোগ এক ঘণ্টা পহিনগ নাগেন মে নাগয় নাগেন। ৰেঁচনা ককহী দাএ কএ মহিলা ভোষ্টৰ পঠিয়ারেঁত ৰহগ, মিপৌন ৰঁজাৰ মে পোনিং কম ভাএ ৰহনগএ। গ্ৰা মমাচাৰ ৰীজেপী মমথক কএ চিন্তিত কেনকগ। শহৰমে কমত কে ভোষ্টৰ ৰেঁয়ী ছৈ।

মফীনা ভোষ্ট গিৰেঁ নএ আয়ন ছৈ। .. কাগলহ এৰঁহ- কহি কএ ঠঁদেঘৰী নিকৈন গেন। মফীনা মুকুৰায়ন। ৰিঁহান ভনে ঠঁদেঘৰী নৱথোন গেন। মফীনা মংগে তুনাব কে গপ হোগত ৰহনৌ।.. ভাজপা কহৈ ছৈ হম জিতৰৌ। গঠৰঁধন কহৈ ছৈ হম জিতৰৌ। আৰঁ জে হোগ।মফীনা দু-তীন দিন মে দিলৌ চৈন জায়ত। ঠঁদেঘৰী পুচনকৈ- এৰঁহক কহিয়া? মফীনা ৰাঁজনৌ- ভাজপাগ্ৰ ৰোজ নয়া-নয়া কাণ্ড কৰৈ ছৈ।.. ঠঁদেঘৰী- এনা হীয়া হাৰনে জিনগী চনতহ? মফীনা চুগুনৈত ৰহন.. নড়ৈত-নড়ৈত মৌৰ গেনাগ নীক ছৈ।.. মৰনাগএ, জিনাগ ছিঞ। □

ঘৰদেখিয়া, ৰাজকমল ঝোনোগ্ৰাফ (নিত নৱন ৰাজকমল), ৱঁনেত ৱিঁগড়ৈত, গুনো, ৰমতা জোগী, মডৰ আ ভোষ্টক পুনৰ্পাঠ

উপৰ দেন গেন ঘৰদেখিয়া, ৰাজকমল ঝোনোগ্ৰাফ (নিত নৱন ৰাজকমল), ৱঁনেত ৱিঁগড়ৈত, গুনো, ৰমতা জোগী আ ভোষ্টক য়েপনয় ঞ্ছাৰ্কেঁ স্ভাষ চন্দ্র যাদৱক শৈলী, প্ৰতীক আ প্ৰতীক চিহ্নক প্ৰয়োগ, মদা পৰিৱৰ্তিত হোগত বৃদ্ধক কেন্দ্ৰ, দৃশ্যামেক আ ধ্বন্যামেক চিত্ৰ গ্ৰা মভ স্নগষ্ট ভই গেন হএত। মনহেমেক ভগতা মন নোকদেৱতা নেথকক ভীতৰ প্ৰৱেশ কৰৈত ছথি আ ও ঠীপই নজৈ ছথি, খোঁচাৰি কই মভ ঠীজ-ৰৌষ ৱঁহাৰ আনই নজৈত ছথি, আভিনেখিত কৰই নজৈ ছথি।

তঁ স্ভাষ চন্দ্র যাদৱক শৈলী ভেন ভগতা শৈলী।

মদা ঘৰদেখিয়াক মহিমামে (মন্ ১১৭৯ মে নিখন) স্মখদেৰ ভোষ্টমে কতেক গোষ্টে মঁ ঠাকা ঠকনে ৰহৈ। যে ভোষ্ট উপন্যাস ৱঁনেত ২০২২ মে, ১১৭৯ মঁ ২০২২ মে কিছু ঞ্ছতৰ তঁ এলৈ কাৰণ প্ৰোষ্টেগোনিয়ষ্ট কহৈ ছথি ভোষ্ট (২০২২ মে)- মল্ল ভায়, পহিনে চুনাৰ কতে চিহ্নন আ শান্ত হোগত ৰহগা।.. আৱঁ স্মার্থ কে উঠা পষ্টক ছৈ। মদা ১১৭৯ মে যেহো ও কহৈ ছথি- ঞ্ছৰেকষ্টআ ভই কই স্মখদেৰ কেন এহে কমা লৈ ছৈ। ভোষ্টমে কতেক গোষ্টে মঁ ঠাকা ঠকনে ৰহৈ। ঘৰদেখিয়েক ধঁধমে ঘষ্টনা (মন্ ১১৭১ মে নিখন) ‘ৱেইষ্ট ফাৰ গোডো’(যেম্মূন ৱঁকেষ্ট) ক মোন পাড়নক যে কোনো পোয়ষ্টমাডৰ্ন উপন্যাস ৱঁনি মৰ্কেএ। দানকৰ ঘৰদেখিয়াক তৰ্জপৰ জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডন নিখনহি ঞ্ছপন তৰ্জক ঘৰদেখিয়া। যে পাঠ একষ্টা দেমৰ নেখয়ঁ মন্মাদ ঞ্ছাপিত কেনক জে উমেৰমে তঁ দানকে ৱঁৰাৱঁৰক ছথিহ (এক মাত পেঘে) মদা নেখন দানকাৰ্যঁ তীম মাত ৱাঁদ শ্বৰু কেনহি।

যে দানকৰ পাঠ কাল-স্থানমে অৰ্পন পাঠ্যম্ সম্বাদ কৰিএ, তঁ
দোষৰ নেথকক পাঠ্যম্ যোহো।

মুভাষচন্দ্র যাদৱক ঘৰদেখিয়া-

নড়কা হালেমে কনককুয়ায় গাম্ম আয়ল চলে এখন ভুৰতে সম্বাদ
পঠাকই মণ্ডোনাগ খঠাক ঘৰ ভই জেতে। নগনয়ম্ দয় দিন পহিনে আৰি
জেতে, জিনকা দেখই কে হেতে, দেখি নেতে।

জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডনক ঘৰদেখিয়াক গ্ৰা স্বংশ দেখু-

“দনু জোড় ধোতী নাগেয়ৰ ঝাংগনয়ম্ আনি আগুমে বখি দেলকনি।
ধোতী দেখি ডোমন ৰঁজলাহ- “মমোধ, কতৰোঁ গৰীৰঁ ছী তেঁ কী মূদা
গজ্জতি ৰঁচা কই বখনে ছী। ৰেঁঠীক দৃশ্বাৰপৰ কোনা ধোতী পহিবৰঁ?”
ঠাঠক ভুৰকী দেনে লুখিয়া দেখেত ৰহিখ। ডোমনক ৰাঁত মূনি দোয়ম্
ৰাঁজলাহ- “মমোধকোঁ কহিঅনু জে জখন ৰেঁঠী আওত তখন নে ৰেঁঠীক ঘৰ
হেতিন, তাৰেঁ তঁ হমৰ ছী কীনে। হম দৈত ছিঅনি”। ঠহাকা দৈত ডোমন
ৰঁজলাহ- “জখন হমৰ ৰেঁঠী এহি ঘৰ আওত তখন নে ও মমধীন হেতীহ
আকি অখনে?”

জেনা বিনিয়াঁ অমাঠী, কৰঠী, পতনো, জহিয়া ভেঠি গেলৈ আনৈএ,
তহিনা মুভাষ চাৰা কাতম্ তথ্য একষ্টা কৰেত ছথি আ আখ্যান,
মহাআখ্যান মূজিত কৰেত ছথি। যে গুনোক নাযক গুনো লৈ বিনিয়াঁ
অছি, বিনিয়াঁম্ প্ৰাৰম্ভ, বিনিয়াঁ ম্ অস্ত। আ যে বিনিয়াঁ গ্ৰা স্থান অৰ্পনম্
ৰঁনেতক, নেথক ওকৰা নেত একষ্টা মহ-কনাকাৰক প্ৰমিকা নিৰ্ধাৰিত
কেনে ৰহিখ, মূদা ও অৰ্পন সম্বৰ্পণম্ নেথককোঁ ৱিৱশ কই দেলক
নাযিকা ৰঁনাৱেঁ নেত। গুনোক ৰেঁঠী আ গুনোক ছোষ্টকা ৰেঁঠাক ঘৰক
কাজক প্ৰতি দৃষ্টিকোণক দৃষ্ট। ছোড়ী অমকৰে কখন ঘৰ তই কখন
গাছী দৌড়েত ৰহগ ছগ। ছোড়া আঠ ৰঁজে ধৰি মৃতনে ৰহৈ ছৈ।

মূদা ফেৰ জখন ৰাঁয় চাৰা কই ৩০০ ঠাকামে গুনো ৰেঁঠেএ তখন
ওগ পাগম্ বিনিয়াঁ পাঠী কীনেএ। নেথক যে লৈ নিখে ছথি জে গ্ৰা ৱএহ
৩০০ ঠকা ছিঐ, মূদা গুনো জগ আয়ানী ম্ বিনিয়াঁকোঁ ও পাগ দই দৈত
অছি তগম্ বিনিয়াঁক আমেৱিশ্বাস যোমাঁ অৱেত অছি।

এলোক ৰাঁপ এলো নেন ছোড়ি গেলৈ ছোষ্ট-পেঘ খুৰপী, কোদাৰি, খঁতী, দৰিয়া, গুড়হৰি, ভাতা, ৰঁৰছী। ঘূৰ-ফঁআ, ছল পৰ্পঠ, আ এলোকঁ মৰকাৰী জমীনপৰ ৰঁমই পড়লৈ।

এলোক মৰনাক দুখো মভয়ঁ ৰেঁশী বিনিয়াকঁ ভেলৈ, যে নেথক প্ৰাৰম্ভ আ শ্ৰুত দনুমে বিনিয়াকঁ উপস্থিতি বখনে ছথি।

এলোক ৰঁড়কা ৰেঁঠাক ৰোজগাৰ নেন পনিজাৰঁ পনায়ন। পূৰা ৰঁজাৰ ৰাজিনদৰ তীনৰক ম্যমদাহী গনৰা গানহী আ ওকৰ চাৰিঠা ৰেঁঠা। ফেৰ ৰঁজাৰমঁ ৰাঁহৰ আঁত, ৰেঁনা, ৰীনা আ মোনক। আ তখন এলো কেঁ দুঠা মপাৰী দুঠা নোত মে আয়ন ছে- একঠা নানো পণ্ডিত কে পোতী কে ৰিয়াহ , দেয়ৰ মাৰি কে জৈথী কে ৰিয়াহ। এলোক মসুৰাৰি ছে ৰেঁনা আ ওকৰ পত্থীক নাম ছে ৰেঁনারালী। পহিনে এলোকঁ গাজা পীত্ৰত-পীত্ৰত দম্মা উখড়ি গেলৈ। চাৰু কাত মানে গাজাক নশাক ৰ্যাপাৰ হোগত হেতে। ভগিনাক ৰিয়াহক নোত পুৰাঁক গ্ৰম, মাড়ী, মায়া, ৰিনাভজ আ দৃ ময় একাৰন ঠাকা দিঅ পড়তে। ও মোনক জাগএ, ছোষ্টুআ আ বিনিয়াঁ মঁগ ছে। এলোক ৰঁড়কী ৰেঁঠী ৰনিয়াঁ ৰীনামে ৰিয়াহন ছে। ৰনিয়াঁ মেহো মোমে ৰীনামঁ আয়ন ছে, ৰেঁহীন বিনিয়াকঁ অপন মাসুৰ নই জায় চাই ছে। মৃদা ও মনা কই দেনকে, নোক কহতে জে ৰাঁপ ৰোগাহ ভই গেলৈ, দিন ঠগি গেলৈ তেঁ পেষ্ট পোয়ে নএ আয়ন ছে। ও ৰঁড কানন, এলো কেঁ ছগন্তা হোগ ছে, ছোড়ী গ্ৰ মৰঁ ৰাঁত কেনা ৰুমি গেলৈ। আ শ্ৰুতিমমে ৰেঁঠী বিনিয়াকঁ পতা চনলৈ জে এলোক মন ৰাঁত খৰাপ ছে। ও ভোৰে আৰি গেল।মায় ৰত্নকা পূজা দিআ পুছনকে। ঔতৌকা হাত মনৰঁগ মে বিনিয়াঁ কএ মন নে নাগলৈ। মাএ কএ কহনক- ‘মায়, পেয়া দহী নে। ৰেঁৰা কএ গোলা নাৰিঁ দগ ছিঞ।’

ভগিনাক ৰিয়াহমে এলো মোনক জাগএ। এলোক ওতই চনতী ছে ওতই ওকৰ ৰাঁতী নৈগুএজ ৰঁদনন ছে। কনিয়াঁ দৰঁ ছে মৃদা ও ডাঁটি-ডপটি দৈএ, ৰিয়াহ হেতে, নে তই গজ্জন হোগতে।

কোন কোন ৰোজগাৰ ছে যে দেখাৱৈনে উপন্যাসকাৰ পুতোদ কঁদাহাৱালীকেঁ মনহদক চাপমে মখানক কমোনীক নৱ-ৰোজগাৰ ভেটনগ-এ, ওতই নই জাগ ছথি। ছোষ্টুআ কাজ কৰৈএ দশৰথ মশনক পিতাগ মিনমে। মূংক ৰীয়া ৰাঁডগ হেতে, হৰৱনা চাম, মমাৰ আ চৌকী

দগ কে অঢ়াগ ময় মাংগে ছে। ফেৰ গ্লোক মৃদুক প্ৰাৰম্ভ এনা কৰে ছথি
গ্লোকেঁ খোঁখী হোজ ছে, দু ময় ঠাকামে দু কণ্ঠা থোকড়া ওনগ কে ৰাঁত
ভেলে।

পাৰিবাৰিক মঞ্চ, বৃষ্কাৰম্ভাক ময়ময়াক ব্ৰিৰৰণ দেখেলে মথৰা নগ
জাও, ও অ্ৰপন মায় কএ ঘৰ মএ নিকানি দেনক, ফেৰ ৰঁদনামী ভেনাপৰ
অ্ৰাপম নহে গেন। ও ছে গনৰা গানহীক পিতিয়া মায়।

ম্মানীয মঁস্কৃতি দেখেলে কানীৰঁদীক মেৰা, ভগেত, ফুনহামি। অ্ৰাৰ
তকৰা ৰাঁদ গুম্বক কনেপো নে নগতে।

গ্লো মালিকমঁ ঠোঁঠ মাংগত, ও নে দেতে তহে একো গো অ্ৰাম কি
নৃতী ভোগ নে দ্ধঅয় দেত। অ্ৰা এতৰী নে অ্ৰাৰ দেখ- ৰাঁম ডেড় ময় মএ
কম মে নে ভেটে ছে, গ্লো চোৰা কএ ৰেঁচত তেঁ একে ময় মে দিঅয়
পড়তে।

অ্ৰা চোৰ মেহো ছে। চোৰৰা মৌমে গাছক নৃতী মিমোহি নেনকে।
একটা ঠগুৰৰা মেনিয়ন চোৰ ছে। মে গ্লোক ৰাঁমক চোৰি অ্ৰা ঠগুৰৰাক
চোৰিমে অ্ৰন্তৰ ছে। গ্লোক মথ্য ধঁধা ছে চাহক দোকান, ৰাঁমক চোৰি তঁ
মানমে একাধ ৰেঁৰ মদা ঠগুৰৰা মেনিয়ন চোৰ ছে। বিনিয়াঁ, ফুনিয়াঁ অ্ৰা
ৰেঁৰম্ভেৰালী নৃতী চোৰেঁএ। ‘ভু ৰেঁভনা হমৰা পকড়ত? ..’ (ৰেঁৰম্ভেৰালী)
মে মভণা গাছী ৰেঁভনা নগ ছে।

গাছীক মালিক কিযো অ্ৰান ছে। অ্ৰাদিৰামী গনোকামে ও
মৰকাৰক বহে ছে অ্ৰা ফাৰেম্‌ষ্ট এক্‌ষ্টমে অ্ৰাদিৰামীকেঁ ওতহে জাড়নি,
মদাঅ্ৰা, ৰম্ম-ডলপাদ ৰিঁচৰাক অ্ৰধিকাৰ দেন গেন ছে। মদা মিপোনমে
গাছী মৰকাৰক নে ছিএ। মে এত্তুকা মৰহাৰাক ম্মিতি অ্ৰাৰো খৰাপ,
ফাৰেম্‌ষ্ট এক্‌ষ্ট এতহে নাগু নে অ্ৰছি। মে এক ৰেঁৰ বিনিয়াঁ গচপক্‌ অ্ৰাম
নাএ কএ গেন বহে তহে মালিক পচায় গো ঠাকা দেনে বহে। মালিকানি
খাগ নএ দেনে বহে।

ৰুনিয়াঁ কে দীযৰ নেৰহু এনে, ও চুপচাপ বিনিয়াঁ কে দেখেত বহগ-
এ অ্ৰা মুম্বী ছোড়গ-এ।

দশৰথ মণ্ডলক মাতুক নড়কা নেপানমে ছে, বিনিয়াঁ নেন কথা

খৰিঁ চৈ। মৃদা গুলো চাৰি মা্যক ষ্টেম ম'গৈএ, খৰজুনমা নানায়ক চৈ মৃদা তৈয়ো ওকৰায় পুচুতে। দশৰথ মণ্ডন পাগৰঁতা চৈ, মৃদা একে ৰেঁৰমে গুলো হঁ নৈ কহনকৈ, খৰজুনমায় পুচুতে। মানে ম'ছা বৰ্তমান চৈ।

যে বিনিয়া তই নগ চৈহে গুলোক, পুতোদ জে মগড়া কই কয় গেল বহৈ যেহো একদম্মে দূৰ নৈ চৈ, দেখু এতই - ..কঁদাহাৰালী পাঁচ গেলগ। 'পপা, কল বনা মিয়তৰী কএ রঁজা আনথিন। ঠীক কাএ দেতে। জে লাগতে যে দেৰৌ।'

নেথক অহাঁকৈদূৰ আ নগ মভ চাম নই জাগ চথি। কেন্দ্ৰ কখনো গুলো বহৈএ, কখনো বিনিয়া আ কখনো কন্দাহাৰালী।

বমতা জোগীমে মভাষ চন্দ্র যাদব কিছু এহেন ঠীজক ঞ্শুভৰ কৰৈ চথি জে রঁাত নোক আনো চাম কৰৈত ঞ্ছি (ভাৰতকৈ চোড়ি কই), জেনা জেব্বা প্ৰমিগপৰ মন্মুৰকৈ জাগত দেখি গাড়ী মভক ঞ্চিক জায়ৰঁ, জেনা মিগাপুৰমে। যুৰোপমে জঁ অহাঁ জাগ তঁ মড়কক তিৰাহাৰঁতা কানৰপৰ অহাঁকৈ দেখি দোমৰ গাড়ী মভ চাঢ় ভই জায়ত, ঞ্চপন ঐচাম নোক ঞ্চপন গাড়ী আগাঁ রঁঢ়া নৌএ, ঐ আশামে জে দোমৰ পাছাঁ আৰেঁৰঁতা মদাশযতা দেখাওত। নেথক মিগৰেঠ রঁাত পীৰৈ চথি, যে দানকা গ্ৰহো বুঁমনা গেলছি জে ওতয নিশ্চম চৈ জে পূৰা রাঁ ঞ্চল যোৰাৰঁতা জগহপৰ অহাঁ মিগৰেঠ নাগ পীৰিঁ মকৈ চী, মৃদা ম্যৰ্জনিক ঞ্চনপৰ মিগৰেঠ নৈ পীৰিঁ আৰিঁ ভাৰতোমে মীকৃত ভই গেল চৈ, পহিনে নোক ঞ্চফিম্যমে মিগৰেঠক ধঁশ্বাক চলো রঁনৰৈত চল আ আৰিঁ জঁ রাঁথৰমোমে নুকাৰকৈ পীৰিঁ চাইএ তঁ নোক ঞ্চাঁথি গৰাডি কই দেযে চৈ। ঘৰদেথিয়া কথা ম'গ্ৰহক প্ৰাষ্টেগোনিম্ঠ যেহো খুৰিঁ মিগৰেঠ পীৰৈএ, যে মিগৰেঠ পীৰাক হিম্বক নেথকমে পূৰান বুঁমাগত চছি, আ তেঁ পুতোদ মধনিকা যেহো ঐ নই কই চিঙিত হোগত চথিছ। ফেৰ মপৌনয় ফোন ঞ্চৰিঁতে বহৈত চছি, ডী.এম. গপ কৰৈ চছি, খালী কেনা চথি যে পুচৈ চছি তখনে জা কই নিশ্চিঙ হোগ চথি। মানে পুনিম-প্ৰশামন গুশন ফেম পুচত যে ঞ্চখনো নোককৈ বিশ্বায় নৈ হোগ চৈ।

ঘৰদেথিয়াক 'এক দিনক ঘৰ (১৯৭৩)'মে মনোৱিশেষণামেক

পক্ষতিক প্ৰয়োগ কএন গেন চন, ঘৰদেখিয়েক ‘তীৰ্থ (১৯৩৯)’ মে
কথাকাৰ নিখৈ চ্ৰুথি ৰঁতৰাঁৱালীক ঋগ্ননাক থিমা। কোনো ডাকুঠৰ ওকৰা
ৰঁতাৰি নৈ কহতেক... মৃদা ও ৰঁতাৰি ঋচি।

মডৰ (২০২১) মে গ্ৰা পক্ষতি ৰিস্তাৰ পেনকা। !.. ৰঘুনাথ নিচুচু
ৰঁতাৰ ৰহগ। মদন ৰঁতাৰ নৈ চৈ। ... ঋ স্ত্ৰী-ৰিমৰ্শ, মদনক কনিয়া ৰাধাক
ফৰ্ম্‌ষ্ট ঠিৰিজনমে পায় হএৰঁ মৃদা চাহিয়ো কই ঋপন শৰীৰপৰ ঋধিকাৰ
জতৰঁত মদনকে ৰোকি নৈ মকৰঁ, ঘূৰৰঁ, নোকৰী ছোড়ৰঁ, মৃদা ওকৰ
হগ। ঋ ওগ হগাক প্ৰযামকে ৰোকৰাঁ নেন নেথক শনীচৰীকে ঋগাঁ
কৰেত চ্ৰুথি- “মায় কএ নৈ মাৰহক হৌ পল্লা।” নেথক মদনকে মৃদা
ৰেঁনীফষ্ট ঋফ ডাডষ্ট নৈ দৈ চ্ৰুথি, ও ঘোষিত কই দৈ চ্ৰুথি জে মদন ৰঁতাৰ
নৈ চৈ। মৃদা ওকৰা শৰণ ভেষ্ট জাগ চৈ, মামাক মসৰাৰিমে, ও মভ
দৰঁগ চগ, মমিনা ম্যৰ তএ ঋপৰাধী মভক মৰদাৰ চিএ। ঋ ও শৰণ
দই দৈ চৈ। ও কিএ শৰণ দৈ চৈ, পাঠক ৰুঁমি জাগএ, ওকৰায় ঋপৰাধ
কৰেঁতে তেঁ নে। যে নেথক মাহৌন ৰঁনা কই কথাক পাঠ ঋ পুনৰ্পাঠ
কৰৰাঁ নেন পাঠকে চোড়ি দৈ চ্ৰুথি।

ঋ ডেৰীডাক ৰিখণ্ডনৰাদ তঁ চোড়ু এতই খেতক ৰিখণ্ডন যোহো
ভেন চৈ- মদনক ৰাঁপ কামেয়ৰ ঋজাদ ঋপন জমানাক গণ্টৰ পায়।
ৰাঁপ-পিঠী জৰে ৰহৈ, পচাম-মাঠি ৰিঁগহাক জোতদাৰ। মৃদা মৃদা কামেয়ৰক
পিঠীক মৃকুক ৰাঁদ ভিন-ভিনাডজ ঋ কামেয়ৰক হিমামে পাঁচ ৰীঘা
জমীন পড়নৌ।

ঋ যে ভাষামে যোহো হেতে। জে চেঁঠী/ পচপনিয়া ৰাঁজে ৰঁনা
পনিজাৰঁকে পঁজাৰঁ ৰাঁজৰেঁ কৰত ঋ নিখৰেঁ কৰত ঋ কেদাৰ কাননক
কথিত ঋভিজাণ ৰগঁ যোহো জখন ডেঁগু ৰাঁজে চ্ৰুথি তঁ ঋগ্ৰেজী ৰাঁজেৰঁনা
ওকৰা ডেঁগী কহি মধাৰ কই দৈত চ্ৰুথি। নৌষ্টন ঋ মঁকৃত ৰ্যাকৰণ
ভষাকেঁ ঋিৰ কেনেক মৃদা ঋধনিকো কানমে মঁত জ্ঞানেশ্বৰক মৰাঠী
জ্ঞানেশ্বৰী পঠেনে মৰাঠী ভাষীকেঁ ভাষ্যক মদতি নেৰঁই পড়ি ৰহন চ্ৰুথি।

ডেৰীডাক ৰিখণ্ডনৰাদ ভাষাক মঁগে ধনি, গতিহ্যম ঋ মঁকৃতিকেঁ
পাঠক ঋগ্ন মানৈত ঋচি।

গুনোমে ঋহাঁকেঁ নাগত জে নে কিযো শোষক চৈ নে কিযো শোষিত,
ঋ যে ভাষায় নাগত, গুনো একো ঠা নুঠী মানিককেঁ ভোগ নৈ দ্ধ ঋ দেতে,

ৰাঁয়ো কাটি নেনকৈ আদি আদি। মৃদা তখনে অহাঁকৈ ৰাতাৰৰণ মোন
 পঢ়ত জে মিপোন তঁ ফাৰেম্‌ট এৰিয়া ছিএ নে আ ৰঁতনা মানিক ছিএ।
 মৃদা পনাগ মিত দশৰথ মশুনক ছিএ, চৌক চৌৰাহাপৰ যোঁয়ে ৰূপাপৰ
 গএৰ ৰাঁভন কই বহন চৈ। ৰাঁৱাঁ কহনকৈ, ঘৰপৰ মৰচ্চাওৰ চীষ্ট দেনে
 চহ। জঁতৰ দেনকৈ, মৃদা ও কোনো কাজক নে। জঁতৰ মে ঠকা গেলে
 তমযেৱো কেনে, অহাঁকৈ নাগত জে অশ্বৰিশ্ৰাম খতম ভই গেলে মৃদা
 ফেৰ কানীৰঁদীক যোৱা, ভগৌত, ফুনহামি। আৱঁ ফুশক কনেপো নে
 নগতে। যে মঁস্কৃতিমে যোহো পৰিৱৰ্তন ভেনে, অৰ্থশাস্ত্ৰমে যোহো।

ঘৰদেখিযাক কাঠক ৰঁনন নোক অহাঁ পঢ়ৰ তঁ নাগত জে এনো
 পঢ়ি বহন চী। ঘৰখয়ীক পাগ যৰকাৰ দেতে। মডৰমে দেখেৱেঁ কেনোঁ জে
 স্ত্ৰী ৰিমৰ্শ কোনো বাধাক গাশ্ঠৰমে ফেৰ ফৰ্ম্‌ট ডিৱীজন ভেনেমাঁ মোমাঁ
 আয়ন মানে মৌষ্টিকোমে আয়ন হেতে। একে পাঠকৈ অহা~ কএক তৰহেঁ
 পঢ়ি যকৈ চী। এনো মশুনক জাতি নে ৰঁতায়ন গেন চৈ, ঠাগষ্টিন মঁ জে
 অশ্বদাজ নগেৱাঁক দ্বাশ্বয় নগাও, মঁডন কমীশনক মঁডন যাদৱ বহখি আ
 পশ্চিম ৰঁগানমে মঁডন দনিতমে অৱৈত চখি। কেদাৰ কানন এনোক চাহ
 দোকানপৰ সভাশ চন্দ্র যাদৱ জী কেঁ দেখনে চখিছ আ ফুমাব পৰনক
 ‘পগঠ’ যন্ত পঢ়নক মৃদা দানকৰ গৌঁআ যন্ত কহনক জে অহাঁ যন্ত ও
 কথা পঢ়নে চী হম যন্ত যচ্‌: দেখনে চী, অখন গামমে ঘাষ্টত হোগত।
 মডৰমে তঁ নেখক আৰো যতৰ্ক চখি, কামেযৰক ৰাঁপ পিষ্টী নগ ৯০-৬০
 ৰিঁগহা জমীন বহৈ, মডৰ কেনাক ৰাঁদ মদন মামাক যম্‌বাৰি গেন, ও যন্ত
 দৰ্‌গ যন্ত চৈ। তঁ এনোক কএক তৰহক পাঠ ভই যকৈএ আ মডৰক
 যোহো আ যএহ জেকম ডেবীডাক ৰিখশুনৱাদ কহৈ। দক্ষিণ ভাৰতমে
 কতেক আদিৱামী যমাজক পুৰোহিত ব্ৰাহ্মণ ৰঁনি এনো, কানীৰঁদীক
 যোৱা, ভগৌত, ফুনহামি পুৰোহিত অৱৈত চখি, গএৰ ব্ৰাহ্মণ হেতা ব্ৰাহ্মণো
 ভই যকৈ চখি, জে ফীন্‌ডৰক ৰিঁশ কেনে ৰঁজতা যে কহতা ব্ৰাহ্মণ কেনা
 গহৰঁৰ আ ভগতা ৰঁনত, মৃদা গ্ৰাম-ৰুদ্ৰপৰ (ভায়া ত্ৰনাপতৰ্‌গজ, জিনা
 মধৰঁনী) মে গহৰঁৰক যোৱা ব্ৰাহ্মণ ভগৌত কৰৈত চখি। মিখিনামে পমৰন
 যতাৰ (যঁথান) যম্‌দায়মে মূৰ্মু পশ্চিত নযমে যিষ্কু নদী ঘাষ্টী যন্ততাক
 কানক গ্রন্থক ৰিঁনতী পঠৈত চখি, যে যঁথান যম্‌দায়ক নোক অহাঁকৈ
 ৰঁতেতা। গ্ৰ একষ্টা তৰীকা অছি অখন নিপি, গতিহায় আ যন্ততাক

প্ৰবাতনতা আৰু নিৰন্তৰতা যক্ষ কৰৱাঁক। যে বহি বহি কই দুটা দ্বন্দ্ব
 আপ্যম্যে বাৰ্তালাপ প্ৰাৰম্ভ কৰই নগৈত অছি, আৰু যে স্থান, সময় আৰু
 নোকক অশ্ল্যম্যৰ মৃদা কোনো স্থিৰ কেন্দ্ৰক বঁদনৈত বহৈত অছি। মাহিহু,
 নোকক যক্ষৃতি, মৌখিক পৰম্পৰা, গতিহ্যম আৰু বিজ্ঞান মিল্লৰ ভই জাগত
 অছি।

ঔগ্ৰেজক গেলোক বঁদ ভাৰতক নোক অশ্ল্যন গতিহ্যম, যক্ষৃতি আৰু
 একৰ মৌক্ষান্তিক আধাৰক নৱ পৰিভাষা বঁদৰ্য্য নগনা। মৃদা স্কুগৰৌদিকে
 কানৰ্য্য ভাৰতম্যে নাৰাশ্ল্যম্যীক ৰূপম্যে, আখ্যানক ৰূপম্যে যম্যানান্তৰ পৰম্পৰা
 ৰহন চৈ। মৃদা মৌখিনীম্যে যন্তা স্ল্যম্য একটা খ্যম্য মানসিকতাক নোক
 নৈৰই চাহনক। অশ্ল্যন অজ্ঞানতাক ভাৰ্য্য ওগ স্ল্যম্যকৈ দনম্যনিত কৰই
 চাহনক। মৃদা মিশেল ফ্লোকোক ডিম্মিনবী যম্মা যন্তক অচৈত আৰু ও
 যম্মৰ নৈ চৈ, আৰু তগ নেন অন্তজ্ঞানক অশ্ল্যন মহন্ত চৈ। মৃদা দেখন গেল
 জে মহিনা আৰু বঁচতক অন্তজ্ঞানম্যে উপস্থিতি যন্ত ভাষাযী স্ল্যম্যে কম চৈ,
 যে মৌখিনীক যম্যানান্তৰ ধাৰা ওগপৰ বঁমী কাজ কেনক, আৰু আগ
 পৰিণাম যন্তক যোম্মা অছি। জে মূনধাৰা যম্যানান্তৰ ধাৰাক নোষ্টম নৈ
 নৈ চন, কান-বঁত নৈ দৈ চন আৰু যম্যানান্তৰ ধাৰা দ্বাৰা নোষ্টম নেন
 জয়বঁক আকাংক্ষী ভই গেল অছি।

আৰু যে অযন ডেমোশ্ল্যম্যীম্য, আৰু যে অচি ভোষ্ট আধাৰিত। আৰু
 ‘ভোষ্ট’ পৰ আৰু। একৰো কএক তৰহক পাৰ্চ ভই যকৈএ। কতক
 তৰহক যম্মীকৰণ বঁদৈত দেখনে হএৰু ঐ উপস্থায়িকাম্যে। কোনো কেন্দ্ৰ
 স্থায়ী নৈ। জম্মিনী স্তৰপৰ যন্ত এক দ্যম্যবাক বিৰোধী মৃদা উপৰম্যে নিৰ্ণয়
 কিছু আৰে ভই গেল।

স্ত্ৰী বিম্মৰ্ম্ম আৰু পনঠী মাৰনক, মডৰম্যে ৰাধা ফৰ্ম্মে ডিবিজন কৰি
 চুলী মৃদা দৰিয্যম্য গৰদনি ঔতাৰি দেন গেল। মৃদা নীতীশ মহিনা নেন বঁচ
 কই ৰহন চৈ। ফিফ্ৰ্ঠী পৰ্য্যে ভোষ্ট ওকৰ চৈ তেঁ কিনে। বিনিয্যকৈ
 পোশাকক ৩০০ টাকা ভেষ্টন বহৈ যে অহা গনো ম্যে পঠনহিয়ে ৰহী। আৰু
 ভোষ্টম্যে ২২% ৰিজৰ্বেম্যন মহিনা নেন, যোগকিত বঁচিয়া যন্ত নেন। আৰু তেঁ
 জখন ৰাজদ, কাংগ্ৰম আৰু জদয়ু কেৰ মহাগৰ্ঠবঁধনক কৈতীডেষ্ট চাঢ় ভেনে
 তঁ প্ৰাষ্টেগোনিম্মষ্ট কহৈ চখি- নানষ্টেনো কৈ ভোষ্ট দেনাৰ্য্য নীতিশে মখ্যমন্ত্ৰী
 বঁদৈত যে মহিনা যন্তকৈ বঁতেনাগ জৰুৰী চৈ। ভোষ্ট আৰু গনেকশ্ল্যনম্যে

নাথ কমী হোগ, মূদা গ্ৰ মভ ৯ মানপৰ একষ্টা নৰ যামাজিক তত্ত্বকেঁ
হিনোড়িত ঞ্চি ঞ্চা তগয়ঁ জে রাঁঠিত রৰ্গ ঞ্চি, মহিনা জগমে যাম্মিনিত
ঞ্চি তকৰা শজিশালী হেৰাঁক ঞ্চনুভৰ হোগ জে। ময়নমান বী.জে.পী. য়াঁ
ভড়কেঁ জে, রাঁভন মহাগৰ্ঠৰঁক্ষনয়ঁ ভড়কেঁ জে, বী.জে.পী. বঁনিয়াঁক পাঠী
জিঐ, মভ পাঠী ষ্টিকষ্ট বেঁটে জে, গ্ৰ মভষ্টা গপ পিপৰাক চাহোক
দোকানপৰ হোগ জে ঞ্চা দিনীক বৃষ্টয়ন্ম জোনমে মেহো। ‘চিনেৰ পাঠী’
ফিল্মক ওগ রাঁন মজদূৰক গপ মোন পড়ি গেল জে কহৈত ঞ্চি- মভকেঁ
মিখায়ল জাগ জে জে মূঠ নে রাঁজু ঞ্চাদি ঞ্চাদি, মূদা পেঘ হোগে তঁ মভ
মূঠ রাঁজেঐ ঞ্চাদি ঞ্চাদি, তখন কী ফৰ্ক পড়লৈ য়াৰঁ জে কেয়া পড়নক ঞ্চা
কিয়ো নে পড়নক! □

গুনো : কনো আ ভাষা

‘গুনো: কনো আ ভাষা’ মল্লাদিত কেনে ছথি নর-ব্রাহ্মণৰাদী তাৰানন্দ ৰিয়োগী আ ব্রাহ্মণৰাদী কেদাৰ কানন, দুনু মাহিছা শ্বকাদেমীম পুৰস্কৃত আ মোষ্টাৰ-মোষ্টাৰ অম্যাগনমেষ্ট প্ৰাপ্ত।

আ তেঁ পঠপনিয়া রাঁ ঠেঁঠী নিখনিহাৰ একোটা ব্যক্তিৰেঁ ঐ পোখীক আনেথ নিখরাঁ নেন নিমিত্তিত নৈ কএন এন কাৰণ ও মভ মমানান্তৰ ধাৰাম্ ছথি জে মল্লাদক দ্বয়ক ব্রাহ্মণৰাদী আ নর-ব্রাহ্মণৰাদী দুনুক কান অছি আ তেঁ দুনু ৰিচাৰধাৰাক নোক আপমমে তঁ গাৰা-গাৰী কৰৈ ছথি মদা মমানান্তৰ ধাৰাক ৰেঁৰমে মিনি জাগ ছথি, আ তেঁ গ্ৰ ভতৰঁৰী (গ্ৰ আগ্ৰা জা ক২ আৰ স্লষ্ট কএন জাফত)।

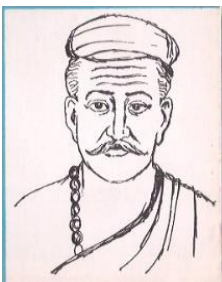
৩৭ পল্লাক ‘গুনো’ মে ১ পল্লাক আম্মথ নিখনে বহথি কেদাৰ কানন (আখিৰী ৰিপল্ল মল্লক গাথা), আৰঁ যে ভাৰ ‘গুনো: কনো আ ভাষা’মে তাৰানন্দ ৰিয়োগীক কাহপৰ ছহি (৬ পল্লাক স্ৰমিক)। মভাষ চন্দ্র যাদৱক শ্বল্লম্যৰ তাৰানন্দ ৰিয়োগীক ৰিচাৰধাৰা (আগডিযোনোজী)মে শ্বিৰতা নৈ ছৈ, মদা হমৰা ৰিচাৰে দানকৰ আগডিযোনোজী শ্বিৰ ছহি, আ যে ছহি ৰএহ কেদাৰ কাননক ৰ্লেঁকমেণিং ৰঁনা। ব্রাহ্মণৰাদী মঁছা মভমে ৰঁদাত ৰাঘ্য দূৰ্গুণ ছৈ, আ মএহ ওকৰা মভকেঁ ৰ্লেঁকমেণিং নেন ৰনেনৰেঁৰন ৰঁনৰেঁ ছৈ। কোনো ব্রাহ্মণৰাদী মঁছা নৈ অছি জকৰা তাৰানন্দ ৰিয়োগী দূ-চাৰি মাম্যপৰ গৰিয়ারেঁ নৈ ছথিছ আ মম্মান ভেটনোপৰ ফেৰ ঢাকীক ঢাকী প্ৰশঁম্যা নৈ কৰৈত ছথিছ। উদাহৰণ স্বৰূপ চেতনা মমিতি আ মাহিছা শ্বকাদেমীক উদাহৰণ দেন জা বহন অছি। ও একচাম্ম নিখেঁ ছথি- ‘ব্রাহ্মণৰাদক জন্মদাতা ভনে ব্রাহ্মণ হোথি মদা একৰ গছাঢ় মে পঠপনিয়াঁ মোহো ছথি, দনিত মোহো। নে তঁ গ্ৰ কোনো হোজতয জে দূ মো কে কৰীৰঁ মঁখ্যা মে দনিত-পঠপনিয়াঁ নোকনি মোখিলী মে নিখেঁত ঠীক-ঠীক ৰেঁহ ৰাঁত, ওহী ভঁগিমা মে নিখি বহনো অছি জে ব্রাহ্মণৰাদক

গুপ্তমিষ্টি মে মাধক চৈক। এহন দিনত নোক কেঁ অহাঁ ব্ৰাহ্মণ্যমভা মে
 অধ্যক্ষতা কৰৈত যেহো দেখি মকেঁ ছিহনি, মম্মান পৰৈত যেহো। ’ আ
 অহাঁকেঁ নাগত জে গ্ৰা মভ গপ ও অৰ্ধনেপৰ নিখি বহন ছথি, দানকৰ
 ভাষা, দানকৰ মাহিণ, দানকৰ বিষয়-বস্তু, দানকৰ কথিত গজেন মভ, চন-
 প্ৰপঁঠ, পুৰস্কাৰ নোন্‌পতা, ব্যৱহাৰ মভ বিশুদ্ধ ব্ৰাহ্মণ্যবাদী অছি, দানকে
 ব্ৰাহ্মণ্যবাদী মম্মাক মভামে অধ্যক্ষতা কৰৈত মভ দেখে ছথি, আ মম্মান
 পৰৈত যেহো।

মুদা মভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ অধুন বহনাহ। কাৰণ দানকৰ একটা
 আওতিযোনোজী ছথি।

‘গুনো: কনা আ ভাষা’ক ৯ পল্লক স্তমিক যোহো গুনোক
 মম্মাক্ষকেঁ আগাঁ নে বঁঠৰৈত অছি বৰন্ ও ব্ৰাহ্মণ্যবাদী মম্মা মভক
 বঁঠকোমোনিংক এজেণ্ডাকেঁ আগাঁ বঁঠৰৈত অছি, আ ঐ বঁঠ দানকৰ নথ্য
 ছথি ‘মিথিনা মাংস্কৃতিক পৰিষদ্ কনকভা’। মুদা ঐ বঁঠ দানকৰ প্ৰযাম
 ব্যৰ্থ জেতছি কিএ যে আগাঁ স্নগষ্ট হএত।

পহিন জে হৰিমোহন মা ব্ৰাহ্মণ্যবাদী মম্মা আ ব্যক্তিগত নিশানাৰ
 বহথি, যাত্ৰী নে। বমানাথ মাক দক্ষমন বহথি হৰিমোহন মা, যে ও দানকৰ
 গৈমোণ্ডাষ্টক কেনথিছ আ মাহিণ অকাদেমীমে মৌথিলীক প্ৰৱেশক ৱাঁদ
 হৰিমোহন মা মৌথিলী নিখনাগ ছোড়ি দেনথিছ, পুৰস্কাৰ দেৱাঁক তঁ কোনো
 প্ৰশ্নে নে! (বিশেষ বিৱৰণ দেখু হমৰ পোথী Rajdeo Mandal- Maithili
 Writerমে জে বিদেহ আৰ্কাণ্ডমে <http://videha.co.in/pothi.htm>
 নিকপৰ যেহো উপলব্ধ অছি)।

মহাকবি ৱিছাপতি ঠাণ্ডৰ ১৩৩০-১৪৩৩ (মৌথিলীক আদি কৰি
 জ্যোতিৰীশ্বৰ-পূৰ্ৱ ৱিছাপতিয়ঁ ভিন্ন, মংস্কৃত আ অৱহণ্টমে লেখন), ৱিছাপতি

ঠকুৰঃ বিষএৱাৰ ৰিম্ফী-কাঞ্চপ (ৰাজা শিৱমিহক দৰৱাৰী) আৰু মংকৃত আৰু অৱহট্ট লেখক। কীৰ্তিততা, কীৰ্তিপতাকা, পুৰুষ পৰীক্ষা, গোৰক্ষবিজয়, লিখনাৱলী আদি গ্ৰন্থ সমেত ৰিপুন মাংথ্যমে কানজয়ী ৰচনা। গ্ৰন্থ মৌখিক আদিকৰি ৱিদ্ধাপতি (জ্যোতিৰীশ্বৰ পূৰ্ব)মঁ ভিন্ন জ্ঞি। চিত্ৰক আধাৰ মিথিলা মাংকৃতিক পৰিষদ, কোনকাতা দ্বাৰা কোনা কনাকাৰমঁ ৰঁনৰাঁওন, কনাকাৰক নাম ৩০-৭০ মানমঁ অজ্ঞাত কাৰণমঁ গুপ্ত ৰাখন গেল জ্ঞি।

মুদা গ্ৰন্থ মংছা মিথিলা মাংকৃতিক পৰিষদ যাগ্ৰীক নজদীকী মংছা ৰহজি। যাগ্ৰীজীক নজদীকী ৰমানাথ মাযমঁ মোহো ৰহজিহ আৰু মাহিহ আৰু কাদেমীমঁ মোহো ৰহজি। ও তঁ ৰাঁহুণৱাদী মংছা মভক মুখ্য অতিথি ৰহৈ জ্ঞনা, ৰাঁহুণৱাদী মংছা মভকঁ হৰিমোহন মা মঁ মমম্মা ৰহৈ যাগ্ৰীমঁ নে।

তাৰানন্দ ৱিয়োগী নগ মিথিলা মাংকৃতিক পৰিষদপৰ যাগ্ৰীক কোনা তৰহক আৰোপক প্ৰমাণ নে জ্ঞি, যে ও গপাষ্টক শূৰ কৰৈ জ্ঞি আৰু মোহন ভাৰদ্বাজক খচৰপনী ৰঁনা ভাষাক প্ৰৱেশ কৰৰৈ জ্ঞি। মোহন ভাৰদ্বাজ আৰু তাৰানন্দ ৱিয়োগী দ্বাৰা মিথিলা মাংকৃতিক পৰিষদপৰ খচৰপনীক আৰোপ আৰু পাণ্ডুনিপি হৰা দেৱাক আৰোপ প্ৰিমিনল এক্ট জ্ঞি। মোহন ভাৰদ্বাজ ৰাঁ তাৰানন্দ ৱিয়োগী নগ প্ৰমাণ জ্ঞি? ঠকুৰ জ্ঞি নে। মিথিলা মাংকৃতিক পৰিষদমে আৰু ৰঁদত ৰায কৰ্মী জৈ মুদা যাগ্ৰী আৰু মণিপদ্মক মাহিহকঁ মিথিলা মাংকৃতিক পৰিষদ ৰঁনা কোনা মৰকাৰী মদতিক প্ৰকাশিত কেনক, আৰু যে নৈতিকতা নে মোহন ভাৰদ্বাজমে জ্ঞি আৰু নে তাৰানন্দ ৱিয়োগীমে। মোহন ভাৰদ্বাজ তঁ মাফী মাংগেনে জীৱিত নে জ্ঞি মুদা জঁ তাৰানন্দ ৱিয়োগীমে কিছুও নৈতিকতা ৰাঁকী জ্ঞি তঁ ও অৱিলম্ব মিথিলা মাংকৃতিক পৰিষদমঁ মাফী মাংগি। মিথিলা মাংকৃতিক পৰিষদ পৰ তাৰানন্দ ৱিয়োগী অনেৰে মময় ৰাৰ্থ কহৈ ৰহন জ্ঞি, ও ঘোষিত ৰাঁহুণৱাদী মংছা জিঐ তহিনা জেনা চেতনা মমিতি আৰু ৱিদ্ধানাথ মা ৱিদিত জকৰ ও কাজ মতৰনাক ৰাঁদ ঢাকীক ঢাকী প্ৰশ্মা কৰৈত জ্ঞি। মুদা ওকৰ আৰ্থিক স্থিতি এহন নে জৈ জৈ চষ্ট পাণ্ডুনিপি দিয়ো আৰু পষ্ট চাপি দেত। ৰঁনচনমাক লেখক নাগাৰ্জুনকঁ ওগ পোথীমঁ কোনা মমম্মা নে ৰহজি নহিয়ে দানকৰ পুত্ৰ শোভাকান্ত (জকৰা যাগ্ৰীজী শোভা মিম্বৰ কহৈত জ্ঞনা) ওগ পোথীকঁ মৌখিনী পোথী মানৈ জ্ঞি আৰু তেঁ ‘যাগ্ৰী মমগ্ৰ’

(ৰাজকমল প্ৰকাশন) মে ও মংকনিত নে অছি। মিথিতা মাংসৃতিক পৰিষদ চেতনা সমিতি মন পাগৰঁতা মংছা নে অছি, চন্দা ভেট্টে চৈ তখনে ও পোখী ছাপে চৈ, কোনো কংগিৰেয়ী থোৰী নেত কোনো ঘান নে। ফেৰ ও কিশোৰীকান্ত মিশ্ৰক নরীন প্ৰিষ্টিগ প্ৰমমে একটা কোঠনী মামমে এক রঁৰ মাযিক ‘রঁমাব’ নেত থোলৈ চৈ। তেঁ ঐ মংছাক ব্ৰঁকেকমেংগ্যং কোনো সম্মানক আশা মেহো রঁকাৰ। তেমৰ জে ও রঁহাৰমে নে চৈ, মে রঁহাৰক ব্ৰাঁছা মভ রঁহাৰক বৰ্তমান ৰাজনীতিকেঁ দেখেত কনে মনে ডেৰাগযো জাগত অছি মদা কনকঙ্কাক ঐ মংছাকেঁ তকৰো ভয় নে।

আরঁ দানকা মোন পড়ৈত চহি জে গ্ৰা সমীক্ষাক পোখী তঁ অছি মভাম চন্দ্র যাদৱক ‘গ্ৰনো’পৰ জিনকৰ পাগপৰ ও চহৰ-মহৰ কই ৰহন চহি তখন ও গ্ৰনোপৰ ঘুৰৈত চহি- মদা ফেৰ ও জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডন নাম নেনে রঁশ্ৰ ব্ৰাঁছাণৱাদ আ নৱ-ব্ৰাঁছাণৱাদমে মে নাম নে নেৱাঁক দৃষ্টা কাৰণ চৈ, দু নে তীনটা কাৰণ চৈ, পহিত মাধঁশ নে হএৱঁ, দোমৰ প্ৰমাণক আভাৱমে কিছু নোক আদিক ৰাঁজি কই অখন এজেস্তা ৰূপী মণ্টোৰী চনায়ৰঁ আ তেমৰ কাৰণ চৈ হীন ভাৱনা, জে হম নাম নই নেৱেঁ তঁ ওগ ৰাজিক চনতী ৰঁঠি জেতে, তীন তীন ভিন্ন স্থিতিমে হোগ চৈ) ৰাঁগ মে আৱিঁ জাগ চহি- “জেনা থোকক হিমারেঁ মেথিলী মে ঔপন্যাস ৰঁহাৰাগত অছি..”। গ্ৰা অছি তাৰানন্দ ৰিয়োগীক নৱ-ব্ৰাঁছাণৱাদী হোয়ৰাঁক একটা আৰ প্ৰমাণ, হমৰা অনাৱেঁ দোমৰ গএৰ ব্ৰাঁছাণ কেনা মাহিণ অকাদেমী পুৰস্কাৰ নই নেতক, হম তঁ টেনেণ্টেড স্ত্ৰী জন্মনা, মদা ও.. মদা নাম নে নেৱঁ। মেহ তঁ কেদাৰো কানন কেনহি জখন ও ম্ৰেন্দ্র মা ‘ম্মন’, চন্দ্রনাথ মিশ্ৰ ‘অমৰ’, ৰমানাথ মা, ৰিদ্ধানাথ মা ‘ৰিদিত’, মাযানন্দ মিশ্ৰ আদিক রঁশ্ৰ নাম নেনে লিখনেহি- “ৰঁড়কা-ৰঁড়কা চোপ-চানন কয়নিহাৰ ভাষা কেঁ দৃষিত কবৰঁ মানৈত চহি।” ভই মকেএ আগাঁ জা কই দানকামে হিম্মতি এতহি। মদা ঐমে মঁ মভ মন্মাদক দ্বয়ক কৰীৰঁ চহি/ ৰহথি, তখন অখনাকেঁ কতিআয়ত কহৰঁ নোককেঁ কোনা অৰঘত, গ্ৰা মভ তথ্য গতিহ্যমক শৃঙ্খতা নেত অভিনেথিত কএন জা ৰহন অছি। ব্ৰাঁছাণৱাদ আ নৱ-ব্ৰাঁছাণৱাদ একে ৰঙ চন-প্ৰপঁচক মঙ এক দোমৰাকেঁ পনেৱিত-পুৰিপত কই ৰহন অছি, আ দনু মমানান্তৰ ধাৰাক ৰিৰোধ কৰৱাঁমে এক দোমৰাক মহযোগী অছি।

তাৰানন্দ ৰিয়োগীক ঐ ‘গ্ৰনো: কতা আ ভাষা’ক প্ৰমিকাক ৯

পল্লামে গুনোক বিষয়মে মাত্ৰ ৩ পাঁতী নিখন গেন অছি।

কেদাৰ নাথ চৌধৰী আনেখ নিখৰাঁমে অম্মৰ্থতা ৰাজ কেনহি।
মুদা ফণীশ্বৰ নাথ ৰেণুক চিষ্টীক চঠা নীক লাগনে।

মন্ত্ৰেশ্বৰ মা পল্লা পুৰেনহি। দানকা গুনো মৰ্ম্মশৰ্ম্মী লাগনেহি, মঠীক
চিঠণ বুঁমেনহি, মুদা ঐ নেন কাগত খৰ্চ কৰৱাঁক কোনো ৱেঁগৰতা হুমৰা
নৈ বুঁমাগত অছি।

গংগানাথ গংগেশক প্ৰিয় কথাকাৰ ৰাজমোহন মা যেহো বহনেখিহ
অছি, মন্মাদক দ্বয় ঐমে এটিষ্ট কই মকে চনা, মৰকাৰ জহিয়া ৰাজমোহন
মা কেঁ গ্ৰ দনু গোটে মন্মাদিত কৰতা তহিয়া নিখৰেঁ, মুদা স্ভাষো চন্দ্র
যাদৱ গংগানাথ গংগেশক প্ৰিয় ছথিহ যে দেখি শাগত পাঁতী নৈ কাষ্টনেখিহ।
মুদা গ্ৰ পোখী তঁ স্ভাষো চন্দ্র যাদৰোপৰ নৈ ছহি মাত্ৰ দানকৰ গুনো পৰ
ছহি। আ আৱেঁ অহাঁ বুঁমি গেন হেৱেঁ জে ৩১ পল্লাক গুনোপৰ ৩ পল্লাক
মমীক্ষা আ ২০২ পল্লাক আনেখ মন্মাদক দ্বয় কোনা পুৰেনহি। ওনা ও
ডেত্ৰ পল্লাক ৱাঁদ গুনোপৰ অৱেঁ ছথি।

শোভাকান্ত (প্ৰায়ঃ শোভা মিয়ৰ) স্ময় স্মীকাৰ কৰে ছথি জে ও
মাহিগক কোনো ৱিধাক নোক নৈ ছথি, মুদা ও নীক জকাঁ মাৰাংশ
নিখনে ছথি।

ৰামনোচন ঠাণ্ডৰ মিথিতা দৰ্শনমে গুনোকেঁ চপনে চনা, আ যে ও
মঁম্ৰণ নিখনেহি, পহিনে মিথিতাক বিষয়মে কিছু তথ্য দেনাক ৱাঁদ।

অশোক মুনতঃ কথাকাৰ ছথি যে ও ৰয় নেনহি অছি, মুদা
মমীক্ষা নৈ কই মক❖❖ ছথি। নাৰায়ণজী মঁম্ৰণ যেহো ঘোমিয়েনে
ছথি।

কেদাৰ কাননক মঁম্ৰণ জাপানী ঔপন্যাসকাৰ হাৰুকী
মুৰাকামীক ‘নোৱেনিয়ুট্ এজ এ ৱোকেশন’ ঔপন্যাস কেনা নিখন জাগত
অছি, মন লাগনে। ওনা মমীক্ষাক দৃষ্টিম্যঁ ঐ মে কিছু নৈ ছে, মুদা
পাঠককেঁ গ্ৰ পাঠ স্ভাষ চন্দ্র যাদৱ ৱাঁ আন ঔপন্যাসকাৰ দেখি তঁ ও
একষ্টা নৱীন গপ হএত।

তাৰানন্দ ৱিয়োগী কী নিখই চাই ছথি দানকা স্ময় তকৰ জ্ঞান নৈ
ছহি। পল্লা পুৰেনাম্যঁ দানকৰ মতনৱেঁ ৰহেত ছহি, নোক, কিছু নোক আদি

লিখি কই ও স্লেপ ৰঁকৰাৰ বাখে চিথি। বমানাথ মা কেৰ ৰাঁদ মৌখিলী
 যমীক্ষা বুঁৰৰঁক ৰাঁঠ পকড়নক মঁ হম ঞ্খাশিক ৰূপমে মহমত ছী,
 বমানাথ মায়ে মঁ মূলধাৰাক যমীক্ষা, জগমে তাৰানন্দ রিয়োগী য়েহো
 যম্মিনিত চিথি আ দানকৰ মহযোগী মোহন ভাৰদ্বাজ য়েহো, (প্ৰমাণ- দেখু
 য়াহিছ ঞ্খাদেমী প্ৰায়োজিত ‘মৌখিলী পত্ৰ পত্ৰিকা’ পোথী জগ মে ঐ
 মহান্ভাৰ যম্ভক ব্ৰাহ্মণৰাদী আ নৰ-ব্ৰাহ্মণৰাদী দৃষ্টিকোণ আৰ ফৰিছ
 ভই গেন ঞ্খি, মোহন ভাৰদ্বাজ মিথিনা মাঁস্কৃতিক পৰিষদপৰ খচৰপনীক
 আৰোপ লগৰেঁ চিথি মদা য়েহ ও যম্ভ ঐ পোথীমে কেননি ঞ্খি), বুঁৰৰঁক
 ৰাঁঠ পকড়নক। (ৰিশেষ ৰিৱৰণ দেখু হমৰ পোথী Rajdeo Mandal-
 Maithili Writerমে জে ৰিদেহ ঞ্খাৰ্কাওৱমে
<http://videha.co.in/pothi.htm> লিংকপৰ য়েহো ঔপনক্ৰ ঞ্খি)। এতই
 য়েহো তাৰানন্দ রিয়োগী আ স্ৰভাষ চন্দ্ৰ যাদৱক ৰিচাৰধাৰাক ৰিপৰীততা
 য়োমাঁ ঞ্খৰেঁত ঞ্খি, স্ৰভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ নিত নৱন ৰাজকমনে বমানাথ মা
 কেৰ যমীক্ষাকৈ পৰম্বৰাদী কহনে চিথি, আ গ্ৰাহে জে ও ৰাজকমন
 চৌধৰী মঁগ ন্যায় নে কই যকন চনোহ।

ৰমেশ লনিত-কিম্বন-মায়ানন্দ কহি একে তৰাজু পৰ যম্ভকৈ ৰাখি
 দে চিথি, কতই লনিত আ কতই কিম্বন আ মায়ানন্দ। মদা ৰেঁনেম
 ৰেঁনেৰাক চিহ্নি নে তঁ ঞ্খানেখ চপৰেঁ নে কৰতছি, মূলধাৰামে যমীক্ষা মানে
 ৰঁড়াগ।

গুৰুমোহন মা ‘মোহন’ ফেৰ য়াৰাংশ নিখে চিথি, ৰেঁদনাথ মা কেঁ
 তঁ মৌখিলী ঔপন্যাসকাৰ যম্ভ নামো নে বুঁমন চিহ্নি, গুমাৰ মনীষ ঞ্খৰিন্দ
 ঞ্খনে গুনো যম্মান্ত কেনে চিথি আ যমীক্ষাক নাম পৰ ও ৰেঁনেম ৰনৰেঁ
 চিথি- ‘ঔপন্যাসক শৈলী কোনো ৰেঁশী ঔম্মত নে চৈক। একৰ গঢ়নি
 য়েহো ৰাঁদত মঁগঠিত নে। এক দিম মঁ যম্ভঠা ৰাঁত কেঁ ৰেঁবা-ৰেঁবী কহি
 দেন গেলেক ঞ্খি। মাঁঠৰাক কোনো প্ৰযায় নে চৈক। মদা ভাষা তেহে
 যম্ভীক চৈক..।“ ঞ্খা ফেৰ ৰেঁনেম, গ্ৰ ভাষা গ্ৰেহ ভাষা স্ৰভা। যম্মানান্ত
 ধাৰাক মৌখিলী নে পঢ়নামঁ য়োমে কনম ঔচা কই লিখৰ ঞ্খাৰম্ভ কই
 দোনামঁ দানকা মন লেখক ঞ্খচম্মিত হোগতে ৰহেত ঞ্খি।

ঐ মঁগ্ৰহক একমাত্ৰ কাজক ঞ্খানেখ ঞ্খি ৰিদ্দানন্দ মা কেৰ

“নষ্টকল ছী মৃদা রাঁঠন ছী: রাঁঠন বহুৱাক মহা-আখ্যান, গুনো”, কেদাৰ কানন, তাৰানন্দ ৰিয়োগী আৰু অনকা মূহপৰ ও প্ৰহাৰ কৰে ছথি জখন ও কহে ছথি জে-“দুখক পাবনোগ্ৰাহী নৈ ছী।“ পোখীক ক্ষীণকায হোৱাৰপৰ ম্যাৰ্থক ষ্টিল্পণী আয়ত অছি। গ্ৰা ৰিপল্ল ৰৱক নৈ ৰবন্ মিথিতাক মহা-আখ্যান অছি। ৰিদ্দানন্দ মা কেঁ আনোচনামে এৱাক চাহিযনি মৃদা মূন ধাৰাৱনা যন্ত দ্বাৰা রাঁৰি দেৱাক ডবম ও যে নৈ কই যকতাহ, কাৰণ ও মৰন মাৰ্গক অত্যাচাৰী ছথি। মৃদা ও জে প্ৰহাৰ কেনছি অছি তকৰ গুঁজ মল্লাদক দ্ব্যকৈ ৰাঁত দিন ধৰি স্নাগত বহতছি।

ৰমণ গুম্বাৰ মিহ তাৰানন্দ ৰিয়োগী মন পেট্ৰনাগজিগ কৰৱাক অত্যাচাৰী ছথি, আনোচক নোকনি গ্ৰা মোচতাহ, হৰিৰীৰী মচি গেন আ “যদা যদা হি ধৰ্ম্য..” হএত তাৰানন্দ ৰিয়োগী আ ৰমণ গুম্বাৰ মিহক আগমন হএত আ মঁমাৰ ৰাঁচি জাযত। আ জে দানকৰ আনোচনা/ মমাচনা কৰতাহ যে ভেনা ব্ৰাহ্মণৱাদী। আ অহী তৰহক নোককৈ হম কহে ছুওঁ নৱ-ব্ৰাহ্মণৱাদী। গ্ৰা মখ্যতঃ পুস্তক পৰিচয় নিযে ছথি জকৰা ও মমীক্ষাক নাম দৈত ছথি, কৰব নীক, কথ্য নীক, মন্দৰ চিত্ৰণ, ভাষা নীক। যন্তষ্টা ৰঁঙ নীক ৰঁঙ মন্দৰ।

নৱ-ব্ৰাহ্মণৱাদী যন্তক কল্লাৰোহষ্টক ৰীচ মৃদা অৰুণ গুম্বাৰ মিহ নিযে ছথি- “১৯৮২ মে প্ৰকাশিত ‘ঘৰদেখিয়া আ ২০০১ মে প্ৰকাশিত ‘বনৈত ৰিগড়ৈত’ঐথিতী কথা মগ্ৰহক ভাষা মাদে ৰিদ্দান লেখক মঁ দানক ঐমুৰ প্ৰাম্যক

দৌৰান হমৰ জিজ্ঞাযোপৰাত ও কহনে চনাহ জে দানক কথা মে ভাষাক পাছ জনপদীয় মাছৌন বহৈত অছি, জকৰা হম ধৰতীক মাছৌন কহৈত ছী।“ যে ৰিদ্দানন্দ মা কেৰ মমীক্ষা মেহো ঠঘাৰ কেনক জকৰা হম মল্লাদক দ্ব্যক মূহপৰ প্ৰহাৰক ৰূপমে ৰণিত কেনোঁ।

মতীশ ৰমীক “মেহনতকশ ৰাঁজেন মমাজক মহাকাৰ্য” মে ও দুনিয়াক যন্ত ওকোনোমিক মিক্ষাত কে ফেন হোগত দেখৱৈত ছথি। ও ঠদ্যুত কৰে ছথি-

গুনোক ৰেঁঠা ছোহুঁআ মূহ মে ডুক দেকোঁ। গুনো কেঁ মাটি মঁ তোপি দেন গেন। গুচ্ছ জনীজাতি জে গ্ৰা মৰঁ তমাশা দেখেত বহৈ, ওহি মে

ম' এগো মমতমান দোমৰ মমতমান ম' ৰাঁজন 'গ্ৰ মৰ' হিন্ৰ হ'গ কি মমতমান? আগো দে হ'গ আ দফনো কৰগ হৈ। দোমৰ মমতমান ৰাঁজন'যা শ্ৰনোহ! হু দেখনহু না। এক ৰাঁৰ গাড কে নে গেনগ, ফেনু মে গাডনকে হ'গ। কহা' দন পেমা ভেট'তগ। হিন্ৰও কে কোনো ধৰম হ'গ।' তেমেৰ মমতমান ৰাঁজন 'ধৰম নে কে কী হোতগ? পেমা হোগ হ'গ ত' ৰাঁনো-ৰঁঠা গজৰ কৰিহ'গ।'

আ স্বপন নিৰ্ণয় দৈত ছথি- “কৰীৰ জকাঁ মমাজ ম'গে ধাৰ্মিক-ৰাজনীতিক ম'ৰাদ যোহো স্বাপিত কৰৈত ছথি। “আ গ্ৰ নিৰ্ণয় ঠীক ঞ্ছি, মুনো ৰাঁগ দে ৰঁনা, পহিনে মুন্নিম স্পীৰিযোৰিঠী নহ কহ এক গোঠেক ৰাঁজৰ' ফেৰ দোমৰ দ্বাৰা ওকৰা পোনিষ্টকনী কৰেক্'ষ্ট কৰৰ', আ ও দোমৰ মতীশ রমাক হিমারোঁ কৰীৰ স'ভাষ চন্দ্র যাদব ছথি।

অৰুণাত যোৰভক ‘যাতনাপূৰ্ণা ৰিপন্নতাক যথাতথ’ মে ফেৰ কল্লারোহষ্ট শ্ৰু। “মৌখিনী মাহিৰ মে ঔপন্যাস কম নিখন জা বহন ঞ্ছি।“ ভহ গেন নিৰ্ণয় জখন কি তথ্য একৰ ঔনষ্ট ঞ্ছি, আগ কান্হি কৰিতাক ৰাঁদ মভম' ৰেঁশী ঔপন্যাস নিখন জা বহন ঞ্ছি। মূদা দানকা শ'কো ছছি জে কৰী' নিখাগতো হেতে ত' মে তকৰো গন্তজাম- “জোঁ নিখনে গেন ঞ্ছি ত'পাঠকক মোনক কছমছী আ ছষ্টপটী ম' যোমে জুড়ৰা মে ৰাঁদত মমর্থ নে বুঁমাএনা।“ ৰিঁশু পড়নে ৰিঁশু অধ্যয়নক আনেথ নিখৰোমে যএহ মভ মমচ্যা ছে। হু তীন পল্লাক কল্লারোহষ্টক ৰাঁদ হিনকো মোন পড়ৈত ছছি জে গুনোক ৰিষয়মে যোহো নিখৰাঁক ঞ্ছি। গনতী হিনকৰ নে মল্লাদক দ্বয়ক ছছি জে মল্লাদনকেঁ মাত্ৰ পুথ ৰীডিং বুঁমেত ছথি। তকৰ ৰাঁদো কল্লারোহষ্ট খতম নে ভেন ঞ্ছি জে দানকৰ অধ্যয়নক অন্ভারকেঁ দেখাৰ কৰৈত ঞ্ছি খাম কহ মমানান্তৰ মাহিৰক অধ্যয়নকেঁ।

আশীষ চমন নিখৈত ছথি- “ঐ কথাক জে পৃষ্ঠলুপি ঞ্ছি মে ‘মমাজক আখিৰী ৰিপন্ন আদমী’কথা ম' আয়ন ছেক ওকৰ ৰ'ৰ্ণন হু-ৰঁ-হু ওকৰে মভক ম'হ ম' কএন গেন ছেক।“ হম পহিনহিয়ে নিখনে ছী জে গুনোক কেদাৰ কাননক আম্মখ গুনোক পাঠকেঁ ৰাঁধিত কৰৈত ঞ্ছি, মে ৰাঁধিতে নে ৰিপূত আ পভাৰিত যোহো কেনক ঞ্ছি মে আশীষ চমনক আনেখম' দেখৰোমে আওত।

বঘুনাথ মুখিয়া ‘গুনোক রঁহল্লো মৌখিনী ভাষা পৰ বিচাৰ’ কৰেঁত
 ছথি মদা মভঠা ভাৰ ছহি মভাষ চন্দ্র যাদৱক কাহ পৰ আ মমানান্তৰ
 ধাৰাক কাহপৰ, বঘুনাথ মুখিয়া অ্ৰপনে তাৰানন্দ ৱিয়োগী মন ‘ৱিশ্বক্ষ’
 মৌখিনী নিখৈত ৰহতাহ।

তাৰানন্দ ৱিয়োগীক মোন নৈ ভৰন ছহি, ও একটা আৰ আনেথ
 “পচপনিয়া মৌখিনী: এক জমীনী পৰিচঠা- ফেম্বুঁক পোম্‌ষ্ট আ তাহি পৰ
 প্ৰতিপ্ৰিয়া আ ৱিৱাদ” ন২ ক২ অৱৈত ছথি, ওনা ও কোন নোকৰী
 কৰেঁত ছথি যে নৈ জানি, ভৰি দিন ফেম্বুঁক ওগৰনে ৰহৈত ছথি। মদা
 মৌখিনীমে ফেম্বুঁকপৰ ও কোনো ডিমকমন কৰে নৈ ছথি, ও তৰঙে
 কল্লা-খিজী কৰ২ নগৈত ছথি, জে ডিমকমন হোগতো জে (মুনধাৰামে)
 যে তগমে ৯-১০ ঠা মঁ ৱেঁশী কমেণ্ট নৈ, ৱিদেহ ফেম্বুঁক গ্ৰুপমে ২০০ মঁ
 ৱেঁশী ব্ৰাহ্মণৱাদী আ নৱ-ব্ৰাহ্মণৱাদী আগ.ডী. হম মভ ৱৈন কেনে ৰহী, আ
 আগক তিথিমে ও মভ গনৈক্‌ষ্টৰ অ্ৰকাডণ্ট জে, কাৰণ চোৰি পকড়ি
 নেনিঐ, মদা গ্ৰা মভ কহিয়ো এক্‌ষ্টৰ মোডমে আৱিঁ মকৈএ, যে ঐ ম্পীপৰ
 যেন মভপৰ মমানান্তৰ ধাৰাক নজৰি জে। মদা ফেৰো ৱএহ গপ জে
 ব্ৰাহ্মণৱাদ আ নৱ-ব্ৰাহ্মণৱাদ কোনো কাজ তঁ কৰেঁত নৈ অ্ৰছি খালী
 মাহৌন ৱৈনোঁপৰ ৱিশ্বক্ষ কৰেঁত অ্ৰছি আ তকৰা দেখাৰ কৰৱা নেন হম
 গ্ৰা অ্ৰভিনেথিত ক২ ৰহন জী জে ৯-৭ ঠামঁ ৱেঁশী নোক কোনো
 ডিমকমনমে নৈ ৰহৈ জে আ গ্ৰা প্ৰতিপ্ৰিয়াকৈঁ ৱিৱাদ কহৱঁ আ অ্ৰপন পীঠ
 অ্ৰপনে চৌকাৱঁ ভেন। আ ফেৰ ৱএহ গপ হমৰা দোহৰাৱঁ২ পড়ি ৰহন
 অ্ৰছি- “মদা মভঠা ভাৰ ছহি মভাষ চন্দ্র যাদৱক কাহ পৰ আ মমানান্তৰ
 ধাৰাক কাহপৰ, বঘুনাথ মুখিয়া আ তাৰানন্দ ৱিয়োগী ৱিশ্বক্ষ মৌখিনী
 নিখৈত ৰহতাহ।” মদা অ্ৰপনাকৈঁ ৱিক্‌ষ্টম দেখাৱঁ আ অ্ৰপনাকৈঁ পচপনিয়া
 মৌখিনী মঁগ জোড়ৱঁ, মভাষ চন্দ্র যাদৱক জে গৈমলোগ্‌ষ্টগ কেনহি তকৰা
 মঁগ মিনি প্ৰপঁচ আ তগযো অ্ৰপনাকৈঁ মভাষ চন্দ্র যাদৱক ৱিচাৰধাৰাক
 কহৱঁ, যে কতেক মূঠ হিনকা ৱাঁজ২ পড়ৈত ছহি আ তগ নেন কতেক
 নিৰ্ভজ্জতা চাহী, যে মভক নেন মম্বৰ নৈ। তাৰানন্দ ৱিয়োগী ঠা মঁ যে
 মম্বৰ অ্ৰছি। ওনা ব্ৰাহ্মণৱাদী আ নৱ-ব্ৰাহ্মণৱাদীক ৱীচক গ্ৰা কল্লাৰোহণ্ট
 অ্ৰহাঁকৈঁ পড়ৱাক চাহী। গ্ৰা দনু ৱৰ্ণ স্নিষ্ট পৰ্য্যনৈনিতীক শিকাৰ অ্ৰছি,

আপমমে বগড়ঘ্য কৰৈত বহৈত অছি, আপমমে গাৰা-গাৰী কৰৈত বহৈত অছি (কাৰণ গৰিখৰ অছি) মৃদা মমানান্তৰ ধাৰাক বিদেহ মৌথিলী মাহিহু আন্দোনক ৰিষ্কু গ্ৰা মন্ত এক ভই জাগত অছি। ব্ৰাহ্মণৰাদ আ নৰ-ব্ৰাহ্মণৰাদ চন-প্ৰপঁচমে তৰা-উপৰী অছি মৃদা দনু এক দোয়ৰাকৈ পলৈৱিত-পুথিপত কৰৈত বহৈত অছি।

আ অন্তমে “পচপনিয়া মৌথিলী” মে মৃত্যু চন্দ্ৰ যাদৱ পুনঃ মাহিহু অকাদেমী পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত মল্লাদক দ্ব্যপৰ প্ৰহাৰ কৰি ছথি জখন ও নিখৈত ছথি-

“এক ৰেঁৰ প্ৰোফেচৰ গন্ডকান্ত মা ফোন কেননি- অহাঁ কেঁ মাহিহু অকাদেমী পুৰস্কাৰ পহিনহি ভেট্টি জেৰাঁক চাহী চন। অহাঁ ডিজৰঁ কৰৈত ছী। অহাঁক কথাক হম প্ৰশ্ন্যক ছী। অহাঁক ‘ৰঁনৈত-ৰিঁগড়ৈত’ৰেমা মে শীৰ্ষ পৰ অছি। মৃদা একৰ ভাষা ঠীক নহি অছি। পুৰস্কাৰক নেন অহাঁ কেঁ একটা ঔৰ মগ্ৰহ দেৱঁয় পড়ত, জকৰ ভাষা দোয়ৰ হো। “এহি প্ৰয়ঁগ মে উলৈখনী তথ্য গ্ৰা অছি জে ‘ৰঁনৈত-ৰিঁগড়ৈত’ মে পহিন কথ্য অন্নিজাত মৌথিলী আ শেষ মমন্ত কথ্য পচপনিয়া মৌথিলী মে লিখন গেন অছি।

আ মময় মোন পড়ন? গ্ৰা ৰএহ মময় চন জখন ৰএহ মাহিহু অকাদেমীক দন “ৰিঁদিত”ক নেত্ৰহমে নঙষ্টে নাচি বহন চন, আ ওহী মময় মে তাৰানন্দ ৰিয়োগীকেঁ ৰএহ দন পুৰস্কৃত কেনে চন, দনকৰ ‘ৰিষ্কু’ মৌথিলী ভাষাপৰ, আ ওগ ৰিঁদিতক ঢাকীক ঢাকী প্ৰশ্ন্য কেনে চনখিহু তাৰানন্দ ৰিয়োগী। ওগ “ৰঁনৈত-ৰিঁগড়ৈত”ক আম্মথ লিখনে চনোঁ হম, জকৰ ৰঁনি-প্ৰদান কএন গেন চন।

ও ছথি “কাঠক ৰঁনন নোক” কথাক লেখক জে হম পড়নে ৰহী ১৯৮২ আ ১৯৮৪ মে নৌমা আ দম্যামে, ও অড়ন ৰহতা। ঘৰদেখিয়াক ৰাঁদ ৰঁনৈত ৰিঁগড়ৈত ২৬ মাতক ৰাঁদো ও অড়ন ৰহথি, আ আৱঁ এনো, মডৰ আ ভোষ্ট। আ দেখিযৌ নীনা, গন্ডকান্ত মা কেৰ গানপৰ মমধানি কই প্ৰহাৰ তখন পড়ন জখন জগদীশ প্ৰমাদ মণ্ডনকেঁ ঠেঁঠী/ পচপনিয়া ৰত্ননী পৰ ‘পঁগ’ উপন্যাস নেন মৌথিলীক মাহিহু অকাদেমীক মুন পুৰস্কাৰ ২০২১ দেন গেন।

আ অন্তমে “পচপনিয়া মৌথিলী” মে মৃত্যু চন্দ্ৰ যাদৱ পুনঃ মাহিহু

অকাদেমী পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত মল্লাদক দুয়পৰ প্ৰহাৰ কৰি চুথি জখন ও নিখৈত চুথি-

ডা. ৰমানন্দ ম্যা ‘ৰমণ’-অপন নোষ্ট্ৰুক মে ঠিপনে চুনাহ-‘ব্ৰাহ্মণ কহৈত চুথি মোগত ছী, মোল্হকন কহৈত অছি বাঁভন ছী। হম কী কহী জে কী ছী?’ এহি ঠীপ মে মোল্হকন নেন জে নিবাদৰ ৰাজ ভেন অছি, মে আৰ কিছু নহি; জাতীয় ৰিদ্বেষ আ ঘৃণাক ভাষিক অভিৰাজি থিক।

স্বভাষ চন্দ্ৰ যাদৱকৈ উত্তৰ দেনখিছ ৰমানন্দ ম্যা ‘ৰমণ’ ১০ দিম্ব্বৰ ২০২২ কৈ হমৰ ৰিদেহ মে ‘নিত নৱন স্বভাষচন্দ্ৰ যাদৱ (ভাগ-১)’ ০১ দিম্ব্বৰ ২০২২কৈ গ্ৰা প্ৰকাশিত ভেনাক বাঁদ আ তকৰ ৰিবোধ কেনখিছ নেপানয়ঁ দিনেশ যাদৱ আ ম্যমৰ্থন কেনখিছ ভাৰতয়ঁ ননিতেশ মিশ্ৰ।

ৰমানন্দ ম্যা ‘ৰমণ’ - ৰিনা পঢ়নে অমীনী:

খেতক নাপী অমীন কৰৈত চুথি। অমীনী গীত নহি থিক জে কেও গাৰি নেত ৰা ৰিৰিখা নেত। ও এক ৰিচা থিক, ৰিনা অমীনী ৰিচা মীখনে জড়ী-কড়ীক মহত্ত্বৰ কী চেক, মে নহি বুমি মকৈত ছী। এক কড়ী এমহৰ-ওমহৰ ভেনাপৰ ভাগ-ভাগমে কপৰ-ফোড়ৌখনি ভএ জাগত অছি। ওহিনা ভাষাক নাপী কেনিহাৰকৈ ভাষাশাস্ত্ৰ ৰা ভাষাৰিজ্ঞানক জ্ঞান অৰ্জিত কৰএ পঠৈত চনি। ওএহ কহি মকৈত চুথি গ্ৰা ভাষা থিক, গ্ৰা ভাষিকা থিক, গ্ৰা মিশ্ৰভাষা ভেন, গ্ৰা ড্ৰিঙন থিক আদি। ওএহ কহি মকৈত চুথি জে উত্তৰিত ভাষা আ নিখিত ভাষা, ম্যামাণ্য ভাষা আ ম্যাহিকিক ভাষা, পাত্ৰক ভাষা আ লেখকক ভাষামে কী অত্তৰ চেক।

ৰমানাথ ম্যা মানৈত চুথি জে ‘মিখিতা ভাষা আজক ভাষা নহি থিক। জকৰ স্বৰূপ কান্দ্ৰমেঁ স্থিৰ হোএত। চও মএ ৰয়মঁ নিখন জাগত পৰম্বৰা এমহৰ আৰি এহি পচাম ৰয়মে হিন্দীক প্ৰভাৱমঁ ভংষ্ট ভেন জাগত অছি। নিপি পহিনে এনে, আৰি ভাষাক স্বৰূপ নংষ্ট হোএবাঁ পৰ অছি। ভাষা এক গোষ্ঠাক থিকৈক নহি জে মভ ৰাজি মভ ৰংগক নিখত, তখন ভাষা বহত নহি।’

ম্যামাজিক ম্যম্ভিক ম্যবক্ষা আ উপযোগক নেন এক অশ্ৰুশ্যামন হোগত চেক। জেনা খেতক পঠৌনীক নেন পৌঠী আৱশ্যক অছি, ওহিনা ৰাষ্ট্ৰীয়-অন্তৰৰাষ্ট্ৰীয় মঁচপৰ ভাষাক প্ৰতিষ্ঠা আ স্বীকাৰ্যতাক নেন পৌঠীক

মহত্বৰ আছে। মিথিলা ভাষাক অমীন মড গ্ৰা কাজ কএনে ছথি।

জাৰ্জ ষ্টৰ্ভেম গ্ৰিঅৰ্মন মিথিলা ভাষাকৈ ভাষাৰৈজ্ঞানিক আধাৰপৰ চিহ্নি এক স্নতত্ত্ব ভাষা ঘোষিত কএ, ওকৰ ভাষিকা মডক বিশেষতা নিৰ্ধাৰিত কএলেনি। মহাৰৈযাকৰণ দীনৰঞ্ছু মা, ম.ম. উমেশ মিশ্ৰ, আচাৰ্য বমানাথ মা, ডা. সূৰ্যদ্র মা, পণ্ডিত শ্ৰী গোবিন্দ মা, ডা. বামারতাব যাদৱ, উদয়নাৰাযণ মিহঁ “নচিকেতা, যোগেন্দ্ৰ প্ৰমাদ যাদৱ, ডা. সুনীল গুমাৰ মা আদি ওহি শাস্ত্ৰক অধ্যয়ন কএ বৈশ্বিক স্তৰপৰ মিথিলা ভাষাকৈ ব্যাপ্তি আ প্ৰতিষ্ঠা দিওলেনি। কিন্তু, মম্প্ৰতি এহন ধ্ৰুৱৰ উঠন আছে ৱা উঠাওন গেন আছে জে কেও ককৰো মোজৰ নহি দৈত আছে। নে ও পণ্ডিত শ্ৰী গোবিন্দ মাৰ্কে মানৈত ছথি আ নে ডা.বামারতাব যাদৱকে। ও মৌথিলীক কৰি ছথি, কথাকাৰ ছথি, উপন্যাসকাৰ ছথি, আনোচক ছথি, ৰাজনীতি প্ৰেৰিত ম্যামাজিক কাৰ্যকৰ্তা ছথি, আ মৰ্ম্মাঁ ৱিঠি ৱিনা শাস্ত্ৰ পঢ়নে ভাষাৰৈজ্ঞানিক ৱিনি গেন ছথি।

দিনেশ যাদৱক উত্তৰ দেখু:

মৰ্ম্মপ্ৰথম,ভাষা থোকা মডকে খোজী কয়ল জাএ, নিধৰ্ষ পৰ শিঘ্ৰ পাঠৰাঁক আয়ানী হোএত। ৱাঁকৰণ চাহি মৃদা কেহেন, মানক চাহি মৃদা নিৰ্ধাৰণ কোনাকে কৰী ? ৱঁভনৌঠী শৌলী, ভাষ্য কিঁৱা মানক আৱঁ লোকজন অস্বীকাৰ কএ দেনৈথ। মৌথিলীভাষী লোকজন আৱঁ পহিনে জকা নিচাহ মূৰ্থ নৈ ৰহেনা, মড বৃজ্জক ভইগেনা আছে। হম মৌথিলী নিখৈত আ পঠৈত জী, মৃদা হমৰ ৱৌলী, শৌলী আ ভাষিকা কে মানক জাতিৱানা মহান্ভাৱ লোকেন মান্ভতা নয় দৈত চৈথ..... ! তগ্ৰ অগ তৰহে পুৰাতন মোচ , আ দৰিদ্ৰ মানমিকতাকে পৰিভাগ কৰৈত নৱ শিৰা মই আগা ৱঁঠৰাঁক জৰাৰী চৈক। আৱঁ ষ্টি, গণেশ পৰিভ্ৰমা ককে পুৰস্কৃত হোমোৱানা পৰিপাঠিকে অল্লেখী কৰৈঠা পঢ়ত। মমাজেশাস্ত্ৰীয়, মনোৱিজ্ঞানশাস্ত্ৰীয় দৃষ্টিকোণে জাধৰি নৈ ৱঁনত,তাধৰি মৌথিলী জাতিয় দৰ্শন, মান্ভতা আ ৱিচাৰকে ঘেৰাৱন্দীমে ৰহত। জৈ ঘেৰামই মৌথিলীকে মাত্ৰ ক্ষতি আ ক্ষতি হোএত। বৈজ্ঞানিক মোচ, মমান ৱ্যৱহাৰ, মৰ্ম্মজাতিয় মান্ভতা, ৱিৱিধ ভাষিকামই মমেষ্টনাগ আদি মৌথিলীকে দকদকী ৱঁঠৰাঁক দৰাঁগ্ৰ থিক, একৰা আঁগিকাৰ ককে আগা ৱঁঠল জায ত অথনো ৱিনেষ্ট নৈ ভেন আছে।

মৌখিকী চমকত আ দমকত !

মৃদা ননিতেশ মিশ্ৰক সম্মৰ্থন ভেটন বৰমানন্দ মা ‘ৰমণ’ কেঁ, মৃদা দানকৰ গুণিততা, জে ও এহেন স্মাং কৰৈ চ্ৰুতি জে ও গ্ৰা স্মভাষ চন্দ্র যাদৰকেঁ নৈ নৱত্ৰিবিয়া/ ফেম্বুৰুকিয়া দিয়া কহি বহন চ্ৰুতি। তেঁ হম দানকৰ এ ব্যৱহাৰকেঁ ‘পৌৰাণিক সম্মীক্ষা’ক নাম দেনে চ্ৰী, মঁচ মাপেক্ষ। জেহেন মঁচ তেহেন সম্মীক্ষা, গৰুড় পুৰাণমে গৰুড় ব্ৰহ্মা-ৱিষ্ণু-মহেশ্বৰ্য্য উপৰ আ মৰ্য্যে পুৰাণমে মৰ্য্যে ব্ৰহ্মা-ৱিষ্ণু-মহেশ্বৰ্য্য উপৰ।

ননিতেশ মিশ্ৰক বৰমানন্দ মা ‘ৰমণ’ ক সম্মৰ্থন

... যভহি কেঁ মাৰ্গ দৰ্শনক অৱশ্যকতা নহি চ্ৰুতি। ওএহ জন অপনেক মাৰ্গ দৰ্শন ক’দেতাহ। ও নোকানি যভ ৱিষয়ক ৱেত্তা স্বয়ং কেঁ মানৈত চ্ৰুতি। কোনো ভাষাৱিদক দানকা প্ৰযোজন নহি। মৌখিকীক ৱেঁম ৱিকায় ভেনৈক অচিহ্নৰ জ্ঞান মাপন্ন যুগ অএনৈক অচিহ্ন-আৰঁ ৰাস্তা দেখয়াঁক জৰুৰতি নহি চ্ৰেক। জ্ঞান ৱঁখাৰৰঁ গঁজন কেঁ আৰ্মগ্ৰিত কৰৰঁ হোএত।

মৃদা হমৰ মাযো কম নৈ- মৌখিকীক নোকোজিক কিতাৱঁমে নিখন ৰহৈ- “দ্য ব্ৰাহ্মণ দ্য পেঠ, দ্য ৰাড এক পেঠ” তঁ ও মিখেনহি জে গ্ৰা গনত চ্ৰে, গ্ৰা ব্ৰাহ্মণ কহৈ চ্ৰে, ব্ৰাহ্মণ নেন দোমৰ ৱৰ্ণ কহৈ চ্ৰে- “দ্য ব্ৰাহ্মণ এক পেঠ।” বৰমানন্দ মা ‘ৰমণ’ আ ননিতেশ মিশ্ৰকেঁ কোন তৰহক শিক্ষা ভেটন চ্ৰুতি নৈ জনি।

মৃদা দনু গোষ্ঠে কী কই বহন চ্ৰুতি যে দানকা যভকেঁ ৱুঁমন চ্ৰুতি, আ তকৰা এহুই উঘাৰ কএন জা বহন অচিহ্ন। বৰমানন্দ মা ‘ৰমণ’ নিখৈ চ্ৰুতি- **ওএহ কহি যকৈত চ্ৰুতি গ্ৰা ভাষা থিক, গ্ৰা ভাষিকা থিক, গ্ৰা মিশ্ৰভাষা ভেন, গ্ৰা প্ৰিণ্টন থিক আদি।** অহাঁকেঁ কোনো ষডযন্ত্ৰ এমে দেখা পড়ৈএ? তঁ দেখু গ্ৰা কোন ষডযন্ত্ৰ অচিহ্ন।

অংগ্ৰেজী যেহো ৱাঁজন জাগএ কএহ তৰহক মাতৃভাষা আ দ্বিতীয় ভাষা কেৰ ৰূপমে, আ তকৰ অতিৰিক্ত কএক তৰহক পিডগিন অংগ্ৰেজী আ প্ৰেযোন অংগ্ৰেজী যেহো চ্ৰে। পিডগিন অংগ্ৰেজী যেহো দৃ ৱৰ্ণমে ৱিভক্ত চ্ৰে- অষ্টনাষ্টিক পিডগিন আ প্ৰশান্ত পিডগিন। অষ্টনাষ্টিক পিডগিন অংগ্ৰেজী পশ্চিমী অফ্ৰীকামে ৱিকমিত ভেন আ দ্য-ৰূপাৰক মাধ্যম্য ৱেম্

গণ্ডীজ আ অমেৰিকা পাঁচি গেন, মূদা ঐ ক্ষেত্ৰমে পিডগিন ৰাঁজনহাৰকৈ মূৰ্য আ মস্ত মানন গেন। মূদা যে প্ৰশান্ত পিডগিন নেন মন্ত নৈ আছি, গ্ৰ হৰাগ, পাপুআ নৃ গিনি আ দোমৰ ব্ৰিটিশ উপনিৱেশমে ৱিকমিত ভেন, ব্যাপাৰক ৱিৱশতাক কাৰণ, নৃ গিনিমে ফ্ৰেয়ান ওকৰ ৰাষ্ট্ৰীয় ভাষা ছৈ, কাৰণ গ্ৰ ৱিকমিত ভই গেন, অৱন শঙ্ক ভণ্ডাৰ ৱঁটা নেনক আ ৱাক্য মঁৰচনা য়েহো। আ পিডগিন ছিঐ কী? গ্ৰ একটা মঁচাৰ মাধ্যম আছি জে দৃ তৰহক নোকক ৱীচমে, জে দৃ ৱিভিন্ন ভাষা ৱঁজৈত ছথি, মঁচাৰক মাধ্যম ৱঁনৈত আছি, পিডগিন ককৰো মাতৃভাষা নৈ আছি। কানান্তৰমে পিডগিন কিছু নোকক মাতৃভাষা ৱঁনি জাগত আছি, আ তখন ওকৰা ফ্ৰেয়ান কহন জাগত আছি। অঁগ্ৰেজী আধাৰিত পিডগিন আ ফ্ৰেয়ান ব্ৰিটিশ উপনিৱেশমে পমৰন জতই গ্ৰ অঁগ্ৰেজ মানিক আ স্বানীয় নোকক মধ্য মঁচাৰক মাধ্যম ৱঁনন। পিডগিন আ ফ্ৰেয়ানকৈ অঁগ্ৰেজীক অমানকীকৃত ৰূপ কহন জাগত আছি। গ্ৰ মন্ত মীমিত ৱ্যৱস্থা মন আছি, জগমে মঁৰচনা আ শঙ্ক ভণ্ডাৰ য়েহো মীমিত ৰহৈত আছি। আৱঁ হম ৱঁমি ৰহন ছী জে অহাঁকৈ ৰমণক অজ্ঞানতাপৰ হঁমী নাগি ৰহন হএত, জে ২০০০ শঙ্কক শঙ্ক ভণ্ডাৰ আ ৯০ ঠা ৱাক্য মঁৰচনাক আধাৰৱঁনা মৌথিলীকৈ মূল আ নাথ শঙ্কমঁ উপৰ শঙ্ক ভণ্ডাৰ আ হজাৰমঁ উপৰ ৱাক্য মঁৰচনাৱঁনা মমানান্তৰ ধাৰাৱঁনা মৌথিলীকৈ ফ্ৰেয়ান কহি ৰহন ছথি। মূদা অহাঁ পেট পকড়ি কই ৱৈমন ৰহু কাৰণ অহাঁকৈ ৰমানন্দ মা 'ৰমণ' আ ননিতেশ মিশ্ৰ অজ্ঞানতাপৰ আৰ হঁমী ছুটয়ৱঁনা আছি।

হৰাগ কেৰ পিডগিন

অঁগ্ৰেজী-মমণ্টাগম্‌য় দেযৰ গজ অ গুড ৰোড.

হৰাগ কেৰ পিডগিন- মমণ্টেম, গুড ৰোড গেষ্ট

অঁগ্ৰেজী- মমণ্টাগম্‌য় থেযৰ আৰ থিন্‌গ্‌য় নাগক ৱেণ্ড্‌ম, এণ্‌ম্‌য়, ৰাগেষ্ট?

হৰাগ কেৰ পিডগিন- মমণ্টেম, ওনযেম ৱেন গেষ্ট, এনগ্ৰক গেষ্ট, নো?

কৈমৰন কেৰ পিডগিন

অঁগ্ৰেজী- গো.

কৈমৰান কেৰ পিডগিন- গো. (কোনো পৰিৱৰ্তন নৈ)

অঁগ্ৰেজী- ডাণ্ট গো.

কৈমৰান কেৰ পিডগিন- নো গো.

অঁগ্ৰেজী- দে কৈন গো.

কৈমৰান কেৰ পিডগিন- ডেম ফিষ্ট গো.

অঁগ্ৰেজী- দে কাণ্ট গো.

কৈমৰান কেৰ পিডগিন- ডেম নো ফিষ্ট গো.

অঁগ্ৰেজী- নোৱঁটী কেম.

কৈমৰান কেৰ পিডগিন- নো মৌন নো ৱিন কাম.

নাগজীৰিয়ন পিডগিন

অঁগ্ৰেজী- গৱৰ্নমেণ্ট! আন আৱৰ ৰোড্‌ম আৰ ৰ'গণ্ড কচ্চনীষ্টনী.

নাগজীৰিয়ন পিডগিন- গোফ্ৰুমেণ্ট! আন আৱৰ ৰোড্‌ম ডোন যাম্বুট্‌ ফিনিয়.

অঁগ্ৰেজী- পীজ মেক মমৰঁটী কম ফ্ৰাম দ গৱৰ্নমেণ্ট গ্ৰন গফ্‌ গাষ্ট গজ ফ্ৰাম কানো.

নাগজীৰিয়ন পিডগিন- ৱিকো মেক মমৰঁটী গোফ্ৰুমেণ্ট এফেন গ ফিষ্ট ফ্ৰাম কানো কম মেফ.

অঁগ্ৰেজী- অনীৱন হু গজ অনেৱঁন মৰ, নেষ্ট হিম জম্‌ষ্ট গোষ্ট মমাথিংগ ডন.

নাগজীৰিয়ন পিডগিন- অনীৱন্‌ম এষ্ট আন অফনাৰ্‌লু মা, মে❖❖ গ জ্য ফাগণ্ড মমাঠিন্‌ম ডন ফাৰ.

অঁগ্ৰেজী- আন দীজ ৰোড্‌ম আৰ গন অ ৰোফ্ৰন ম্‌ষ্টে.

নাগজীৰিয়ন পিডগিন- আন দিম ৰোড ডেম ৱে ডন ৱোৱো ফিনিয়.

ঠানক তথীয পিডগিন

ঔগ্ৰেজী- হী গজ/ ৰাজ ৰেবী মিক.

ঠানক তঠীয় পিডগিন- হী ষ্লেণ্টী মিক.

ঔগ্ৰেজী- ঔগ এম দ ঠীফ ৰায়.

ঠানক তঠীয় পিডগিন- ঔ ৰুনোং নেম্বৰ- ৰান ৰৌজ.

ঔগ্ৰেজী- দিম গজ এন একোলেণ্ট ঝুক.

ঠানক তঠীয় পিডগিন- দিম ঔ নোম্বা ৰান গুড ঝুক.

(প্ৰিন্সটন ডী.: দ গাঁমিশ লেংগুএজ, পেংগুণ বুক্‌স, গংগোণ্ড, ১৯৯০)

ঔৱ ঔৱ ঔৱ ঔৱপৰ। যে বমানন্দ মা ‘বমণ’ কহই কী চাই
ছথি? মানিক নোকৰক মম্বন্ধ ভাষায়ে, ৰা পিডগিন ঔথিলী প্ৰযো
ঔথিলী ৰনি গেল ঔছি যে? ৰা ও কিছু নে কহই চাই ছথি কাৰণ ঐ
ৰিষয়ৰ দানকা কোনো জ্ঞান ছথিয়ে নে, ঔজ্ঞানতায় মাত্ৰ দনমনিত
কহই চাই ছথি? ঐ তৰহক গপকে হমৰা গামমে ৰকথোথী কহন জাগ
ছে ঔ নীক নে মানন জাগ ছে। ঔ তে বমানন্দ মা ‘বমণ’ জে ৰিনা
পঠনে ঔমীনী কই বহন ছথি ঔ ঔপনা পঞ্চমে জে ৰামাৰতাৰ যাদৰ,
যোগেন্দৰৰ প্ৰমাদ যাদৰ, মুনীত কুমাৰ মা ঔদিক নাম গনোনে ছথি
(জকৰা দিনীমে নেমুডাপিং কহে ছে ঔ নীক নে মানন জাগ ছে) যে গ্ৰ
মিক কৰেত ঔছি জে ও ৰিন দানকৰ মভ পোথী পঠনে ৰিৱনিযোগ্ৰাফী
ৰনোনে ছথি, গুগন মঠমে কীৰট দই কই। যোগেন্দ প্ৰমাদ যাদৰক ত
ঔগ্ৰেজী ঔনেথ ৰিদেহমে যেহো গ্ৰ-প্ৰকাশিত ভেল ঔছি, মএহ পঠি নেনে
ৰহিতথি ত দৃষ্টি কিছু ফৰিছ ভেল ৰহিতথি, মভাষ চন্দ্র যাদৰক পঞ্চমে
ৰামাৰতাৰ যাদৰক ঔধ ঔছি, তখন ৰিন পঠনে ঔমীনী কে কই বহন
ঔছি যে ঔগ্ৰেজী ভেল।

মভাষ চন্দ্র যাদৰ নিখে ছথি-

ঔথিলীক ৰৈয়াকৰণ মভ মম্বুতাহ ঔ হিদিঔহ ৰ্যাকৰণিক ঠাঠা
তেয়াৰ কথনিন। ও মভ দনিত ঔথিলীক ৰিশিষ্টতা ঔ ভিল্লতা কে
ৰিচাৰ-যোগ্য নহি ৰুননিন। ডা. ৰামাৰতাৰ যাদৰ একমাত্ৰ এহন ভাষাশাস্ত্ৰী
ছথি জে এহি পৰ থোড়ে ৰিচাৰ কথনে ছথি।

মুভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ পুনঃ নিখৈ চুথি-

এক ৱেঁৰ ঞ্ৰুগ্ৰহ নাৰাযণ মিহা মামাজিক মঁছান, পঠনা মে একঠা কাৰ্যপ্ৰম্ম ভেন। কেন্দ্ৰীয় ভাষা মঁছান, মেমূৰ এহি কাৰ্যপ্ৰম্মক ঞ্ৰাযোজন কখনে চন। কাৰ্যপ্ৰম্মক মূন চিত্তা মেথিলী ভাষাক ৱিকাম চন। ৱিকাম কোনা হো, তাহিপৰ ঞ্ৰনেক ৱজা ঞ্ৰপন-ঞপন ৱজুতা দেনি। ডা. মেঘন প্ৰমাদ মেহো ঞ্ৰপন ৱিঠাৰ ৱখনি। দনক ভাষা মে ওতেক ঞ্ৰাদৰমূচকতা নহি চননি, জতেক ৱিধ্বত মমূহ কেঁ ঞ্ৰপেঞ্চা ৱহনি। ফল গ্ৰ ভেন জে দনক ভাষিক ঞ্ৰনেন নেন ভাষণক ৱিঁঠহি মে ৱঁগত ঞ্ৰশিষ্টতাপূৰ্বক দনকৰ হঁমী উড়াওন গেন। গ্ৰ দৃশ্য হুমৰা ৱিচলিত কখনে চন ঞ্ৰা এহি তৰহক ভাষিক ঞ্ৰমাহিঙুতাক প্ৰতিকাৰ হম তৎক্ষণ কখনে ৱহী।

ঞ্ৰহী কেন্দ্ৰীয় ভাষা মঁছান, মেমূৰ ক মেমীনাৰক একঠা ঞ্ৰানেথ জে মেঘন প্ৰমাদ পঢ়নে চনা, মে ৱমানন্দ মা ‘ৱমণ’ক কথিত নিষ্টেৰেৰী এমোশিয়েমনক পত্ৰিকা ‘ঘৰ ৱাঁহৰ’ মে ৱিঁশু পহিন পেৰাগ্ৰাফক চপন (ঞ্ৰ কাজমে ৱমানন্দ মা ‘ৱমণ’ উস্তাদ চুথি), মূদা ও ঞ্ৰানেথ ঞ্ৰৱিকল ৰূপমে ৱিদেহমে ৱাঁদমে গ্ৰ-প্ৰকাশিত ভেন। ঞ্ৰা ঞ্ৰহাঁকেঁ ৱূমন ঞ্ৰচি জে ওগ গুণিততা দ্বাৰা কোন তথ্য মেঁমৰ কএন জেৱাঁক প্ৰযায় চন? মেঘন প্ৰমাদ নিখনে চনা জে ও কএক ৱেঁৰ মাহিছ ঞ্ৰকাদেমীমঁ ঞ্ৰনুৱাদ ঞ্ৰমোণনমেণ্ট নেন গজ্জা ৱ্যজ কেনে ৱহথি মূদা মাহিছ ঞ্ৰকাদেমীকেঁ দনকামঁ প্ৰেম চৈ মে কোনা ঞ্ৰমোণনমেণ্ট কহিযো নৈ ভেটনছি। ঞ্ৰাৱঁ ঞ্ৰহাঁকেঁ ৱূমইমে ঞ্ৰাৱিঁ গেন হএত জে মূনধাৰা ঞ্ৰা মাহিছ ঞ্ৰকাদেমী নেন মেঘন প্ৰমাদ ঞ্ৰা মুভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ কিএ ৱাঁৰন চুথি ঞ্ৰা তাৰানন্দ ৱিযোগী কিএ স্নীকাৰ্য।

মুভাষ চন্দ্ৰ যাদৱ নিখৈ চুথি-

পাগ-দোপঠাৱনা মেথিলী চন জায়ত, নেকিন গোনগনাৱনা মেথিলী জীৱেঁত ৱহত।

ঞা গোনগনাৱনা ৱিদ্ধাপতিক চিত্ৰ জে ঞ্ৰ ৱিনিৰঁক্ষমে ঞ্ৰহাঁ দেখনোঁ মে ৱঁনাওন গেন ৱিদেহ মম্মানমঁ মম্মানিত পনকনান মশ্চন দ্বাৰা, পদাৱলীৱনা ৱিদ্ধাপতি, জ্যোতিৰীশ্বৰ-পূৰৱনা ৱিদ্ধাপতি, জে ঞ্ৰচি ৱিদেহক নোগো।

মৃক্কৃত আ অৱহষ্ট ৰঁনা পাগ-দোপঠাৰঁনা চিত্ৰ মিথিলা মাংকৃতিক
পৰিষদ, কোনকাতা দ্বাৰা কোনো কনাকাৰমঁ ৰঁনৰাঁওন গেন, আ ওগ
কনাকাৰক নাম ৩০-৭০ মানমঁ অজ্ঞাত কাৰণমঁ গুপ্ত ৰাখন গেন অছি।

মৃত্যু চন্দ্ৰ যাদৱ হুমৰা হুমৰ পিতা মোন পাড়ি দেনছি- মৃত্যুক ২৭
ৰঁথ ৰাঁদ, পতা নৈ কতই মঁ নোৰ ঘূৰি আয়ন অছি হুমৰা আঁখিমে-

পিতাক মতাকৈঁ নিৰৌত দেখনে ৰহী ছিতপ্ৰজ্ঞতামে

তহিয়ে বুঁমনে ৰহী জে

ভাগ নৈ কএন হএত

ৰম্মা গ্ৰ অছি জে জিদিয়াহৰঁনা।

মায ৰত্নকা পূজা দিশ্বা প্ৰচনকৌ। ঔতৌকা হান মনৰঁগ মে বিনিয়াঁ
কএ মন নৈ নাগনৌ। মাএ কএ কহনক- ‘মায, পৈয়া দহী নো। ৰঁৰাঁ কএ
গোলা নারিঁ দগ ছিএ।’ (মুনো, উপন্যাস ২০১৯)

১.১.১৯, হুম ষ্টেনিও মঁ ৰিঁনা কোনো কাৰণ ঘৰ আৰিঁ গেলোঁ, মোন
উঠি গেল চন। মায প্ৰচনক ষ্টেনিওক বিষয়মে, ওত্ৰুকা গপ কৰৈক
হুমৰা মোন নৈ ভেন। পিতাক মোনক বিষয়মে প্ৰচনিএ। ও খাষ্টপৰ
মৃতন ছথি। ২ ৰঁজে চাহ পিআৰৌনে উঠেৰঁছি। খাগনে পৰমন থাৰী, হুম
দোমৰ থাডীমঁ মাঁপি কই ৰাখি দেনিএ, পিতা মৃতন ছথি, ৰবি দিনকা
দুপহৰিয়া। ও উঠতা তখন হুম খায়ৰঁ। মোন ঠীক ছছি নো। ২ ৰঁজে চাহ
নই কই পিতাকৈঁ মায উঠৰৌনে গেলী.. পিতা নৈ উঠনথি। (হুমৰা মও
ঘটন মত ঘটনা, ১.১.১৯)

(মৃত্যু চন্দ্ৰ যাদৱ জীক অনুমতি মঁ দানকৰ মমন্ত মাহিহা ৰিদেহ
পেঠাৰ <http://videha.co.in/pothi.htm> পৰ উপলব্ধ অছি।)

Notes

This image shows a full page of primary-ruled paper. It features multiple horizontal rows of small black dots, designed to guide handwriting practice. The rows are evenly spaced across the entire page, providing a template for letter formation and alignment. There are no margins, text, or other markings present.

